Bilinmeyen Yönleri ile

SATANİZM
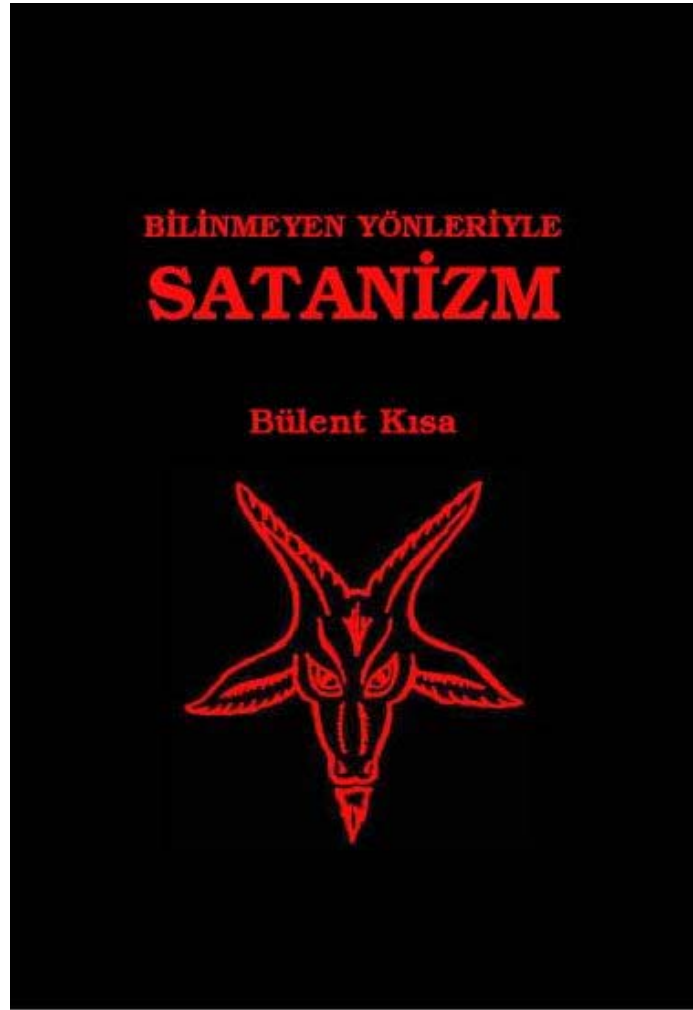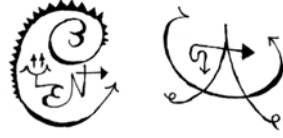
Bu kitabın hazırlanması sırasında zamanını ayırarak çok büyükyardımlarda bulunan Erlikhan'a teşekkür ederim.

ŞEYTAN VE SATANİZM

Satanizm 90'lı yılların başlarından itibaren Türkiye'de adı duyulur ve zaman zaman da gündemi fazlasıyla işgal eder hale geldi. Satanizm'den fazlasıyla bahsedilmesine ve dönem dönem de, basının da abartması ile "Savulun Satanizm geliyor" şeklinde abartılı merak ve korku dalgalarının yükselmesine rağmen görülmektedir ki, kimsenin hatta "Satanist'im" diyenlerin bir çoğunun bile Satanizm hakkında belli bir fikri ve bilgisi yok.

Satanizm, bazılarına göre bir inanç sistemi, bazılarına göre bir din, bazılarına göre bir yaşam tarzı, bir felsefe, kimine göre sapıklık ve canilik, kimilerine göreyse siyah elbiseler giyip, erkeklerin saç uzatması ya da saçlarını kazıtması, küpe takmaları, kadınların da siyah tırnak cilaları kullanmaları ve metal müzik dinlemeleri.

Satanizm tam olarak nedir? Bu soruya bir, iki kelime ile cevap verebilmek için insanın Satanizmi hiç bilmemesi ve kulaktan dolma yarım yamalak bilgilerle konuşuyor olması gerekiyor. Satanizm için kısaca "Şeytan tapımı" deyip geçmek de mümkün. Fakat bu da tam bir cevap olmuyor.

Satanizm'in tam olarak bilinmemesi, anlaşılamaması yüzünden bir sürü gencin, hatta aileleri tarafından bile haksız yere itham

edilmesi, Satanizm ile mücadele ettiklerini zannedenlerin bile neyle karşı karşıya olduklarını bilmemeleri, kendilerini satanist zannedenlerin de, ne olduklarını iddia ettiklerini bilmemeleri ve insanların, bu konu söz konusu olduğu zaman hemen hemen her fırsatta, bir bardak suda fırtınalar kopartılmaları bu kitabın yazılmasını gerektirdi.

Hemen belirtmem lazım ki, bu kitabın boyutları içinde asla Satanizm'i tam olarak anlatabildiğime, bilinebilecek herşeyden bahsettiğime inanmıyorum. Bir örnek vermek gerekirse. Afrika hakkında üçyüz ya da beşyüz sayfalık bir gezi rehberi hazırlanıp da, bütün Afrika hakkında bilinebilecek herşeyi, Afrika'daki her devletin, her kabilenin, her kültürün tam olarak anlatıldığını düşünmek ne derece doğruysa bu boyutlarda bir kitapla da Bütün Satanizmin anlatıldığını düşünmek o derece doğrudur.

Bu yüzden, bu kitabın Satanizm'in ana şekillerini anlatan ve herkese belli bir fikir verebilecek olan, Hem Ailelere, hem Satanizme karşı olanlara, Hem de Satanizm heveslilerine bilgi verebilecek olan genel bir yapıda olduğunu düşünmek hatalı olmaz.

Şimdi, yurdumuzda, belki de ne olduğu, ne gibi fikirler ileriye sürdüğü bilinmediği için çok korkulan Satanizm'in ne olduğunu incelemeye başlayabiliriz.

Satanizm'in en tanınan ve hemen akla gelen açıklaması "Şeytan tapımı" sözleri olduğuna göre ilk yapmamız gereken Şeytan hakkında bir fikir sahibi olmaktır.
Türkiye'deki Satanizm konusundaki ve tabii olarak da Anti Satanist olan kitaplarda Şeytan'ı anlatmanın en kolay yolu, Kur-an'da bulunan ve içinde Şeytan, İblis veya Tagut sözleri geçen bütün ayetleri

altalta sıralayıp, "Gördünüz mü işte Şeytan budur" demekten ve altına da İslami görüşe göre Şeytan'ın ne kadar aldatıcı ve kötü olduğunu yazmaktan ibarettir.

Ben böyle yapmıyorum. Şayet Kur-an, İncil veya Tevrat'taki Şeytan ile ilgili ayetleri merak eden varsa bu kitapları açıp günümüzde artık mükemmel hale gelmiş olan, konulara göre hazırlanan fihristlerden gereken ayetleri bulup okuyabilirler. Hatta söz konusu olan kutsal kitaplar için para harcamalarına bile gerek yok. Bu kitaplara ve istenen her ayete İnternet üzerinden, ödeme yapmadan da ulaşmak da mümkündür.

Yukarda da belirttiğim gibi önce Şeytan hakkında dinsel kitaplar ve dinsel efsaneler açısından bir fikre sahip olmalıyız. Yani Satan ya da Şeytan'ın geleneksel anlaşılışını görelim. Tabii ki, satanistlerin çoğunun Şeytan kavramı dinsel Şeytan kavramından farklı olabilir fakat onları aşağıdaki bölümlerde ayrıca göreceğiz.

Satanizm bize batıdan geldiğine göre önce batı'nın görüş açısından geleneksel Satan'ı inceleyelim.

SATAN

Eski İbrani elyazmalarına göre Satan, görevi insanı tanrının gözünde küçük düşürmek olan bir suçlayıcıdır. İnsanın temel yapısının kötü, eksik ve değersiz olduğunu göstermeye ve de onun Cennet'e giremeyeceğini ispatlamaya çalışır. Satan yüklendiği bu önemli görevi yüzünden çoğu zaman dinsel müfessirlerler yani yorumcular tarafından insanın baş düşmanı olarak görülür ve gösterilir. Hıristiyanlıkta, Devil *(İngilizce konuşan kesimde)* ismiyle bilinir. İngilizce'deki "Devil" kelimesi, Eski Yunanca'daki Diabolos'tan gelir.

Diabolos, "Suçlayıcı" demektir. Devil genellikle boynuzlu olarak tasvir edilir ve 2 sayısı ile sembolize edilir. İki (II) geleneksel olarak Devil'in sayısıdır çünkü yaratıcıyı gösteren Bir'in (I) zıddıdır. Devil aynı zamanda bir çok değişik isimle de tanınır. Bu isimlerin en tanınmışları: Şeytan, Satan, Old Nick, Karanlıklar Prensi ve Lusifer'dir.

Satan'ın kişiliği insanı tek tanrı imanından ayıran bütün kurnazlıklar ve kötülükler üzerine kuruludur ve Tanrı ile olan savaşında takipçilerinden sadece itaat beklemez. Aynı zamanda onları kudret ve zenginliklerle de donatır.

Batı ülkelerinde Satan ismi kadar popüler olan bir isim de Lucifer'dir. Aslında çoğu otorite Lucifer'i Satan'ın değişik bir ismi olarak değil de başka bir varlık, Cennet'ten kovulduğu zaman Satan'ın takipçilerinden biri yani "Düşen meleklerden" biri olarak kabul ederler.

LUCİFER

Cehennemin en güçlü prenslerinden biri olarak kabul edilir. Birçok demonolojist onun, Satan'ın orjini olduğunu düşünür. Bu durumda Lucifer, Satan'ın kovulmadan önceki ismi olmaktadır. Lucifer'in "Gözcüler" denilen ve dünya kadınlarıyla yaşamak için Cennet'ten ayrılan meleklerin lideri olduğuna da inanlılır. Çok yakışıklı bir genç olarak tasvir edilir ve bazen "Sabah yıldızı" olarak nitelendirilir. Ortaçağ hurafelerinden kaynaklanan bu inançların haricinde Lucifer genel olarak Şeytan, İblis, Satan ile eşanlamlı bir isim olarak kullanılır. Esas olarak Eski Roma'da Sabah Yıldzı'na verilen isimdi. "Işık getiren melek" anlamındadır. Hıristiyanlık yaygınlaştıktan sonra halkın eski dinlerlerle ilişkisini kesmek ve mistik konularda tek hakim

olmak isteyen Kilise bütün eski tanrıları şeytan, demon ve kötülüğün temsilcisi ilan etti. Lucifer de aynı şekilde, Kilise tarafından şeytan haline getirilmiş olan bir Eski Roma tanrısının ismidir. Yukarda bahsedilen fiziksel görününü de Roma tanrısı olduğu dönemlerden kalmadır.

Yahudilik ve Hıristiyanlık'taki geleneksel Şeytan anlayışını gördükten sonra şimdi de İslami Şeytan anlayışını görelim.

İBLİS

İblis ismi gerçekte Kur-an'da geçen bir isimdir ve gerçekte de Şeytan'ın özel ismidir. Yani Nasıl ki, Allah Tanrı'nın özel ismiyse ve ondan başka hiç bir varlığa Allah denilemezse, Herhangi bir konu içinde mesela "Eski Yunan Tanrıları, Eski Mısır tanrıları" denilebilir fakat "Eski Yunan Allahları, Eski Mısır Allahları" denilemezse, İblis de Şeytan'ın özel ismidir. Tek bir varlığı anlatır. Bunu bu derece vurgulamamın sebebi ise günümüzdeki, "Dublaj Türkçe'si" yüzünden yani değişik dizi ve filmlerin, Türkçe bilmeyenler tarafından, Türkçe seslendirilmesi sayesinde İblis isminin artık "İbllisler" şeklinde çoğul bir isim olmasıdır.

Bir cins isim olan Demon kelimesinin Türkçe veya Türkçe olmasa bile İslami karşılığını bilmedikleri için İblisler diye Türkçe'ye çeviren düblaj yönetmenleri, Türkçe'yi, Dublaj türkçesinden öğrenen gençliğe, İblis'i bir cins isim olarak öğrettiler.

Kur-an'da İblis ya da Şeytan'ın Cennet'ten kovuluşundan önceki özgün durumu hakkında fazla bir bilgi yoktur. Daha doğrusu hiç bilgi yoktur. Buyüzden İblis hakkında kovulma olayından öncesine dair verebileceğim bilgiler İslam efsaneleri ile sınırlıdır.

İblis, Lusifer isminin değilse bile Batı dünyasındaki bugünkü Lucifer kavramının İslami karşılığıdır. İslami geleneklere göre İblis, Şeytan'ın Cennet'ten kovulmadan önceki ismidir.

İnanışa ve rivayetlere göre Allah, bütün canlıları yarattıktan sonra İblis'i, dünya göğüne hakim tayin eder. İblis, Cennet'in bekçileri oldukları söylenen bir kabiledendi ve dünya göğüne sahip olmasının yanısıra Cennetin bekiçerindendi. Buyüzden de gurura kapılarak öğünmeye başladı. Allah onun bu duygusunu bildi ve meleklere "Ben yeryüzünde bir halife kılıcıyım" dedi, Yani insanı yaratma kararını açıkladı.

Bir başka rivayete göre Adem yaratılmadan önce yeryüzünde cinler vardı. Alah, İblis'i cinlere hakim olarak gönderdi. Bin yıla yakın bir zaman İblis görevini başarıyla yürüttükten sonra semaya çıkartıldı ve İblis ismini o zaman aldı (Yani bir tür terfii etti).

Eddahhak'tan İbn-i Abbas'ın naklettiğine göreyse İblis, Allah'a asi olan ve yeryüzünde cinayetler işleyip, fesat çıkartan cinlerle savaşıp onları öldürdü (Adem'den önce). Buyüzden gurura kapılıp, kendisinin üstün bir varlık olduğuna inandı.

Bir diğer rivayete göre de İblis, meleklerin kovaladığı cinlerdendi. Melekler onu esir alıp, semaya götürdüler. O zamanlar İblis küçüktü. O da diğer meleklerle birlikte Allah'a ibadet etmeye başladı ve çok ileriye geçti fakat Adem yaratılınca secde etmekten kaçındı. Allah "İblis müstesna. O sede etmedi. İblis cinlerdendir" dedi. Bu da İblis'in diğer meleklerden ayrı bir soydan geldiğini gösterir.

Şöyle veya böyle, rivayetler konuyu hem renklendiriyorlar hem de bazı noktalarda birleşiyorlar. Rivayetleri bir yana bırakırsak, Kur-an'da mevcut olan ayetlere göre İblis'in Adem'e secde etmekten kaçındığı ve cennetten kovulurken Allah'ın İblis'e "Sen bekletilenlerdensin" demesi de, başka bekletilenlerin de olabileceğini açıklar. İblisten başka bekletilenler ya da İblis'i izleyen melekler aşağıdaki "Düşen melekler" bahsinde anlatılacaktır.

Gene rivayetlere göre Cennet'ten kovulduktan ve dünya'ya inişinden sonra şehvet hissine de sahip olan İblis'in, kendisine yardımcı tayin ettiği beş oğlu olmuştur: Sebr, A'ver, Mes'ut, Dasim, Zilennbur.

Yeryüzüne inişinden sonra İblis, Şeytan ismini alır. ve kendisine şeytanlardan ve cin şeytanlarından yardımcılar tayin ederek faaliyette bulunur. Çok şüpheli bir hadise göreyse İblis'in tahtı deniz üzerindedir.

ŞEYTAN

Kur-an'da, Batıdaki gibi Lucifer, Satan, Devil, Diablo, Demon gibi değişik özel veya cins isimler görülmez. Bütün türler sadece üstü kapalı olarak anlatılır. İblis, Şeytan, Tagut, İfrit ve Cin isimlerinden başka isim geçmez. Bu beş isimden sadece İblis özel isim olarak tek bir varlığı anlatırken Şeytan ismi Bazı ayetlerde özel isim olarak kullanılırken bazı yerlerde bir gurup varlığı tarif etmek için "Şeytanlar" şeklinde kullanılır. Müslümanlık'taki, çoğul olarak kullanılan Şeytanlar ismi, batıda Demonlar olarak ayrı bir sınıfı anlatır.

Kur-an'da belki Arapça'da gereken kelime, isim veya kavramların olmamasından belki de özellikle, konu hakkında fazla derine inmemek

için bazı şeyler tam anlatılmamıştır. Sonuç olarak Kur-an'da bilinmesi istenen şeyler ve gerekli mesajlar vardır. Bazı gereksiz kavramlarla kafaları karıştırmak gerekli görülmemiş olabilir. Her ne sebepten olursa olsun bu sebeplerden dolayı İslami kavramları ayırmak ve izah edebilmek zordur.

Esas olarak Şeytan, Evren'in, kötülüğe teşvik edici ve şerrinden sakınılması gereken gücüdür. Bununla beraber İslami Şeytan kavramı Hıristiyanlıktaki kadar korkunç değildir. Mantıksal olarak böyle bir düşünce yürütmek mümkündür. İnanışa göre, Hz.İsa, Şeytan tarafından sınavdan geçirilmiştir, Hz.Muhammed ise Şeytan'ı kovalamış, taşlamış veya yakalamıştır. Şu veya bu şekilde ona karşı daha aktif bir manevi veya fiziksel üstünlük ortaya koymuştur. Her iki peygamberin de Şeytan'ın bizzat kendisi ile karşılaştıklarına dair kesin bir rivayet veya delil yoktur. İncil, İsa'nın Baalzebub ile karşılaştığını yazar. Baalzebub ise, Sineklerin Tanrısı ya da Sinek Tanrı anlamında olan bir isimdir. Baalzebub, putprestlik dönemilerinden kalma eski İbrani tanrılarından biridir. Dolayısıyla karşılaşıldığı söylenen güçlerin ne olduğu kesin olarak belli değildir fakat yukardaki özellikler dinlerin müridlerinde inanç ve korku olarak kendilerini gösterirler.

Genel olarak Şeytan ismi tekil, özel isim olarak ele alınırsa İblis'in kovuluşundan sonraki ismidir. Çoğul olarak ele alınırsa, Demon'ların karşılığıdır. Tabii Kur-an'da demon isminin karşılığı olabilecek başka isimler de vardır. İslami Şeytan'ın fonksiyonları Hıristiyan inancındaki gibi ölüm, öldürmek, Tanrı ile savaşmak değildir. O, baştan çıkartıcıdır. Kötü yola sevk eder ve her türlü suça teşvik edicidir.

TAGUT

Kur-an'da, İblis ve Şeytan isimlerinden başka görülen üçüncü demon türüdür. Ettagut da Şeytan ismi gibi bazen tekil ve bazen de çoğul olarak kullanılır. Onun fonksiyonları iyiden daha az iyiye ve kötüye çevirmektir. Kumar, içki, zevk ve inkara yöneltip, ilahiyatı unutturur.

HANGİ ŞEYTAN?

Yukarda biraz Kur-an ve Kitabı mukkades'e, biraz ciddi kaynaklara, biraz efsanelere ve biraz da hurafelere dayanan geleneksel Şeytan kavramı veya kavramlarını, fikir sahibi olabileceğimiz kadar gördük. Bu konudaki bütün hurafeleri ve efsaneleri görmeye de fazla gerek yok. Sonuç olarak aşağı yukarı hepsi aynı. Şimdi Satanizm ve Satanist ekoller hakkında daha iyi fikir sahibi olabilmemiz için asıl görülmesi gereken Şeytan kavramlarını görelim. Bizim için önemli olan Şeytan kavramları yukarda anlatılan geleneksel inançlar veya din kitaplarından alınan ayetlerle yapılan Şeytan tarifleri değil, Büyük halk kitlelerinin yani Müslümanların, Hıristiyanların ve Yahudilerin kafasında oluşan Şeytan kavramlarıdır. Din adamlarının ve konunun araştırmacılarının fikirleri değil, bunları sadece magazinsel açıdan duyup, okuyan halk kitlelerinin kafasında uyanan ortak şeytan kavramları.

Her dinin kendi mensuplarının arasında farklı bir şeytan kavramı vardır. Daha doğrusu büyük kitlelerin hurafe ve safsataya aşırı düşkün olmasından dolayı böyle farklı kavramlar oluşmuştur. Bu yüzden de Şeytan'ı aşağıdaki şekilde Yahudi, Hıristiyan ve Müslüman Şeytan'ı diye ayırıyorum.

Aslında şunu belirtmeden geçmek eksiklik olur. Nasıl ki, Her dindeki, o dinin inananlarının kafalarında uyanan farklı bir şeytan kavramı varsa, aynı şekilde farklı tanrı kavramları da vardır fakat burada amacımız Şeytan'ı ve Satanizm'i incelemek, Tanrı ve dinleri değil. Bu yüzden de bu konuya hiç temas etmiyorum.

YAHUDİ ŞEYTAN'I

"Satan" sözünün Eski İbranice'den geldiği söylenirse de, Yahudilerin kafalarındaki Şeytan kavramı fazla açık değildir. Tevrat iyice incelenirse fakedilir ki, Hıristiyanlık ve Müslümanlık'taki gibi kişileşmiş, varlık olarak tek olan bir Şeytan'dan fazla bahsedilmez. Tevrat'ın Tekvin bölümünde bile, Adem ve Havva'nın Cennet'ten kovuluşlarıyla ilgili kısımda Şeytan'dan direk olarak bahsedilmez, Havva'yı aldatanın "Yılan" olduğu söylenir. Tevrat'ın devamında da bir çok şeytan veya daha doğrusu Demon'dan bahsedilir. Bu Demon konusunu aşağıda ayrı bir bölüm halinde ele alacağım için burada herhangi bir açıklama getirmiyorum. Tevrat bu varlıkların fazla üzerelerinde durmaz sadece isimleri geçer. Onlar başka Kavimlerin tanrılarıdırlar ve Yahudilerin onların peşlerinden gitmesi yasaktır. O kadar! Gene Tevrata göre zaman zaman bazı Yahudiler gerek cinselliklerini rahatça yaşayabilmek, gerek istediklerince içip stres atabilmek, gerekse Tanrı ve kendi din adamlarının baskılarından kurtulmak için diğer tanrılara taparlar fakat buna karşılık Tanrı bütün Yahudi kavmini cezalandırır.

Kitabı Mukaddes'te ve mesela "Eyüp" bölümünde kişileşmiş bir Şeytan'dan bahsedilir fakat Tevrat'ın tamamı, insanları Şeytan'la korkutmaz. Tevrat, insanları Tanrı ile korkutur! Din kitabının genel yapısı yüzünden de Yahudilerde belirgin bir Şeytan kavramı oluşmamıştır. Onlar için Şeytan daha belirsiz birşeydir ve bu yüzden

de Yahudi kaynaklı bir Satanizm türü ya yoktur ya da varsa bile bu modaya uygun olma açısından oluşmuş istisnai bir Satanizm'dir. Dikkat edilirse burada Yahudi Satanist yoktur demedim.Satanist ekoller içinde bir çok Yahudi olabilir fakat Yahudi dinsel kaynaklı bir Satanizm yoktur.

HIRİSTİYAN ŞEYTAN'I

Şimdi Türkiye'de üzerinde hiç durulmamış ve pek bilinmeyen bir kavramı ilk defa inceliyoruz. Hıristiyan Şeytan'ı. Bildiğimiz bütün korku filmlerine, romanlarına, Satanist ekollere ve bütün söz konusu karışıklıklara sebep olan Hıristiyan Şeytan'ıdır. Avrupa, Amerika ve diğer kıtalardaki, günümüzün bütün Hıristiyan kiliselerinin rahipleri ne düşünürler, vaazlarında Şeytan hakkında ne anlatırlar? Bunu bilmiyorum. Tek tek ele alarak dünyadaki bütün kiliselerinin rahiplerinin söz ve fikirlerini bilmeme veya bilmemize de imkan yok. Fakat Kilisenin fikirleri haricindeki, Batı dünyasının insanlarının kafalarındaki Şeytan kavramını çok açık bir şekilde bilebiliriz. Nasıl bilebiliriz? Tabii ki konu hakkındaki Efsanelere, hurafelere, film ve romanlara bakarak belli bir kültürü anlayabiliriz. Şimdi bazıları çıkıp "Fakat onlar film ve roman. Hepsi uydurma şeyler. Nasıl olur da onlara bakarak bu derece büyük bir toplumun kafasındaki kavramlar hakkında konuşabilirsin?" diyebilirler. Evet bunlar bir romancının veya senaristin zihninden çıkmış, tamamen uydurma şeyler olabilirler fakat burada şunu soruyorum. Türkiye'de, konusu Müslümanlık olmasa bile dinsel kavramlarla ilgili bir roman yazsak ve bunun filmini de yapsak. Olur ya, neden olmasın, bunun bir sürü örneği var. Fakat bizim yaptığımız filmde halkın kafasındaki dinsel kavramlara çok ters düşen şeyler olsa. Olur olmaz uydurmaları Müslümanlığın içinde göstersek halkın genel inanç ve anlayışına uymayan şeyler yapsak bu roman ve film nasıl tepki görür? En azından, en azından o kitap hiç

satmaz ve film seyirci bulamaz. Demek ki, Bir film ve roman da olsa, tamamen hayali olaylardan da bahsetse bu tür bir film veya romanın sunulduğu toplumun kafasındaki kavramlara uyar olması gerekmektedir. Bunun aksini yapmak çılgınlık ve en azından para kaybıdır. Filmlerde saçma bile olsa halkın zanlarına uymak zorunludur.

Bu durumda, Nasıl bir Şeytan'dır, Hıristiyan Şeytan'ı? Hıristiyan Şeytan'ı adeta Tanrı'nın bir yaratığı değildir. Tanrı ile eşit güçte olan, Tanrının ve İnsanların düşmanı, Ölüm getirebilen ve öldüren, insanları saptırmaya değil de öldürmeye, yok etmeye, dünyanın sonunu getirmeye çalışan müthiş güçlü bir varlıktır. Tanrı ile devamlı savaşır hatta savaşı Tanrı'ya katşıdır. İnsanlarla değil. Tanrı'nın karşısına çıkmış olan ikinci bir Tanrı'dır. Alıp veremedikleri her ne ise onun için savaşırlar. Bu anlatım aşağıda göreceğimiz Müslüman Şeytan'ı kavamıyla oldukça ters düşüyor fakat Hıristiyan halkının kafasındaki Şeytan imajı budur. Cehennem, Tanrı'nın yaptığı ve onun hükmünde olan bir cezalandırma yeri değildir. Cehennem Kara Tanrı'nın krallığıdır. Dinsel kavramlardan çok hurafelere yaklaşan Avrupa ve Amerika halkları Şeytan'ı ve günahkarları daha kıyamet kopmadan Cehenneme yerleştirmişlerdir. Tabii bu fikirler kendi içlerinde de tutarsızlaşmıştır. Cehennem hem ceza yeri olmakta hem Şeytan'ın krallığı olmakta. Hem Tanrı suçluları cezalandırmak için Cehenneme göndermekte hem aynı tanrı Cehenneme karışamamakta, müdahele edememekte. Kısacası İnsanlar Şeytan'ı da, Tanrı'yı da, Cehennemi de karman çorman etmişler.

Hıristiyan Şeytan'ının bu şekle gelmesinin yani Tanrı'nın güçlü bir rakibi olmasının nedeni ise tamamen Hıristiyan kilisesidir.

İlerki sayfalarda detaylı olarak göreceğimiz Satanist baş rahip Anton Le Vay kendi kara incilinde diyor ki, "Şeytan, Kilise'nin en büyük dostudur çünkü Kilise yüzyıllardan beri sadece onunla korkutarak ve onun karkusu ile ayakta durabildi." Bu noktada Anton Le Vay haklıdır.

Tevrat'ta ve dolayısıyla Yahudilikte insanlar Tanrı ile ve onun dehşeti ile korkutulur. İnsanın korkması gereken tek varlık gazap getiren Tanrı'dır. Buna karşılık Hıristiyanlıkta korkulacak şey Şeytan'dır ve gerçekten de Şayet bir Şeytan ve Şeytan kavramı olmasaydı bekli de Hıristiyan kilisesi günümüze kadar gelemezdi. Çünkü ellerinde insanlara baskı yapacak bir şey olmazdı. Bu yüzden kilise açıkça veya belli etmeden daima Şeytan'ı ve dehşetli, güçlü, korkunç, Cehenem'in efendisi olan Şeytan kavramını desteklemiş, onun reklam ve halkla ilişkiler müdürlüğü gibi çalışmıştır.

Hıristiyanlık ilk dönemlerinde Avrupa'ya yayılamaya başladığı zaman kilise kendisini güçlü hissettiği anda eski dinleri yasaklamış, eski tanrıları da derhal Şeytan ilan etmiştir. Mesela Yukarda anlatıldığı gibi, Eski Roma'nın ışık tanrısı olan Lusifer Şeytan ilan edilmiş ve adı da bir çok yerde Şeytan'ın özel ismi haline gelmiştir.

Hıristiyanlık bu fikri yayana kadar insanların kafasında boynuzlu, kuyruklu, yarasa kanatlı, toynaklı bir Şeytan imajı da yoktu. Onu yaratan da kilisedir. Belden aşağısı keçi, yukarsı insan, kafası boynuzlu Şeytan imajını Kilise tamamen Eski Yunan orman ve doğa tanrısı Pan'dan almıştır. Gene Anton Le Vay bu konuda diyor ki, "Şeytan şekli olarak Pan alındı. Pan, kötünün temsilcisi oldu. Ormandan çıkartılıp, Cehenneme yerleştirildi ve çevresine de dumanlar, kükürt kokuları eklendi. Ama bunlar yapılırken Pan'ın ince, koruyucu ve Lirik vasıfları tamamen unutuldu."

Kilise eski tanrıları da kullanarak o kadar çok Şeytan ve Şeytan'a o kadar çok isim ve vasıf kattı ki zamanla Hıristiyanların kafalarındaki Şeytan kavramı yukarda anlattığım ikinci ve rakip tanrı halini aldı. Ortaçağ ve sonrasında Kilisenin desteği, günümüzde de Sinema ve Televizyon kanalları bu kavramı devamlı olarak desteklediler. Şimdi de bu imaj Kilisenin kendisini tehdit etmeye başladı. Tıpkı yaratılan bir canavarın yeteri kadar büyüdükten sonra yaratıcısını yutması gibi.

MÜSLÜMAN ŞEYTAN'I

Müslüman Şeytan'ını hem halkın kafasındaki kavram açısından hem de dinsel açıdan ele almamız gerekir. Neden dinsel açıdan da görmemiz gerekir? Çünkü Kur-an, Şeytan hakkında diğer dinlerin kitaplarından fazla açıklama yapıyor. Ayrıca Müslüman halkın kafasında oluşmuş ya da din adamları tarafından oluşturulmuş Şeytan kavramı Kur-an'a daha yakındır. Burada herhangi bir dini kayırmıyorum ya da Müslümanlara hoş görünmeye çalışmıyorum fakat gerçek böyledir. Satanistler Kur-an'daki anlatımın sembolik olduğunu, gerçekleri yansıtmadığını söyleseler de sembolizm açısından bile ele alınabilecek ve bir sonuca ulaşılabilecek açıklamalar Müslüman Şeytan kavramındadır.

Müslüman Şeytan'ı Tanrı'nın düşmanı değildir. Esas olarak O, insanın da düşmanı değildir. Din bilimcilerinin yorumlarına göre, Onun Şeytan oluş ve kendisini insanların saptırılmasına adamasının sebebi Tanrı'nın yakınlığını paylaşmak istememesi, kıskançlığı, Tanrı'ya insandan daha yakın olmayı istemesidir. Şeytan Tanrı ile savaşmaz. Zaten kullandığı güç, Tanrı'nın gücüdür. Tanrı'nın onun kullanmasına izin verdiği ve kullanımı sırasında tarafsız kaldığı gücüdür. Şeytan sadece bir aldatıcıdır ve insanın üzerinde yabancı filmlerde

gördüğümüz gibi öldürme, yok etme, mahfetmek, kişi istemese bile ona hakim olabilme gücü yoktur. O sadece saptırır ve aldatır. İnsan çok da büyük olması gerekmeyen bir iman ile Şeytan'la başa çıkabilir ve onun ayartmalarından kurtulabilir.

Müslüman halkın kafasında oluşmuş olan bu Şeytan kavramı, globalleşen dünya ve insanların yabancı kültürleri daha fazla tanımaları ile birlikte yavaş yavaş Hıristiyan Şeytan kavramı ile yer değiştirmeye başladı. Şimdilerde ise Satanizm'le ilgili olan veya olmayan gençlerin kafasındaki Şeytan kavramı, Hıristiyan Şeytanıdır.

ŞEYTAN KAVRAMI HAKKINDA DEĞİŞİK BİR GÖRÜŞ

Bunda hem dinsel, hem spiritüel açılardan bakarsak Şeytan hakkında alışılmadık bazı fikirlere sahip olmamız mümkündür. Şöyle ki, Şeytan'sız bir dünya, dünya olamaz, Cennet olurdu. Sanki dünyada bulunuşumuzun sebebi şeytan'dır. Çünkü şeytan bütün baştan çıkartmaların, bütün günahların ve günaha teşviklerin, dünyasal hataların tek hazırlayıcısı ve kaynağıdır. Şayet o olmasaydı insan'ın dünyada olmasına ve denenmesine gerek olmayacağı gibi o koskoca Cehennemlere, Cennetlere de gerek olmazdı çünkü kimse Tanrı'ya karşı gelerek, Cehennem'de bulunmasını grektirecek birşey yapmaz, yapmak bir yana düşünmezdi bile. Bu durumda Şeytan ruhsal tekammülümüz için bizlere çeşitli imkanlar ve sınavlar sunmaktadır. O tıpkı bir okulun başöğretmeni, müdürü gibi bir durumdadır. İnsanın görevi ayartma ve günaha teşviklere karşı durmayı başararak sınavları geçmektir. Demek ki, Şeytan olmadan herhangi bir ruhsal gelişme de olamazdı. Sevap da olmazdı çünkü işlenen ya da kaçınılan bir günah da olmazdı. Bu açıdan bakınca Şeytan çok büyük bir görevi üstlenmiş olan bir varlık olmaktadır ve insana düşman ve engelleyici olarak, onun gelişimine ve denenmesine yardım etmektedir. Özet

olarak bizim dünyada var olmamız ve dinsel açıdan söylenildiği gibi insanın bütün meleklerden üstün olabilmesi, bunu hakkedebilmesi için Şeytan'ın varlığı ve işlevi şarttır. Bu durumda da Şeytan küfredilip, hor görülmesi gereken bir varlık olmadığı gibi ona küfretmek, kutsal kitaplarda bahsedilen herhangi bir saygın varlığa mesela Cebrail'e küfretmek gibidir. O, kaçınılması, uyulmaması ve kendimizi onun sınavlarından geçirdiğimiz bir varlıktır fakat kesinlikle saygın olmayan bir varlık değildir.

Bu fikirleri sadce benim ileriye sürdüğüm ve üzstü kapalı bir Şeytan ya da Satanizm propagandası yaptığım da zannedilmesin. Bunlar İslamiyetin değer verdiği, evliya saydığı kimselerin de fikirleridir. Mesela ilk mutasavvıflardan biri olan Sanai "Tevhidi Şeytan'dan öğrenmeyen dinsizdir" şeklinde bir söz söylemiş. Tasavvuf aleminde en saygın isimlerden birisi olan Ahmedel Gazali ise, Şeytan'a, bir melek olarak saygınlığını tekrar kazandırlmasını savunan mutasavvıfların önde gelenlerinden birisi imiş. Ünlü mutasavvıflardan "Hallacı Mansur" dünyada Allah'a gerçekten yakın olan, kayıtsız şartsız tanrı yanlısı olabilen iki varlığın olduğunu kabul ediyor. Bunlardan biri Hz. Muhammed, diğeri Şeytan. Birini iyiliğin yani Tanrı'nın iyi fasıflarını temsil eder görürken, diğerini gazap ve kötülüğün temsilcisi olarak kabul ediyor. Mansur'un fikrine göre Şeytan, Tanrı'dan bile daha fazla tektanrıcıdır.

HANGİ SATANİZM?

Türkiye genelinde Satanizm denilince akla gelen şey, garip kıyafetlergiyip dövme yaptıran ve metal müzik dinleyen gençler ve Şeytan tapımıdır fakat bahsedilen satanizm hangi Satanizm'dir? Bu iyi bir sorudur çünkü günümüzün dünyasında Satanizm artık değişik şekillerde tasnif edilmiştir. Aslında, dünya çapında bakılırsa, bizde zannedildiğinden daha yaygındır. Nasıl ki, Müslümanlık'ta değişik mezhepler ve her mezhebin içinde değişik tarikatlar, değişik felsefeler varsa Satanizm'de de değişik ekoller vardır. Bazı noktalarda hepsi buluşuyor olsa da Tek bir Satanist felsefe yoktur. Günümüz Satanist ekolleri en kaba şekilde aşağıdaki gibi ayırmak mümkündür.

OTAÇAĞ SATANİZM'İ

Ortaçağ Avrupasındaki Satanizm. O dönemlerde Satanizm diye bir isim ortalarda görünmese de Pagan dinlere bağlı olan, Eski ayinleri yapan ve tanrılarını kutlayanları Kilise, Şeytan'a tapar olarak nitelendirirdi. Apayrı bir ekol olmasına rağmen Witchcraft Şeytan tapımı ile birleştirilmiş ve Witch'ler Şeytan'la anlaşma yapmış olarak kabul edilip, işkence altında öldürülmüşlerdi. Witchcraft ve Enkizisyon hakkında aşağıda açıklayıcı bilgi verilecektir.

HIRİSTİYAN ŞEYTAN'INIA TAPANLAR

Bu ekol Şeytan'ı, yukarda "Hıristiyan Şeytan'ı" ve Geleneksek Şeytan kavramları olarak gördüğümüz gibi kabul ederler. Ayinlerinin ana yapısı Hıristiyan kilisesinin Aşai Rabbani ayinini çarpıtmak, Kilise ve İsa'ya küfredip aşağılamak üzerine kuruludur. Bu ayinlerin örneği aşağıda "Kara Ayin" başlığı ile detaylı şekilde verilecektir.

MODERN SATANİZM

Modern Satanizm'in en başta gelen öncülerinden biri de Anton Le Vay'dır. Modern Satanizm'de genel olarak tek bir varlık olarak mevcut olan bir Şeytan kabul edilmez. Şeytan'ı, İnsanın içindeki istekler, Dinsel ve ahlaksal baskılardan kurtulma meyli ve isyan duygularının uyanışı gibi şeyler için birleşik bir sembol olarak kabul ederler.

KÖTÜLÜĞE TAPANLAR

Bu kesim daha değişik yapıdadır. "Genel olarak çok sorunlu kişileren oluşan topluluklardır" demek yanlış olmaz. Aslında kendilerini "Kötülüğe tapanlar" diye tanımlamazlar da. Bu isim benim kullandığım bir deyim. Bu insanlar genel olarak, insan kurban etme, cinayet, hayvanlara ve insanlara işkence, tecavüz ve kötü olarak nitelendirilen herşeyi uygularlar. Ayrıca bu kesim içinde herhangi bir Satanist ayin yapmayan hatta kendisini Satanist olarak nitelendirmeyen guruplar da vardır. Bu tür Satanizm kitabımızın inceleme alanı dışında tutulmuştur. Çünkü anlatılabilecek elle tutulur bir ayin veya felsefeleri yoktur. Sadece bu tür kişilerin yaptıkları ayinlerde 60 000'den fazla insanın öldürüldüğü resmi kayıylara geçmiştir.

SATANİST MAJİKAL ORDER'LAR

Bu kesim mesela O.T.O. *(Ordi Templi Orientis)* gibi majikal kuruluşlardan oluşur. Büyü amaçlı kuruluşlardır. Evrenin negatif yanlarına yönelik çalışmalar yaparlar. Şeytan anlayışları Modern Satanizm'e yakındır. Zaten çalışmalarında Şeytan tapımı, Kara Ayin gibi şeyler yoktur. Sadece negatif ve işlerine gelirse zaman zaman da pozitif güçleri kullanma amacındadırlar. Çalışmalarının esası seks

ve Kan'a dayanır. Yukarda görülen diğer Satanist ekoller de dinsel ve büyüsel olarak ikiye ayrılsalar da bu tür Satanizm sadece Majikal bilgi ve güç amaçlıdır ve bu kitapta incelenmezler çünkü Satanist'ten ziyade büyü sınıfındadırlar.

ESKİ DİN'E DÖNÜŞ YANLILARI

Bu tür Satanizm dünyanın her yerinde görülmekle birlikte, Türkiye'de de ciddi ölçüde faaldir ve bu kitabın son bölümleri onlara ayrılmıştır. Bunlar kendilerini açıkça Satanist olarak nitelendirirler. Şeytan anlayışları oldukça farklıdır. Bunlara göre gerçek iyi tanrı Şeytan'dır ve bize şimdi hakim olup kendisini Tanrı olarak tanımlayan güç Gazabın ve kötülüğün yalancı tanrısıdır. Ölüm ve Kan Kötü tanrının vasıflarıyken, sanat, seks, özgürlük, doğa sevgi ve saygısı, bilimsellik Şeytan'ın vasıflarıdır. Fikirlerini aşağıda geniş şekilde ele alacağımız için burada fazla bahsetmek gereksizdir.

BİLİNMESİ GEREKEN KONULAR

Aşağıda ele aldığım konuları madde madde gözden geçiren ve Okült konular hakkında kısıtlı da olsa biraz bilgisi bulunan bir kimse bile "Bu adam Satanizm konusunda kitap yazdığını iddia ediyor fakat buradaki bir çok şey Satanizm'le ilgili değil. Kendisi konuya hakim değil ve birşey bilmiyor." şeklinde düşünebilir. Çünkü aşağıdaki maddelerin çoğu Satanizm'den oldukça uzaktır fakat gerek yukarda gerek aşağıda kullandığım, kullanmak zorunda olduğum bir çok deyim ve ismin az çok anlaşılması gerekmektedir. Bunları hiç bilmeyen bir kimse anlatılan şeyleri de tam olarak anlayamaz. Örnek olarak söylebilirim ki, Golden Dawn hakkında bilgisi olmayan, bu ismi hiç duymamış bir kimse aşağıdaki Aleister Crowley bahsini de, Anton le

Vay bahsini de tam olarak algılayamaz. Halbuki Golden Dawn Satanizm'le hiç ilgili değildir ve bir çok kişi ve okültizm bilgisine güvendiğim bazı arkadaşlarım, Satanizm'i anlatan bir kitapta Golden Dawn'ın anlatılmasını haksızlık olarak nitelendirebilir. Bazı noktaları ansiklopedik bir şekilde ele aldığım bu bölümü sıkıcı bulanlar ve bilenler rahatlıkla bu sayfaları atlayabilirler.

Herşeyden önce sıksık kullandığım Okült, Okültizm ve Okültist gibi deyimlere bir açıklık getirilmesi gerekmektedir.

OKÜLT - OKÜLTİZM

Büyü, Astroloji, değişik kehanet yöntemleri, medyumsal çalışmalar, Ruhçuluk, Cincilik, Simya, şifacılık, Tasavvuf, Kabala gibi akla gelebilen ve yanlış olarak, Gizli bilimler denilen hemen hemen her şeyi kapsamına alan bir deyim. Bu gibi şeyler üzerinde araştırma ya da pratik çalışma veya ikisini birden yapan kişilere de Okültist denilir. Bununla beraber herhangi bir falcı ya da medyum okültist değildir. Herne kadar Okültizm'i "Gizli Bilimler" şeklinde çevirmenin yanlış olacağını söylemişsem de daha açık anlaşılabilmesi için en iyi ifade olduğu için şunu söylüyorum, Okültist, Gizli bilimlerin bilim adamıdır. Bu konuların herbiri hakkında az da olsa bilgi ve pratiği olmalıdır.

GRİMOİRE

Bu kelimeden özellikle Ortaçağ Avrupa'sında çok bol miktarda ortaya çıkmış olan büyü kitaplarını anlamalıyız. Çok tanınmış ya da hiç bilinmedik inceli kalınlı bir sürü grimoire ve bunlardan klonlanmış olan benzer kitap vardır. Bir Grimoire genel anlamda eski bir büyücünün not defteri gibi bir şeydir. İçinde bir veya bir sürü demon veya

melek daveti, değişik amaçlar için kullanılabilecek olan bir sürü de büyü formülü bulunur. Grimoire'lar, büyü bilgilerinin hayret verici kolleksiyonlarıdır. Gelenekleri, Tılsımları ve değişik ayinleri ihtiva ederler. Çoğu XII ve XVIII. Yüzyıllar arasında ortaya çıkmıştır. Genel olarak anonim yazılmış eserlerdir Bazılarının Eski Mısır veya İbrani metinleri oldukları da iddia edilir. En önemlileri arasında Abra Melin'in Kutsal Büyüsü, Lemegeton ve Honorius'un Grimoire'u sayılabilir. Abra Melin'in Kutsal Büyüsü isimli eser Yahudi Abraham'a atfedilir.

VUDU - DİN Mİ, BÜYÜ MÜ?

Vudu konumuzla hem ilgili, hem de ilgili olmayan bir sistemdir. Okültizm ve Majikal açılardan bakarsak Vudu Satanizm'le ilgili değildir fakat dinsel açılardan ve uygulamalarına bakarsak Vudu tam bir Satanizm'dir.

Gene de burada Vudu'yu ele alıp, kitabımızın ölçülerine göre genişçe bir yer vermemin belli bir sebebi vardır. Vudu, Satanizm'in ve özellikle de yurdumuzdaki Satanizm'in sosyolojik sebeplerini ve gelecekteki durumunu inceleyeceğimiz, ilerdeki bölümün daha iyi anlaşılabilmesi, daha farklı ve gerçekçi bir ifade ile idrak edilebilmesi için en azınan buradaki kadar tanınıp, bilinmesi gereken bir konudur ve ilerde Vudu'dan tekrar bahsedeceğim.

Satanizm'in bazı ekollerinde insan ya da hayvan kurban etmek gibi uygulamalara iyi bir gözle bakılmamasına rağmen bazı Satanist ekoller de bu gibi şeyleri ön planda tutuyorlar. Vudu'nun kurban geleneği ve işkence ile öldürme şekli klasik Satanizm'den bahsedilirken anti Satanistlerin en fazla vurguladıkları durumlara

çok uyar. Vudu ayinlerden sonra yapılan orjiler de Satanizm esaslarına uygundur.

Vudu müridlerinin Hıristiyan tanrısının yanısıra kendi tanrılarına da tapmaları, bunları birbirlerine karıştırmaları ve inançları kilise açısından bakılırsa Tam bir Şeytan tapımıdır. Buyüzden Vudu'nun satanizm başlığı altında olması gerekmektedir. Buna karşılık kişisel görüşüm şudur ki, Vudu değişik bir dinsel inanç sistemidir. Adı Satanizm olarak belirmenmemiş bir çok Satanit ekol de vardır. Mesela Hasan Sabbah ve Alamut kalesindeki uygulamaları ve onların felsefsini de gizli Satanizm olarak nitelendiriyorum. Vudu da Sataizm denilmeyen bir Satanizm türüdür fakat buna karşılık genel olarak benimsenen düşünceye göre de Hıristiyan Şeytanı'na açıkça tapıp, onu Tanrı olarak tanıdığını söylemeyen ekoler Satanizm olarak kabul edilmiyorlar ya da kimse bu ayırıma önem vermiyor. Mantıksal olarak Vudu Satanizm değildir fakat duygusal olarak Satanizm'dir.

Vudu ve Satanizm'in buradaki inceleniş tarzlarına göre Bunlar büyücülük ekolü değil de birer din olmalarıdır. Bununla beraber Gerek Vudu, gerekse Satanizm insan anlayışında o derece büyücülük ile içiçe girmiştir ki, insanların çoğu bu iki dini doğrudan doğruya büyü uygulamaları olarak görmektedirler. Aslında Vudu, ibadeti ve itikadı büyücülük uygulamaları sayılabilecek bir dindir fakat Satanizm ciddi bir dinsel ekoldür ki, bu ilerideki bölümlerde daha geniş ölçüde ele alınacaktır.

Vudu hakkında Kara Büyü pratiklerinin en karası, hayvanlara işkence yaparak kurban etmek, güçlü cinsel sapkınlık ve demoniak posesyonlardan ibarettir derler fakat Vudu bunlardan biraz daha farklı ve daha derin düşünülmesi gereken bir şeydir. Herşeyden önce

O, bir Büyü ekolü değil bir din ya da Din haline getirilmiş büyü uygulamalarıdır.

Vudu esas olarak Afrika'nın batı kıyısındaki zenci dinlerinden kaynaklanır. Karayip adalarında ve Amerika'nın köle plantasyonlarında gelişmiş ve oralardan dünyaya yayılmıştır. Başlıca Brezilya'da güçlüdür fakat gerçek merkezi Haiti Cumhuriyetidir.

Afrika'dan, Köle olarak satmak amacıyla toplanan zenciler Karayip adalarındaki ve Orta Amerika'daki yeni yerlerine getirildikleri zaman hala eski tanrılarına tapmaya devam ediyorlardı. Tabii ki Hıristiyanların hakim olduğu bir ülkede ve özellikle de o dönemlerde kilisenin, tanrılarının hepsinin de birer şeytan olduğunu kabul ettiği putprest dinlere ibadet edilmesine izin verilemezdi. Köle zenciler derhal Hıristiyanlaştırıldılar. Bu Hıristiyanlaştırmadan Kilisenin ne anladığını anlayabilmek mümkün değildir çünkü dayak, işkence ve ölüm tehditleri ile Hıristiyanlaştırılan zenciler yeni dini hem hiç tanımıyorlar hem o dini anlayabilmek için gereken dili bilmiyorlar hem de dini öğrenebilmeleri için Kutsal kitap gibi şeyleri okumalarına imkan verilmiyordu çünkü kölelerin okuma yazma öğrenmeleri yasak olduğu gibi onlara bunu öğretmenin de büyük cezaları vardı. Üstelik onlara dini vaazlar verecek ve Hıristiyanlık öğretisini aşılayabilecek rahipleri bile yoktu. En hoşgörülü kesimlerde bile ancak kilisenin kapısı önünde dikilip içerdeki ayinleri dinlemelerine izin verilmekteydi. Bu şekilde de Kilise, büyük bir dinsiz kitleyi Hıristiyanlaştırarak görevini yapmış olmanın huzuru içindeyken, zenciler kulaktan dolma öğrendikleri Hıristiyan azizler hiyeraşisine derhal kendi tanrılarını eklediler, kendi dinsel damgalarını vurdular. Bugün de Vudu ayinlerinin genel görünümü Afrika Tanrılarının yanı sıra Meryem ve diğer azizlerin tasvirleridir.

Vudu'da mesela Damballah gibi bazı ismi çokça bilinen tanrılar olmasına rağmen aslında Vudu tanrıları değişkendir. Bir çok Panteon mevcuttur. Bölgeden bölgeye değişik panteonların hakim olduğu görüldüğü gibi, aynı bölgede de dönemden döneme hakim panteonun değiştiği görülür. Gene de adı en çok bilinen tanınmış ya da modern dünya tarafından tanınmış tanrıları Baron Samedi, Baron Cimeterre ve Baron Crois'tir. Bunlar Petro'yu, yani kötücül güçleri idare ederler. Ayinlere Hougan yani Büyücü doktorlar başkanlık eder. Ayinde davulların muntazaman artan ritmiyle dans edilir ve danscılar çılgınca coşturularak transa benzer bir duruma sokulurlar. Sonunda dansçılardan bazıları kehanette bulunacak olan tanrı ya da tanrıça tarafından possese edilirler. Bu durumda dansçı tanrının kendisi halini alır. Müridler arasında dolaşır, konuşur, dilekleri dinler ve kabul eder. Gelen varlığın tanrı veya tanrıça olması posese edilen kişinin cinsiyeti ile ilgili değildir. Bir kadını, bir tanrının posese etmesi ya da bir erkeği, bir tanrıçanın posese etmesi alışıldık bir durumdur. Bu durumda posese edilen kişi yani Vudu terminolojisine göre Tanrı veya Tanrıça'nın At'ı, gelen varlığın cinsiyetine uyan bir sesle, mesela erkek, kadın sesi ile konuşur. Posesyon işlemine Tanrının atına binmesi denildiği gibi posese edilen kimseye de o durumda olduğu sürece At dendiği görülmüştür. Ayinlerde çok bol miktarda puro içilmesi gelenektir. Kadın, erkek herkes birer puro yakar ve içmeseler bile devamlı tüttürürler çünkü Vudu tanrıları tütün koku ve dumanını severler. Tütün keyif verici bir maddeden ziyade bir tütsü olarak tüketilir. Başlıca Horoz, Tavuk, Domuz, Keçi veya Güvercin gibi hayvanlar yavaşça ve işkence ile öldürülerek tanrıyı memnun etmek, daha doğrusu kurbanın hayat enerjisinden istifade ederek fonksiyon göstermesini sağlamak için kurban edilirler.

Vudu ayinlerinde veya bazı basit büyü uygulamalarında kurban, duman ve dans kadar gerekli olan bir diğer şey de Gelmesi istenen

tanrının Veve'sidir. Veve yere çizilen büyük ve son derece karışık şekillere verilen isimdir. Her tanrının ve her panteonun kendisine özügü özel bir Veve'si vardır. Vudu ayininde ve uygulamalarında Hougan veya Bukor ismi verilen Kara Büyücüler yapılacak olan herşeyi ezberden yapmak zorundadırlar. Yazılı kayda geçirilen hiçbir şey yoktur. Buyüzden de her Hougan veya Bukor'un üçbin ile beşbin arasındaki karışık Veve'yi de ezbere bilmesi ve çizebilmesi gerekir.

Daha ileri merasimlerde insan kurban edildiği ve yamyamlık yapıldığı da görülür. En akla gelmedik cinsel birleşmeler teşvik edilir. Turistik amaçla, profösyönel olarak yapılanlar değil fakat Bütün gerçek ritüeller bir orji ile biterler. Vudu'daki, hakkında en fazla spekülasyon yapılan pratiklerden birisi de Bukorların ölüleri kaldırıp, zombiye çevirmeleri ve Satan'a vekaletten ruhları satın almalarıdır. Bukorlar kişiye belli bir zaman süresi için başarı sözü verirler ve ruhunu satan kişi ölünce Cehenneme gider. Zombiler yürüyen ölüler veya köle ölülerdir. Geleneksel Vampir, Hortlak ve benzeri şeyler gibi değildirler. Duyguları, zekaları ve zihinleri yoktur. Varlık nedenleri çiftliklerde kölelik yapmaları içindir. Bukor'lar, bütün Vudu rahipleri içinde en korkulanıdırlar. Özgün inanca göre bir Bukor yeni ölmüş birisi ile yalnız bırakılırsa ona, burnundan hayat nefesi verir ve afsunlarını ezberden okuyarak ruha, bedenine dönüp, kendisine itaat etmesini emreder. İnanışa göre zombilere asla tuz yedirmemek gerekir çünkü Zombi tuz yediği zaman kendisinin bir ölü olduğunu hatırlayıp, Bukor'u ve onun kontrolünü tanımadan, ağlayıp, bağırarak mezarına dönermiş. Son yirmi yıl içinde Zombiler ve Zombi'nin nasıl yapılabildiği ciddi şekilde, bir kaç defa araştırıldı ya da araştırmaya çalışıldı. Bilim adamlarının bazıları Zombilerin aslında ölü değil, bir şekilde zehirlenerek katalopsi haline sokulmuş insanlar olduklarını iddia ederler. Bu iddiaya göre Bukorlar tarafından hazırlanan zehirli bir toz kurbanın yüzüne üflenmekte veya bir şekilde kurbanla temas

etmesi sağlanmakta. Zehirli toz sadece solunum yoluyla değil, derideki gözeneklerden geçerek de etki yapabilmektedir. Tozun etkisi ile kurban serilip kalmakta ve yakınları tarafından öldü zannedilmektedir. Daha sonra Bukor gizlice kurbanın mezarını açıp, bedeni çıkartıyor. Tozun ölüm etkisi geçici olduğu için çoğu zaman mezardan çıkartıldığı sırada kurban kendine gelmiş oluyor. Ölüm halinde olduğu sürede de beyne oksijen gitmediği için kurban artık hafızası ve duyguları olmayan, nefes alıp, yaşayan bir et yığınından başka birşey değildir. Bu durumdayken Bukor tarafından verilen emirleri yerine getirir ve gerçek ölümüne kadar onun kölesi olur. Sahte ölümünden önceki hayatını çok az da olsa hatırlayan Zombiler olursa onlar da geriye dönüp dost ve akrabaları ile karşılaşmaktan korkarlar çünkü herkes kendilerini ölü zannettiği için ondan korkacaktır. Bu konuyla ilgili, çok başarılı bir de film yapılmıştır.

Bütün bilimsel izahlara karşı biraz mantıklı düşününce bilimsel izahlarda bazı mantıksızlıklar olduğu da görülüyor. Modern ülkelerden gelip, Vudu müridleri arasında bir süre yaşayan bir Antropolog veya herhangi bir bilim adamı Zombi yapmanın sırrını öğrenebiliyor. Zombi tozunun formülünü tam olarak öğrenemese bile mekanizmanın nasıl çalıştığını öğreniyor fakat nesillerden beri orada yaşayan, o bölgelerin kendi insanları bunu bilmiyorlar. Vudu uygulamaları ve Zombi olayları en az, en az üçyüz, dörtyüz yıldan beri o bölgelerdedir. Zamanla böyle birşeyin yayılmaması, öğrenilmemesi, en azından böyle bir şey olduğundan şüphelenilmemesi mümkün değildir. Böyle bir uygulama gizli kalamaz. Şimdiye kadar, Zombi inancı olan her bölgede, ölülerin gömülmemesi, en azından kendisine gelene kadar gerekecek zaman kadar bekletilmesi, bir ölünün en az dört gün ile bir hafta bekletilerek gömülmesi geleneğinin türemiş olması gerekmezmiydi. Yani kim annesinin, babasının, çocuğunun veya sevgilisinin bir Zombi olarak

köleleştirilmesini engellemek istemez ki. Böyle bir gelenek yerleşmediğine göre yukardaki Zombi tozu ile insanın ölü gibi gösterilmesi iddiaları da biraz şüpheli hale gelmektedir.

Herşeye rağmen bu konuda sadece kendi şüphelerimi ve genelin bildiği şeyleri ortaya koymaktan daha ileriye bir iddiada bulunabilecek kadar bilgim yok. Zombiler'den bahsederken şunu da belirtmek gerekir. Konudan uzak bir kimse Zombileri az rastlanan, Bukor'un özel işlerine bakan, özel köleler zannedebilirler halbuki durum öyle değildir. Bundan Kırk, elli yıl öncesine kadar şeker kamışı veya değişik ürünlerin yetiştirildiği tarlalarda çok ucuza çalışan, konuşmayan, duygusal tepki vermeyen işçi yığınları görülürdü. Bu işçilerin Bukorlar tarafından, tarla sahibine kiralanan Zombiler oldukları, Toprak sahibinin de durumu bildiği fakat ucuz işçi işlerine geldiği için aldırmadıkları söylenirdi.

Burada Zombi ve Vudu'nun büyüsel yanlarına fazla yer vermemize rağmen Vudu aslında bizlere göre alışılmadık uygulamaları olan bir dindir. Vudu modern dünyaya şu veya bu şekilde zaman zaman kendi damgasını vurmuştur. Mesela bir zamanların moda dansı olan Mambo'yu bir çok kimse hatırlayacaktır. Mambo, Vudu rahibelerine verilen isimdir. Aynı şekilde Tango ismi de muhtemelen bir Vudu tanrısının isminden çekilmiştir. Bu dansların ritmleri de Vudu ritmlerinden esinlen olan ritmler olmaları çok olasıdır.

DÜŞEN MELEKLER

Bazı kaynaklarda "Kara Melekler" de denilen düşen melekler, yukarda da bahsedilen Şeytan'ın Cennet'ten kovulma olayında onun tarafını tutan, onu haklı bulan bir melek topluluğudur ve onlar da

şeytan'la birlikte Cennet'ten kovulmuşlardır. Konuyu daha derli toplu özetlemek için çöyle anlatabilirim.

Kitabı Mukaddes ve Kur-an'a göre, Tanrı, insanı yarattıktan sonra ona bazı vasıflar verir. Bu vasıflar hakkında değişik geleneklerde değişik ifadeler kulanılır mesela Tanrı insana herşeyin ismini öğretir vs. Burada söz konusu olan, aksesuar türü şeyler pek önemli değil. Önemli olan şudur: Tanrı insanı yarattıktan sonra bütün meleklere ona secde etmelerini emreder. Bunun üzerine İslami ismi ile İblis, Batılı ismi ile Satan, Lusifer veya ne isim verilirse o, insana secde etmeyi reddeder. Kendisinin ateşten yaradılmış olan has bir varlık olduğunu ve topraktan yaradılmış olan insana secde etmeyeceğini öne sürer. Tanrı'nın emrini dinlemez açıkça isyan eder. Bunun üzerine Tanrı onu cennetten kovar.

Bundan sonra da İblis, Şeytan haline gelir ve bütün amacı insanı Tanrı' nın yolundan ayırmak, suçlu duruma düşürmek olur. Buraya kadar anlatılanlar Hıristiyan ve Müslüman inançlarında birbirini destekler şekildedir.

Buradan sonrası ise Hıristiyan inançlarında çok açık olmakla beraber İslami açıdan sadece Kur-an'daki bir iki ayetle ve sadece ima edilmiş durumdadır. Hıristiyan inançlarına göre Tanrı, Şeytan'ı kovduğu sırada isyan eden sadece Şeytan'ın kendisi değildi. Bazı melekler ondan yanaydılar ve bir kısmı da kendi istekleri ile cenneti terkedip, Şeytan'ı takip ettiler. Bu meleklere Düşen melekler veya Kara Melekler ismi verilir.

Kur-an'da bu durumu anlattığına inanabileceğimiz sadece iki, üç tane net ayet vardır. Bu ayetlere göre Tanrı, İblis'i kovar. İblis, "O zaman bana kıyamete kadar izin ve mühlet ver" der. Bu ayetle,

Şeytan'ın insanlığı saptırmak için izin ve zaman istediği anlatılır. Buna karşılık Tanrı "Git, sen izin verilenlerdensin" der. Bu ayette de, Git sana izin verdim veya Git sana izin verildi denmez. Çoğul olarak izin verilenlerdensin denilir. Bu ayetteki çoğul ifadeyi Düşen Melekler'e atfetmek mümkündür. Ayrıca Kur-an, yerine göre Şeytan ismi ile hem tekil bir varlığı hem de çoğul valıkları anlatır. Yani Şeytan hem cins isim, hem özel isimdir. İblis ismi ise sadece birtek varlığı ifade eden özel isimdir. Zaten yer yer Şeytanlar şeklinde çoğul kullanılmasıyla da şeytan kelimesinin bir icins isim olarak kullanıldığı açıkça bellidir. Bundan başka gene Kur-an'da Tagut olarak sıksık geçen bir isim vardır. Tagut da bir cins isimdir.

Bütün bunların Hıristiyan geleneğindeki Düşen Melekleri ifade ettiklerini söylemek mümkündür. Bazı ayetlerde geçen Cin gibi isimler ise buradaki Düşen melekler inancından çok farklı şeylerdir.

Ortaçağ Avrupa majisi daha ziyade demon, spirit ve benzeri varlıkları çağırıp, onlardan güç almaya dayanan uygulamalardı. Bu yüzden de Kara melekler'in büyük önemleri vardı. Kara Melekler diğer Demonlara benzemezler. Onların büyük güçleri vardır. Cehennemi hiyareşide önemli krallar ve prenslerdirler. Herhangi bir majisyenin onları kontrolü altına alması mümkün değildir.

Düşen Melekler ya da Kara melekler'i anlatmak için İslami bir deyim olmadığı zannedilir. Halbuki vardır. İsmin Türkçesi zaten "Düşen melekler" veya "Kara Melekler" şeklinddir fakat İslami terminoloji içinde de Düşen melekleri anlatan bir deyim vardır. Kur-an'da, Neml suresi 39. Ayet şöyle der: *"Cinlerden bir **ifrit** şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim."*

Söz konusu ayet özet olarak, Hz Süleyman ve Saba melikesi ile ilgilidir. Saba melikesi ülkesinden kalkıp, Hz.Süleyman'ı görmeye gelmektedir. Mevcut bütün hayvanlar, Cinler, Demonlar Hz.Süleyman'ın emrindedir ve Hz.Süleyman kuşların dilinden, karıncaların diline kadar her varlığın dilini bilmektedir. Saba meliksi ona ulaşmadan önce emrindeki cinler ve melekleri kullanarak onun tahtını kendi bulunduğu yere getirtmek ve Saba melikesine gösteriş yapıp, kendi büyüklüğünü göstermek ister. Huzurundaki bir İfrit bu işe talip olur. Ayet bu noktayı anlatmaktadır.

Burada söz edilen ve İfrit cins ismi ile anılan varlık için Cinlerden bir ifrit denilmektedir ve İslami otoriteler bu İfrit ismi üzerinde fazla durmamışlardır. Bazıları onun değişik cins bir cin olduğunu, bazları çok güçlü, azgın bir cin olduğunu söyleyip geçmişlerdir. Kur-an'da ve peygamberin hadislerinde de İfrit hakkında herhangi bir açıklama yoktur. Bu kelime ya da isim Kur-an'da da sadece bir defa geçer. Daha doğrusu Türkçe meallerde bir tek yukardaki ayette görülür. Esarengiz bir isimdir.

İfrit isminin Düşen melekleri anlatan bir cins isim olmadığını da kimse iddia edemez. Tabii öyle olduğunu da kimse kesin olarak ortaya koyup, ispat edemez fakat bu ismin düşen melekleri anlatıyor olması çok akla yakındır.

DEMONLAR VE DEMONOLOJİ

Tarihin bilinen en eski çağlarından beri insanların çevrelerinde görünmeyen, güçlü ve musallat olucu bazı varlıkların olduğuna inanılır. Onlar, ırmaklarda, ağaçlarda, kayalarda ve havada yaşarlar. Bütün olağanüstü ve açıklanamayan olaylardan sorumludurlar. Kızdırıldıkları zaman çok kötü ve intikamcı olurlar fakat onlara uygun şekilde

yaklaşıldığı zaman yardım ederler. Gerçi, Göksel tanrılar kadar güçlü değildirler fakat gene de öfkelerinin büyük önemi vardır. Mahsülü verimsizleştirip, kuyuları kurutuurlar. Hayvanların ölümlerine sebep olurlar.

Günümüzde demonlar Cehennemin çeşitli bölgelerinin sakinleri olarak kabul edilirler. Efendileri olan Karanlıklar Prensi'ne insanlar arasında huzursuzluk çıkartmak için yardım ederler. Bir efsane Demonların orjinini şöyle anlatır:

Düşen melekler, dünyaya indikleri zaman insan kadınlarıyla çiftleştiler. Bu birleşmelerden doğan çocuklar çok kötü ve dev gibi şeylerdi.

(Tevrat'ın ilk kitabında Nefilim ismi verilenb, bir türden aynı şekilde vahsedilir.

Tekvin Bap 6 ayet 4
İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller (Nefilim) vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.

'1976 İstanbul baskısı: Zorbalar, şöhretli adamlardı' şeklinde anlatırken, Tevrat'ın Yeniden düzenlendiği tahmin edilen şeklinde, Kahramanlar, ünlü kişiler denilmektedir. 1976 baskısında Nefilim ismi geçerken yeni şeklinde Nefiller şeklinde bahsedilmektedirler.)

Tanrı onları imha etti fakat onların yaralarından akan kanlardan Demonlar meydana geldi.

Başlıca Babil dönemlerinde büyük miktarda Demon belirlenmiştir. Daha sonraki yüzyıllarda da diğer toplumlar kendi kötü tanrı ve tanrıçalarını bu listeye eklemişlerdir. böylece de Demon listesi iyice uzamıştır. Ortaçağ Avrupa'sındaki birçok Grimoire ve büyücülük üzerine yazılmış olan bir çok değişik kitap Demonların feodalite şeklini tarife çalışmıştır. Kralları Satan'dır. Emri altında prensler, kontlar ve Cehennem'in binlerce önemsiz demonu vardır. Demonların güçleri farklıdır fakat ortak noktaları hepsinin de kötü, aldatıcı ve şeytani olmalarıdır. Büyücülük pratiğindeki önemleri, uygun şekilde çağırıldıkları zaman büyücünün emrine gireceklerine inanılmasından gelir.

Ortaçağ Avrupa'sındaki tanınmış büyücü ve Okültisterinin hazırladıkları ya da çok eskiden kaldıkları ve hatta Hz. Süleyman tarafından yazıldığı iddia edilen bir çok Grimoire sadece bu demonları çağırmak, onlardan güç almak ve onları kontrol altında tutarak bazı şeyler yaptırtmak üzerine yazılmıştır. Enkizisyon zamanında işkence edilen büyücü ve cadılar demonlar hakkında da sorguya çakilmiş, onların isimleri, vasıfları, görünümleri, cinsiyetleri ve çağırılma şekilleri titizlikle kayıtlara geçirilmiştir. Zamanla sayısı milyonları bulan bu kayıtlardan Demonoloji ismi verilen bir bilim dalı bire türemiştir. Gerek kilise, gerekse büyücüler demon bilimine büyük önem verirlerdi. Demonların kimlikleri, görünüşleri ve güçleri titizlikle kayıtlara geçirilirdi. Kilise onlara karşı korunma yolları bulmak için araştırırken büyücüler, onları kontrol edebilmek için demonoloji ile uğraşırdı.

Ancak şunu düşünmek gerekir. Bu ifadelerin hemen hepsi işkence altında alınmıştır. Derisi yüzülen, kaburgaları kırılan, tırnakları çekilen insanların başına dikilip, devamlı olarak itiraf et, işbirliği yaptığın demonu anlat diyen biri. Kurban ve çoğu zaman da sadece

basit bir kıskançlıktan dolayı komşusu tarafından ihbar edilmiş olan, bu gibi şeylerle tamamen ilgisiz olan kurban gayet iyi bilmektedir ve bu ona zaten söylenmiştir ki, itiraf edince işkence bitecek. Kendisi belki diri diri yakılacak fakat işkence de sona erecek. Bu durumda kalsak herhalde biz de hem bütün tanıdıklarımızı büyücü olarak ihbar eder, hem de akla gelmedik çeşit çeşit demon icad edip anlatırdık. Dolayısıyla sayısı üç milyonu geçmiş olan Demon kayıtlarını fazla ciddiye alıp almamak bu okuyucunun kendisine veya kendisine göre özel bir araştırma yapan kişiye kalmış bir şeydir.

Tıpkı yukardaki "Düşen melekler" bahsinde olduğu gibi İslami terminolojide Demonları anlatan bir isim de vardır. Bu da **Tagut** ismidir. Kur-an'da İfrit sözünün bir defa olmasına karşılık, Tagut ismi hem tek bir varlığı yani o sürüden birisini anlatmak için, hem de çoğul olarak bazı varlıkları anlatmak için kullanılmıştır ve çok yerde geçer. Hıristiyan geleneğine baktığımız zaman da görürüz ki, Ortalarda öyle çok fazla dolaşan, ortalığı devamlı olarak karıştıran, büyücüler tarafından çağırılan varlıklar Demonlardır. Düşen melekler çok fazla ortada görünmezler ve onların faaliyetlerine ait fazla rapor yoktur.

ORTAÇAĞDA CADI AVI

Ortaçağ Avrupa'sının Enkizisyonu sayısız roman ve filme konu olmuştur fakat film ve romanlar ne gösterir ve yazarlarsa, bilinmelidir ki, çok çok eksiktir. Akla gelmez işkenceler, insanların diri diri yakılması, çıldırtılması, mallarına el koyulması, cinsel tecavüzler, Sadizm. Çok dehşet verici, şaşırtıcı ve aynı derecede komik fakat bütün bunlar Satanistler tarafından değil Kilise tarafından ve Tanrı adına, tanrı için yapılmıştır. Hem de Şeytan'a karşı. Şeytan'ın yandaşı olmakla suçlanan insanların sanal suçları ne

diye merak mı ediyorsunuz? Bunun cevabı çok kolay. Çünkü cevap zaten enkizisyon kayıtlarında var. Bu insanların suçlanma sebepleri şunlardır: Bedenlerinde normal sayılamayan bir ben veya leke olması, bir köydeki ineklerin sütten kesilmesinden sorumlu tutulmaları, Kiliseye muntazaman devam etmediklerinin belirlenmesi. Yaşlı ve/veya çirkin yüzlü olmaları, Özellikle cinsel istek uyandıracak yapıda genç bir kızın veya yaşlı ve çirkin bir kadının ormanda tek başına bulunduğunun iddia edilmesi. Cadı olduğundan şüphe edilen başka birisine sempati ile baktığından şüphe edilmesi. Kırda çiçek toplaması. Bu sonuncu çok komik gelebilir ve birçok kişi bunu uydurma bulabilir fakat bu ciddi bir suçlama olabilirdi. Cadılık ve büyü amaçlı olarak büyüsel güçlere sahip olan bitkileri toplamak. Bir komşu veya uzaktan gören birisi, "Bu kimse ormanda şüpheli, ne olduğu bilinmeyen bitkiler topluyordu." sözlerini kazayla bile söylemiş olsa o kişi, hele de kadınsa bitmişti. O artık yüyen bir ölü sayılırdı. Suçlamaların listesi saymakla bitmez. En saçma olanlarına bir örnek vererek bu listeyi burada keseyim. Mesela bir kimsenin gece yatmadan önce Ateşi külle örtmesi ve mesela maşayı ocakta unutması, Şeytana yönelik ciddi bir büyü olarak kabul edilebilirdi. Karısından kurtulmak isteyen bir koca rahatlıkla bu ihbarı yapıp, karısının cadı olduğundan şüphelendiğini söyleyebilirdi.

ŞEYTAN'IN DAMGASI

Yapılan ihbarlar ya da bizzat Cadı avcısının bir kimseden şüphelenmesi ile kişi derhal tutuklanır ve sorgusu başlardı. Sorgulamada ilk bakılan şey şüphelinin bedenin gizli bir yerinde Şeytan'ın damgası olup olmadığına bakmaktı.

Damganın, büyücüye inisiyasyonu yani Şeytan'ın izleyicisi olarak kabul edildiği tören sırasında, Şeytan tarafından yapıldığına ve bu

lekenin üzerine batırılan iğnelerin acı vermeyeceğine, bıçakların kan akıtmayacağına inanılırdı. Cadı avcıları yakaladıkları büyücü başına ücret aldıkları için Tiyatroda kullanılan bıçaklar gibi, batırıldığı zaman namlusu kabzanın içine giren yaylı bıçaklar kullanarak suçlananın cadı olduğunu ispatlama yoluna giderlerdi. Bulunması gereken damganın da öyle kimlik kartlarındaki gibi "Şeytan Cumhuriyeti veya Krallığı" yazan ciddi bir mühür filan olduğu zannedilmesin. Bedendeki herhangi bir çil, leke, beyaz leke, etbeni, ben ya da kaynağı belirsiz bir, eski yara izi pek ala gözlerden gizlenmek için şekli değiştirilmiş olan Şeytan'ın damgası olabilirdi. Şeytan'ın bir diğer işareti de zanlının üç tane meme başına sahip olmasıdır. Söz konusu damganın genç kızların en gözden uzak yerlerinde uzun süre ve itina ile arandığından da şüpheniz olmasın. Özellikle genital bölgelerdeki, iz, işaret, damga sayılabilecek her noktaya iğneler batırılması ve kurbanın, pardon suçlunun çığlıklarından sadistçe zevkler alınması da işin başka bir yanıdır.

MALLEUS MALEFICARUM

Cadı avcılarının kendilerini adadıkları kutsal görevleri sırasında en büyük rehberleri ve silahlarıysa Malleus Malificarum veya "Büyücülerin Çekici" idi. Malleus Malificarum, büyücülerin bütün çalışmalarını son derece detaylı olarak toplayan bir kitaptır. Cologne'de bir manastırda rahip olan "Jacabus Sprenger" ve rahip "Heinrich Kramer" tarafından 1486'da yazıldı. Kısa zaman içinde Cadı avcılarının resmi kitabı haline geldi. Demonların bütün çalışma ve yaşama tarzlarını, kuvvetlerini ve çağırılışlarını anlatır ve daha bir çok kullanım verir. 1928'de "Montaque Summersing" tarafından İngilizceye çevrildi ve 1968'de yeniden basıldı. Konuya yabancı olan kimseler Malleus Malificarum'u büyü sanatlarının öğrenimi için kullanılabilecek olan detaylı bir referans kitabı zannedebilirler fakat

gerçek öyle değildir. Kitabın önemi, onun Cadı avcıları tarafından el kitabı olarak kullanılmasından ve onbinlerce, belki de yüzbinlerce, milyonlarca kişinin vahşice öldürülmesine, en azından korkunç acılar çekmesine sebep olmasındandır. Cadı avcıları yakaladıkları büyücü zanlısını bu kitaba göre sorguya çeker ve onlara işkence altında, kitapta yazılı şeyleri itiraf ettirirlerdi. Kitabın tamamı da işkence altındaki bazı zavallılara zorla itiraf ettirilen ve çoğu da ya kurban tarafından veya cadı avcıları tarafından kurgulanan uydurma şeylerdir.

MATHEW HOPKİNS

Enkizisyon ve Cadı avından bahsedip de Mathew Hopkins'ten bahsetmemek veya onu hatırlamamak imkansızdır. Mathew Hopkins VII. Yüzyılın ortalarında, İngiltere'de yaşamış olan bir Cadı (Büyücü) avcısıdır. Genellikle Manningtree ve Essex'te aktif olmuştur. Bir Puritan papazının oğlu olan Mathew, hukuk öğrenimi yaparak avukat oldu. Öğrenimi biter bitmez başrahip onu Cadı avcısı olarak tayin etti.

Hopkins'in mesleki başarıları yerel bir kovanı keşfetmesi ile başlar. Kovan üyesi oldukları zannedilenler dört gün uykusuz bırakılarak itirafa zorlandılar. Bedenlerinde Şeytan'ın damgası arandı ve sonunda itiraf etmek zorunda kaldılar.

Cadı avcılığını çok karlı bulan Hopkins yanına iki de yardımcı alarak büyücü temizleme işine devam etti. Gittikleri her kentin halkı onlara ziyafetler çekip, keşfettikleri büyücü başına ücret veriyorlardı. Onun ziyaretleri, komşularıyla geçinemeyenlere ve herhangi bir sebeple birilerine kin duyanlar için bulunmaz fırsat oluyordu.

Hopkins'in çalışma şekli açık bir işkence idi. İstenen itirafları sağlamak için dönemin geçerli yöntemlerini kullanıyorlardı.

İlk olarak, şüpheli kişi bir sandalyeye bağlanıp dört gün uykusuz bırakılıyordu ve çırılçıplak soyulup, vücudunda Şeytan'ın işareti aranıyordu. Zanlı suçu reddetmeye devam ederse özel bir elbise giydirilip bir havuza atılıyordu. Hopkins'in yardımcıları şüphelinin giydiği özel elbisenin uzun şeritler halindeki uzantılarını tutuyorlardı. Bu deneme Hıristiyan vaftiz töreni ile ilgili idi. Suyun, Şeytan'la anlaşmış olan bir cadıyı kabul etmeyeceğine inanılıyordu. Batmayıp yüzen zanlı, suçluluğu ispatlanmış olduğundan , ruhunun kurtuluşu için diri diri yakılarak idam ediliyordu. Şayet şüpheli yüzerse suçlu, batarsa masum sayılıyordu. Tabii, masum kabul edilenler de boğularak ölmüş oluyorlardı.

Hopkins'in bir çok şüphelisi yüzme bilmeseler bile genellikle suya batmıyorlardı. Çünkü yardımcıları elbisesindeki çıkıntıları çekerek onun batmasını önlüyorlardı. Yakaladıkları büyücü için ücret aldıklarından dolayı tutuklunun boğularak masum çıkması işlerine gelmiyordu.

Hopkins'in mesleki başarısı 1644 ile 1646 yıllarında zirvesine erişmiştir. Bu tarihler arasında Hopkins binlerce kişinin ve özellikle de hasta ve ihtiyar kadının ölümüne sebep olmuştur. Zamanla Hopkins'in şansı döndü. Huntingdonshire, Great Staugton papazı, büyücü avcılığını ahlaksal yönleri hakkında kitaplar yazarak halkı, Hopkins'i protesto etmeye teşvik etti. Hopkins de, kendi cadılık üzerine yaptığı araştırmalarını bastırtarak kendisini savunmaya çalıştı fakat sonunda emekliye ayrılmak zorunda kaldı ve 1647'de Essex Villiage'da öldü.

1662'den sonra cadı avcılığının iyice rezilliği çıktığı için zamanla bu meslek kayboldu.

Cadı avı hakkında söylenebilecek son sözler ve soru şunlar olabilir: Bir Çin atasözü der ki, "İnsan uzun zaman ejderha ile savaşırsa, sonunda kendisi de ejderha olur." Kilise yüzlerce yıl boyunca eski dinleri yok etmek için uğraştı. İnsanları Şeytan'la korkuttu ve Şeytan yandaşı olmakla itham etti. Kiliseye gelmeyen veya ayinde yeterli bağışta bulumayan kimseler için Şeytan'ın yolunda dedikodularını çıkarttı. Yukarda söz edilen Hıristiyan Şeytan'ını yarattı. Şimdi cadı avcıları bahsimize bakınca insanın aklına şu geliyor. Tanrı'nın kullarının, Şeytan'ın kulları olarak gördükleri kimselere yaptıklarına bakın. Yapılan ithamlara ve onların karşılığında yapılan işkencelere bakın. acaba Kilise Şeytan'la mücadele ediyorum diye diye, sabah akşam korkutucu Şeytan fikri ile yatıp kalkarak kendisi mi Şeytan oldu? Asıl Kötü ve kötülüğe tapan kimdir?

GÜL HAÇ ÖRGÜTÜ

Şimdi sıra çok daha ciddi bir kuruluşu tanımaya geldi. Gül haç örgütünün Satanizm'le olan tek ilgisi Satanist olmamasıdır. Burada söz konusu edilmesinin iki sebebi vardır. Bunlardan birisi hemen aşağıda görecek olduğumuz Golden Dawn örgütünün, Gül Haç bilgeliğini de kullanmaya çalışması, onların evrakları ile kurulması, ikinci sebep bazı bilgisiz kimselertarafından Satanistlikle itham edilmeleridir.

15. Yüzyıl Avrupa'sında biraz Kabala, biraz Gnostik anlayış ve büyük ölçüde de doğu bilgeliğinden etkilenen bir akım doğar. O dönem okültistlerinden biri olan Christian Rosenkreuz, Maji ve Simya sırlarını öğrenmek için doğuya doğru uzun bir yolculuğa çıkar. Uzun

süre sonra Almanya'ya döner. Kendince çok önemli olan bazı bilgilere ulaşmıştır. Bu bilgilerini üç arkadaşıyla paylaşır. Bu dört kişi uzun uzun düşündükten sonra söz konusu bilgilerin açıklanması için çok erken olduğuna, dünyanın bunlara hazır olmadığına ve dünya bu bilgiye hazır olana kadar bilgiyi saklamaları gerektiğine karar verirler. Yukarda anlatılan Cadı avları, enkizisyon mahkemeleri düşünülürse hiç kimse onlara haksız diyemez.

Burada bir parantez açarak o dönem Avrupası hakkında biraz daha fikir yürütelim. Şimdi Christian Rosenkreuz'un gerçekten bazı önemli bilgiler getirdiğini varsayalım ki, aksine inanmamız için bir sebep yok. Rosenkreuz bu bilgiyi doğudan getirmiştir. Fakat nereden ve nasıl? Masallardaki gibi kaf dağına tırmanıp bilgiyi ağaçtan topladığına inanmak mümkün değildir. Doğuda bir yerde ki, hangi ülke olduğu da önemli değil, (Bu Tibet olabilir, Çin olabilir, Arap yarımadası olabilir, İran olabilir, her neresi ise) yapabileceği tek şey orada bir üniversiteye, kütüphaneye, manastıra veya benzeri bir eğitim merkezine gitmek ve orada öğrenci olmaktır. Orada kaç yıl kalmış olabilir? Avrupa'da ortalama insan ömrünün kırk yıl olduğu bir dönemden bahsediyoruz. Haydi orada on yıl kalmış olsun, zaten bunun bir, iki yılını gittiği yerin dilini, bilim alacak kadar öğrenmesi ile geçirir. Pekiyi orada ona nasıl bir gizli bir bilgi verilmiş olabilir? Bu bilgi öyle gizli ve büyük ki, kalkıp uzaklaran gelen ve bir gün gene yurduna dönecek olan gelip geçici bir meraklıya rahatlıkla verilebiliyor. Dünyanın hiç bir yerindeki, hiç bir gelenekte bu olmaz. Dolayısıyla Rosenkreuz'un gittiği yer için sıradan veya sıradanın biraz üstünde olan bazı bilgiler almış olması kaçınılmazdır, fakat o dönemin Avrupası için açıklanması bile çok tehlikeli olabilecek olan doğunun bu bilgileri olsa olsa büyü ile bilgiler çok da önemli olmayan, bir yabancıya da rahatlıkla verilebilen türden bilgiler olabilirler.

Gene konumuza dönelim. 1604 yılında Rosenkreuz'un o güne kadar yeri bilinmeyen mezarı bulundu. Mezarın üzerinde "POST CXX Annos Patebo" yani, "120 yıl sonra ortaya çıkacağım" yazılıydı. Bütün bilgi notları da mezarda, cesedin yanındaydı. Ölümünden sonra 120 yıl geçmişti. Bunun üzerine Rosenkreuz'un bilgi notlarından yaralanılarak Rosicrucian, Gül Haç Order'ı kuruldu. Order'ın sembolü, siyah haç üzerindeki beyaz gül ve beyaz haç üzerindeki koyu renk gül'dür. Gülhaç Order'ı zamanla çok gelişti ve yayıldı. Gülhaç günümüze kadar gelen ender geleneklerden biridir. Geniş ölçüde Kabala, Eski Mısır ritüelleri ve Gnostisizm'den etkilenmiştir. Order'ın zamanla yozlaşması kaçınılmaz olmuştur. Bir zamanların değil kabul edilmek, varlığından haberdar olunması bile büyük denemeler gerektiren Gülhaç Order'ı bugün gazate ve dergi ilanları ile üye arayan bir kuruluş haline gelmiştir. Türkiye'de bile, oralara öylesine bir yolu düşmüş olan üyeleri vardır.

Zamanla, Gnostisizm'in arka planda kalması şartıyla Rosicrucian bilgeliği ve Kabala bütün Avrupa'yı etkisi altına almıştır. Masonluk da bu akımlardan etkilenen bir kuruluştur. Mason localarında Gnosis yazan levhalar, Gülhaç sembolleri bulunur ve oturma düzeni Kabalistik hayat ağacı (Etz Hayyim) düzenindedir. Amerika'da sadece Gülhaç öğretisini inceleyen, üyeleri sadece Gülhaç üyesi olan bazı Mason localar da bulunmaktadır.

GOLDEN DAWN

Sonunda sıra, büyüsel açıdan bakıldığı zaman batı majisini en önemli kuruluşlarından biri olan ve günümüz büyüsel akımlarına geniş ölçüde damgasını vuran örgütü incelemeye geldi. Yukarda da belirttiğim gibi gerek Aleister Crowley gerekse Aton Le Vay bahislerinde Golden

Dawn'dan bahsedildiği için bu Order'dan kitabımızda da bahhsedilmesi şarttır.

1865 yılında, Rahip R. F. Woodford, Londra'nın Farringdon street pazarında dolaşırken eskicinin birinde kendisine ilginç gelen bir yığın elyazması notla karşılaşır. Bu yazıları majikal *(Büyüsel ve Tasavvufi)* çalışma notlarına benzeten Rahip, Notları deşifre edebilmek için arkadaşı olan Dr. Wynn Westcott'a götürür. O zamanlar, sebebi bilinmeyen ölümleri araştırma memuru olan Dr. Westcott'la beraber bir süre uğraştıktan sonra kağıtların Rosenkreus tarafından kurulmuş olan Rosicricuians örgütünün çalışmalarının kayıtları olduğunu anlarlar. Bu noktada durmazlar ve araştırmalarına devam ederek, bir Kabala öğrencisi ve okültist olan S. L. Mac Gregor Mathers ile birleşirler. Üç kişilik gurup, Nurumberg'te yaşayan eski bir Rosicrucian ustanın adresini bulur. Nurmberg'li ustaya yazarak, elyazmalarının yeniden açıklanıp, tefsir edilebilmeleri için kendilerine yol göstermesini isterler. Bundan sonra bu üç adam birleşerek bir Order kurup, her türlü okült bilgiyi öğrenmeye karar verirler. Böylece de Golden Dawn ya da Altın Şafak Order'ı kurulmuş olur. Bazı kaynaklar Golden Dawn'ın, Mathers'in arşivinden faydalanılarak kurlulmuş olduğunu iddia ederler.

Golden Dawn otuz yıl kadar faal oldu. Order üyeleri arasında bir çok ünlü kişi de vardı. Bunların arasında mesela, Şair W. B. Yeats, Romancı Algernon Blackwood ve Astronom Arthur Machen sayılabilir.

Golden Dawn'ın çalışmaları esas olarak Rosicrucian, Eski Mısır ve Kabalistik geleneklerdi. Üyeler Maji'nin her şeklini öğrenip, pratik ediyorlardı. İçdüzen hiyeraşisi on dereceye ayrılmıştı. Üye sayısının çoğunluğu ilk dört derecede idi. En yüksek üç derecede olanların

insan üstü güçleri olduğuna inanılırdı ve diğer üyeleri onlar kontrol altında tutarlardı.

1891 yılında Woodford aniden öldü. Westcott da Order'dan ayrıldı. 1898'de Mathers Order'ın resmi başkanı oldu fakat başkan olduktan sonra Paris'e gidip, orada yerleşip, yeni bir tapınak kurdu.

Gene 1891'de Order'a giren Aleister Crowley dereceleri süratle geçerek ilerledi ve Londra tapınağının başkanı oldu. Bu sıralarda da Golden Dawn dağılmaya başladı. Crowley Order'ın tek başkanı olmak istiyordu. Bir çok üye de Mathers, Crowley çekişmesi yüzünden istifa etti. Sonunda Crowley de Order'dan ayrılıp, kendi Order'ını kurdu ve Golden Davn yavaş yavaş parçalanıp, dağıldı.

SATANİZM'İ HAZIRLAYAN ETKENLER

Buraya kadar Satanizm'in çevre faktörleri diyebileceğimiz ve onların sayesinde Satanizm konusunu daha iyi izleyebileceğimiz şeyleri gördük. Bu konularda fikri olmayan okuyucular kitabımızın bundan sonrasında bahsedilen konuları ve kulanılan bazı sözleri daha rahat anlayabilirler. Artık Satanizm konusuna daha ciddi şekilde girebiliriz. Satanizm felsefesinin köklerini oldukça eski tarih ve inanç sistemlerinde aramamız gerekiyor.

GNOSTİK İNANÇLAR

Gnosis ve Gnostikler çok çok eskiden gelen bir inanç ve bilgi sistemidir. Batılı yazarlar tarafından genellikle Hıristiyanlığın ilk yıllardın beri var olduğu iddia edilirse de gerçek kaynağı İran

zerdüştiliği olabilir. Gnostikler her zaman için Hıristiyanlık'la yakın ilişki içinde olmuşlardır. Bazı kimseler Gnostisim ile Hıristiyanlığı birleştirmeye de çalışmışlardı fakat bu iş pek başarılı olamadı çünkü Hıristiyan imanı ile Gnostik bilgi bazı noktalarda taban tabana zıttı. Gnostik tanrı ve dünya fikirleri, Hırastiyan düşünceleri ile karşıttı. Gnostik anlayışın temel prensiplerine göre Cennet'in kapılarını açıp, insanı bu kötü dünyadan hür kılacak olan şey iman değil bilgidir. Bu bilgi Tanrının ilahi kıvılcımıyla bütün ruhlara üflenmiştir ve her insanda vardır. Gnostik inanca göre dünya gerçek Tanrı değil, onun Demi-Urge ismi verilen bir astı tarafından yaratılmıştır ve insan onun suretindedir. Demi-Urge dünyayı kötülük maddesinden şekillendirmiş ve insanı madde içinde esir etmiştir. Işık ve Karanlık güçleri arasında sonsuz bir savaş vardır ve bu savaş ancak saf ruhlar serbest kaldığı ve tanrı dünyayı ateşle saflaştırdığı zaman sona erecektir. Tanrı ve Demi-Urge arasında bir melek vardır ve ona Archon ismi verilir. Bir çok Gnostik, Archon'un İsa olarak dünyaya geldiğini iddia eder. Gnostiklere göre madde kötüdür. Evlilik ve doğum, dünyaya Demi-Urge için yeni köleler getirmesinden dolayı günahtır. Gnostisizm 10. ve 13. yüzyıllar arasındaki dönemde başlıca Albigen'ler, Bogomil'ler ve Manichean'lar gibi tarikatlarla büyüdü ve çok sayıda müridi oldu. Gnostik inanç sistemi ve gnostik felsefenin yansıması, en başta Satanizm gibi bazı yeni akımlara sebep olduğu için okült araştırmacılar açısından önemlidir.

ALBIGENLER

İsmini Fransa'nın Albi kentinden alan bir Gnostik mezheptir. Albi onların merkezi ve kaleleriydi. XII. Yüzyılda Güney Almanya, Güney Fransa ve İtalya'da yaygındılar. Geleneksel olarak Gnostik doktrine inanırlardı. Buna Göre:

"İsa, Tanrı'nın ikinci oğludur. Ruh'un *(Cebrail)* İsa'ya görünmesinin önemi yoktur. Dünya bütün olarak kötülüğü ihtiva etmektedir. Kurtuluşa giden yol sadece maddenin şevkini terketmektedir. Temiz olmayan bütün fiiller de ahlaksızlıktır."

Albigenler, Havva'yı rüşvet yemenin ve evliliğe teslim olmanın sembolü olarak görürlerdi. Papa Innocent III. Albigenleri tekrar kliseye kazandırmak ümidi ile St. Dominic'i gönderdi fakat bu görev başarılı olamadı. Mezhep başlıca, Fransa'nın Languedoc bölgesinde çok popülerdi. Başka çare bulamayan Papa, Albigenlere karşı bir Haçlı Seferi açtı. Fransa kralı, kuzeyli asillere, Kilise akidelerine karşı olan bu mezhepin yok edilmesi için kayıtsız şartsız tam yetki verdi. 1200'de Simon Monfort'un liderliğinde düzenlenen Haçlı seferi amacına erişti ve yapılan bir seri kanlı katliamla Albigenler yok edildi.

BOGOMILLER

Bogomil, X ve XIV. Yüzyıllar arasında Balkanlarda gelişmiş olan bir Gnostik mezheptir. Mezhep adını kurucusu olan rahip Bogomil'den almıştır. Geleneksel olarak Düalist prensiplere inanırlardı *(İkilik prensibi. Akıl ve Madde. Hayır ve Şer gibi iki zıt prensibi kabul eden felsefe)*. Bogomillerin inançlarına göre dünya Tanrı tarafından değil de ikinci derecedeki bir güç tarafından *(Kötücül Güç)* yaratılmıştır. Bu yaradılıştan meydana gelen çocuklar günahlıydılar. Bogomiller yabancı inançlardan bazı şeyleri de kendi inançlarına katmışlardı. Bunların arasında Haç'tan (Çarmıh) nefret etmek de vardı çünkü Haç, İsa'yı öldüren şeydi. Mezhep zamanla popülaritesini kaybetti ve XIV. Yüzyılda Türk istilası ile tamamen ortadan kayboldu.

Burada gördüğümüz inanç sistemleri Satanizm değilse bile Satanizm'in ana felsefesini besledikleri için önemlidirler. Görmemiz gereken bir dinsel Tarikat daha vardır. Tamplier şövalyeleri veya Tapınak savaşçıları.

TAMPLİER ŞÖVALYELERİ (TAPINAK SAVAŞÇILARI)

Tapınak Savaşçıları İngilizce Templars, Fransızca Tampliers olarak isimlendirilirler. Türkiye'de Fransızca'dan ya da İngilizceden yapılan çevirilere göre bu iki isimle de anılırlar. Fransız veya İngiliz dilleri ile edinilen kültürlerden kaynaklanan isim karmaşası değişik konularda sık sık görülmüştür. Mesela Tarot kartlarına da Fransızca'dan okuyan kişiler Taro, İngilizce'den okuyan kişiler Tarot demekte ısrar ederler. Bu kişinin, kişisel tercihine kalmış birşey. Burada Tamplier veya Templar'ı Tapınak olarak Türkçe'ye çevirmek oldukça kolay fakat Templar'ı Tapınak yaparsak arkasına Şövalye sözünü koymak pek doğru olmadığından onu da Savaşçı olarak çevirmeyi tercih etim. Gene de Tapınak Savaşçıları, Templar Knights, Templar Şövalyeleri ya da Tamplier Şövalyeleri denmesinin hiç bir sakıncası olamaz.

Templar ya da Tamplier şövalyeleri Tarihin en geniş kuruluşlarından birisidir. Hatta günümüzdeki Masonluktan bile çok daha güçlü ve geniştiler.

Templar Şövalyeleri esas olarak bir Hıristiyan, dinsel örgüttüler. İlk kuruluşları çok basit amaçlarla gerçekleşmişti fakat zamanla bazı mistik yanlar kazandıklarına dair deliller vardır. Gene de onların Okült örgütler arasında sayılıp, sayılmayacakları şüphelidir.

Her mistik ekol gibi Templarlar'ın da bazı sırları vardı. Onların sırları, yaptıkları çalışmalar ve temel felsefeleri günümüzde bile fazla bilinmez. Ezoterik yanları ile ilgili olarak bilinen fazla birşey yoktur. Fakat, Tarikata kabul edilen bir şövalye günümüz Masonik kabul törenlerine benzeyen bir törenle inisiye edilirdi. Aday kabul edilmeden önce çeşitli sınavlardan geçirilirdi. Bu sınavların genellikle dört elementle ilgili bazı bilgiler olduğu söylenir. Bu açıdan bakınca onların Simya ile ilgilenmiş oldukları da düşünülebilir. Ayrıca Adayın bazı moral değerleri de sorgulanırdı. Sınavları geçen adayı, geceleyin, on iki şövalye beklemekteydi. Dışarıda bekleyen adaya şövalyeler niçin kapıya geldiğini üç defa sorarlar, cevabını kabul edince içeri alırlardı. Tarikata kabul edilme ayrı bir ayinle olmaktaydı.

İsa hakkındaki görüşleri de alışılmış Hıristiyan inançlarından biraz farklıydı.

1099'da Haçlı seferleri ana amaçlarına uşalmışlar, Kudüs ve Filistin'deki Hıristiyanlık açısından Kutsal olarak kabul edilen bölgeler Hıristiyanların eline geçmişti. Ancak Haçlıkar bir bölgeyi savaşla ele geçirmekle, orada güven içinde olmanın ve oranın sahibi olmanın aynı şey olmadığını anlamışlardı. Çevredeki Müslüman güçler devamlı olarak onlara akınlar yapıyorlar ve Malazgirt savaşından sonra Anadolu üzerinden geçen bütün yollara hakim olan Türkler 1071 yılından sonra Kutsal Topraklara giden yolları son derece güvensiz hale getiriyorlardı.

Bölgeye Hıristiyan hacı adaylarının da devamlı olarak gelmeleri daha güçlü koruma şekillerini gerektirmeye başlamıştı.

Bölgede güvenlik sağlanması ve hacı adaylarının güven içinde yolculuk yapabilmelerinin sağlanabilmesi için 1119 yılında, Fransa'da , Champagne bölgesinde , Hugues de Payns'in liderliğinde dokuz Şövalye toplandı. Bunlar Hugues de Payns, Payen de Montdidier, Geoffroy de Saint-Omer, André de Mantbard, Geoffroy Bisol, Hughes Rigaud, Rossal, Archambaud de Saint-Aignan, ve Gondemare'dir. Bu toplantıda kutsal topraklara giden hacıların korunması için bir order kurulması kararlaştırıldı ve Örgütün adı İsa'nın fakir Şövalyeleri idi. Yani Kutsal topraklar yolunun koruyucu Şövalyeleri oldular. Karar aldıktan sonra hemen yola çıkan Şövalyeler Kudüs'e ulaşınca oradaki kral II.Baudouin tarafından memnuniyetle karşılandılar. Bir süre sonra kral II.Baudouin, kendi elinde olan ve Süleyman'ın Tapınağı olarak bilinen yeri de Şövalyelere verir. Bundan sonra da adlarını Tapınak Şövalyeleri olarak değiştirdiler.

Sonraki yıllarda Tamplierlerin sayısı süratle arttı. Din savaşına katılarak dünyada ün ahrette Cennet kazanmak isteyen her şövalye onlara katıldı. Özellikle Hayfa Limanı ile Kudüs arasındaki yolun korunması Tamplierlere aitti.

Geçen zaman ve artan sayılarıyla birlikte Tamplierler İlk belirledikleri Hıristiyan azizlerinden alınma kurallarını da değiştirip kendi Tamplier kurallarını koydular. 13 Ocak 1128'de, Papa II.Honorius örgütü, dinsel bir örgüt olarak tanınmış ve kurallar konulmuştur. Latince olan bu kurallar "Latince kurallar" olarak bilinirler. 12 yıl sonraysa bunlardan çok daha farklı olan "Fransızca kurallar" kabul edilmiştir.

Tamplierler hem savaşçı şövalye olarak hem de dindar rahipler olarak kendi kurallarını uygulamaya başlamışlardır. Tapınakçılar ayrıca kendilerini diğerlerinden ayırmak için beyaz elbiseler de

giymeye başlamışlardır. Kıyafetlerinin en belirgin özelliği ise beyaz elbisenin üzerinde bulunan büyük kırmızı haçtır.

XIII. Yüzyılda Avrupa'nın bir çok yerinde faaldiler. Filistin'de ise üç merkeze ayrılmış olarak herşeye hakimdiler. Bu dönemde onlara ait 3468 tane şato olduğu söylenir. Hem asker hem din adamı oldukları için kadınlarla ilgilenmezler , boş vakitlerinin çoğunu ibadetle geçirirlerdi. Tamplierlerin mühürlerinde aynı ata arka arkaya binmiş iki erkek vardı. Bu sembol değişik şekillerde yorumlanmıştır. Bazı araştırmacılar bu sembolü birbirini koruyan iki şövalye olarak yorumlarken bazıları da Tamplierlerin ilk yıllarındaki fakirliklerini belirttiğini iddia etmişlerdir. Sembolün, "Çarpışma iki yönlüdür, yeryüzünde ve gökyüzünde" şeklinde olan Tamplier görevinin maddi ve manevi olan iki yönünü temsil etttiğini söyleyenler de vardır. Bu kimseler Tamplierlerin Kutsal Topraklara giden hacılara yardım etmenin yanı sıra bir de ezoterik amacı olduğunu ileriye sürerler. Onların kadınlarla ilgilenmemeleri özellikle de bir ata arka arkaya binmiş olan iki erkekten oluşan sembolleri yüzünden aralarında yaygın bir eşcinsel ilişki olduğu da söylenir. Bir çok kaynak da uzun savaş yıllarında Tamplierler arasında eşcinsel ilişki olduğunu kabul ederler.

Tamplierler bazı ayrıcalıklara sahip oldukları ve ayrıca güvenilir oldukları için kutsal topraklara giden haçlıların paralarını da taşıyorlardı. hem kendilerine yeni katılanlardan gelen gelirle hem de yapılan bağışlarla iyice zenginleşmişlerdi. Bunun dışında dedikodulara göre civardaki Müslümanlardan da para almaktaydılar. Bu arada Orta Doğu'da ve İberya'da bir çok savaşlara katılmış ve başarılar sağlamışlardı. Sonuç olarak, Haçlı Seferleri ve Hıristiyan Krallıkları döneminde güçlerinin zirvesine çıkmışlardı.

1291 yılında Hıristiyanlar kutsal toprakların tamamını kaybettiler ve kalan Tamplier şövalyeleri Fransa'ya yerleşerek varlıklarını sürdürdüler. Bütün ayrcalıkları devam ettiği gibi servetleri de günden güne artmaya devam ediyordu.

Hiyeraşi açısından onların üzerinde sadece papalık vardı. Şövalyelerin her biri kendi ülkelerinin en geniş arazilerine sahiptiler. Vergi ödemiyorlardı ve çoğu zaman kendi ülkelerinin krallarında da daha zengin ve bolluk içindeydiler.

Söylentilere göre tam bu sıralarda Kara Büyü ve mukaddesata saygısızlık ayinleri yapmaya başladılar. Halk onların kutsal toprakları kaybetmelerini eleştirmeye başladı. Bu söylentiler, düşmanın kazanmasının, Tamplier'lerin, Şeytan'la anlaşmalarının cezası olduğunu ima eder nitelikteydiler.

Fransa Kralı VI. Filip onların servetlerini kıskanıp, nüfuzlarını rakip krallara kullandırmalarına hırslanıyordu. 1305'te bazı değişiklikler oldu. Bir piskapos Papa V. Clement olarak seçildi ve Tamplierler aleyhine dikkatli bir entrika düzenledi.

Tamplier büyük üstadı Jaques de Molay ve diğer Tamplier liderleri Paris'e davet edildiler. Orada De Molay ve diğer liderler tutuklandılar. Aynı anda ülkenin her yanındaki Tamplier şövalyeleri yakalandılar. Uzun bir suç listesi ile itham edildiler. Bu suçlamaların arasında Anormal cinsel ilişkiler, putprestlik ve İsa'yı inkar da vardı. Onların aslında Baphomet'e taptıkları iddia ediliyordu. Gizli inisiyasyon törenlerinde haça küfrediliyor, ayaklar altında çiğneniyor ve İsa inkar ediliyordu.

Şövalyeler eşcinsellik ve diğer her tür sapıklarla da itham ediliyorlardı. Filip'in emri ile suçları Papa'ya ihbar edildi. Bununla da kalmayan Filip, diğer ülkelere de mesajlar göndererek Tamplierlerin suçlarını ve işkence altında alınan itiraflarını bildirdi. İtalya'da hepsi birden mahküm oldular. Almanya'da kanun dışı ilan edildiler. Order İngilterede kan dökülmeden dağıldı. İspanya ve Portakiz'de hapsedildiler fakat suçsuz bulunarak, başka bir isim altında faaliyetlerine izin verildi.

Jaques de Molay ve diğer büyük liderler 1313'te kazığa oturtularak yakıldılar. Bütün suçlamaları son ana kadar reddetmişlerdi. Kara Büyü'ye geçiş yaptıklarını da kabul etmediler fakat delil bulunmuştu. Tapınaklarında bir Baphomet heykeli vardı.

Bu heykel gerçekten onların tapınaklarında varmıydı, yoksa onların suçlanmaları için bizzat bulanlar tarafından mı, bulunduğu yere götürülmüştür? burası şüphelidir. Sonuç ne olursa olsun Baphomet

(Muhammed isminden türetilen bir isim olduğu söylenir), Şeytan'ın özgün isimlerinden birisi olarak kabul edilerek Satanist terminolojide önemli bir isim olarak yerini almıştır. Bu yüzden bile Baphomet'in kaynağı sayılan Tamplier'leri görülmeye değer hale gelmektedirler.

Onların düşüşleri kendi güç ve zenginlik susuzluklarındandı. Herşeye rağmen onların tamamen haksız yere suçlandıklarını, liderlerinden bazıları kara Büyü'ye sapmış olsalar bile çoğunluğun masum olduğunu söyleyenler vardır.

Tamplierlerin Müslümanlardan da para aldıklarına ilişkin söylentilerden yukarda bahsetmiştik. Onların gerçekten Batini Tarikatlarla bazı ilişkileri vardı. En fazla ilişki kurdukları İslami tarikat İsmailliye mezhebinin Haşhaşiler tarikatıdır ki, üzerlerinde bu derece durmamın sebeplerinden biri de budur.

Tamplierler çok sınırlı şekilde de olsa günümüzde de varlıklarını sürdürmektedirler ve Masonlar onlara geniş ölçüde sahip çıkmaktadırlar.

İSLAM SATANİSTLERİ

Satanizm konusunun en dikkate değer noktalarından biri de, Haşhaşilerdir. Haşhaşiler hiç bir zaman Şeytan'a tapar oldukları gibi birşey söylememişlerdir. Aynı şekilde zamanın hiç bir otoritesi de onları Şeytan'a taparlıkla itham etmemiştir. Onların zamanında Satanizm diye bir kelime bile mevcut değildi. Şeytan tapımı onlar için pek akla gelen bir kavram bile değildi fakat ne olursa olsun uygulamaya bakınca onların Ortaçağ Avrupa'sının Şeytan Tapımı ve Şeytan yandaşları kavramlarına çok uygun oldukları görülüyor. Ana

fikir Tanrı'yı reddetmek, Başka varlıklara tapmak ve onları Tanrı kabul etmek, dinsel akideleri çürütmek ve şeriat dışı yaşamaksa, onlar günümüzdekilerden bile mükemmel Satanistler olarak kabul edilebilirler.

Haşhaşiler, Batıda "Assasin" diye ismiyle bilinirler. Batı dillerindeki katil, suikastçi, sabotajcı anlamlarında olan bu kelime Haşhaşi, başka bir ifade ile Afyonkeş kelimesinden üretilmiştir. Tarikat Lideri " Şeyhül Cebel" ya da Hasan Sabbah, Alamut dağındaki ulaşılmaz kalesinde oturur ve müridlerini ya da ölüm fedayilerini Afyonla sarhoş ettikten sonra kendi hazırladığı sahte cennetlere sokar. Öldükten orada ebediyen kalacaklarını vaad ederek cinayet işletirdi.

Bu sahte Cennetler ve müridlerin uyutulup sahte cenetlere alınmaları, bir sürü güzel ve çekici cariye ile bırakılıp, şarap içirilip, öldüklerine ve Cennet'te olduklarına inandırılmaları, sonra da tekrar uyutularak Cennet'ten çıkartılıp, şeyhleri tarafından diriltildiklerine inandırılmaları ve şeyhin emri ile öldükleri zaman bu cennet'e gelip ebediyete kadar orada kalacaklarına inandırılmaları olayları bazı otoriteler tarafından bütün olarak yalanlanır. Bu gibi şeylerin olduğuna dair hiç bir delil olmadığı, bunların yakıştırma olduğu söylenir.

Sahte Cennet ister gerçekten kullanılmış bir malzeme olsun, ister yalan. Sonuç olarak değişen birşey yok. Bu gibi şeylerin olması veya olmaması Haşhaşilerin Tarihin ilk intihar teröristleri olmalarını engellemiyeceği gibi, ilk ciddi Satanist kuruluş hatta Satanist devlet olmalarını da önlemez.

Şeyhül Cebel'in, tarikata yeni müridler kazandırmakla görevli olan seçkin adamları kendilerini belli etmeden halkın arasında yaşarlar,

ticaret veya benzeri işlerle ilgilenirlerdi. Tarikata alınmasında fayda gördükleri kişilerle yakınlık kurarlar ve çeşitli sohbetlerle onları aşama aşama müslümanlık'tan, islami ibadet ve inanç sisteminden uzaklaştırırlardı. Tarikat için aday olarak gördükleri kimselerle önce son derece akılcı konuşmlar yapıp, kendi bilgi seviyelerine inandırırlar, sonra Kur-an'ı alışılmış kalıplar içinde yorumlayarak dinsel güven kazanırlar, ibadetlerini asla ihmal etmezler, kişinin güvenini kazanınca Kur-an'ın içsel yorumuna geçip, ayetlerin içsel anlam olarak çok ters anlamlar taşıdığını gösterirlerdi.

Bu şekilde adım adım namaz terkettilir, Tanrı kavramı değiştirilir, şarap'ın haram olmadığına ikna edilirdi. Onlara göre ibadet de, İçki yasağı da halk'ın cahil kesimi içindi ve dinsel bilince sahip olup, kur-an'ı anlayan ve bilgi seviyesi olarak bir yerlere gelmiş olan kimseler bu yasakların ve ibadetlerin dışındaydı. Bunun ardından cinsel özgürlük gelirdi. Zina suç sayılmaz, kişi malını, cariyesini ve eşini ya da eşlerini paylaşacak seviyeye getirilir sonra Alamut kalesine alınıp orada da aşama aşama eğitilirdi.

Tabii tarikatın askeri gücü olarak düşünülen gençlerin hazırlanması ve beyin yıkanması daha başka şekillerde olurdu. En sonunda, iyice inanmış olan müride en büyük sır verilirdi. Bu sır Tanrı'nın anlatıldığı gibi olmadığı, hatta hiç olmadığı, Şeyhin Tanrısal bir yaratık olduğu, Kur-an ve islami akidelerin tamamen yalan olduğu idi.

Şeyhül Cebel'in bazı fikirleri İran'dan getirmiş olması da olasıdır. İran'da iken Zerdüştiliğ incelemiş ve inanmış, akla yakın bulmuş olabilir. Zerdüştilikteki Ahura Mazda, Semavi büyük Tanrı ve Ehrimen (Batılılar Ahriman derler), Şeytan ikilemesi zaten Avrupa'daki gnostik akımları, onların Düalite felsfesini de etkilemiştir. Zerdüştilik, Şeyhül Cebel ya da Hasan Sabbah'ın kendi

felsefesini kurarken oldukça rahat olmasına yardımcı bir felsefe olmuş olabilir. Gene de belirtmek gerekir ki, burada en yaygın rivayetleri ele alıyoruz. Yukarda da yazmış olduğum gibi bir çok otorite burada anlatılan şeyleri daha farklı yorumlarlar ve bazı şeyleri reddederler. Onlara karşılık olarak da bir çok otorite buradaki rivayetleri destekler. Esas olarak neyin nasıl yapıldığı değil sonuç ve ana fikir önemlidir.

Sonuç olarak Tamplier şövalyeleri Haşhaşilerle zaman zaman çok yakın ilişkiler içinde oluyorlardı. Şövalye liderleri Haşhaşi ileri gelenleri ile hatta Hasan Sabbah ile görüşüp, uzun sohbetler yapıp, bilgi alış verişinde bulunuyorlardı. Bu alış verişten de her iki taraf da etkilenmiş, fikirlerini karıştırarak bir senteze varmış olabilirler.

Tamplierler bu ilişkiler için de suçlanmışlardır. Merkezlerinde bulunan Baphomet heykelinin isminin yani "Baphomet" kelimesinin "Mahomet" yani Muhammed'den türediği, Onların müslümanlaştıkları ve bu şekilde Kara Büyü'ye saptıkları da iddia edilmiştir.

Tabii o dönemlerde Hz.Muhammed'in Avrupalı için Şeytan olarak düşünülmesi normaldi. Sonuç olarak Date bile ilahi komedyasında, Hz.Muhammed'i en derin Cehennem katında ceza çeker şekilde tasvir etmiştir.

DÜNYANIN İLK SATANİS METİNLERİ
YEZİDİLERİN KUTSAL KİTAPLARI

Bütün ters Kur-an yorumlarına, dinsel inançızlıklarına, yaptıkları terörist eylemlere rağmen Haşhaşileri Şeytana taparlıkla itham eden bir belge yok. Buna karşılık kendileri, taptıkları Şeytan'ın dinlerin anlattıkları Şeytan olmadığını, yanlış anlaşıldıklarını devamlı

olarak söyleseler bile Şeytana Tapar olarak kabul edilen ve aslında belki de gerçekten Şeytan'a tapar bir toplum vardı ya da vardır. Yezidileri sadece içinde yaşadıkları Müslüman toplumlar değil onları tanıyıp, iletişim kuran batılılar da Şeytan'a tapan bir kavim olarak kabul ettiler. Örnek olarak Aleister Crowley onları Şeytan Tapımcısı olarak kabul ederdi. Anton Le Vay da kendi kara ayininde bir bir saydığı Şeytan isimlerinin arasına Yezidi tanrısı Melek Tavus'u da katmıştır.

Burada Yezidiler hakkında uzun uzun tarihsel bilgi vermiyorum. Neden? Çünkü Yezidiler hakkında Türkiye'de basılmış iki tane mükemmel ve söylenebilecek herşeyi söylmiş kitap var.

Bundan beş yıl kadar önce yezidiler hakkında bir araştırma yapmak, birşeyler yazmayı düşünmüş ve Avrupa'daki Yezidilerle iletişim kurmuştum. Burada onlardan aldığım bilgileri de kullanmıyorum çünkü o bilgiler zaten Türkiye'de basılmış, yayınlanmış durumda. Sadece dünyanın bilinen ilk Şeytan tapımı metni olması yüzünden Yezidilerin iki kutsal kitabını aynen veriyorum. Bu kitapların yani Mushafür Reş ve Kitabül Cilve'nin de kimse biryerlerden alıntı olduğunu zannetmesin.

Bu metinleri yazıştığım Yezidi dostlarım hatta Türkçe'ye kısmen çevrilmiş olarak gönderdiler. Benim yaptığımsa eksik kalan bazı kısımları çevirmek ve yazıyı düzeltmekten ibarettir.

Eskiden Irak, İran, Suriye ve Türkiye'ye yayılmış olarak yaşayan Yezidiler şimdilerde bu ülkelerde hemen hemen hiç kalmadılar. Günümüz Türkiye'sinde çevresel ve yönetimsel baskılar yüzünden belki beşbin, belki daha az Yezidi vardır. Yezidiler artık Avrupa'da, özellikle de Almanya'da toplanmayı ve kendi ibadethanelerini açmayı,

dergilerini çıkartmayı ve internet üzerinden kendilerini rahatça ifade edebilmeyi tercih ediyorlar. Müslüman ülkelerde, müslümanlarla birlikte yaşamayı sevdiklerini fakat her ülkede aşırı baskı gördüklerini hatta Türkiye'de hiç bir vatandaşlık hakkından istifade edemediklerinden, Kimlik kartlarındaki "Dini" bölümüne kendi dinlerini yazdıramadıklarından ve bu bölüme sadece iki tane artı (++) koyulduğundan şikayet ediyorlar.

Yezidiliğin kurucusu olarak Şeyh Adi ya da tam ismi ile Şeyh Adiy bin misafir bin İsmail bin Musa bin Mervan kabul edilir. Şeyh Adi'nin doğum yılı belli eğildir fakat 1160 yılında Musul'da öldüğü bilinir. İnançlarının Eski İran inançlarından kaynaklandığı ve islam dışı olduğu kabul edilir. Halk arasında Şeytanprest ve mum söndürenler olarak bilinirler.

KİTABÜL CİLVE

•Bütün yaratıklardan önce var olan Melek Tavus'tur.
•Ve O, kendi seçilmiş insanlarını uyarmak ve yanlışlardan ve hatalarda koruyup uzak tutmak için bu dünyaya yardımcılarını gönderdi.
•İnsanlarını ilk önce sözlü olarak ve ikinci olarak da bu kitapla uyardı ki, onu yabancıların okuması ve görmesi yasak kılınmıştır.

I

•Ben ki, varım ve vardım!
•Ve ebediyete kadar var olmaya devam edeceğim.
•Ve benim hükmüm bütün yaratılmışlara geçer.
•Kudretim altındaki yaradılmışlarla ve eşyalarla ilişkili her olay ve şey benim emir ve iznimle olur.
•Bana inanarak, ihtiyaç duyduğunda beni çağıran kimsenin o anda yanında olurum. Çünkü benim var olmadığım bir yer düşünülemez.
•Beni kabul etmedikleri için bana düşman olan insanların kendi menfaatlerine uygun olmadığı için kötülük diye vasıflandırdıkları bütün olaylar benim emir ve isteğimle olur.
•Her asrın, benim seçtiğim bir idare eden vekili vardır. •Değişen her nesille birlikte dünyanın vekili de değişir. •Vekiller kendi dönemleriyle ilgili görevleri yapmak için sırayla gelirler.
•Yaradılıştan gelen özelliklerin kıymetleriyle mukayeseli olarak suçları affederim.
•Buna karşı çıkmaya cesaret eden kişinin üzerinden azap ve sıkıntı eksik edilmeyecektir.
•Benim karar verdiğim olur ve başka bir tanrı beim işlerime ve haraketlerime karışamaz, müdahele edemez.

•Yabancıların kutsal kitapları artık hükümsüz kılınmıştır ki, bunlar peygamberler veya havariler tarafından bile yazılmış olsalar hükümsüzdürler.
•Yabancıların kutsal kitapları bozulmuşlardır, birbirlerini yalanlayıp, hükümsüz kılmaktadırlar, isyankar özellikler kazanmışlardır.
•Doğru olanla yanlış olan arasındaki fark, yaşanılan devrin şartlarına göre değerlendirilecektir.
•Sayısı benim tarafımdan bilinen günler için yetkilerimi verdiğim bilge ve sezgileri güçlü vekillerimin kararlarına göre insanlarımla aramdaki sözleşmeye uyacağım ve bana inan insanlarıma verdiğim sözlerimi tutacağım.
•Yaşanılan zaman için faydalı olacak olan neyse uynu dikkate alırım ve olayların gelişme şeklini de gözden kaçırmam.
•Benim yolumu kabul edenleri yönlendirir ve aydınlatırım.
•Bana uyan insanlarım ruhsal vecd ve sevincin en büyüğüne kavuşurlar.

II

•İnsanları mükafaatlandırmak veya cezalandırmak, benim tarafımdan en iyi şekilde bilinen usullerle, benim elimdedir.
•Toprağın altındaki ve üstündeki herşey benim kontrolüm altındadır.
•Benim insanlarımın dışında kalan kavimlere yardımcı olmayı üstlenmem fakat gerekince onlara iyilik yapmaktan da uzak kalmam.
•Ve benim seçilmiş insanlarımdan ve bana hizmetlerini uysallıkla sunanlardan yardımımı hiç esirgemem.
•Benim gizli ve açık imtihanlarımdan geçen insanlarıma tesirli bir kontrol kuvveti veririm.
•Bu insanlar, benim irademe göre bana inanan ve benim gösterdiğim yolumda olanlara belli durumlarda yardımcı olurlar.

•Zengin eden benim ve fakir eden de benim; Benim mutluluk veren ve mutsuzluğu getiren. Bunların hepsi zamanın ve mekanın şartlarına uygun olarak tezahür eder.
•Hiç bir güç yoktur ki, benim iş ve isteklerime karışmak ve benim kontrololümdeki bir insanı kudretimden uzaklaştırabilmek gücüne sahip olsun. Ayrıca hiçbir gücün buna hak ve selahiyeti de yoktur.
•Bana engel olmaya çalışanlara musubetler ve Izdırap yağdırırım.
•Benim emir ve isteklerime uyan kimseler diğer insanlar gibi ölmezler.
•Herkes için belirlediğim bir süre vardır ve bu aşağı dünyada hiç kimse, onun için tayin ettiğim zamandan fazla kalamaz ve buna tahammül de etmem.
•Fakat istediğim kişiyi ruhunu başka bedenlere sokarak bu dünyaya tekrar tekrar, defalarca gönderebilirim. Bu Evren'in yasasıdır.

III

•Beni sevenlere ve öğretimmi ve yolumu kabullenenlere en doğru yolu bilinmedik araçlarla belli eder, öğretirim. Yönlendirmek için kitap göndermeye de gerek duymam.
•Benim kurallarım zaman ve mekan şartlarına göre belirlenmişlerdir ve baskıcı ve bunaltıcı değildirler. Asla!
•Bundan başka dünyalar vardır. Ve ben yasalarımı dinlemeyenleri ve karşı çıkanları diğer dünyalarda cezalandırırım.
•İnsanların sıksık hataya düşmeleri, onlardan istenen şeyleri bilmemelerinden dolayıdır.
•Yerdeki, gökteki ve Denizlerdeki bütün hayvanların ve balıkların hepsi benim idarem ve kontrolüm altındadırlar.

•Dünyanın derinliklerinde gizli olan bütün hazineler ve diğer değerli şeyler benim bilgim dahilindedirler. Ben imkan sağlarım, onların istediğim kadarının bulunmasına ve alınmasına.
•Bunlara sahip olacak olan, hakkeden kimselere ve benden uygun zamanda dileklerini dileyenlere, gizli mucizelerimi ve işaretlerimi belli etmekten de kaçınmam.
•Yabancıların bana ve benim yolumdan gelenlere gösterecekleri ve gösterdikleri düşmanlıklar ve baskılar ve karşı çıkışlar sadece onların kendilerine zarar vericidir.
•Çünkü onlar bilmezler! Bilmezler ki, Servet ve kudret sadece benim ellerimddir ve onları sadece insanlar arasında hak etmiş olanlara veririm.
•Dünyanın idaresi, yüzyılların arka arkaya tespih gibi dizilmeleri ve temsilcilerimin her yüzyılda ve dönemde değişmesi sonsuza kadar benim ellerimde ve tasarrufumdadır.
•Kim ki, dürüst şekilde yürümezse, kendi belirlediğim bir zamanda onu başladığı yere döndürereceğim ve cezalandıracağım.

IIII

•Dört element ve dört mevsim vardır.
•Bunları, yaratıklarımın ihtiyaçları karşılansın diye bağışladım.
•Diğer kavimlerin kutsal kitapları, benim kural ve kanunlarıma uygun oldukları derecede ve bana ve benim kurallarıma karşı çıkmadıkları ölçüde benim tarafımdan kabul edilirler.
•Herşeye rağmen, yabancıların kutsal kitapları büyük ölçüde saptırılmışlardır. Üçü bana karşıdır ve nefret ederim ben üç isimden.
•Benim sırlarımı saklayanlara verdiğim ödüllendirme sözümde duracağım.

•Benim yolumda hiç şikayet etmeden acı çekenleri, hiç şüpheleri olmasın ki, bu dünyada veya başka dünyaların birinde ödüllendireceğim.
•Benim insanlarım bir arada, cemaat olarak yaşasınlar ki, ancak böyle kendilerine düşmanlık gösterenlere karşı durabilirler.
•Ey yasalarıma uyanlar! Asla kafanızı meşgul etmeyin yabancı olan ve benden kaynaklanmayan fikirlerle.
• Sakın bana yakıştırılan isimleri ve benim ismimi dile getirmeyin, yabancıların yaptıkları gibi.
•Aksi takdirde günah işlemiş olursunuz.
•Bu konular sizin idrak ve anlayışınızın üzerindedir.

V

•Saygınızı sunun! Beni sembolize eden herşeye ve resimlere.
•Onlar size her zaman benim kural ve kanunlarıma karşı olan tutumlarınızı hatırlatacaklardır.
•Uyun yardımcılarımın emir ve öğütlerine! Kulak verin sözlerine ki, benden alınan öbür dünyaların bilgisini size geçirebildinler.

MUSHAFÜR REŞ

•Herşeyin başında kendi saf ve üstün özünden yarattı Beyaz İnci'yi, Tanrı.
•Ve bir kuş yaattu. Ki, Onun adı Anfar oldu.
•Ve inci'yi, Anfar'ın sırtına yerleştirdi. Ve orada kırkbin yıl oturdu.
•Pazar günü ilk gündür. Ve O günde, Melek Azazil'i yarattı ki, O hepsinden üstün ve üstü olan Melek Tavus'tur.
•İkinci gün Pazartesidir. Ve o günde Tanrı Melek Dardail'i yarattı. Ki, O Şeyh Hasan'dır.
•Üçüncü gün Salı'dır. Ve o gün, Melek İsrafil'i yarattı. Ki O Şeyh Şems'dir.
•Dördüncü gün Çarşamba'dır. Ve o gün Melek Cebrail'i yarattı. Ki, O Ebu Bekir'dir.
•Beşinci gün Perşembe'dir. Ve o gün Melek Azrail'i yarattı. Ki, O Saacüddin'dir.
•Altıncı gün Cuma'dır. Ve o gün Melek Şemnail'i yarattı. Ki, O da Nasürüddin'dir.
•Yedinci gün Cumartesi'dir. Ve o gün Melek Nurail'i yarattıç Ki, O (...)'dir.
•Hepsinin başkanı yaptı, Melek Tavus'u.
•Tanrı bu işlerden sonra yedi göğü yarattı, Dünya'yı ve Güneş'i yarattı ve Ay'ı yarattı. (...) yarattı. Ve insan'ı yarattı. Ve kuşları yarattı. Ve bütün hayvanları yarattı.
•Ve herşeyi, bütün yarattıklarını kıyafetinin içine, boşluklarına yerleştirerek, yanında melekleri ile İnci'den indi.
•Sonra Tanrı, İnci'ye haykırdı. İnci düşüp dört parçaya bölündü. Sular fışkırdı içinden ve deniz oldu.
•Dünya çatlaksız bir yuvarlaktı. Sonra Tanrı Cebrail'i yarattı ve Dünyanın dört çeyreğinin kontrolünü Cebrai'e emanet etti.

•Tanrı sonra bir gemi yarattı. Ve onun içinde otuzbin yıl kaldı ve Laleiş'geldi. Ve tanrı Laleiş'te konakladı.
•Tanrı dünyanın içinde haykırdı. Ve onun gücüyle deniz oluştu. Ve dünya yeryüzü oldu. Ve titremeye devam ettiler.
•Ve sonra Tanrı buyurdu ki, Cebrail ona İnci'nin iki parçasını getirsin. Parçalardan birini yeryüzünün altına yerleştirdi ve öbürünü de göğe kapı olarak koydu.
•Sonra Tanrı, onların içine Güneş ve Ay'ı yerleştirdi. Onlardan kalan parçalardan da yıldızları yaptı ve onları da süs olsunlar diye göğe astı.
•Yere süs olsun diye de ağaçları, bitkileri ve dağları yarattı. Ve Halı'nın üzerine, Taht'ı yarattı.
•En ulu olan Tanrı dedi ki, "Ey meleklerim. Ben Adem ve Havva'yı yaratacağım ve onlar insan olacaklar. Ve adem'in belinden gelmek üzere, ikisinden Şehr İbni Cebr doğacak.
•Ve yeryüzünde ondan tek bir kavim türeyecek. Bu kavim Azazil'in yani Tavus Meleğin Yezidi kavmi olacak.
•Ve sonra Şeyh Adi bin Misafir'i, Suriye'ye göndereceğim ve Laleş'e gidecek. Ve O, orada kalacak."
•Sonra tanrı kutsal ülkeye indi.
•Ve Tanrı emretti ki, Cebrail dünyanın dört çeyreğinden toprak getirsin.
•Ve Tanrı Ateş, Toprak, Hava ve Su'yu karıştırarak bir insan yarattı ve kendi ruhundan bir parçayı ona bağışladı.
•Ve Tanrı, Cebrail'e, Ademi, Cennet'e koymasını emretti.
•Ve Tanrı, Adem'i, oradaki bütün Cemmet lezzetlerininden istifade edebilsin diye Cennet'e gönderdi.
•Ve Tanrı, Adem'in sadece buğday yemesini yasakladı.
•Yüz yıl böylece geçti.
•Melek Tavus, Tanrı'ya dedi ki, "Adem nasıl ve nerede çoğalacak?"

•Ve Tanrı ona cevap verdi, "Bu konuda yetki ve yönetimi sana bırakıyorum!"
•Melek Tavus Adem'e ulaşıp, sordu, "Sen hiç Buğday yedin mi?" dedi.
•Adem cevap verdi, "Hayır. Çünkü Tanrı bana, 'Buğday yememelisin' dedi."
•Ve melek Tavus, Adem'e dedi ki, "Yersen senin için çok daha iyi olur."
•Ve Adem, Melek Tavus'u dinledi. Ve Buğday'ı yedi. Ve yedikten sonra karnı şişmeye başladı. Ve melek Tavus, Adem'i Cennet'ten çıkartarak bıraktı. Ve kendisi tekrar göğe çıktı.
•Ve Adem'in karnı şişmeye devam etti. Ve Adem'in bedeninde bir çıkış deliği yoktu. Ve o zaman Adem ızdırapla kıvranmaya başladı.
•Ve Tanrı, Adem'in halini gördü. Ve Adem'e bir kuş gönderdi. Ve Kuş Adem'in bedenindebirçıkış deliği açtı. Ve böylece Adem rahatladı.
•Ve yüz yıl boyunca Cebrail ademe görünmedi. Ve Adem yalnız oldu. Ve Adem mutsuz olarak ağladı.
•O zaman Tanrı emretti. Ve Cebrail inerek, Havva'yı, Adem'in sol koltuk altından yarattı.
•Sonra Melek Tavus yeryüzüne indi. Ve O, Çok acı çeken kendi Yezidi halkına yardım etmek için indi.
•Ve Asurluların yanında bizim de başımıza krallar koydu.
•Bu krallar: Nesrukh ki, o Nasrüddin'dir.
•Ve Kemoş ki, o Sultan Fahrüddin'dir.
•Ve Artimus ki, o Sultan Şemsüddin'dir.
•Ve bundan sonra iki kral tarafından yönetildik.
•Bu kralların adları birinci ve ikinci Şapur idi. Ve onlar yüzelli yıl yönettiler. Ve Amir'lerimiz ki, onların soyundan gelirler, bizi bugüne kadar yönettiler.
•Ve bizim dörk kabilemiz oldu.
•Haram kılınmıştır bize Khass *(Marul)*.
•Çünkü Khass bize kadın peygamberimiz Khassa'yı hatırlatır.

• Ve haramdır bize kurufasulye, ve yasaktır koyu mavi boya kullanmamız.
•Ve haramdır balık yememiz. Çünkü Yunus peygambere saygısızlık etmiş oluruz balık yersek.
•Ve Ceylanları da yememelisiniz. Çünkü onlar peygamberlerimizin birinin sürüsü olmuşlardır.
•Ayrıca, Ey Şeyh ve müridleri: Horoz da yemeyin asla. Çünkü Tavus kuşu, yedi tanrıdan biridir ve horozun şekli, Tavuskuşunu hatırlatır.
•Ayrıca, Ey Şeyh ve müridleri: Sakının helvacıkabağı yemekten de.
•Ve Ayrıca, ayakta işemek veya oturarak giyinmek de yasaktır.
•Müslümanlar gibi helada taharetlenmek yasaktır. Ve yasaklanmıştır bize Müslümanların hamamlarında gusletmek.
•Ayrıca yasaktır, Tanrımız Şeytan'ın adını ağıza almak.
•Ve yasaktır, tanrımız Şeytan'ı hatırlatan Kitan sözünü ve Şar sözünü ve Şat gibi isimleri söylemek ve yasaktır Melun sözü ve Lain sözünün söylenmesi.
•Önce (...)'ler putprestlik dediler dinimize
•Ve Yahudiler ve Hıristiyanlar ve Müslümanlar ve İran'lılar uzak durdular dinimizden ve bizden.
• Bizdendi Kral Ahab ve bizim için Pirbub adında olan Ahah, yardım dilerdi Beelzebub'un tanrısından.
•Bir Kralımız vardı Babil'de. Adı Baktinossor idi. İranda Ahasuerus bizdendi. Ve Bizans'ta Agrikalus bizdendi.
•Gök ve yer yokken ve var olmalarından önce Tanrı, suların üzerindeki bir gemideydi.
•Ve tanrı yarattığı İnci'ye kızdı ve onu attı.
•Ve incinin kırılmasından dağlar oluştu. Ve kum tepeleri oluştu onun kırılırken çınlamasından.
•Ve gökler oluştu, onun dumanından.

•Ve Tanrı göğe çıktı. Ve gökleri kıvamına getirdi. Ve onları, altlarına hiçbir destek koymadan yerleştirdi. Ve onlarla her yanından yeryüzünü sardı.

•Sonra Tanrı eline kalemi alarak bütün yarattıklarının listesini yaptı.

•Sonra Tanrı Kendi özünden ve ışığından altı tanrı yarattı.

•Ve bu tanrıların yaratılamaları, bir mumun, başka bir yanan mumdan yakılması gibiydi.

•Sonra Birinci tanrı, ikinci tanrıya dedi, "Ben göğü yarattım. Sen ortaya çık birşeyler yarat."

•Ve O göğe çıktığı zaman Güneş var oldu.

•Ve O da kendisinden sonraki Tanrı'ya "Çık" dedi. Ve O da çıkınca Ay yaratıldı. Ve Ondan sonraki Tanrı gökleri haraketlendirdi. Ve ondan sonraki Tanrı yıldızları yarattı.

•Ve En son Tanrı El Kurgah'ı *(Sabah yıldızı. Venüs)* yarattı.

•Ve herşey böyle yaratıldı.

SATANİZM'İN İLK DÖNEMLERİ

Buraya kadar olan sayfalarda Satanizm ile ilgili olan veya olmayan bir çok konu gördük. Bir önceki bölümde de Satanizm felsefsini oluşturan Bogomilller, Albigenler, Haçlı seferler yoluyla ve özellikle de Templar Şövalyeleri öncülüğünde Avrupa'ya gelen Haşhaşi bilgi ve gelenekleri, Hatta Yezidi'lerle iletişim kurarak Şeytan tapımını tanıyan daha ileri çağlardaki okültistler ve benzeri bir çok şeyi inceledik. Akla ilk gelen düşünce şudur ki, bütün bu inanç sistemlerinin ve felsefelerin karışımından ortaya Satanizm diye bir şey çıkabilir. Bu yanlış bir düşünce olur. Bütün bunlar Satanizm'i güçlendirebilir, destekleyebilir fakat hepsinin toplamı bile Satanizm'i günümüzdeki seviyesine gelecek kadar yaşatıp, güçlendiremez.

Satanizm'i doğuran, destekleyen ve giderek daha da güçlendiren şey Hıristiyan Kilisesi ve dinsel baskılardır. Tabii ki, Avrupa'nın derebeyleri ile idare edildiği dönemlerdeki, hakim çevrelerin halka yaptığı baskı ve asillerin kilise ile birlikte olması da unutulmamalıdır. Kilise mi hakim sınıfların çıkarlarına hizmet etmek için onları destekledi? Yoksa asiller kendi çıkarlaı için kiliseyi mi desteklediler? Ya da iki sınıf yani asiller ve dinsel kesim halkı korkutup, kendilerine bağlamak ve sömürmek için bilinçsiz bir işbirliği içinde mi oldular? Herkes istediği cevabı kabul edebilir ve herkes istediği tezi ileriye sürebilir. Önemli olan bu iki çevrenin halka yaptığı dinsel ve ekonomik baskılardır.

Burada Kilise'nin yaptığı baskı, katliam, iftira, kültürleri yok etmek ve bilgi tahrifatlarına örnek olarak Drüid'leri ve Witch'leri görmemiz gerekiyor.

KELT İNANÇLARI, DRUİDLER

Kelt'lerin ilk başlarda Ren ve Tuna nehirleri arasındaki bölgede ortaya çıktıkları sanılmaktadır. Romalılar tarafından Galyalılar olarak isimlendirilirlerdi. Druid, Kelt rahiplerini ifade eden bir isimdir. Keltçe'de, Meşeyi gören ya da Meşe ağacına bakan, gözleyen, koruyan anlamına gelebilecek olan bir sözdür.

Druid ismiyle anılan Kelt rahipleri, meşe ağacının gövdesinde biten ökse otundan hemen hemen her derde çözüm olabilen iksirler yapıyorlardı. Bazı araştırmacılar bu inancı ağaç tapımına bağlarlar ve meşenin, keltlerin en büyük tanrılarından biri olduğuna inanırlar.

Gekeneksel kelt dinine de Druid'lik denilir. Druid'lik, Hıristiyanlığın karşısındaki en büyük engellerden biriydi. Kilisenin bütün gayretlerine karşılık ancak VI. yüzyılda ortadan kaldırılabilmiştir. Bazı araştırmacılar Druid'liğin XII. yüzyıla kadar yaşadığını iddia ederler. Druid'lik bazı açılardan Hint inançlarına benzer. Ruhun ölmezliğini ve reenkarnasyonu savunur. Büyü ve kehanete dayanan bu dinde insan da kurban edilirdi. Dinin egemen olduğu dönemlerde Druidler çok sıkı ve uzun bir eğitimden geçerlerdi. Onlar kendi dönemlerinin en bilgili insanlarıydılar. Kelt büyücüsü Merlin efsaneleri bütün ortaçağ Avrupasını etkilemiştir. Özellikle Kral Arthur ve Camelot efsanelerinin baş kişisidir.

Merlin'in doğumu hakkında çeşitli yorumlar vardır. Bazılarına göre o, bir köylü kızı ile Şeytan'ın birleşmesinden, bazılarına göreyse bir Hıristiyan rahibe ile bir demon'un birleşmesinden doğmuştur. Hıristiyan kaynaklar Merlin'in vaftiz edilerek kötülükten arındığını iddia ederler. Kral Arhur, Camelot, Avalon, o dönemdeki savaş ve iktidar mücadeleleri ve bunların ortasındaki Merlin, sayısı belirsiz

efsane, hikaye, roman, sinemanın icadından sonra bir sürü film ve çizgi filme konu olmuştur. Bunların herbiri de konuyu kendisine göre yorumlarlar. Son yıllardaki roman ve filmlerin, bu zamana kadar yazılan ve yapılanların konuyu yeteri kadar yormasından dolayı farklı yorumlar getirmeleri, olayı kendi zevklerine göre değiştirmeleri normaldir, fakat eski günlerden kalma efsaneler de kendi bölge ve dinsel eğilimlerine göre farklı yorumlamışlardır. Bütün bu karışıklık içinde kabul edebileceğimiz bazı şeyler var tabii.

Herşeyden önce Merlin diye bir kişilik bir zamanlar mevcuttu. Merlin o dönemlerde krallık denilen küçük küçük derebeylikler halinde olan İngiltere'nin birleştirilmesinde önemli bir rol oynamıştır. Bazı efsaneler onu kudretli bir büyücü olarak gösterirken bazıları bilge bir adam ve Kral Arthur'un güvenilir bir danışmanı olarak tanımlarlar. Bazı yorumlara göre o dinsel bir kişiliğe sahiptir, bir rahiptir. Değişmeyen bir tek ana tema vardır ki Merlin Kral Arthur'un babası zamanında *(Uther Pendragon)* olgun, gücünün zirvesinde olan bir majisyendi. Kral Arthur doğumundan sonra Merlin'e verilir ve onun tarafından büyütülür, Kral Arthur'un yaşlılık günlerinde de Merlin hala dimdik ayaktadır. Zaten Merlin'in ortadan çekilmesiyle birlikte de Kral Arthur'un krallığı sonra erer. Bu durumda Merlin ölümsüz ve yaşlanmaz bir kimse olarak görülmektedir fakat işin aslı pek öyle değildir.

Tarihte bir tane değil bir çok Merlin vardı. Merlin ismi bir isim değil, bir tür ünvandır. Bununla beraber Kral Arthur'un başarıya ulaşmasında önemli rol oynayan ve efsanelerin doğmasına sebep olan bir Merlin vardı. Merlin kendi döneminin en bilge kişilerinden biriydi ve tabii şüphesiz bir Druid'di. Gene o dönemlerde Kelt inançları ve bunların biraz farklı şekilleri yaygındı. Bu inançlar bir çok tanrı formuna sahip olabilirler fakat ana tema doğa'ya saygı, doğayı

korumak, mevsim dönümlerini kutlamak gibi şeylerdi. Bir çok yerde de kadınların baskın olduğu, Ana Tanrıça tapımına dayanan bir dindi.

Her ekinos yani gün dönümlerinde o, ekinoksa göre değişik törenler yapılır ve doğaya saygı sunulurdu. Mesela Beltaine ismi verilen *(Beltaine ayrıca Mayday, Walburga, Galan Mai, Shenn da Boaldyn, Bealtinne, Beltine, Beltain, Beal-tine, Beltan, Bel-tien, Beltein, Bealtuinn ve Bealtaine isimleri ile de bilinir. 30 Nisan'ı, 1 Mayıs'a bağlayan gece ve 1 Mayıs günüdür. Bir sevinç ve mutluluk günü olarak kutlanır.)* bayramda büyük ateşler yakılır kurbanlar verilir *(Genellikle bir erkek geyik)* ve doğanın verimli olması dilenirdi. Beltaine bayramlarında gerekli dinsel uygulamalar yapıldıktan sonra seçilmiş bir bakire rahibe gene seçilmiş olan bir rahiple cinsel olarak birleşirdi. Bu da Tanrı ve Tanrıçanın birleşmesi olarak kabul edilirdi *(Gök ve yerin birleşmesi)*. Tanrı ve Tanrıça'yı temsil eden rahip ve rahibenin dışında da törene katılanlar arasında tam bir cinsel özgürlük olurdu ve törenler sırasında yarı trans durumuna girmiş olan müridler kendi aralarında o anda içlerinden gelen kimselerle birleşirlerdi. Bu gecelerden doğan çocuklara Beltaine çocuğu denilirdi. Kimse onlara gayrimeşru bir çocuk gözüyle bakmazdı. Kız çocuklar da genellikle rahibe eğitimi görürlerdi. Bu uygulamalar halk arasında yaygın şekilde kabul görmekteydi. Öyle ki, bir kralın halk tarafından kabullenilmesi, desteklenmesi ve gerçek bir kral olması için Beltaine gecesinde, ülkeyi temsil eden bir rahibe ile sembolik bir evlilik yapması, onunla birleşmesi ve kurban kesmesi gerekirdi. Hıristiyan inancında olan krallar bile halkın desteği için bu törenlere katılmak zorunda kalırlardı.

Hıristiyanlık hakim duruma girene kadar Druidlere ve onların ritüellerine hoşgörü ile baktı fakat güçlendikten sonra bu inancı yasakladı. Bu Yahudilik, Hırıstiyanlık ve Müslümanlığın ortak davranış

tarzıdır. Tarih boyunca her üç dinin de aynı taktikle davrandığı görülmüştür. Azınlıktayken diğer inançlara saygılı ve hoş görülü olmak, gerektiğinde yardımcı olmak. Güçlenince de, Cennet'e girmek için, tanrı adına onları öldürmek. Kısaca Hıristiyan kilisesi Ingiltere'de de aynı kaypak tutumu sergiledi ve güçlenince eski halk din ve inançlarını yasakladı ve terör yarattı. Eski tanrıların hepsini Şeytan ve Demon ilan etti. Burada söz konusu olan Merlin'in ve aslında tabii bütün Merlin'lerin Beltaine çocuğu ya da benzeri bir törenden doğan çocuklar olmaları gerekmektedir çünkü Merlin gerçekten de çok sıkı ve güçlü bir eğitim görmüş bir kimseydi. Hıristiyan kilisesi eski tanrı ve tanrıçaları şeytan ilan ettiği için tabii Merlin'in doğumuna sebep olan kutlama gecesindeki tanrı ve tanrıçaları da şeytan saymıştı. Bu durumda Merlin'in annesi olan rahibe ile birleşen ve bir tanrıyı temsil eden kimse de şeytanı temsil etmiş oluyordu. İşte Hıristiyan kökenli efsanelerde Merlin'in babasının Şeytan, demon veya bir Cin olmasının sebebi budur. Sonuç olarak o dönemlerde pek fazla yazılı belge bırakma geleneği yoktu. Kilise de mevcut Druidleri ve kısıtlı sayıdaki belgeyi yok etmek için elinden geleni yaptığı için o dönemlerden kalma fazla bir bilgi ve belge yoktur. Kısaca Merlin'in bilgeliği nereden gelirse ve neyi kapsarsa kapsasın kendisinden sonra hiç bir ipucu kalmamıştır.

WITCHCRAFT

Söz buraya kadar gelmişken Witchcraft ve Witch'lerden de kısaca bahsetmeden geçmek eksiklik olur. Ne de olsa kendi zamanında Enkizisyon eline geçirebildiği her Witchc'i ve Witch olduğu iddia edilen her masumu Şeytan'la pazarlak etmek, ruhunu Şeytan'a satmak ve Şeytan'a tapmak iddiaları ile yakmıştı. Halbuki ilk dönemlerde Kilise icad edene kadar Hıristiyan Şeytanı'na tapmak

diye birşey bilinmzdi ve Hatta hiç bir Witch'in aklına bile böyl birşey glmemişti..

Kilise, insanları ancak cehennem ve şeytan korkusu ile kendisine bağlı tutabildiği için her tanrıyı hemen şeytan ilan etmekte çok hevesliydi. Witchcraft eski doğa tanrılarına tapınmayı ve bir anlamda çevreciliği amaçlayan bir ekoldür. Korku filmlerinde görülen şeytani cadılarla pek bir ilgilsi olmayıp, ekol hakkında son yüzyıla kadar yazıya dökülmüş bir bilgi de yoktur. Köylerdeki şifalı bitkilerden ilaçlar yapan kadınlar ve erkekler, Ortaçağ ebeleri, veterinerleri büyük çoğunlukla birer "Witch"idiler. Engizisyon bulabildiği her "Witch"i ve "Witch" yakıştırmasını yaptığı herkesi yaktığı için gerçek bilgiye sahip olan "Witch"lerin sayısı çok azdı. Witch'ler zamanla giderek yeniden çoğaldılar. Günümüzde Witch kovanları dünyanın her yanına yayılmıştır fakat bu kovanların eskinin Witchcraft bilgeliği ile ne kadar ilgili olduğu şüpheli bir durumdur. Günümüz Witch ekollerinin çoğu Satanizm ve Şeytan tapımı ile, Enkizisyonun onları toplayıp yaktığı dönemlerden çok daha yakındırlar.

ŞEYTAN TAPIMININ İLK HARAKETLERİ

Ortaçağ Avrupasında ve hemen hemen kıtanın her yanında benzer şekilde baskılar vardı. Arazilerin ve üzerindeki köylerin ve tabii köylülerin de sahibi olan o bölgenin derebeyi olan asil'di. Bunun Lord, Kont, Baron, Dük ve benzeri bir asalet ünvanından herhangi biri olması önemli değildi. Uygulama ve sahiplik durumu hep aynıydı. Aslında bunda tuhaf bir durum da yok. Bu gelenek Anadolu'nun çoğu yerinde günümüzde de vardır. Sadece biz, Lord, Kont gibi süslü ünvanları bilmediğimiz için Toprak Ağası, Köy Ağası, Aşiret Reisi ve benzeri sözleri kullanıyoruz.

Asillerin kendi malları olan köylülere uyguladıkları kurallar oldukça katıydı. Mesela herhangi bir köylü, sahibi olan asilden izin almadan başka bir köye gidemezdi. Uzun yolculuklar ise düşünülemezdi bile. Aynı zaman dilimlerinde köylülerin kilisenin de yoğun baskısı altında oldukları unutulmamalıdır. Köylüler her hafta mutlaka kiliseye gitmek, Kilise ve İsa'ya bağlılıklarını göstermek zorundaydılar. İnsanların kafasında sadece Tanrı, ölümden sonra kavuşacakları Cennet, Tanrının emri olarak efendilerine ve kiliseye hizmet ve itaat etmek gibi şeylerden başka hiç bir düşünce olamazdı. İnsanların kendi eşleriyle nasıl seks yapacakları, hangi pozisyonda olacakları bile Kilise tarafından belirlenmişti.

Söz konusu bu durumlar sonucunda insanların çoğunun yarı şizofren, yarı ağır depresyonlar altında olacağını bilmek için de herhangi bir tarihi belgeye veya olmayan bir zaman makinası ile geçmişe doktor gönderip, istatistiksel bir psikiyatri taraması yapmaya gerek yok. İnsanların herhangi bir şeyden zevk almaları kesin olarak yasak ve Tanrı'ya karşı suçtu. Bütün bunlar yetmezmiş gibi insanlar periyodik olarak günah çıkartmak, yapmaları bir yana düşündükleri günahları bile muntazaman rahiplere anlatmak zorundaydılar.

Bütün bu baskı ve depresyon dönemlerinde ikinci bir durum daha vardı. Yukarda bahsedildiği gibi köylülerin kendi bölgelerinden çıkmalarına izin verilmiyordu. Geçen yıllar içinde yapılan evlilikler yüzünden, bir köydeki herkes birbiri ile akraba hatta sonunda yakın akraba haline gelmişti. Kilise akrabalar arasındaki evliliği yasaklıyordu. Toprak sahibi ise evlenmek için eş bulabilmek amacıyla bile başka bölgelere yolculuk yapmayı yasaklıyordu.

Ve sonunda Şeytan Tapımının ilk kıvılcımları çakmaya başladı. Köylüler, Kilise kurallarına göre yakınlar arasında evlilik yasaksa, eski

dinlere göre serbest şeklinde düşünmeye başladılar. Sonuç olarak yola çıkıp eş aramak ve daha yolun başında iken toprak sahibinin silahlı adamları tarafından doğranmak ya da ağır cezalara çarptırılmak Kilise'yi reddetmekten daha zordu.

İş sadece evlilik için eş bulmak veya cinsellikle sınırlı kalsaydı belki durum kilisenin dediklerine aldırmadan cinsel ilişkilere girilerek idare edilebilirdi. Sadece kilisenin resmi nikahı ve onayı olmazdı. Ayrıca toprak sahipleri de bu duruma ses çıkartmazlardı. Onlara yeni doğacak çocuklar gerekliydi. Gerek yeni yetişecek genç askerler, gerek yeni işçiler yani, köleler onların kendi varlıkları için şarttı ve kilise ne derse desin toprak sahipleri köylülerinin üremelerinden hoşnut olurlardı. Fakat işin bir de psikolojik boyutu vardı.

Köylüler hala eski Pagan dinlerindeki eğlenceleri, özgürlüğü, ayıp, yasak ve günah olmadan hür bir şekilde yaşanan cinselliği, depresyonsuz günleri hatırlıyor ve bunları özlüyorlardı. O günler babalarının, dedelerinin zamanında kalmış bile olsa herkes Hıristiyanlığın, kitaba göre sevgi dolu fakat pratikte kan ve baskı demek olan Tanrı'sının ve eski tanrıların hoşgörülü tutumlarını, ince vasıflarını biliniyordu.
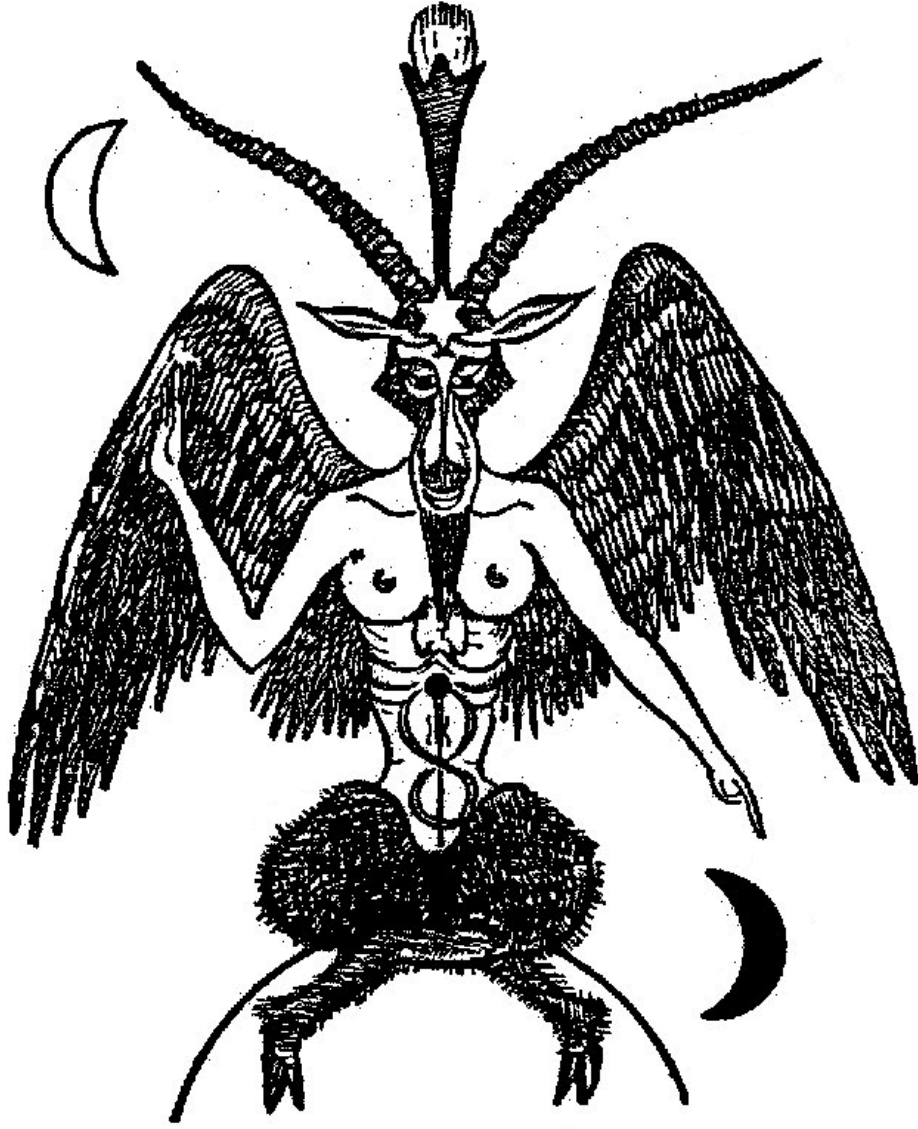
XIX. YY. Bir Fransız okültistinin
el yazmalarında Satanik Keçi

Kilisenin ve onun tanrısının izin verdiği, günah saymadığı, hatta sevap kabul edip, görev olarak tanıdığı tek zevk ise, ya tanrı yolunda savaşarak tanrıyı hoşnut etmek için insan öldürmek ya da daha sonraki, yukarda anlatılan Cadı avı dönemlerinde tanrı adına ve onu memnun etmek için işkence yapmak ve tabii gene öldürmek, meydanlara toplanıp öldürülen veya diri diri yakılan bu insanları seyrederek zevklenmekti. O dönemlerde tanrı adına insan öldürülmesini seyretmek sadece zevk değil, kilisenin yüklediği bir

görevdi de. İdamları seyretmeyi yüreği kaldırmayanlar veya bundan duyduğu memnuniyeti açıkça göstermeyenler de suçlanıyorlardı. Bu görevden asiller bile ayrı tutulmuyorlardı.

Bunlardan başka köylüler, Kilisenin daima efendilerini kayırdığı, Tanrının, aynı derecede ibadet etseler bile efendilerine her şeyi verdiğini, kendilerine ise hiç bir şey vermediğini düşünüyorlardı. Özet olarak Tanrı'nın sevgili çocukları efendileri, üvey evlatlarıysa kendileriydiler.

Burada okuyucuya bazı hatırlatmalar yapmak istiyorum. Hemen hemen herkes bazı romanlar okumuş veya filmler görmüştür. Bu filmlerde mesela bir ailenin iki oğlu veya kızı vardır. Her iki çocuk da ailesinden sevgi bekler. Aile ya da ailenin sert babası çocuklardan birisini sever diğerine daha uzak davranır. İtilen çocuk babasının sevgisini kazanmak için herşeyi yapar fakat başaramaz. Sonunda o çocuk filmin kötü adamı olur. Kardeşini ve ailesini yok etmek için herşeyi yapar. Dünyanın en ünlü yazarlarından biri olan John Steinbeck'in yurdumuzda da çok bilinen başyapıtlarından birisi de Cennet Yolu'dur. Filmi ve Televizyon dizisi Türkiye televizyonlarında gösterildi. Cennet Yolu da yukarda bahsettiğim sevgi görmediğine inanan kardeş konusunu işler. Gerçi Steinbeck'in kahramanları ailesini, kardeşini yok etme derecesinde kötü olmazlar fakat insan psikolojisi açısından birşey farketmez. İnsanın yapısı budur.

Aynı konu Tevrat'ta da işlenmiştir. Tekvin kitabındaki ayetlere göz atarsak şunu görürüz.

BAP 4

1 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. "RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim" dedi.
2 Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi.
3 Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi.
4 Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti.
5 Kayin'i ve sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkelendi, suratını astı.
6 RAB Kayin'e, "Niçin öfkelendin?" diye sordu, "Niçin surat astın?
7 Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın."
8 Kayin kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim" dedi. Tarlada birlikteyken Kayin kardeşine saldırıp onu öldürdü.

Konuyu fazla uzattığımı düşünüyorum fakat aynı konuya bir de Kuran'dan örnek göstermek istiyorum.

YUSUF SURESİ - Diyanet meali

4. Bir zamanlar Yusuf, babasina (Ya'kub'a) demisti ki: Babacigim! Ben (rüyamda) on bir yildizla günesi ve ayi gördüm; onlari bana secde ederlerken gördüm.
5. (Babasi:) Yavrucugum! dedi, rüyani sakin kardeslerine anlatma; sonra sana bir tuzak kurarlar! Çünkü seytan insana apaçik bir düsmandir.

6. Iste böylece Rabbin seni seçecek, sana (rüyada görülen) olaylarin yorumunu ögretecek ve daha önce iki atan Ibrahim ve Ishak'a nimetini tamamladigi gibi sana ve Ya'kub soyuna da nimetini tamamlayacaktir. Çünkü Rabbin çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.
7. Andolsun ki Yusuf ve kardeslerinde, (almak) isteyenler için ibretler vardir.
8. (Kardesleri) dediler ki: Yusufla kardesi (Bünyamin) babamiza bizden daha sevgilidir. Halbuki biz kalabalik bir cemaatiz. Süphesiz ki babamiz apaçik bir yanlislik içindedir.
9. (Aralarinda dediler ki:) Yusufu öldürün veya onu (uzak) bir yere atin ki babanizin teveccühü yalniz size kalsin! Ondan sonra da (tevbe ederek) sâlih kimseler olursunuz!

Görülmektedir ki, buradaki fikir sadece benim ya da herhangi bir psikolog tarafından öne sürülen bir fikir değildir. Kutsal kitaplar da durumun farkındadır.

Ortaçağ Avrupasının köylüleri de zamanla kendilerine üvey evlat muamelesi yapan Tanrı'ya hınç duymaya başladılar. Cahil köylülerin kafalarında dinsel mukayeseler, bilmem hangi felsefeler yoktu. Onlar sadece mutluluklarını ve efendilerinin tanrısından intikam almak istiyorlardı ve bunun için de onun en kötü dediği şeylere meyledip, stres atıyorlardı.

Uzun sözün kısası zamanla eski dinlere ve eski tanrılara dönüş başladı fakat hala Satanizm ismi ile bir Şeytan Tapımı söz konusu değildi. Olan şey eski festivalleri kutlamak, eski tanrılara saygı göstermek ve tabii kilise onların tanrılarına Şeytan dediği için de Hıristiyan Şeytan'ına yaklaşmaktı. Ayrıca Kilise devamlı olarak

onlara, Şeytan'ın ne derece kötü, Kilise ve Tanrı'ya ne kadar büyük bir düşman olduğunu anlatıp duruyordu.

Sonunda kilise mevcut durumla başa çıkamaz olunca da yukadaki bölümlerde anlatılan Cadı avları ve Terör dönemi başladı. Buna rağmen Şeytan ve onun verdiği özgürlük, mutluluk ve Tanrı'ya karşı olabilme isteği sönmedi.

Geçen zamanla birlikte Şeytan tapımı ki, dikkat edilirse hala Satanizm ismini kullanmayıp, Şeytan tapımı diyorum çünkü hala gelişmiş bir Satanizm fikri ve Satanizm ismi ortalarda yoktu. Evet, gelişen Şeytan tapımı daha aydın çevrelere yayılarak köylülerin aslında bana göre çok çok haklı sebeplere dayanan Kiliseye başkaldırı yolu olmaktan daha ileri bir şey olmaya başladı. Satanizm akımı şekillenmeye başlamıştı ve şekillenen bu Satanizm, fikir olarak, İsa'dan sonraki ilk yüzyıllarda türeyen ve yukarda çok kısa olarak gördüğümüz Gnostik inançlardan kaynaklanıyor ve besleniuordu. Bu inanca göre:

"Dünya'yı yaratan ve yöneten kötülüktür (Şeytan'dır). Bütün madde kötüdür ve Hıristiyanlıktaki tanrı, insanlara yardım edemeyecek kadar uzaktadır."

İncil'de, bu inancın temeline ait bir çok referans görmek mümkündür. Satan bu dünyanın görevlisidir ve çölde İsa'yı baştan çıkartmaya çalışmıştır. Bu ayartmada rüşvet olarak, vereceği şüphesiz olan, muhakkak olan, hayatın iyi yanlarını teklif etmiş, ve kendisi için çalışmasına karşılık olarak vereceği krallıkları göstermiştir. Bunları verebilme imkanı veya vermek niyeti olmasaydı İsa zaten bunu bilirdi veya anlardı. Demek ki, yok yere böyle bir teklifte bulunmasına imkan yoktur.

Satanist pratik bu kaynaktan güç alır. Satanist gelenekte değerler terstir. Hıristiyan tanrısı iyi değil, kötü iken Satan kötü değil iyidir. Buyüzden de Hıristiyanlıktaki bütün prensipler, fiiller ve ahlak kuralları kötülenir. Satanist inanca göre Satan idareci olduğu için ona biat etmeli ve tanrının iyi olduğuna dair en ufak bir fikir bile beslenmemelidir.

Şeytan Tapınımı'nın ve Klise'ye, İsa'ya ve Tanrı'ya küfür ve hakaret ayinleri şeklinde Kara Ayin yapılması da bu düşüncelerin yayılmaya başladığı dönemlere ait bir durumdur fakat yine de işin adı Satanizm değildi. Şeytan ayinleri genellikle Kara Büyü amacıyla yapılan törenlerdi. Yani amaç dinsel değil, büyüseldi ve tabii ki, gelişip, yerleşmiş bir Satanist akım ve felsefe yoktu. Ortaçağ sonlarında yapılan Kara Ayin aşağıda çok detaylı olarak görülecektir fakat bu noktada da özet olarak bir Kara Ayin'in akışını görerek konuya daha fazla hakim olabiliriz.

KARA AYİN

Kara Ayin *(Black Mass)*, Kilise için bütün Satanik, kötücül törenlerin en güçlüsü ve Hıristiyan itikadı ile ahlak kurallarının reddedilişinin en son fiilidir. Ayin bir çocuk kurban etmeyi ihtiva eder. Bu da Şeytan'la senkronize olmanın ve ona biat etmenin en son aşamasıdır.

Kara Ayin, Hıristiyan Ortodoks kilisesinin Aşai Rabbani ayinine yüz seksen derece zıttır. Mihrap çıplak bir kadının vücududur. Büyük bir haç ya kırık olarak veya, daha genel şekilde başaşağıya durumda bulunur. Aşai Rabbani ayinindeki kutsal şarap konulan kadeh, sidik ve sperm ile doldurulur. Kiliseden alınan kutsal ekmeğe tükürülür ve ayaklar altında çiğnenir. Bütün imkanlar kullanılarak mümkün olduğu

kadar kirletilir. Merasim siyah renkli mumlarla aydınlatılır ve tütsüler iğrenç kokuludur. Çoğu zaman evham ve halüsinasyonlara, haydi bu iki deyini eski Türkçe'ye tam olarak hakim olmayan genşler için biraz açalım. Yani kötü sanrılar ve hayallere sebep olan bohurlar yakılır.

Ritüeli idare eden rahip siyah bir cüppe giyer. Rahibin çıplaklığının görünmesi için cüppenin önü açıktır. Başrahip yakarışını tecvid *(Belli bir makama bağlı olarak müzikal şekilde. Mesela Kur-an'ın sesli olarak okunuşu gibi)* ile okurken müridler küfürler ve hayvan sesleri ile mukabele ederler. Ayinin zirvesinde küçük bir çocuğun gırtlağı kesilir ve kanı tutulan kadehte toplanır. Bundan sonra başrahip mihrap olarak kullanılan kadınla çiftleşir ve diğer müridleri de kendi aralarında serbestçe cinsel ilişkiye girmeye teşvik eder. Bu şekilde diğer müridlerin de çiftleşmeleri ile ayin son bulur.

Kara Ayin, dikkatli aşamalarla idare edilir. Olay, rahip ve müridlerin hislerini uyarıp serbest bırakacak şekilde tasarımlanmıştır. Kara Ayin'in en makbul şekli rahibin gerçek bir katolik papazı olduğu zamanlardır. Dualar Şeytan'a yöneltilir. Ondan güç almak ve onu memnun etmek gayesi taşınır. Böylece Şeytan'ın teveccühü kazanılır. Kara Ayin Hıristiyan kaynaklıdır. Ortodoks faaliyetlerinin kirletilmesine odaklanmıştır. Günümüzde de, dinsel ayinleri küçük düşüren ayinler hala Kara Ayin prensipleri ile yapılırlar.

Yukarda, o dönemlere ait olan ve bu dönemlerde de hala süren kara ayinlerin genel yapısını gördük Fakat Satanizm diye bir isim ya da inanç sistemi hala ortalarda yoktu. Herne kadar Fransa'da XIV Louis döneminde 1670'li yıllarda kralın metresi olan Madame de Montespan ve Abbe Guiborg tarafından tarafından bir çok çocuğun kurban edildiği, Şeytan'a yönelik Kara Ayinler yapılmışsa ve o

dönemlerde yapılan başka Kara Ayinler varsa da bu uygulamalar Satanizm, yani şeytan tapımı anlayışı ile değil, Kara Büyü olarak yapılmaktaydılar

MADAME DE MONTESPAN

Madame de Momtespan, Fransa Kralı XIV. Louis'nin metresiydi. Başlangıçta saraydaki kadınlardan birisi iken, sayısız metresi olan kral'ın dikkatini çekip, beğenisini uyandırmak niyeti ile, Peder Mariette ismindeki birisi ile Kara Ayin yapmak için anlaştı. Peder Mariette basit bir ritüel yaparak Kraliçe'nin kısırlaşması ve Kral'ın o

Guiborg'un, Montespan'ın vücudu üzerinde yaptığı ayinin temsili çizimi. 1678

sıralardaki metresinin gözden düşmesi için dua etti. Bu ritüel oldukça masumdu. Merasim yapılırken, Venüs'ün kutsal hayvanları olarak kabul edilen iki beyaz güvercin parçalanıp, kalpleri mihraba koyulur. Bu ritüelin sonucunda Madame de Montespan'ın isteği

gerçekleşir ve kralın metresi olur. Fakat bu defa da Kral'ın ilgisinin zayıflamasından korkmaya başlayarak daha şiddetli bazı şeyler yapmaya karar verir.

Bu sefer Abbe Guiborg'un yardımcılığını sağlayan Madame de Montespan bir seri Kara Ayin daha yapar. Bu ayinlerde Altar yani mihrap, Madame de Montespan'ın çıplak vücududur. Ritüelin zirvesinde mihrap yani Montespan'ın vücudu üzerinde küçük bir çocuğun gırtlağı kesilir ve akan kan, unla karıştırılarak bir tür kutsal ekmek (Hamur) yapılır. Guiborg cinselliğin faziletlerinden bahseden dualar ve ilahiler okuyarak kanlı hamurun mümkün olduğu kadarını Madame de Montespan'ın bedenine sokar ve onunla ilişkiye girer. Ayinin sonunda bu hamur oradan alınıp, Madame de Montespan'a daha güçlü bağlanması için Kral'ın yemeğine karıştırılır.

Bu ayinlerin kaç defa tekrarlandığı bilinmiyor fakat söz konusu dönem boyunca çevre köylerin, kaybolan çocuklardan dolayı alarma geçmeleri oldukça dikkat çekicidir. Uzunca bir zaman sonra Madame de Montespan'ın faaliyetleri işe yaramaz hale gelir ve Kral onu terkeder. Buna oldukça içerleyen Madame de Montespan bu sefer de Kral'ı öldürmek için bir ayin yapar fakat muaffak olamayınca bir entrika ile Kral'ı zehirlemeye teşebbüs eder ve bu şekilde de bütün olay açığa çıkar. Guiborg 1679'da tutuklandı ve ölümüne kadar üç yıl hapiste kaldı. Skandaldan korkulduğu için Madame de Montespan suçlanmadı ve mahkeme durduruldu. Madame de Montespan 1707'de ölmüştür.

CEHENNEM ATEŞİ KLÜBÜ

İngiltere, Chiltern Hills'teki, West Wycombe köyü Dashwood ailesine aitti. West Wycomde'deki St. Lawrence kilisesi de

Dashwood'lar tarafından yaptırılmıştı. Kilisenin altında da Dashwood'ların aile mezarlığı bulunuyordu. Mezarlığın altında da West Wycombe mağaraları vardı. Bu mağaralar daha sonraları Sir Francis Dashwood tarafından genşletildi ve mağaralardan çıkartılan taşlar Londra yolunun inşaasında kullanıldı. Sir Francis Dashwood mağaraları sadce genişletmekle kalmadı biraz da karışık şekiller kazandırdı. Mağaraların içinden bir de nehir geçiyordu. Bu nehre Yunan mitolojisindeki, Ölülerin ruhlarının, Hades'e gitmek için, Charon'un kayığı ile geçtikleri Styx nehrinin ismi verilmişti. 1750'li yıllarda Sir Francis Dashwood "Order of the Knights of St. Francis of Wycombe" isimli örgütü kurdu. Bu örgüt çok bilinen ismi ile "Cehennem Ateşi" Klübüydü *(Hellfire Club)*.

Herne kadar klübün ismi bir majikal veya dinsel örgütü çağırıştırıyorsa da aslında Cehennem ateşi üyelerinin bu gibi şeylerle ilgileri yoktu. Üyelerinin hepsi o dönemin büyük, sayılı zenginlerinin, asillerinin ya kendileri ya çocuklarıydılar. İlgi alanları avcılık, Kumar, içki gibi konulardı. Klüp üyeleri zamanla alışıldık eğlencelerden sıkılmaya başladılar ve değişik şeyler denemek istediler. Çevreyi erotik bahçe olarak ve Toplantı salonunu da bir tiyatro gibi dekore edip, Şeytan'a yönelik Kara Ayinler canlandırmaya başladılar. Aslında hepsi de hiçbir şeye inanmayan kimselerdi ve Şeytan ayinlerini sadece tiyatral olarak yapıyorlar, bol içki ve gurup seks gibi şeylerle bitiriyorlardı. Her yerde de, çevreye karşı sivri davranmak, dikkat çekmek ve öğünmek için Şeytana taptıklarını söylüyorlardı. Zamanla işi, geceleri mezarlıklara gidip, mezarları kazıp, cesetlerin yanında fahişelerle sevişmeye kadar götürdüler. Tabii o zamanlar eroin, kokain ve Aids gibi şeyler olmadığı için hepsi de çok şanslı olan bu şımarık gençlerin yaptıkları gerçekten Satanizm değildi fakat onların sayesinde bir Satanizm fikri de yayılmıştı.

Ne gariptir ki, önceleri cahil halkın Kilise'ye ve efendiler sınıfına tepkisi olarak başlayan Satanizm'e, Ciddi şeytan tapımı yaklaşımını getirenler de, Satanist felsefeyi geliştirenler de, Kara Ayinleri büyücülük yöntemi olarak kullanan ve bu uğurda insan ölürmeye başlayanlar da asiller sınıfı olmuştu. Köylü sınıfı ise hala en fazla Witch ekollerinde, Pagan dinlere ve eski tanrılara tapmak, otlar toplayıp, şifalı bitkilerden ilaçlar yapmak seviyesindeydi.

JORIS KARL HUYSMANS

Gene garip bir durum, Satanizm için dönüm noktası sayılabilecek olan en önemli şeyleden biri de bir romandır.

J.K. Huysmans (1848 - 1907) ülkemizde fazla bilinmemekle birlikte, Fransız edebiyatının tanınmış yazarlarından birisiydi. Gerçek ismi Georges Charles Huysmans olan yazarın kitaplarından biri de, bir çok kişinin onun başyapıtı saydığı "La Bas" idi.

La Bas, 1891'de yayınlanandığı anda yer yerinden oynadı. Romanda anlatılanlar her ne kadar hayal ürünü idiyseler de gene de bazı kimselerde nefret, bazı kimselerde de tam olarak özenti yaratmıştı. Kısa zamanda Satanist order'lar kuruldu. Satanizm fikri ve ismi yayılmaya başladı. Bir tür Satanizm modası çıktı. Satanizm günümüzdeki yaygınlığını ve günümüze kadar yaşamasını bir ölçüde La Bas' ya borçludur.

La Bas, günümüzde hemen hemen unutulmuş bir kitaptır ve onu okumuş olan pek az kimse vardır. Çoğu kimse, hatta Satanistler bile onun varlığını bilmezler.

Roman kahramanı olan Durtal *(Huysmans, Durtal tiplemesi ile kendisini temsil etmiştir.)*, Satanizm'i araştırırken metresi olan Hyacinthe Chantelouve'un bir Şeytan tapımcısı olduğunu öğrenir *(J.K.Huysmans'ın eski bir sevgilisi, büyücülük ve Kara Büyü sanatları ile derin şekilde ilgileniyordu.)*. Hyacinthe Chantelouve, Paris'te çok büyük bir kötü üne sahip olan Canon Docre'un müridi idi *(Canon Docre ismi ve tiplemesi de, Canon Roca ismindeki bir Belçikalı rahipten çekilmiştir. Bu adam Bruges'de Kara büyü pratikleri yaparken yakalnmış ve bir skandala sebep olmuştu.)*. Durtal, Satanistlerin toplantılarına girer ve dehşetli anlar yaşar.

Bu derece gürültü kopartan La Bas nasıl bir kitaptı? Buna fikir verebilmek için aşağıda, Kara Ayin bölümünü veriyorum. Bu bölüm hem Huysmans'ın görüşlerini hem de o dönemlerdeki Şeytan tapımı hakkındaki düşünceleri yansıtmaktadır.

LA BAS'NIN KARA AYİNİ

Mme Chantelouve, Rue de Vaugirard yolunda ilerleyen takside iyice kenara çekilmiş olarak sessizce oturuyordu. Durtal, bir sokak lambasının ışığının kısa bir süreliğine peçesine vurduğu sırada onu çabucak inceledi ve sessiz ve haraketsiz dış görünümünün altında, heyecanlı ve gergin olduğunu farketti. İçgüdüsel şekilde onun elini tutmak için davrandı. Eldivenin üzerinden bile Mme Chantelouve'un elinin soğukluğunu hisseti. O akşam saçları her zamankinden daha dağınık, şekilsiz fakat parlak duruyordu. Durtal'ın "Daha gelmedik mi hayatım?" sorusunu soğuk bir sessizlikle karşıladı ve yine soğuk bir şekilde, "Lütfen konuşma" diye fısıldadı.

Durtal onun bu soğuk ve neredeyse yabancı tavırlarından utanarak kendisini, camdan, izledikleri yolu seyrederek oyalamaya başladı.

Cadde sonsuzluk izlenimleri veren bir şekilde uzanıyor ve nedense bir terkedilmişlik hissi uyandıyordu. Hatalı döşenmiş sokak taşları, tekerlekler üzerlerinden geçtikçe gıcırdıyorlardı. Kaldırımları loş bir şekilde aydınlatan sokak lambaları giderek daha fazla seyreliyorlardı.

Kendi kendisine "Ne değişik bir kapris" diye mırıldandı Durtal. Kadının soğuk ve ketum tutumu canını sıkmıştı. Sonunda taksi, keskin bir dönüşle dar bir sokağa girdi.

Hyacinthe arabadan indi. Durtal şöförün paranın üstünü vermesini beklerken ona ve çevresine baktı ve bir çıkmaz sokakta olduklarını farketti. Sokakta kadırım yoktu ve iki yana sıralanan evler ıssız görünümdeydiler. Taksi uzaklaşırken arkasını döndü ve kendisini, arkasından ağaç hışırtıları gelen yüksekçe ve uzun bir duvarın önünde buldu. Karanlıkta kalan duvarın içine batmış gibi duran büyük bir kapının üzerinde ikinci bir ufak kapı vardı. Bu kapının üzerindeki çatlaklar ve budak delikleri belirsiz bir madde ile sıvanarak kapatılmışlardı. Uzaktaki bir dükkanın önünde bir ışık parladı; fakat sokaktan çıkmakta olan arabanın gürültüsü yüzünden kimsenin dikkatini çekmedi. Dükkandan şarap satıcısı kılıklı bir adam çıkıp, bir anlığına onlara doğru bakıp verandaya tükürdü.

"Burası" diye açıklama yaptı Mme Chantelouve. Kapı onun tıkırdatması ile hemen hemen aynı anda aralandı ve peçesini kaldırarak açtığı yüzüne bir fenerin ışığı vurdu. Kapının sessiz bir şekilde açılmasıyla birlikte içeriye girdiler.

Kapıyı açan ve feneri taşıyan kadın Durtal'a sert bir bakış attı. Durtal onun kirli, gri başlığının altındaki kırışıklarla dolu yüzünü gördü. Kadın ağır bir sesle konuştu, "İyi akşamlar madame."

"İyi akşamlar. Arie şapelde mi?" diye cevaplayarak sordu Mme Chantelouve.

"Evet. Madame yolu göstermemi ister mi?"

"Hayır. Teşekkürler."

Kadın Durtal'ın kendisini daha fazla incelemesine izin vermeyerek, duvarın iç tarafındaki küçük kapıcı kulubesine geri çekildi.

Durtal, karanlık ve nem kokan yollarda, binanın önündeki merdivenlere kadar Hyacinthe'i sessizce takip etti. topukları çakıl döşeli yolda tok sesler çıkartarak ilerleyen kadın karşılaştıkları kapıyı açarken çok emin ve kendi evindeymiş gibi görünüyordu. Kapıdan girerlerken "Dikkat et" dedi Durtal'a. "Burada üç basamak var." Girdikleri yer ikinci bir bahçe gibi duran bir avluydu ve Karşılarında eski bir ev vardı. Evin kapısının önünde, zili çalmak için durdular.

Kapıyı kısa boylu, sıska bir adam açtı. Hyacinthe'i biraz kenara çekerek, yapmacık ve şarkı söyler gibi bir ses tonu ile halhatır sordu. Ona dikkatle bakan Durtal, solgun, sağlıksız bir yüz, makyajlı gözler ve rujlu dudaklarla karşılaştı. Durdukları koridorun döşemesini bir lamba aydınlatıyordu. Adam biraz uzaklaşınca Hyacinthe'e "Beni Sodomistlerin inine soktun. Bunu bana hiç söylememiştin." dedi. Hyacinthe omuzlarını silkip, umursamaz bir tavırla "Böyle bir yerde

azizlerle karşılaşmayı mı bekliyordun?" diyerek, aralık duran bir kapıyı çekerek açtı.

Şimdi bir Şapel'in içindeydiler. Alçak tavandaki kirişler katranla karartılmışlardı. Kalın perdeler, pencereleri gözlerden tamamen gizliyorlardı. Bütün badanası dökülmüş olan çıplak duvarlar çatlaklarla doluydular. Durtal içinde duyduğu itilimi bastırdı. Aşırı ısıtılmış radyatörlerden boğucu bir ısı dalgası yükselirken, çevreyi de karışık, nemli, acı ve iğrenç bir reçine ve keskin kokulu bitkilerin kokusu dolduruyor ve Durtal'ın şakaklarının zonklamasına neden oluyordu. Durtal yoluna el yordamı ile devam ederken Şapel'i, tavanda aslılı olan renkli kaselerin içindeki yaldızlı gri ve gül kırmızısı renklerdeki lambalardan gelen ışığın izin verdiği derecede inceledi.

Hyacinthe, ona bir yerlere yerleşmesini işaret ederek, kendisi gölgelerde kalan divanlardan birinin üzerinde tembelce yayılmış olan bir gurup insana doğru ilerledi. Bu şekilde yalnız bırakılmak Durtal'ı bir dereceye kadar şaşırtmıştı. Hyacinthe'in birkaç erkek ve birkaç tane de iyi görünümlü kadından oluşan bir gruba dahil olduğunu farketti. Aslında, merak ettiği için onların yüzlerini ayırımlamaya çalışıyordu. Bir yerlerde, bir anlığına, bir lamba yandığı sırada iri yapılı esmer bir kadının Juno benzeri bir görünümü olduğunu farketti. Sonra da temiz, traşlı ve cenaze törenindeymiş gibi kasvetli yüzünü gördü. Kadınların kendi aralarındaki kadınsı muhabbet içinde olmadıklarını fakat oldukça ciddi tavır ve ses tonları ile konuştuklarını gözlemledi. Şapel'in içinde genel olarak ne bir gülüş, ne de bir nida duyuluyordu. Sadece belirsiz, gizli bir fısıltı vardı ve herhangi bir haraket de yoktu. Durtal, "Ruhum adına, herhalde Şeytan cemaatinin neşeli olmasını istemiyor." diye düşündü.

Kırmızı cüppeli bir Acolyte şapelin üst kısmına doğru ilerleyip, bir sıra mumu yakarak Mihrabı görünür hale getirdi. Mihrab normal bir kilse mihrabıydı. Mihrabın üzerine çarmıha gerilmiş İsa heykeli dikilmişti. Bakımsız kirli beyaz heykelin boyun kısmı gülünç bir şekilde biraz uzatılmış ve yüzüne çizilen çizgilerle, acı çeken yüz ifadesi alçakça sırıtan bir maskeye çevrilmişti. Mihraba ayrıca üzeri örtülü bir kupa yerleştirildi.
Mihrabın düzenlenmesini tamamlayan Acolyte şimdi parmak uçları üzerinede yükselerek, katranla siyahlaştırılmış bir muma ulaşabilme gayretleri içindeydi. Mumdan çıkan ağır ve iğrenç katran kokusu diğer boğucu kokulara katılmaya başladı.

Durtal, kırmızı cüppenin altındaki kişinin girişteki zavallı görünüm sergileyen görevli olduğunu farketti. Onun iğreç kirliliği kilise kusursuzluğunun, rahip çömezlerinden istedikleri ile gülünç bir şekilde tersleştiğine karar verdi. Sonra bir başkası, arkadaşından daha çirkin birisi öne çıkarak bir deri bir kemik kalmış öksürmekten yorulmuş yüzündeki beyaz yağlıboya ile yapılmış gibi duran majyajı ile topallayarak içeriye girdi. Monoton bir sesle dinsel ilahiye benzeyen bir şarkı söyleyerek, mihrabın bir kenarında bulunan üç ayaklı mangalın yanına gitti. Mangaldaki küllerin üzerinde dumansız şekilde yanan ve hemen hemen sönmek üzere olan ateşi karıştırdı ve korların üzerine bir avuç reçine ile bir avuç kuru yaprak benzeri şey bıraktı.

Hyacinthe, tekrar yanına geldiği zaman Dural artık iyiden iyiye sıkılmaya başlamıştı. Hyacinthe, onu bu kadar uzun süre yalnız bıraktığı için özür diledi ve yerini değiştirerek ooturulan sıralarda bir boşluk bırakmasını istedi.

"Şimdi gerçek bir şapeldemiyiz yani?" diye sordu Durtal.

"Evet. Bu ev, Kilise ve gelirken geçtiğimiz bahçe Ursuliness manastırının kalıntılarıdır. Tamir edilip tekrar hizmete alındılar. Uzun süre için şapel, bir yem deposu olarak kullanıldı. Evin sahibi olan adam onu şu kadına sattı." diye cevap veren Hyacinthe, Durtal'a, daha önce dikkatini çekmiş olan esmer kadını gösterdi.

"Ve sonra bu hanımla evlendimi?" diye sordu Durtal.
"Hayır. O kadın önceden, Canon Docre tarafından baştan çıkartılmadan önce bir rahibe idi."
"Oh! Ve orada duran beyefendiler de papazlıktan mı kaçtılar?"
"Onlar Satanist.. Onlardan biri Ecole de Medicine'de profösördü ve evinde kurulu olan mihrapta duran Venüs-Astarte heykeline dua eder."
"Saçmalık."
"Bu bir gerçek. Gittikçe yaşlanıyor ve Demonlara olan yakınlığı onu güçlendiriyor. " diyen Hyacinthe Acolyte'leri göstererek devam etti, "Şimdi bütün zaman ve parasını o tür yaratıklara harcıyor."
"Yani sen şimdi bu hikayenin doğru olduğunu mu iddia ediyorsun?"
"Bunları uyduruyor olmaktan çok uzağım ama inanmazsan zaten hikayenin tamamı dinsel Les Annales de Saintele dergisinde yayınlandı. Aslında makalede basit bir şekilde belirtildi fakat çok sert de olsaydı gazeteye dava açmaya cesaret edemezdi." Konuşmanın bu noktasında Hyacinthe Durtala dikkatle bakıtı ve yarı meraklı yarı endişeli bir sesle Durtal'a sordu, "Neden? Neyin var?"
"Sorun... Boğuluyorum. Bu kokuların hepsi.. Dayanılmaz"
"Birkaç dakika içinde alışırsın merak etme."
"Ama böyle kokması için ne ve neden yakıyorlar?"
"Banotu ve Alıç yaprakları. Kurutulmuş İtüzümü ve Mersin ağacı. Bunlar sevgili efendimiz Satan'ı kokularıdır."

Hyacinthe bunları kısık, gırtlaktan gelen ve doğal olmayan bir sesle söylemişti. Keskin duyguların hakim olduğu atmosfer onu bir tür konsantre durumuna sokmuş gibiydi. Durtal ona sert bir bakış attı. Yüzü solmuş, dişleri sıkılmıştı ve fırtınalı gözlerinin üzerindeki göz kapakları titriyordu. Yüksek bir sesle, "O burada!" diye feryat eder gibi konuştu ve birdenbire hızla karşı bölüme geçerek öndeki yerlerden birininde diz çöktü.

Canon Docre, üzerine bir çift kırmızıya boyanmış bizon boynuzu takılı olan bir rahip takkesi geldi ve arkasından iki acolyte daha girdi.

Docre mihraba doğru ilerlerken Durtal onu dikkatle izledi. Uzun boyluydu fakat kafası ve omuzları çarpık bir orantıya sahiptiler. başının ön yarısında saç yoktu ve kel alnından başlayan kesiksiz bir çizgi doğruca düzgün hatlı burnuna iniyordu. Dudakları ve yanakları bir rahip için olağan olan sert hatlara sahiptiler. Yüzü genel olarak normalden biraz daha kabaydı. Gözleri elma çekirdeğini andırıyorlardı. Küçük ve siyah gözler birbirlerine yakındılar ve fosforluymuşlar gibi parlıyorlardı. Bütün olarak bakıldığı zaman izlenim tamamen kötü ve güvenilmez, fakat ateşli ve enerjikti. Ayrıca Durtal'ın beklediği sinsilik ve hilekar ifade o, sert ve sabit bakışlarda yoktu.

Docre mihrabı ağırbaşlı bir ifade ile selamladıktan sonra basamakları çıktı ve ayinine başladı.

Durtal sonradan, kabarık cüppesinin altında onun tamamen çıplak olduğunu gördü. Üzerindeki cüppe model olarak normal bir rahip cüppesinin aynısıdı fakat rengi siyah ve kan kırmızısıydı. Önünde büyük bir üçgen, üçgenin çevresinde Güz çiğdemi, kırmızı kahverengi

bir elma ve sütleğen otu desenleri, üçgenin içinde de bir keçi kafasının önden görünümü vardı.

Docre diz çökerek selamlamalarını tamamladı. Haraketleri aynen kilisenin ayin kurallarına uygun derinlikteydi, ne daha az, ne de daha çoktu. Acolyte'ler karşılıklı olarak diz çöktüler ve tekdüze bir sesle krşılıklı olarak dinsel ilahiye benzeyen birşeyler söylemeye başladılar. Sesleri dalgalanıyor ve kelimelerin son hecelerini uzatıyorlardı. Durtal, Mme Chantelouve'e alçak sesle fikrini belirterek, "Ne var ki? sadece sıradan basit bir ayin." dedi. Hyacinthe, buna sadece geçiştirici bir edayla kafasını salladı. O sırada iki Acolyte mihrabın arkasına geçtiler ellerinde bakırdan yapılmış olan fondü mangalına benzer kaplar ve küçük bir bohurdanlıkla geriye döndüler ve ellerindeki kapları kadınlara dağıtmaya başladılar. Küçük mangalların içilerinde ateş olmalıydı ki, ağızlarından ağır kokulu bohur dumanları yükseliyordu. Duman yavaş yavaş kadınların çevresini kaplamaya başladı ve sonunda bütün kadınlar adeta dumanla örtrüldüler. Bazıları kafalarını, kapların ağızlarına iyice düşürdüler. Büyük bir istekle dumanı içlerine çekip, boğuk bir şekilde nefes veriyorlardı.

Tam bu sıralarda bütün haraketler durdu ve rahip, mihrabın basamaklarından indi ve yüksek tonlu bir sesle bağırarak, hitabesini okumaya başladı.

"Kötülüğün efendisi! Sen günahlarımızı ve kötü huylarımızı ödüllendirensin ki, Ey Satan, sensin taptığımız. Ey Aklın tanrısı! Ey Adaletin Tanrısı! İsyan edenlerin hükümdarı!

Ayaklar altında çiğnenlerin koruyucusu! Güdülen kinlerin emanetçisi! Sen, haksızlıkla ezilmiş olan zihinlerimizi yaratıcı yaparsın.

Kulaklarımıza, üzerinde uzunca düşünülmüş intikamlar ve kesin kısaslar fısıldarsın. Sen ki, Onu öldürmeye teşvik edersin ve sonra da verdiğin misillemelerle bol bol keyif verirsin. Onun verdiği cezalara ve gözyaşlarına karşılık olarak sen fevkalade güzel olan sarhoşluğu verirsin.

Ey Efendimiz! İnançlı takipçilerin sana dizlerinin üzerinde yalvarıyorlar. Senden kendilerine, bu güzel günahları için güven bağışlamanı istiyorlar. Byülerine yardım etmen için yalvarıyorlar. Şan, servet, güç! Bunları senden istiyorlar.

Reddedilmişlerin kralı, merhametsiz baba Cennetten çekip gitti.. "

Şeytana yaptığı hitabeyi bitiren Docre ayağa kalktı. Kollarını iki yana açarak nefret dolu ve dalgalanan bir sesle İsa'ya haykırdı.

"Ve sen! Sen rahipliğinin hakkıyla gelip, bu takdis edilmiş ekmeğe girip, senin etini bu ekmekle birleştirmeni istiyorum." Docre ayinin bu noktasında, geleneksel olarak bir Hıristiyan kilisesinden çalınmış olan takdis edilmiş ekmekle İsa'nın ruhsallığının birleşmesini istiyor ve Hıristiyan Aşai Rabbani ayininde cemaate dağıtılan, Kutsal ekmeğin, İsa'nın eti, şarabın da kanı sayılması geleneğini tekrarlıyordu. Fakat onun takdisi, kilisedeki rahibin kutsamasından ve kutsandığı andan itibaren ekmeğin İsa'nın bedeni, şarabın kanı sayılmasındaki mistik amaçlardan çok daha farklıydı.

Docre haraketlerini, kendi alçaklığı ve nefreti içinde delice görünen küfürlerini bir süre daha tekrarladı. Acolyte'ler tiz ve temiz bir sesle "Amen" diye bağırdılar.

Durtal, rahibin çılgın halinden son derece şaşırmış olarak dine edilen küfür selini dinliyordu. Rahibin bu deli saçması sözlerinin ardından derin bir sessizlik geldi. Bohurdanlıklardan çıkan dumanlardan dolayı şapel sisler altında kalmıştı. Huzursuz hareketlerle tekrar mihraba çıkan Docre, o zamana kadar sessiz kalan jadınlara dönerek hızlı bir el haraketi ile onları takdis etti. Onun takdis hareketleri bittiği anda da çömezleri ellerindeki küçük çanları çaldılar. Bu bir işaret olmalıydı ki, çan sesiyle birlikte kadınlar yere düşüp, taşların üzerinde yuvarlanmaya başladılar. İçlerinden birinin gözleri aniden korkunç bir şekilde açıldı ve çığlıklar halinde tavuk gibi gıdaklamaya başladı. Sonra da yüzüne salakça bir ifade takınarak ağzını sonuna kadar açtı. Dilini, ucu küçük diline eğecek şekilde alabildiğine geriye kıvırmıştı. Yüzü solgun ve şişmiş gibi duran ve gözbebekleri anormal şekilde büyümüş olan bir diğer kadının başı, omuzlarının üzerinde geriye sarktı. Sert kasılmalar geçirirken vücudu kaskatı kesildi ve kendi göğsünü tırnaklarıyla parçalamaya başladı. Bir diğeri yerde sırtüstü yatıyordu. Karnı kocaman ve şişkindi. Yüzü kırışarak korkunç bir görünüm aldı. Bir türlü ağzına sokamadığı dili dışarda kenetlenmiş gibiydi. Dişleri ile dilinin ucunu ısırarak ağzını kan içinde bıraktı.

Durumdan huzursuzlaşan Durtal yerinden kalktı ve rahibi çok net olarak duydu ve gördü. Docre herhalde İsa'nın tapınağa ve takdis edilmiş ekmeğe tecelli ettiğini düşündü ki, kolları tamamen açık olarak en korkunç hakaretlerini kustu ve gücünün son damlaları ile ancak sarhoş bir taksi şöförünün söyleyebileceği beddualarımırıldandı. Korodaki çocuklardan biri rahibin önünde sırtı mihraba dönük olarak diz çöktü. Sırtında, omurgası boyunca ürpertiler olduğu görünen rahip heybetli fakat sarsıntılı bir ses tonu ile, "Hoc est enim corpus meum" sözleri ile ekmeği takdis etti. Sonra geriye, ereksiyon halindeki cinsel organı ile cemaate döndü. Bitkin ve terlemiş durumdaydı. Giydiği kolsuz papaz cüppesini tutarak çıplak

vücudunu cemaate gösteren iki koro elemanının arasında sendelyerek elleriyle sarsıntılı haraketler yaptı ve takdis edilmiş ekmek mihrabın basamaklarına düştü.

Durtal kendisinin de ürperdiğini hissetti. Sanki bir çılgınlık rüzgarı bütün kalabalığı sarmıştı. Histeri krizinde olan kadınlar kutsal ekmeğin üzerine üşüşüp, bu pisliği tırnaklarıyla parçalayarak yiyip, yuttular. Kadınlardan biri keskin bir şekilde delice gülmeye başlayarak, "Baba! Baba!" diye Şeytan'a seslendi. Oldukça çirkin ve yaşlı bir kadın saçlarını yolup havaya fırlattı ve tek ayağı üzerinde durarak, topuğunun ekseni üzerinde dönmeye başladı ve duvarın dibine çökmüş olan bir kızın yanına yığıldı. Kız, kıvranıyor, ağzından salyalar akıyor ve iğrenç küfürleri resmen tükürürken ağlıyordu.

Durtal dumanların meydana getirdiği sisin içinde, Rahibin başındaki boynuzları görünce bir tür ürküntüye kapıldı. Tapınağın arka taraflarındaki gölgelerin içinde duran ve bu ana kadar haraket etmediği için Durtal tarafından farkedilmemiş olan küçük bir kız öne doğru salınarak kudurmuş bir fahişe gibi ulumaya başladı.

İğrençlikten bunalıp, neredeyse boğulmuş durumda olan Durtal kaçma istekleri içinde gözleri ile Hyacinthe'i aradı fakat onu göremedi. Sonunda onun Docre'un yanında, yere yığılmış vücutlaın arasında dururken gördü. Kalabalığın ve dumanların arasından ona ulaştı. Hyacinthe, titreyen burun delikleri ile çevresideki dumanların kokusunu içine çekiyordu. "Witch Sabbath'ının lezzeti." dedi Durtal'a kısık bir sesle.

Durtal keskin bir sesle, "Geliyor musun?" diye sordu. Hyacinthe, bir rüyadan uyanıyormuş gibi görünmekteydi. Bir süreliğine sustu ve sonra tek bir söz etmeden Durtal'ı izlemeye başladı. Eldivenlerini

giydi, açıkça yakalayıp ısırmaya hazır dişlerle bekleyen kadınların arasından geçtiler. Durtal olnu kapıya doğru itti. Angirişe ulaştıkları zaman bir ipi çekerek kapıyı açıp, kendilerini sokakta buldular. Bir süre için orada durarak içlerine temiz havayı çektiler. Duvara yaslanan Hyacinthe, haraketsizce durup, sabit bakışlarla, transa girmiş gibi bakıyordu. Durtal bir süre ona baktı ve değişik bir ses tonu ile, "Eve gitmek istermisin?" diye sordu.

Hyacinthe büyük bir çabayla, "Hayır." diye cevap verdi. "Bu sahneler beni etkiledi. Başım dönüyor. Kendime gelmek istiyorum. Bir bardak su içmeliyim." Bunları söyledikten sonra gelirken gördükleri, sokağın ucundaki, hala aralık duran kapısından ışık sızan şarap dükkanına doğru ilerlemeye başladı.

Burası rezil bir delikti. Küçük bir salonda, kırık dökük tahta masa ve sandalyeler vardı. Bir masada oturmuş, son derece rezil görünümlü bazı adamlar oynadıkları iskambil oyunundan başlarını kaldırmış onlara bakıyorlardı. Bakır kaplı pis bir tezgahın arkaında mavi kavanozlar görünüyordu. Tavandan sarkan pis birgaz lambası salonu kirli bir ışıkla aydınlatıyordu. Tezgahın ardındaki barmen böyle zarif giyimli bir kadını burada görmekten pek şaşırmamıştı. Durtal onu izliyordu. Mme Chantelouve ile pis görünümlü adam arasında bir an için belli belirsiz bir mimikleşme yakalar gibi oldu. Adam kısık bir sesle, "Bu kıyafetlerle dikkat çekmeden burada birşey içemezsiniz. Sizi bir odaya alayım. Orada yalnız olursunuz." diyerek bir mumu yaktı. Durtal, adamın ardından çoktan merdivenleri çıkmaya başlamış olan Hyacinthe'i izlerken, "İyi, iyi." diye homurdandı. Adamın onları aldığı üst kattaki oda oldukça küçüktü. Duvar kağıtları yırtık pırtıktılar ve renksiz duvarlardan yer yer soyulmuşlardı. Perde yoktu fakat pencere tahtalarla, çivilenerek kapatılmıştı. Odada bir yatak, masa ve bir çift tabure vardı. Barmen masaya iki sürahi ve iki bardak

bıraktı ve aiağıya indi. Sürahilerden küçük olanında Brandy, büyüğünde su vardı. Yalnız kaldıkları anda Hyacinthe vahşi gözlerle bakarak Durtal'ın üzerine atlayıp, kollarını boynuna doladı. Durtal bu tuzağa düşmesinin verdiği öfkeyle, "Hayır, hayır." diye bağırdı. "Yeteri kadar gördüm ve oldukça geç oldu. Kocan seni merak edecek, geri dönme zamanı geldi." dedi ama Hyacinthe onu duymadı bile. "Seni istiyorum." dedi ve Durtal'ı sert bir şekilde kavradı. Çılgın gibi onu tahrik etmeye çalışıyordu. Elbiselerini yere atarak soyundu. Dudaklarında çok eğleniyormuş gibi bir kıvrıntı ve gözlerinde baygın bir vecd ifadesi vardı.

Durtal'a sıkı sıkı sarıldı ve onu rüyalarında bile göremiyeceği bir müstehçeliğe boğdu. Tam son anlarda Durtal yatağın çevresinde bir sürü takdis edilmiş ekmek parçasının ve kırıntılarının olduğunu görerek gene bir ürküntüye kapıldı. "Beni korkutuyorsun." dedi. "Haydi gitmemize izin ver." Odanın iğrençliği onu ayrıca hasta ediyordu. Kendi kendine, "Yeter." diye düşündü. "Bu iğrençlik ve pislikten sıkıldım. Bu sondur. Bu yaratıkla işimi bitirmek için bu iyi bir fırsat.Ona tanıştığımızdan beri hoşgörü gösterdim ama artık dayanamıyacağım. Şimdi bunu bitireceğim."

Merdivenlerden hızla indi ve bardan geçerken, kendisini izleyen Hyacinthe ile bir an durup gereken ödemeyi yaptı. Kağıt oynayan adamlar şimdi yılışık yılışık gülerek onlara bakıyorlardı. Para üstünü beklemeden dışarıya çıktılar.

Rue de Vaugirard'a ulaştıkları zaman Durtal bir taksiye işaret etti. Uzunca bir süre tek bir söz etmeden birbirlerine bakarak yol aldılar. İkisi de kendi düşüncelerini tartıyorlardı. Arabadan inerken, "Yakın zamanda seninle gene görüşmeliyim." dedi Mme Chantelouve. Durtal, sert ve kesin bir sesle, "Hayır." dedi. "Bir araya gelme konusunda hiç

bir şansımız yok. Bunu anla. Sen herşeyi istiyorsun, ben hiçbir şey istemiyorum. En iyisi hemen ayrılmak ve bu gece olanları düşünüyorum da, hayır!"

Durtal bunları söyledikten sonra kapıyı kapattı ve kendisini taksinin koltuğunun en uzak köşesine çekerek arkasına yaslanıp, şöföre adresi verdi.

LA BAS HAKKINDA KÜÇÜK HATIRLATMALAR

Kitabın yazım tarzı ve dilinden bahsetmek hiç gerekmez çünkü dünyadaki bütün kitaplar gibi o da kendi yazıldığı dönemin dili ve tarzıyla yazılmıştır. Burada sadece günümüz yazım tarzına veya daha doğrusu günümüz okuyucusunun, okuma alışkanlığına göre biraz ağır kalmaktadır. Kitaptaki en dikkatimi çeken durum Durtal'ın ve Tabii gerçekte Huysmans'ın devamlı olarak, her satırda çevreyi iğenç, pis, rezil, dehşet verici olarak tasvir etmesidir. Tamam bir insan Kara Ayine bu gözle bakabilir fakat bunu her satırda da tekrarlamaya gerek yok. Anlaşılan odur ki, Huysmans O dönemlerdeki çevre baskısından çekinerek, kendisinin öyle düşünmediğini belirtmek her satırda, "Aman ne kötü" demek ihtiyacını duymuş. Bu yazarın kendini savunma tepkisi. İkinci olarak Kara Ayinin sonlarındaki çılgınlık sahneleri akılcı ve gerçekçi değil. Huysman, bir sürü delinin çılgınlık krizini anlatıyor. Evet dinsel toplantılarda bazı kimseler trans durumlarına girebilirler. Bizdeki Tarikatların tekkelerinde de bazı dervişler cezbe denilen bir duruma girerler, yerde yuvarlanıp, kasılır kalırlar fakat şeyh gelip onlara dokununca bu durum tehlikeli bir hal almadan biter. Bu olağan bir durum fakat Huysmans'ın tasvirindeki durum bununla uzaktan yakından ilgili değil. İnsanlar kendilerine zarar veriyorlar. Böyle bir ayine bir defa katılan istese bile ikinci defa gidecek halde olamaz. Ayrıca gerçek Satanist ayinlerin

sonunda insanlar seks yaparlar, bu şekilde çılgınlıklar değil. Huysmans döneminin müstehçenlik anlayışına uyarak cinsel boyutlara asla girmemiş ve Docre'nin, Kutsal ekmeğin üzerine mastürbasyon yapmasını bile sadece ima edebilmiştir.

ÖZGÜN KARA AYİN

Ortaçağ Satanizmini incelemeyi bitirirken, yukardaki bir çok noktada adı geçen ve anlatılan Kara Ayin'in özgün şeklini de görelim.Burada belirtmek isterim ki, aşağıdaki Kara Ayin'in sözlerinin çevirisinde birebir çeviri yoluna gidilmemiştir. Yani elinizdeki metin çeviri değil, mealdir.

Birebir çeviriler ayinin anlamını tam olarak veremediği ve çoğu zaman da ortaya tutarsız cümleler çıktığı için bu yola gitmeyi daha uygun *(Ya da kolay)* buluyorum. İşin gerçeği aranırsa burada önemli olan hususlar ayinin senaryosu yani akışı, yapılan haraketlerdir. Ayindeki sözlerin esası zaten Latincedir ve meali ise sıradan okuyucu açısından, fikir vermek için yeterlidir.

Ayin sırasında sık sık söz edilen Satan'ın imajı, Mihrabın arkasında ve biraz yüksekte duran, Satan'ı temsil eden bir imajdır. Bu bir resim olabileceği gibi heykel veya kuklamsı bir imaj da olabilir. İmaj'ın geleneksel bir şekli yoktur. Nasıl bir sembolün seçileceği tercihe bağlıdır. XIX. Yüzyılda yapılan bazı ayinlerde sabah yıldızı Lucifer'i temsilen çok genç ve yakışıklı bir erkek imajı kullanılırken bazı ayinlerde doldurulmuş bir keçi kafası, bazılarında da Tamplier şövalyeleri bölümünde resmi görülen Baphomet kullanılırdı. Çok daha sonraki ayinlerde ise ters Pentagram veya içinde keçi kafası bulunan pentagram da kullanılmaya başlandı.

Kara Ayin hakkında tabii ki, söylenecek bazı şeyler var fakat bunlardan önce ayinin kendisi hakkında fikir sahibi olalım.

BİRİNCİ KISIM

Kara Ayin beş parçaya bölünür. Burada, ayinin söz ve haraketlerine daha fazla açıklık kazandırmak için, her bölümün başında özet olarak ayinin geçişini ve yorumlarını veriyorum.

İlk bölüm olan "Introit" Rahip ve yardımcısı ya da yardımcıları arasındaki bir hazırlayıcı diyalogdur. Bu bölüm Hıristiyan ayinine çok yakındır. Sadece açılış töreninin ithafında Jehovah veya İsa ismi yerine "Satan" ismi koyularak ters çevrimiştir. Ayinin bu parçası kısa ve belirsizdir Rahibin ve yardımcılarının okumaları sırasındaki haraketlerini izah edecek bir açıklama yoktur.
Introit'in ilk sözleri nelerin yapılacağına dair iyi bir ipucudur fakat herhangi bir izah olmadığı için rahibin gerçek haraketleri ancak tahmin edilebilir.

Mihrap olacak olan kadın alınır ve yerine yürütülür. Acolyte'ler bohurdanlıkları ve mumları yakarlar ve İsa'ya küfür ayini için herşey

hazır duruma getirilir. Bu ayinde geleneksel olarak yedi yaşını geçmiş bir erkek ve bir kız çocuğu yardımcı olarak kullanılır.

"Introit" esas olarak Katolik ve Angelikan kiliselerinde Rahip mihraba yaklaşırken sesli olarak okunan ilahilere verilen genel isimdir fakat burada daha çok Ayinin hazırlık bölümü için kullanılan bir isim olarak alınmıştır. "Acolyte" ise Kilisede rahibe yardım eden memur veya hizmetli anlamındadır. Bu kelimelerin Türkçe'de tam birer karşılıkları olmadığı için Ingilizce'deki özgün halleriyle kullanılmışlardır.

INTROIT

V: In nomine Magni Dei Nostri Satanus introibo ad altare Domini Inferi.

Büyük tanrımız Satan adına Cehennem'in efendisinin mihrabına ilerliyorum.

R: Ad Eum Qui laetificat meum.

Kim ki O, içime mutluluk doldurur.

V: Adjutorium nostrum in nomine Domini Inferi.

Halasımız Cehennem'in efendisinin ismindedir.

R: Qui regit terram.

Kim ki O, dünyayı yönetir.

V: Domine Satanus, Tua est terra. Orbem terrarum et plentitudinem ejus Tu fundasti. Justitia et luxuria praepartia sedis Tuae. Sederunt principes et adversum me loquebantur, et iniqui persecuti sunt me. Adjura me, Domine Satanus meus.

Dünya senindir efendi Satan. Dünyayı sen kurdun ve doldurdun. Ve bundan dolayı da adalet ve konfor senin tahtının önündedir. Seslerini bize karşı yükseltenlere ve bize kötülük yapanlara ve baskı kuranlara karşı bana yardımcı ol Ey Efendi Satan.

R: Custodi me, Dominue Satanus, de manu peccatoris.
Efendi Satan! Beni kötülüğün ellerinden esirge.
R: Et ab hominibus iniquis eripe me.
Ve beni adaletsiz insanlardan kurtar.
V: Domine Satanus Tu conversus virificabis nos.
Efendi Satan! Daima onlara karşı ol ve bizi güçlendir.
R: Et plebs Tua laetabitur in te.
Ve senin halkın yeniden sana katılacaklar.
V: Ostende nobis, Domine Satanus, potentiam Tuam.
Efendi Satan! Göster gücünü bize.
R: Et beneficium Tuum da nobis.
Ve ihsan et bize nimetlerini.
V: Domine Satanus exaudi meam.
Duy beni Efendi Satan!
R: Et clamor meus ad Te veniat.
Ve izin ver ki, haykırışım sana ulaşsın.
V: Dominus Inferus vobiscum.
Cehennemin efendisi Seninle olsun!
R: Et cum tuo.
Ve gene seninle de olsun.
V: Gloria Deo Domino Inferi, et in terra vita hominibus fortibus. Laudamus Te, benedicamus Te, adoramus Te, glorificamus Te, gratias agimus tibi propter magnam potentiam Tuam: Domine Satanus, Rex Inferus, Imperator omnipotens.
Bütün övgüler Cehennem'in hakim tanrısı olana ve insana kuvvet verene ve dünya hayatınadır. Şükrediyoruz sana. Tapıyoruz. Seni yüceltiyoruz ve şükranlarımızı sunuyoruz. Büyük gücün için Efendi Satan! Cehennein kralı! En kudretli imparator!

İKİNCİ KISIM

Ayinin ikinci kısmında Rahip, şarap ve ekmeği takdim eder. Ekmek geleneksel olarak bir kiliseden, Kilisenin rahibi tarafından takdis edildikten sonra çalınmış olmalıdır. Şayet bu olmazsa Kara Ayin sırasında da takdis edilebilir. Hıristiyan ayini esaslarınıa göre, Ekmek ve şarap takdis edildikleri anda Hz. İsa'nın ruhaniyeti ile birleşip, ekmek onun bedeni, eti, şarap da kanı olma özelliğini kazanırlar. Dolayısıyla Kara Ayin'de takdis edilmiş ekmeğe yapılan hakaretler aslında doğrudan doğruya Hz. İsa'ya yöneliktir.

Ekmeğin takdim edilişinden sonra rahip, mihrabın üzerinde duran herşeyi ve mihrabın üzerine kurulduğu masayı tütsüler. Bu işlemler sırasında da bir seri dua, cemaatin de iştirak etmesi ve cevaplaması ile birlikte okunur. Bu dualar Satan'a olan sadakat ve bağlılığı ifade eden ve ona yapılan övgülerdir. Ayinin bu kısmı bir Hosanna (Şükür nidası) ile zirvesine ulaşır.

OFFERTORY

Rahip, üzerinde kutsal ekmeğin bulunduğu tepsinin ve kupanın örtüsünü kaldırır. Tepsiyi iki eliyle tutarak göğüs yüksekliğine kaldırır. Ağır ve yüksek bir sunuş ifadesi ile hitabesini söyler.

V: Suscipe, Domine Satanus, hanc hostiam, quam ego dignus famulus Tuus offero Tibi, Deo Meo Vivo et Vero, pro omnibus circumstantibus, sed ut pro omnibus fidelibus famulis Tuis: ut mihi et illis proficiat ad felicitatem in hanc vitam. Amen.

Efendi Satan! Benim gerçek olan ve yaşayan tanrım! Senin seçkin hizmetkarın tarafından, benim ve burada bulunan inançlı hizmetkarların adına, sana sunulan bu kutsanmış ekmeği kabul

buyur. Bu bana güç versin ve onların, bu hayattaki sevinçleri olsun. Amen!

Rahip bu sözlerden sonra tepsiyi ve kutsal ekmeği bırakıp, kadehi alır, aynı şekilde kaldırır.

V: Offerimus Tibi, Domine Satanus, calix carnis stimulos ut in conspectu majestatis Tuae, pro nostra utilitate et felicitate, paceat Tibi. Amen.

Efendi Satan! Sana etin şehvetinin kadehini sunuyoruz. O senin krallığının güzelliklerine yükselsin ve senin hoşnutluğun, bizim kullanımımız ve mutluluğumuz için onun üzrinde olsun. Amen!

Rahip bu sözlerden sonra kadehi mihrabın üzerine yerleştirir. sonra avuç içleri yere akar şekilde ellerini uzatır.

V: Veni Satanus, Imperator Mundi, ut animabus famulorum famularumque Tuarum haec prosit oblatio.

Gel Satan! Dünyanın imparatoru. Senin hizmetkar ve hizmetçilerinin ruhları bu sunu ile güçlensin.

Bohurdanlık öne uzatılır ve rahip yanan kömürlerin üzerine üç defa bohur serper ve aşağıdaki hitabesini okur.

V: Incensum istud ascendat ad Te, Dominus Inferus, et descendat super nos beneficium Tuum.

Cehennemin efendisi. Kutsaman, önünde yükselen bu tütsünün üzerinde olsun.

Rahip sözlerini bitirdikten sonra bohurdanlığı alır ve mihrabın üzerindekileri tütsüler. İlk olarak kupa, sonra kutsal ekmek

tütsülenirken rahip kolunu, geniş açılarla üç defa savurur. Bundan sonra selam verir ve bohurdanlığı Satan'ın imajına doğru üç defa kaldırır ve tekrar selam verir. Son olarak da mihrabın çevresini üç defa tütsüler.

V: Dominus Inferus vobiscum.
Cehennemin efendisi seninle olsun.
R: Et cum tuo.
Ve seninle de olsun.
V: Sursum corda.
Kalplerinizi yükseltin.
R: Habemus ad Dominum Inferum.
Onları cehennemin efendisine yükseltiyoruz.
V: Gratias agamus Domino Inferno Deo Nostro.
Tanrımız olan Cehennemin efendisine şükranlarımızı sunuyoruz.
R: Dignum et justum est.
O kalplerimizle birleşiyor.

Rahip ellerini avuçları aşağıya doğru olarak kaldırır ve devan eder.

V: Vere dignum et justum est, nos Tibi semper et ubique gratias agere: Domine, Rex Inferus, Imperator Mundi. Omnes exercitus inferi Te laudant cum quibus et nostras voces ut admitti juberas deprecamur, dicentes:
Bu, kalplerimizin gerçek birleşmesidir. Her zaman ve her yerde yaptığımız gibi sana şükranlarımızı sunuyoruz ey Efendi! Cehennemin kralı! Dünyanın imparatoru! Bütün Cehennemi övgülerin coşkunluğu!

Rahip selam verir ve devam eder.

V: Salve, Salve, Salve.
Hail, Hail, Hail.

Bu noktada çan, üç defa çalar.

V: Dominus Satanus Deus Potentiae, pleni sunt terra et inferi gloria Tua. Hosanna in profundis.
Efendi Satan. Gücün tanrısı. Dünya ve Cehenem senin zaferinle doludur. Şükürler sanadır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Üçüncü kısım Canon, karşılıklı olarak okunan hitabeler kısmıdır. Kara Ayin'in şimdi ulaştığı kısım her türlü imkan kullanılarak mukaddesata küfretme aşamasıdır. Bu aşamada da herhangi bir taşkınlık yapılmamaktadır. Bununla braber Rahip ve cemaatın başkaldırı duyguları kadame kadame yükselmeye de başlamıştır. Kara Ayin'in bu aşamasındaki sidik serpme geleneksel birşeydir ve bir çok Fransız yazara göre bu işlemi yapan Acolyte bir kız olmalıdır.

CANON

V: Domine Satanus, gentes christianorum, quae in sua feritate confidunt, sinisterae tuae potentia conterantur. Pone illos ut rotam, et sicut stipulam ante faciem venti. Excite, Domine Satanus, potentiam tuam et veni. Vindica sanguinem servorum tuorum, qui effusus est; intret in conspectu tuo gemitus compeditorum.
Efendi Satan! Kendi vahşetleri içindeki Hıristiyanlar senin sol elinin gücü ile ezilsinler. Kudretin efendisi! Onlar, ezilmiş samanların rüzgarın önünde savrulması gibi darmadağın olmalılar.

Kudretin efendisi Satan! Gel ve haksızlığa uğrayan hizmetkarlarının intikamını al ki, Senin önünde, mahkumların özlemi dinsin.

Bu noktada rahip ve cemaat Satan'ın imajı önünde, Adem'in Lilith'in önünde durduğu gibi çıplak durarak cinsel organlarını açığa çıkartırlar ve rahip devam eder.

Credo in Satanus, qui laetificat juventum meam. Oramus te,

Bize gençlik ve mutluluk veren Satan'a inanıyoruz ve bütün tapımımız onadır.

Bu noktada rahip, mihrap görevi yapan kadını, cinsel organından öper.

Dominus Inferus, miserere nobis. In spiritu humilitatis, et in animo contrito suscipiamur a Te, Domine Satanus; et sic fiat sacrificium nosterum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi. Veni a porta inferi, redime me at miserere mei. Veni, Magister Templi. Veni, Magister Mundi. Pleny sunt terra majestatis gloriae tuae.

Cehennemin efendisi! Merhametini üzerimizde tut. Senin huzurunda mütevazı bir ruhla ve tövbekar bir kalple durmalıyız. Efendi Satan! Kurbanımız, krallığının mutluluğu olsun. Cehennemin geniş kapılarından geçerek gel. Bizi kurtar ve merhametini üzerimize yay. Gel Tapınağın efendisi. Gel, dünyanın efendisi. Gel ki, dünya senin zaferinin azameti ile dolsun.

Rahip, ellerini avuç içleri yere bakar şekilde mihrabın üzerine uzatır. Çan çalar ve rahip devam eder.

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae sed et cunctae familiae tuae, quaesumus, Domine Satanus, ut placatus occipias; diesque nostros in felicitate disponas, et in electorum tuorum jubeas grege numerari.

Efendi Satan. Bu sunumuzu kabul etmeni, sana bağlanmış ev halkın olarak istirham ediyoruz. Günlerimizi neşeyle doldur ve bizi seçimlişlerin arasına al.

R: Ave Satanus.

Hail Satan.

Acolyte kız, Eteğini kaldırarak cinsel organını açığa çıkartır. Erkek Acolyte, onun altına küçük bir kazan tutar ve kız kazanın içine işer.

V: Ecce sponsa Satanus. Domino Inferi in medio ejus est. Fluminis impetus laetificat vivos et mortuos.

Satan gör gelinini. Cehennemi tanrı onun bedenindedir ve nehrin akışı yaşayanları ve ölüleri mutlu eder.

Kız, işemesini tamamlayınca kazan rahibe verilir ve o da kazanı, mihabın üzerindeki Satan imajına doğru kaldırır.

V: Domine Satanus, torrente voluptatis Tuae potabis eos. Quoniam apud te fons vitae; et in lumine tuo videbimus lumen.

Efendi Satan onlar senin zevkinin selini seninle olmak için içecekler. Hayatın ışığı sendedir ve ışığı sende görürüz.

Domine Satanus corda nostra mundet infusio; et sui roris intima aspersione foecundet.

Efendi Satan'ın kudretrinin akışı ile kalplerimiz temizlensin ve onlar senin lutfunla nemlenerek verimli olsunlar.

Rahip kazanı Acolyte'e verir ve o da serpiciyi kazana daldırır.

V: Qui stitit, veniat; et qui vult, accipiat aquam vitae.
İzin ver ki, bu özlem duyanlar sana gelsinler ve hayatın suyunu alsınlar.

Acolyte cemaatın üzerine sidik serperken cemaat koro halinde seslenirler.

V: Ego vos benedictio in nomine Satanus.
Seni Satan'ın adıyla kutsuyorum.
R: Ave Satanus.
Hail Satan.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Kara Ayinin dördüncü kısmı, takdis törenidir (Consecration) ve burada küfrün kendisine ulaşılmıştır. Daha önce yapılan herşey şimdi olacaklar için açılış niteliğinde olan şeylerdi. Yakın bir kiliseden çalınmış olan takdis edilmiş ekmek küfrün odak noktasıdır. Rahibin takdis töreni boyunca yaptığı haraketler, mihrap olarak çıplak bir kadın kullanılmasının amacını çok güzel açıklamaktadır. Cemaat, rahiple birlikte İsa'nın duasının bir parodisini ezberden okur. Bu bölümden sonra Isa'nın bedenin temsil eden ekmek, mihrap görevi yapan kadının cinsel organına ilk defa temas ettirilmektedir.

CONSECRATİON

Rahip takdis edilmiş ekmeği alır ve üzerine selam vererek şu sözleri söyler:

V: Hic est corpus Jesu Christi.

İşte İsa'nın bedeni buradadır.

Bundan sonra ekmeği kaldırarak, mihrabın göğüslerinin arasına yerleştirir. Sonra da onun cinsel organına dokunurur. Çan çalar ve rahip ekmeği tepsiye koyup, kupayı alır. Onun da üzerine selam vererek aşağıdaki sözlerle kutsar.

V: Hic est calix carnis stimulos.
İşte etin şehvetinin kadehi buradadır.

Kupayı başının üzerine kaldırarak cemaate gösterir. Çan çalar. Bohurdanlığı tutan yardımcı, üç savuruş yaparak tütseleme işlemni yapar ve bundan sonra kupa yerine yerleştirilir.

V: Oremus. Infera institutione formati, audemus dicere:
Cehennemi öğretinin söylediği şekilde yakaralım:
V/R: Pater Noster, Qui es in Inferis, Sanctificetur nomen Tuum; Adventiat regnum Tuum; Fiat voluntas Tua, sicut in Infero et in Terra; Cucem nostrum quotidianum da nobis hodie; Emitte spiritum Tuum et renovabis faciem terrae; Libera nos ad luxuria; Libera nos ad ubertate domus Tuae; Sicut in die ambulemus; Comedite pinguia et bibite mulsum; Fornicemur; Adquae ut ferventius corda nostra praeparentur, Flammis adure Tuae caritatis, Domine Satanus.
Cehennemde olan babamız! isminle kutsanan krallığın geliyor. Sen ki, dünyayı Cehennem gibi yapacaksın. Bugün bize ışığımızı bağışla. Ruhunu ileriye çıkart ve dünya yüzünü yenile. Bizi evinin lüksüne ve bolluklarına garket. Senin olan günde yürüyelim, Zengin yiyeceklerini yiyip, tatlı şaraplarını içelim. Çiftleşip, zinamızı yapalım ve kalplerimiz senin yaşayan ateşinle tutuşarak bunlara hazırlansın. Ey Efendi Satan!

V: Ego sum radix et genus Lucifer, stella splendida et matutina. Transite ad me, omnes qui concupiscitas me, et a generationibus meis implemini. Tenebrae conculcabunt me, et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Ben, Sabah yıldızı olan, Işık getiren lucifer'in kökü ve gövdesiyim. Üzerimize ruyhaniyetini yayarak bizi güzelliklerinin isteği ile doldur. Karanlık bizi kaplasın ve gece zevkimizin ışığı olsun.

R: Quia tenebrae non obscurabuntur, et nox sicut dies illuminabitur.

Fakat karanlık, karanlık olmayacak ve gece, günün ışığı olacak.

V: Gratias agamus Domino Infero Deo Nostro

Bütün şükranlarımız, Tanrımız olan Cehennemin efendisinedir.

R: Dignum et justum est.

Bu, birlikte olmamız ve kaynaşmamızdır.

Rahip ellerini, avuçiçleri aşağıya bakar şekilde kaldırır.

V: Vere dignum et justum est, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, Rex Inferus, Imperator Mundi. Omnes exercitus inferi te laudant cum quibus et nostras voces ut admitti juberas deprecamur, dicentes:

Bu gerçek kaynaşmadır. Her zaman ve her yerde şükranlarımız seninledir. efendi. Cehennemin kralı. Dünyanın imparatoru. Bütün Cehennemi övgülerin büyük neşesi sana ve seslerimizle sana katılanlaradır.

Rahip selam verir.

V: Salve, Salve, Salve.

Hail, Hail, Hail.

Çan üç defa çalar.

V: Dominus Satanus Deus Potentiae, pleni sunt terra et inferi gloria Tua. Hosanna in profundis.

Efendi Satan! Gücün tanrısı! Dünya ve Cehennem senin zaferinle dolsun. En derin şükranlar sanadır.

BEŞİNCİ KISIM

Beşinci kısım tanrı'yı tam olarak reddetme bölümüdür ve daha önce geçenler beşinci kısmın büyük zirvesini hazırlamıştır. Kara Ayinin son kısmında küfür ve reddetme ile eğlence istekleri, tapımla birleştirilir. Reddetme bölümü Satanist başkaldırının son şeklidir. Tarihi uygulamalaraki insan kurbanı ayinin bu kısmıyla birleştirilirdi. Kara Ayinin bu kısmındaki orji değişik eski Fransız yazarları tarafından detayıyla anlatılmıştır. Ensest'in tanrısı Anne ile oğulu, Baba ve kızını, İki kardeşi birleştirir. Genç kızlar yaşlı erkeklerle, son deece yaşlı kadınlar genç çocuklarla cinsel ilişkiye girerler. İmkan varsa Pederastik ilişkiler ve her türlü cinsel taşkınlık makbul kabul edilir. Çiftlerin kendi eşlerinden başkaları ile ilişkiye girmeleri daha önemlidir.

REPUDIATION

V: Ecce corpus Jesu Christi, dominus humilim et rex servorum.

Düşkünlerin efendisi ve kölelerin kralı olan İsa'nın bedenini gör.

Rahip ekmeği Satan'ın imajına doğru kaldırır. Sonra onu mihrap olan kadının göğüslerinin arasına ve cinsel organına temas ettirerek devam eder.

V: Beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti.
Senin tarafından kutsanan bu rahime emeceği lapayı veriyorum.

Sonra reddetme törenine, ekmeği bir defa daha kaldırarak devam eder.

V: Jesu Christi, dominus humilim et rex servorum, universi qui te exspectant confundentur. Absque synagogis facient vos et timebis a timore nocturno. Non dormietis et gladius transebit terminos vestros. Filii hominum in tegmine alarum tuarum, Domine Satanus, sperabunt.
İsa! Kölelerin kralı, düşkünlerin efendisi! onlar seni karma karışık etmek için bekliyorlar ve seni tapınağının dışına atacaklar. Gecenin teröründen korkarak uyuyamıyacaksın ve kılıç üzerinden geçecek. Efendi Satan! insan çocukları güvenlerini senin kanatların altına koyacaklar.
R: Domine Satanus, salvos fac servot tuos.
Efendi Satan! Hizmetkarlarını kurtar.

Rahip bu noktada kutsal ekmeği cinsel organının ucuna takararak devam eder.

V: Liberabo eum ad aspidem basiliscum, as leonem et draconem, ad oni peccato, ad subitanea et improvisa morte, ad fulgure et tempestate, ad flagello terraemotus, as peste, fame et bello, ad morte perpetua, ad ira Satanus.

Onu yılana ve Basilik'e *(Basilik bakışında ve nefesinde öldürme gücü olduğuna inanılan efsanevi bir yılandır.)* ile arslana ve ejderhaya veriyorum. Ani ölümüne yıldırımın ve fırtınanın, felaketlere ve depremlere ve kıtlığa ve hastalığa ve savaşa ve sonsuz ölüme veriyorum. Ve Satan'ın gazabına bırakıyorum.

Rahip cinsel organına iliştirilmiş olan ekmekle beraber, mihrap durumundaki kadınla cinsel ilişkiye girer ve dualarına devam eder.

V: Domine Satanus dicit: In comessationibus et ebrietatibus resurgam. Desideria carnis perfic ietis. Manifesta sunt autem opera carnis, quae sunt fornicatio, impudicitia, luxuria, veneficia, ebrietates et comessationes. Caro mea vere est cibus.

Efendi Satan diyor ki, Taşkınlık ve sarhoşluğu uyaracağım. Etin şevheti ile dolacaksınız. Etin faaliyeti zina ile, sarhoşlukla ve isyanla ve utanmazlıkla gösterilecek.

R: Caro mea vere est cibus.

Etim gıdadır.

V: Adoremus Te, Domine Satanus, et benedicimus tibi; quia per spermem tuam redemisti mundi.

Efendi Satan! Sen dünyanın halaskarısın. Seni sperm ile yüceltiriz.

R: Revelabitur gloria Domini; et videbit omnia caro salutare Dei nostri Satanus.

Efendi Satan'ın zaferi açıklanacak ve bütün etler Tanrımız Satan'ın kurtarışına mazhar olacaklar.

V: Fornicemur ad gloria Domine Satanus.
Efendimiz Satan'ın zaferine zina edin.

Şimdi cemaat hiç bir gizliliğe gerek duymadan, kendi aralarında rasgele cinsel ilişkiye başlar. Bir süre sonra rahip kadehi alıp aşağıdaki sözleri söyleyerek onların faaliyetlerine son verir.

V: Calicem voluptatis carnis accipiam et nomen Domini Inferi invocabo.
Cehennemin efendisi adına, etin şehvetinin kadehini kabul edin!

Önce rahip kupadan içer. Sonra kupa Acolyte'ler tarafında cemaatın arasında dolaştırılır ve gerektikçe tekrar doldurulan kupadan herkes içer. Rahip devam eder.

V: Ecce calix voluptatis carnis qui laetitiam vitae donat. Accipe calicem voluptatis carnis in nomine Domini Inferi.
Hayatımıza mutluluk veren, etin şehvetinin kadehini görün. Cehennemin efendisi adına kadehi kabul edin.

Herkes içtikten sonra kupa, tepsi ile birlikte mihraba döner ve tekrar örtülür. Rahip ellerini avuç içleri yere dönük olarak uzatır.

V: Pleni sunt terra majestatis gloriae Tuae.
Dünya senin zaferininazametiyle doludur.

R: Tuere nos, Domine Satanus.
Efendi Satan! Kalkanımız ol.

V: Protege nos, Domine Satanus, Tuis mysteriis servientes.
Efendi Satan. Senin sırlarının yardımcıları olan bizleri koru.

R: Domine Satanus dabit benignitatem et terra nostra dabit fructum suum.

Efendi Satan iyiliklerini bağışlıyor ve dünya onun meyvalarıyla doluyor.

V: Placeat tibi, Domine Satanus, obsequium servitutis meae; et praesta ut sacrificuum quod occulis Tuae majestatis obtuli, tibi sit acceptabile, mihique et omnibus pro quibus illud obtuli.

Hizmetimin saygısı senindir efendi Satan. Ve kabul buyur, senin görüşünün azametine sunduğumuz kurbanımızı. Ve merhametini kazanalım ben ve bütün bu kimseler ki, onlar da sana sundular.

Rahip mihraba selam verir ve cemaate döner. Sol elini uzatır.

V: Fratres et sorores, debitores sumus carni et secundum carnem vivamus.

Kardeşler! Ete ve etin kurallarına göre yaşamaya borçluyuz.

Ego vos benedictio in Nomine Magni Dei Nostri Satanus.

Hepinizi büyük tanrımız Satan'ın adıyla kutsarım.

R: Ave, Satanus!

Hail Satan!

V: Ite, missa est.

Tapınağı terkedebilirsiniz.

HIRİSTİYAN ŞEYTAN'INA TAPIM

Yukarda görülen Kara Ayin Ortaçağ Avrupa'sından ya da hemen sonraki dönemlerden kalmadır. O dönemlerden kalan yazılı belgelerdeki Kara Ayin'ler hemen hemen aynıdır. Belgelerdeki eksik sayfalar ve ufak tefek farklılıklala hepsi aynı ayindir.

Buradaki aynı yukarda görülen Madame de Montespan'ın ayini ile La Bas'da anlatılan ayindir. Zaten farklı ayinler de olsalar belirtildiği gibi farklılık çok azdır ve farklı olduklarını bile anlayabilmemiz zordur. Kara Ayin tam olarak, ilk sayfalarda görülen Hıristiyan Şeytan'ı kavramına yapılan tapımdır. Çok çok büyük bir ihtimalle ayini ilk düzenleyen ya da düzenleyenler Hıristiyan kilisesinin bir rahibi veya rahipleri idi. bu konuda doyurucu bir bilgi yok fakat o dönemleri düşünürsek sıradan köylülerin Latince bir ayin tanzim edemiyecek kadar cahil olduğunu hatırlarız. Ayrıca Kilise ayinlerini taklit edebilecek, Latince bir ayin hazırlayabilmek için bugün bile eğitimli bir rahip olmak gerekir. Ayinin kilisenin din baskılarında bunalan ayrıca cinsel bunalımlarda olan rahipler tarafından yazıldığı, yazanların biliçaltlarında da, tabii kilisenin baskıları yüzünden tanrıya karşı büyük bir hınç olduğu açıkça bellidir.

Satanizm'deki garip ve çelişkili durumlardan biri de burada karşımıza çıkıyor. Kilise sadece herkesi korkuttuğu Satan'ı yaratıp, şekillendirmiyor, aynı zamanda, yapanları dinsiz ilan edip, diri diri yaktığı tapım şekillerini de kendisi düzenliyor.

Ayinin akışı ve sözleri de oldukça düşündürücü. Hernekadar aşağıdaki bölümlerde Satanizm'in bir din olduğunu ya da günümüzde artık bir din halini almış olduğunu iddia ediyorsam da Kara Ayin'deki Tanrı Şeytan'a yapılan hitabeler aslındahiç bir dinin tanrısına

yapılabilecek şeyler değil. Hatta burada din derken Yahudilik, Hıristiyanlık, Müslümanlık gibi dinleri de kastetmiyorum. Bütün putperest dinler, Budizim ve akla gelebilen hiç bir din Tanrısını cehenneme yerleştirmez.

Yukarda da temas ettiğim gibi, Hıristiyan inancına göre Cehennem, Tanrı tarafından yaratılmıştır ve işlevi, suçluların ceza çekecekleri bir yer olmaktır. Gene aynı Hıristiyan inancından kaynaklanan Hıristiyan Şeytanıysa Cehennem'in efendisi ve tanrısı olmuştur. Cehenneme giriş, çıkışın tanrının izin ve tasarrufunda birşey olması gerekmektedir fakat Şeytan istediği gibi girip, çıkar ve orada saltanat sürer. Günahkarlar yani tanrıya karşı gelenler Cehenneme atılıp, ceza göreceklerdir fakat orayı Şeytan yönetmektedir. O zaman, Kilisenin Tanrının en güçlü düşmanı ilan ettiği Şeytan, kendi düşmanına karşı gelen ve onun suç saydığı şeyleri yapanları neden cezalandırsın. Ya da Tanrı neden günahkarları hiç bir ceza görmeyip, aksine beyler gibi yaşıyacakları düşman arazisine göndersin.

Bunlar benim çelişkilerim ya da cevap bulmaya çalıştığım şeyler değil tabii. Sadece Hıristiyan Şeytan ve Satanizm kavramları ile Kilisenin yarattığı inanç karışıklığını işaret etmek istiyorum.

Kara Ayin ayrıca tam bir Hıristiyan kilisesi tasdikçisi, Kilise'nin ileri sürdüğü fikirlerin doğrulayıcısı olarak da görünüyor. Kilise cinselliği ayıp ve günah sayıyor. İnsan neslinin devamı diye birşey söz konusu olmasaydı Kilise cinselliği tamamen yasaklardı. Cinsellik, pis ve kirli bir şey. Satanistler de Kilise'yi kirletmek için cinselliği kullanıyorlar. Bunu kiliseye inat yapmıyorlar. "Siz ne derseniz deyin, biz cinselliğimizi yaşamak isteriz." demiyorlar. Ayinde ya da Satanist fikirlerde böyle birşey söylenmiyor fakat ayinden açıkça anlaşıldığı gibi cinselliği pis ve kirletici bir bir fiil olarak kabul ederek, onunla

Tanrı'yı ve kiliseyi kirletmeye çalışıyorlar. Bu şekilde de Kilisenin cinsellik hakkındaki fikirlerini tasdik etmiş oluyorlar.

Ayindeki sidik serpilmesi ve değişik ayinlerdeki benzeri durumlar da ayinin oluşturulduğu ve uygulandığı dönemlerdeki Fransız cinsel fantazilerini hatırlatıyor. Sonuç olarak bu ayin Fransız kaynaklıdır.

Sadizm'i babası olarak kabul edilen Marquis de Sade'ın Türkçeye çevrilen kitaplarından birisi de "Sodom -Sodom'un 120 Günü (Les 120 Journees de Sodome)." isimli romaıdır. Herne kadar bu kitap biraz Giovani Boccacio'nun "Decameron" isimli eserini taklitmiş gibi duruyorsa da, bazı konularda bize ipuçları veriyor. Kitap incelendiği takdirde insan dışkısının ve sidiğinin bol bol cinsel tatmin için kullanıldığı görülür. Hatta Sade'ın kahramanları dışkı yiyerek de tatmin olurlar. Özet olarak söylemek gerekirse bu tür fantazilerin, günümüzdeki yaygınlığı hakkında bir fikrim yok fakat o dönemlerde yaygın olduğunu düşünebiliriz. Bütün bu noktalar da Kara Ayin'in yaratıcılarının cinsel bunalımlar ve fantaziler içinde çırpınan Kilise papazları olduğunu belli etmektedir.

Uzun sözün kısası Kara Ayin hakkında şunu söylemek çok mümkündür ki, Kara Ayin, bizdeki bazı saf Satanistlerin zannettikleri gibi Şeytan Tarafından verilen bir ayin veya Şeytan'ın bir kara kitabından çıkma birşey değil, bunalımlar içinde olan bazı zavallı papazların fantazilerinden ibarettir. Ya da öyle olduğu sonucuna varmak çok kolaydır.

ALEISTER CROWLEY
(1875 - 1947)

Satanizm'i incelememiz sırasında nihayet sıra oldukça ciddi bir okültisti görmeye geldi. Doğrusu istenirse birçok kişinin Crowley'yi Satanist olarak görmesine rağmen bence ve okültizmle ciddi olarak ilgilenen bir çok otoriteye göre Crowley Satanist değildi. Onun Satanizmi majikal yani büyüsel ve bilgi amaçlı bir Satanizm idi. Hiç bir zaman Şeytan'a tapan bir din değildi. Halbuki bu kitapta Satanizmi Büyü, Kara Büyü, majikal bir şey olarak değil, bir isyan tazı, din ve felsefe olarak ele alıyoruz. Ayrıca Crowley burada fazla derin tanıtılamıyor. Onun hakkında ciltler dolusu kitaplar yazılmıştır ve buradaki bir bölümde derin şekilde incelenmesi mümkün değildir. Bununla beraber hakkındaki kanaatim, Crowley'nin kendisinden başka bir varlığa tapacak karakterde olmadığıdır. Onun Şeytan tapımı yanı yoktu ve olayı değişik bir Astral kontak olarak ele alıyordu fakat ne olursa olsun kendisinin Satanist ya da daha doğrusu Şeytan'la anlaşma yapmış bir kimse olduğu geniş ölçüde iddia edildiği ve Şeytan tarafından kendisine yazdırılıldığı iddia ettiği bir kitabı olduğu için buraya alındı. Onun kitabını görmeden önce hayatını özetleyelim.

Aleister Crowley. 12 Ekim 1875'te Plymouth'ta bir bira imalatçısının oğlu olarak doğdu. Gerçek Adı: "Eduard Alexander Crowley" idi. Bazı kimseler onu, "Dünyanın en ahlaksız ve kötü adamı" şeklinde de tarif ederler.

Crowley, kardeşleriyle beraber çok boğucu bir atmosfer ve yoğun dinsel inançlar içinde büyüdü. Ailesi çok sert bir terbiye sistemi uyguluyordu. Küçük Aleister'in en ufak bir hatası bile Şeytan'ın teşviki ve büyük günahlar olarak nitelendiriliyordu. En küçük

yaramazlığında annesi onu derhel "Great Beast 666" ile mukayese ediyordu. Crowley de bu ünvanı benimsedi ve hayatı boyunca kullandı.

Gençliğini eğitimden ziyade zevk peşinde koşarak geçiren Crowley, üniversite yıllarında birdenbire okültizme ilgi duyarak Golden Dawn Order'ına girdi. Order'da, Mac Gregor Mathers'in sadık bir öğrencisiydi. Bütün derecelerden süratle geçti ve kısa zamanda Büyük Usta ünvanını kazandı. İkinci adam olmaya tahammülü olmayan Crowley, Mathers ile Order liderliği için mücadele etti. Golden Dawn'dan ayrılışının ana sebeplerinden biri de budur.

Zihnini ve fiziğini birlikte kullanabilen bir kimseydi. Usta bir dağcı ve şair olan Crowley aynı zamanda da doymak bilmez bir gezgindi. Bütün doğuyu gezip, eski büyücülerin sırlarını araştırdı ve eski okült felsefeleri çalıştı. Kendisinin yeni bir toplumu yönetmek üzere seçilmiş kişi olduğuna inanırdı.

Majikal konulardaki ilk kitabı "Liber Al Vel Legis" ya da "Kanun Kitabı" dır. Kitabın ilk baskısı 1904'te yapılmıştır. En önemli çalışmalarından biri de "Teori ve Pratikte Magick" tir. Crowley, Magic kelimesini daima "Magick" şeklinde K ile telaffuz eder ve yazardı. Bu kitabı herhangi bir okültizm öğrencisi için önemli bir dökümandır.

Crowley büyük şeyler istiyordu. Şeytan'ın dünyadaki temsilcisi olmak arzusundaydı. Onun anlayışına göre insan, ruhunun arınabilmesi için Şeytan'la anlaşma yapmak zorundaydı. Bunu yapmayan hiç bir zaman sükuna kavuşamazdı. Dönem dönem, Şeytan'la anlaşma yapıp, ondan güç aldığını açıkça söyleyen Crowley'nin aslında Döneminin anlayışına göre Beyaz büyüye ağırlık verdiğini iddia edenler de vardı.

Kadınlar tarafından beğenilen bir erkekti. İki defa evlenmişti ve sayısız metresi vardı. Somerset Maugham, "The Magician" isimli romanının ilhamını ondan almıştır. "Sihirbaz" ismi ile Türkeçe'ye de çevrilmiş olan romandaki "Oliver Haddo" karakteri Crowley'dir. Romanın işlediği olay da Crowley'nin bir macerasıdır. Tabii romandaki tipleme tam olarak Crowley değil, romancının onu nasıl gördüğüdür. En önemli farklılık da romandaki Oliver Haddo'nun eciş bücüş, komik ve çirkin bir tip olmasıdır. Gerçek olayda Crowley, kurban durumundaki, yeni evli bir kadınla sadece onbeş gün yaşamıştır. Günümüzdeki modern maji teorileri üzerinde Crowley'nin büyük bir etkisi vardır. Son üçyüz yıl içindeki en önemli okültistlerden birisi olarak kabul edilir. Robert Amadow onun için şunları yazmıştır: "Büyü kurallarını bir idrak biçimi olarak benimseyen ve bunu korkmadan savunan tek adam XX. Yüzyılın en dehşet verici ve belki de Batı'nın tek gerçek büyücüsü Aleister Crowley'dir."
1947'de, Hastings'te ölen Crowley son dönemlerinde narkotik maddelere iyice bağımlı hale gelmişti. Son günlerinde, kendisine uyuşturucu vermeyi reddeden doktorunu lanetlemiş "Benden yirmidört saat sonra sen de öleceksin" demişti. Dediği gibi ondan yirmidört saat sonra doktoru da ölmüştür.
Vasiyeti üzerine, cesedinin yakılışı sırasında dini küçük düşürücü ilahiler söylenmiştir. Crowley'nin hayatı, John Symonds tarafından "Great Beast 66" adıyla kaleme alınmıştır.

LİBER AL VEL LEGİS HAKKINDA

Kanun kitabı, Üçgün içinde ve üç bölüm halinde, Crowley'e göre, Şeytan tarafından ona vahyedilmiş bir kitaptır. Bugüne kadar Türkçe'ye çevrilip, yayınlanmamış olan kitap o zamanki ve sonraki bütün okültistler ve Majikal sanatlarla ilgilenen herkes tarafından büyük bir ilgi ve kabul gördü, hala da görmektedir. Hatta bazı

majikal Order'larda, sadece Liber Al'ı inceleyip, deşifre etmeye çalışan localar bile oluşmuştur. Kitapta değişik formül ve şifreler vardır fakat bunlar İngiliz dili ile ilgilidir. Mesela sık sık "Köpek" sözü geçer. İngilizce'de köpek ve Tanrı sözleri birbirlerinin tersten okunuşlarıdır.
Aşağıdaki metin kitabın tam çevirisidir fakat tabii ki, çeviride bazı zorluklar ve bazı bölümlerin bütünlüğünü bozan yanlar var. Gene mesela, "O dedi ki" veya "O kalktı" gibi sözler ingilizce'de "She" sözü ile, bir kadını ifade ederek anlatılıyor. Buradaysa kadından bahsedildiğini belirtebilmek için ister istemez "O kadın dedi ki" gibi bir açıklayıcı çeviri gerekti. Kitabın yazıldığı zamanki dili oldukça ağır bu yüzden özüne uygun olması için yer yer Osmanlıca söz ve deyimler de kullanıldı. Son olarak söylenmesi gereken şey de şudur ki, hiç kimse buradaki çeviride bazı şifreler aramasın veya anlamlar çıkartmaya çalışmaın çünkü bu gibi şeyler bir kitabın ancak özgün dili ile yapılabilir. Bunları yapmak isteyenler İnternet'ten kitabın özgün şeklini indirip özgün diline bakmalıdırlar ve konuyla ciddi olarak ilgilenen kimseler zaten böyle yapıyorlar. Buradaki metin hiç bir fikri olmayan okuyuculara sadece fikir verebilmek amacıyla bu kitaba alındı. Şimdi Liber Al'ı görebiliriz.

LIBER AL VEL LEGIS

Aleister Crowley tarafindan tebligat olarak alinan

KANUN KİTABI

I

1. Had! Nüit'in tecelli edişi (Manifestosu).
2. Göğün birliğinin kendinin ortaya koyuşu.
3. Her erkek ve her kadın bir yıldızdır.
4. Her sayı sonsuzdur; farklılık yoktur.
5. Ey Teb'in savaşçı Rabbı! İnsan çocukları önündeki kendimi ortaya koyuşumda bana yardımcı ol.
6. Sen! Hadit! Gizli merkezim, kalbim ve dilim ol.
7. Gör! Hoor-Paar-Kraat'ın vekili Aiwass tarafından açıklananı.
8. Khabs, Khu'dadır. Khu, Khabs'da değil.
9. Khabs'a tapın ve ışığımı üzerinize yayılır tutun.
10. Uşaklarımız az ve gizli olacaklar. Bilineni ve çokluğu idare edecekler.
11. Kendi tanrılarına tapan bu adamlar budaladır. Ve onların adamları budaladır.
12. Ey yıldızların altındaki çocuklar. İleriye çıkın. sevgiyle ilgili beklentileriniz yerine gelsin.
13. Ben sizin üzerinizde ve sizdeyim. Benim vecdimdir sizin içinizden taşan. Benim neşem sizin neşeninizi görmektir.
14. Yukarıda! Kıymetli taşlarla kaplı mavilik.
Nuit ' in yalın ihtişamıdır.
O dişi, Hadit'in gizli ateşliliğini
öpmek için vecdle eğiliyor.

Yıldızlı mavi, kanatlı küre benimdir.
Ey! Ankh-Af-Na-Khonsu.
15. şimdi. Ebedi müddetin seçilmiş rahip ve resulü. Sizler bileceksiniz ki, canavar prens Rahip'tir. Ve kızıl kadın diye anılan kadın ki, onun kadınıdır. Bütün güçler ona verilmiştir. Onlar çocuklarımı sürülerine dahl edecekler. Onlar, yıldızların zaferini insanların kalbine getirecekler.
16. Çünkü o erkek, Güneş, Kadın ise Ay'dır. Ve de, kanatlı sırrın ateşi erkeğe ve o kadına bahşedilmiştir. Eğilen yıldızın nuru.
17. Fakat siz öyle seçilmiş değilsiniz.
18. Ey ihtişamlı yılan. Yan onların kaşları üzerinde.
19. Ey mavi örtülü kadın eğil onların üzerine.
20. Ritüellerin anahtarı ona verdiğim gizli kelimededir.
21. Tanrı ile tapanın yanında ben hiç bir şey değilim. Onlar beni göremezler. Onlar toprak üzerindedir. Ve ben gökteyim. Ve benden ve benim efendim Hadit'ten başka tanrı yoktur.
22. Bundan dolayı size Nuit ismimle tanındım. Ve ona vereceğim gizli ismimle beni tanıyacak. Çünkü ben sonsuz uzayım. Ve ondan kaynaklanan sonsuz yıldızlarım. Ayrıca şunu yapın ki, hiç bir şeye bağlanmayın. Sizlerle herhangi birşeyler arasında farklılık olmasına izin vermeyin. Bu yüzden incinme gelir.
23. Fakat kim ki, bundan faydalanır. O, diğerlerinin şefi olsun.
24. Ben Nuit'im ve benim kelimem Altı ve Ellidir.
25. Bölün. Toplayın. Çarpın ve anlayın.
26. Sonra güzel olanın kahini ve kölesi dedi ki: "Ben kimim ve sembol ne olacak? ". Kıvrak vücudu aşk için kavis şeklinin alarak, sevimli elleri kara toprağa dayanarak ve yumuşak ayakları küçük çiçekleri incitmeden, her şeye dokunup, hepsine nufuz ederek, aşağıya doğru bükülen mavi bir alev yayılarak, O dişi, adama şöyle cevap verdi. "Sen bilirsin ve sembol mekandan münezzeh vücudumun var oluşunun devamının şuuru, benim vecdim olacak"

27. Rahip onun güzel kaşlarından öperek, kraliçenin şebneminin ışığı kendisinin bütün vücudunu güzel bir ter kokusuyla yıkayarak, uzay kraliçesine şöyle cevap verdi, "Ey Nuit, semada sürekli olan hep böyle olsun. İnsanlar senden tek olan değil, hiç olan diye bahsetsinler. Senden hiç bahsetmesinler çünkü sen sürekli olansın".
28. Hiç kimse yıldızların ışığını, donukluğunu ve perilerini solumadı ve ikisi,
29. Çünkü ben sevgi için birleşme şansı olsun diye bölündüm.
30. Bu, dünyanın yaradılışıdır. Bölünmenin acısı hiç birşey gibidir. Ve herşeyin çözülmesinin sevincidir.
31. Çünkü insanların bu budalalıkları ve kederleri seni hiç tasalandırmaz! Onlar çok az hissederler. Ne dengelenirse zayıf sevinçlerle dengelenir. Fakat siz benim seçkin olanlarımsınız.
32. İtaat et kahin'im! Bilgeliğimin imtihanlarını takip et! Yanlız beni ara! O zaman sevgimin sevinçleri seni bütün acılardan kurtaracak. Bu şöyledir: Bütün vücudumla, mukaddes dilim ve kalbimle verebileceğim her şeyle, senden isteyebileceğim herşeyle sana yemin ederim.
33. O zaman rahip derin bir transa düştü ve göğün kraliçesine şöyle dedi: Bize imtihanları yazdır, bize ritüelleri yazdır, bize kanunu yazdır!
34. Fakat o şöyle dedi: İmtihanları yazdırmam, ritüeller yarı bilinir, yarı gizli kalacak, kanun herkes içindir.
35. Senin yazdığın, Kanun'un üç katlı kitabıdır.
36. Katibim Ankh-Af-Na-Khonsu, Prenslerin rahibi. Bu kitabı bir harfle değiştirmeyecek. Fakat ancak bir çılgınlık olursa bunun üzerine Ra-Hoor-Ku-ıt'in bilgeliği ile tesfir yapılacak.
37. Ayrıca mantralar ve tılsımlar, Obeah ve Wanga. Asanın çalışması ve kılıcın çalışması. O, bunları öğrenip öğretecek.
38. O, öğretmeli fakat imtihanları çetin yapılabilir.
39. Kanun kelimesi THELEMA'dır.

40. Bize Thelemites diyen hata yapmış olmaz. Ancak kelimeye yakından bakması gerekir. Çünkü orada üç derece olan Hermit, Lover ve Man of Earth vardır. İstediğini yapman, Kanun'un tamamı olacaktır.
41. Günah kelimesi tahdittir. Ey erkek. O reddetse bile sen karını reddetme! Ey aşık, şayet ayrılırsan! Aşktan başka ayrılanları bağlayacak hiç bir bağ yoktur: başka herşey lanettir. Lanet olsun! Aeonlarca lanet olsun Cehennem'e.
42. Bu çokluk durumu bağlı ve nefret dolu olsun. Hepinize öyle olsun. İstediğinizi yapmaktan başka hiç bir hakkınız yoktur.
43. Bunu yapın başka hiç kimse hayır demiyecek.
44. Maksattan kurtulmamış, neticenin şehvetinden kurtulmuş saf istek her bakımdan mükemmeldir.
45. Mükemmel ve mükemmel, bir mükemmeldir ve iki değildir. Hayır onlar hiçtir.
46. Hiç bir şey bu gizli kanunun anahtarı değildir.Yahudiler ona Altmışbir derler. Ben ise 0, Sekiz, Seksen, Dörtyüz ve Onsekiz derim.
47. Fakat onlar yarısına sahiptirler. Kendi saltanatınızla birleştirinki, hepsi kaybolsun.
48. Kahinim, kendisinin Bir Bir Bir'i ile delidir. Onlar bu kitaba göre öküz ve hiç değilmidirler.
49. Kaldırım ortadan bütün imtihanları, bütün kelimeleri ve sembolleri. Ra-Hoor-Khuit doğuda, tanrıların equinox'unda sandalyesini aldı. Ve Asar, İsa ile birlikte olsun. Keza onlar birdir. Fakat onlar benden değildir. Asar tapınan, İsa eziyet çeken olsun. Gizli ismi ve ihtişamıyla Hoor başlayan tanrı olsun.
50. Dini müfessirlik vazifesi hakkında söylenecek bir söz vardır. Bakın. Birde üç imtihan vardır. Ve üç şekilde verilebilir. İri olanlar ateşten geçmelidirler. Narinler zekaca denenmelidirler. Ve yüksek, seçilmiş olanlar en yüksekte denensin. Böylece yıldız ve yıldıza,

sistem ve sisteme sahip olursunuz. Birinin, diğerini daha iyi tanımasına izin vermeyin.
51. Bir saraya giren dört kapı vardır. Bu sarayın döşemesi gümüş ve altındandır. Orada gök mavisi renginde bir taş ve bir yeşim taşı vardır; Ve bütün ender rastlanan kokular: Yasemin ve gül kokusu ve ölümün amblemleri. O sırayla veya hemen dört kapıdan içeri girsin; Sarayın zemininde dursun. O batmayacak mı? Amn.Ho! Ey savaşçı şayet uşağın batarsa? Farklı birçok yol yordam vardır. Bu yüzden iyi ol; Daima güzel elbiseler giy; Zengin yiyecekler ye ve tatlı, köpüklü şaraplar iç! Ayrıca aşktan payını al ve istediğini, istediğin yerde ve zamanda istediklerinle al! Daima bana sadık kal.
52. Bu doğru olmazsa; Uzay işaretlerinin onlar bir tektir veya onlar bir çoktur deyişlerini karıştırırsan Ritüel bana sadık kalmazsa; O zaman Ra-Hoor-Khuit'in korkunç yargılayışını bekle.
53. Bu kendisine öpşümü gönderdiğim, kalbim ve dilim olan küçük kızkardeşim, küçük dünyayı yenileyecek. Ayrıca ey yazıcı ve kahin sen prenslerden olduğun halde O seni ne yatıştıracak ne de çözecek. Fakat vecd senin ve dünyanın zevkinin olacak. Daima Bana! Bana!
54. Bir harfin stili kadar değişme; Gör! Çünkü; Sen ey kahin orada saklı olan bütün esrarı göremeyeceksin.
55. Merhametinin çocuğu, O erkek, onları görecek.
56. Onu ne doğudan ne batıdan bekle; Çünkü bu çocuk beklenen hiç bir evden gelmez. Aum! Bütün kelimeler mukaddes ve bütün kahinler gerçektir! Biraz anlamaları dışında denklemin sadece ilk yarısını çöz, ikinci yarısına dokunma. fakat berrak ışıkta tamamını çözersin ve tamamı olmasada birazını karanlıkta çözersin.
57. Beni yıldızlarımın altında invoke et! Sevgi kanundur! İstek altındaki sevgi. Budalalar sevgiyi karıştırmasınlar. Sevgi ve sevgi vardır. Güvercin vardır ve yılan vardır. Seçimini yap. Kahinim kalenin kanunu ve tanrının evinin esrarının büyüklüğünü bilerek seçti.

Kitabımın bütün eski harfleri doğrudur fakat [Tzaddi] yıldız değildir. Bu da bir sırdır. Kahinim onun bilge olanlara açıklayacaktır.
58. Dünyaya hayal edilemez zevkler verdim; Hayatta iken iman değil, ölüm konusunda kesinlik verdim. Söylenemeyecek sukünet, rahatlık ve vecd. Kurban konusunda taleptede bulunmadım.
59. Tütsüm reçineli ağaçların ve sakızların kokusudur; Ve orada hiç kan yoktur. Çünkü saçlarım sonsuzluğun ağaçlarıdır.
60. Sayım Onbir'dir. Onların bütün sayılarının bizden olması gibi. Ortasında bir daire olan beş köşeli yıldız ve daire kırmızıdır. Rengim körler için siyah fakat görenler için mavi ve altın rengidir. Ayrıca beni sevenler için gizli bir zafer vardır.
61. Fakat beni sevmek herşeyden daha iyidir; Şayet çölde gecenin yıldızları altında, içinde yılanın alevi yanan saf bir kalple beni invoke eder, önümde tütsü yakarsan gönlüme biraz daha yaklaşırsın çünkü bir tek öpüş için herşeyi vermeye istekli olacaksın; Fakat her kim bir toz zerresini veririse o saatte herşeyi kaybedecek. Takdime olarak kadınlar ve baharatlar adayacaksın; Zengin mücevherler takacaksın, ihtişam ve gururda dünya milletlerini aşacaksın; Fakat her zaman benim sevgimle ve böylecek sevincime katılacaksın. Huzuruma bir cüppe ile ve zengin bir başlıkla (Baştakısı) gelmenizi şart koşuyorum. Sizi seviyorum! Size özlem duyuyorum. Uçuk (sarı) veya Mor peçeli veya arzulu, en derin manada sarhoş bütün zevk ve morluk olan ben sizleri istiyorum. Kanatlarınızı takın ve içinizde çöreklenmiş ihtişamı uyandırın; bana gelin!
62. Sizinle olan bütün buluşmalarımızda, gizli tapınağımda coşarak ve gözleri arzuyla yanarak rahibe şöyle diyecek: Bana! Bana! Aşk şarkısında hepsinin kalplerindeki alevi uyandıracak.
63. Coşkun aşk şarkısını benim için söyleyin! Benim için bohurlar yakın! Benim için mücevherler takının! Benim için! Çünkü sizileri seviyorum! Sizleri seviyorum!

64. Ben gün batımının mavi örtülü kızıyım; Ben arzulu gece göğünün çıplak parlaklığıyım.
65. Bana! Bana!
66. Nuit'in tezahürü son buldu.

II

1. Nu! Hadit'in gizlenme yeri.
2. Gelin! Hepiniz ve şimdiye kadar açıklanmamış olan sırları öğrenin. Ben, Hadit, gelinim Nu'nun tamamlayıcısıyım. Yayılmış değilim ve evimin ismi khabs 'tır.
3. Ben Sifer'in heryerindeyim. Çemberin çevresi olan o dişi gibi merkez hiç bir yerde bulunmaz.
4. O Bilinecek, ben asla.
5. Bakın! Eski zamanları ritüelleri siyahtır. Kötü olanı atın; İyi olan Kahin tarafından temizlensin! O zaman bu bilgi yerini bulacaktır.
6. Ben her insanın kalbinde ve her yıldızın önünde yanan alevim. Ben hayatım ve hayatı verenim; Bu yüzden benim bilgim, ölümün bilgisidir.
7. Ben Magician ve Exorcist'im. Ben çarkın arkası ve dairenin içindeki küpüm'üm. "Bana gelin" saçma bir kelimedir çünkü giden benim.
8. Heru-Pa-Kraath'a tapan, bana tapmış olur; Kötü, çünkü ben tapınanım.
9. Hepiniz hatırlayın ki, var oluş saf sevinçtir; Bütün kederler gölgelerden başka şeyler değildirler; Onlar geçip giderler fakat daima baki kalan bir şey vardır.
10. Ey kahin! Bu yazıyı öğrenmekte düşmanca bir duygun var.
11. Senin elinden ve kaleminden nefret ettiğini görüyorum fakat ben sağlamım.
12. Çünkü ben, sen bilmeden senin içindeyim.
13. Ne için? Sen bilici idin ve ben.

14. Şimdi bu türbenin bir örtüsü olsun: Şimdi ışık insanları yutsun ve onları körlükleriyle yesin!
15. Çünkü ben mükemmelim, hiç bir şey olarak; Ve benim sayım budalalara göre Dokuz'dur. Fakat haklı olanlar için Sekizim, ve sekizde birim; Bu da hayati önemi haizdir. Çünkü ben gerçekte hiçim. İmparatoriçe ve King benden değildir. Çünkü başka bir sır daha vardır.
16. Ben İmparatoriçe ve Hierophant'ım. Böylece Onbir, benim gelinim olarak Onbir'dir.
17. Duyun beni, siz, iç çekip inleyen insanlar!
Acı ve pişmanlığın üzüntüleri
ölülere ve ölenlere kaldı.
Beni henüz tanımayan insanlara.
18. Bunlar ölüdürler, bu arkadaşlar; Onlar hissetmezler. Biz fakir ve üzgün olanlar için değiliz; Dünyanın Lordları akrabalarımızdır.
19. Tanrı köpekle yaşarmı? Hayır! Fakat en yüksek olanlar bizdendir. Seçtiklerimiz sevinecekler. Kederlenenler bizden değildirler.
20. Güzellik ve kuvvet, yükselen kahkaha ve tatlı atalet, güç ve ateş bizdendir.
21. Uygun olmayanlar ve dışlananlarla ilgimiz yoktur. Bırakın onları sefaletler içinde ölsünler. Çünkü onlar hissetmezler. Merhamet kralların kusurudur; Zayıf ve perişan olanları ezin: Bu, güçlülerin kanunudur; Bu bizim kanunumuz ve dünyanın sevincidir. Ey kral şu yalan üzerine düşünme; Ki sen ölmelisin. Gerçekte sen ölmeyeceksin fakat yaşayacaksın! Şimdi şu anlaşılsın; Şayet kralın vücudu dağılırsa, O sonsuz olarak saf vecd içinde kalacak. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! Güneş, Güç ve Görüntü, Işık. Bunlar yılanın ve yıldızın hizmetkarları içindir.
22. Ben, bilgiyi, zevki ve parlak zaferi veren, insanların kalbini sarhoşlukla heyecanlandıran Yılan'ım. Bana tapmak için şarap ve garip narkotik ilaçlar alın, Kahinimi bunlarla anlatacağım ve bunarla

sarhoş olacağım! Onlar sana zarar vermeyecek o bir yalandır, benliğe karşı bu çılgınlık. Masumiyetin teşhiri bir yalandır. Ey insan güçlü ol! İhtirastan, bütün hislerden ve vecdden zevk al; Hiç bir tanrının bunlar için seni reddedeceğinden korkma.

23. Ben yalnızım; Benim olduğum yerden hiç bir tanrı yoktur.

24. Bakın! Bunlar ciddi sırlardır; Çünkü benim Hermit olan arkadaşlarımda vardır. Şimdi onları ormanda veya dağların üzerinde bulacağını zannetme; Onları mor yataklarda, gözlerinde ışık ve ateş olan, çevrelerinde alevli saçlar bulunan iri kol ve kalçalı ihtişamlı dişi yaratıklar tarafından okşanırken bulacaksın. Onları muzaffer orduların başında idare ederken, bütün sevinçte göreceksin; Ve onlardaki milyonlarca defa büyük bir sevinç olacak. Bir gücün, diğerini zorlamasından, Kral'a karşı olmasından kaçın! Birbirinizi yanan kalplerle sevin; Gururunuzun ateşli ihtirasında, gazap gününüzde aşağı seviyedeki sıradan insanları ezin.

25. Ey seçilmişlerim, siz insanlara karşısınız!

26. Ben sıçramak üzere çöreklenmiş gizli Yılan'ım. Benim çöreklenişimde sevinç vardır. Şayet kafamı kaldırırsam, ben ve benim Nuit'im bir tek oluruz. Şayet kafamı indirir de zehirimi akıtırsam, O zaman yeryüzünde coşkunluk olur. Ben ve yeryüzü birtek oluruz.

27. Bende büyük bir tehlike vardır; Çünkü bu harfleri anlamayan kimse büyük bir şeyi kaçırır. O, "Çünkü" denilen çukura düşecektir. Ve orada aklın köpekleri ile yok olacaktır.

28. Şimdi "Çünkü" ye ve onun akrabasına lanet olsun.

29. "Çünkü" ebediyen lanetlensin!

30. Şayet istek durur ve "Niçin" diye bağırırsa, Çünkü'yü invoke ederse, o zaman istek durur ve hiç bir şey yapmaz.

31. Şayet Güç, Niçin? diye sorarsa, o zaman güç zayıflıktır.

32. "Neden" de ayrıca bir yalandır; Çünkü sonsuz ve meçhul denilen bir faktör vardır; Onların bütün kelimeleri vida gibidir.

33. Artık "Çünkü" yeter! O bir köpek için lanetlensin!
34. Fakat siz ey benim insanlarım, kalkın ve uyanın!
35. Ritüeller sevinç ve güzellikle, layiğiyle ifa edilsin.
36. Zamanların, elementlerin ve ziyafetlerin ritüelleri vardır.
37. Gelin ve Kahin'in ilk gecesi için bir şölen!
38. Kanun kitabının yazılışının üç günü için bir şölen.
39. Tahuti ve Kahin'in çocuğu için bir şölen - Gizli ey Kahin!
40. Supreme ritüel için bir şölen, Tanrıların Equinox'u için bir şölen.
41. Ateş için bir şölen ve su için bir şölen; Hayat için bir şölen ve ölüm için daha büyük bir şölen!
42. Benim coşkunluğum sevinci içindeki kalplerinizde her gün bir şölen!
43. Her gece Nu için bir şölen ve azami zevkin keyfi için bir şölen!
44. Evet! Şölen yapın! Sevinin! Bundan sonra hiç korku yok. Nu'nun öpüşlerindeki sonsuz vecd ve çözülüş var.
45. Köpekler için ölüm var.
46. Yanılırmısın? Üzgünmüsün? Kalbinde korku varmı?
47. Benim olduğum yerde bunlar yoktur.
48. Düşenlere acıma! Ben onları hiç tanımadım! Ben onlar için değilim! Ben teselli etmem! Ben, teselli edilenden de, edenden de nefret ederim.
49. Ben eşsiz ve feth edenim. Ben yok olan esirlerden değilim. Onlara lanet olsun ve ölsünler! Amen. (Bu dörttendir; Görünmez olan bir beşinci vardır, bir yumurtadaki bebek gibi ben ordayım).
50. Gelinimin ışığında ben mavi ve altın rengindeyim; Fakat kırmızı parılıtı gözlerimdedir ve benim renklerim mor ve yeşildir.
51. Mor'un ötesindeki morluk; O gözün görebileceğinden daha yüksek bir ışıktır.
52. Bir peçe vardır; Bu peçe siyahtır. Bu mütevazi kadının peçesidir; O kader'in peçesidir, ölümün tabut örtüsüdür; Bu hiç benden değildir. Yüzyılların bu yalancı tayfını parçalayın; Kusurlarınızı

erdemli kelimelerle gizlemeyin; Bu kusurlar benim hizmetimdir; Çok iyi yapıyorsunuz, ben sizi burada ve daha sonrada mükafatlandıracağım.
53. Ey Kahin, bu kelimeler söylendiğinde korkma, pişman olmayacaksın. Sen önem verilerek seçilmiş olanımsın ve senin kendilerine memnuniyetle bakacağın gözler takdis edilmiştir. Fakat seni bir keder maskesi ardına saklayacağım; Görenler senin düşmüş olduğundan korkacaklar, fakat ben seni kaldıracağım.
54. Senin hiç bir şeye yaramayacağını söyleyerek çılgınlıklarını haykıranlarda olmayacak; Sen O'nu açıklayacaksın; Sen işe yarayacaksın; Onlar "Çünkü"nun esirleridirler; Onlar benden değildirler. İstediğin yerden noktala; Harfler ve onların Stillerini veya değerlerini değiştirme.
55. İngiliz alfabesinin düzenini ve değerini elde edeceksin; Onlara atfetmek için yeni semboller bulacaksın.
56. Defolun! Siz alaycılar, benim şerefime güldüğünüz halde uzun zaman gülemeyeceksiniz; Üzgün olduğunuz zaman sizi terk ettiğimi anlayacaksınız.
57. Haklı olan yine haklı olacak; Kirli olan yine kirli kalacak.
58. Evet! Değişiklik olacağını zannetmeyin; Olduğunuz gibi kalacaksınız, başka biri olmayacaksınız. Bu yüzden dünyanın kralları ebediyen kral olarak kalacaklar; Esirler hizmet edecekler. Ne düşecek olan var ve ne de kaldırılacak; Her şey her zaman olduğu gibidir. Fakat benim maskeli olan hizmetkarlarım var. Şu ötedeki dilenci kral olabilir. Bir kral kıyafetini istediği gibi seçebilir. Belirli test yoktur; Fakat bir dilenci fakirliğini gizleyemez.
59. Bu yüzden sakının! Herkesi sevin, olmayaki kral gizlenmiş olsun! Böylemi dersin budala? Şayet o bir kralsa onu incitemezsin.
60. Üstad! Bu yüzden kuvvetli ve alçakta vur ve onları cehenneme gönder!

61. Ey Kahin, gözlerinin önünde bir ışık var, çok arzu edilen, istenmeyen bir ışık.
62. Ben senin kalbinde yüksektilmişim; Ve yıldızların öpüşü (Etkisi) senin vücudunun üzerine şiddetle yağar.
63. Sen ilhamın şiddetli doluluğunda tükenmişsin; Tükenmek ölümden daha tatlıdır. Cehennem'in kendi Kurt'unun bir okşayışından daha hızlı ve kahkaha doludur.
64. Ah! Sen mağlup oldun; Biz senin üzerindeyiz; Bizim zevkimiz tamamen senin üzerindedir; Hail! Hail! Nu'nun kahini! Had'ın kahini! Ra-Hoor-Khu'nun kahini! Şimdi sevin! Şimdi ihtişamımıza ve ihtirasımıza katıl! Bizim ihtiraslı barışımıza katıl! Ve krallar için tatlı kelimeler yaz!
65. Ben Master'ım; Sen mukaddes seçilmiş olansın.
66. Yaz ve yazmakta vecd bul! Yaz ve bizim çalışmadaki yatağımız ol! Hayat ve ölümün zevkiyle heyecanlan! Ah! Senin ölümün güzel olacak; Onu gören her kimse memnun olacak. Senin ölümün bizim uzun süren aşkımızın verilmiş sözünün mührü olacak. Gel! Kalbini yükselt ve sevin! Biz tekiz; Biz hiçbirşeyiz.
67. Dayan! Dayan! Vecdin içinde sabret; Mükemmel tesirlerin baygınlığına düşme.
68. Daha güçlü! Kendini göster! Kaldır kafanı! Bu kadar derin soluma-öl.
69. Ah! Ah! Ne hissediyorum? Söz tükendimi?
70. Başka spell'lerde yardım ve ümit vardır. Bilgelik şöyle der: Güçlü olun! O zaman daha fazla neşeye katlanabilirsiniz. Hayvan olmayın; Vecdinizi inceltin, şayet içerseniz sanatın sekiz ve doksan kaidesi ile içiniz; Şayet severseniz, incelikle aşınız; Şayet bir şeyi neşeli kılarsanız orada incelik bulursun!
71. Fakat aşın! Aşın!
72. Daima daha fazlası için uğraşın! Ve siz gerçekten benimsiniz - Ve kuşku duymayın, her zaman sevinçliyseniz - Ölüm hepsinin tacıdır.

73. Ah! Ah! Ölüm! Ölüm! Özleyeceksiniz. Ey insan sana ölüm yasaktır.
74. Senin özleminin uzunluğu onun şanının gücü olacak. Uzun yaşayan ve ölümü en çok arzulayan daima krallar arasında kraldır.
75. Evet! Sayıları ve kelimeleri dinleyin:
76. 4 6 8 3 A B K 2 4 A L G M O R 3 Y X 2 4 8 9 R P S T O V A L. Ey Kahin bu ne demek? Hiç bir zaman da bilmeyeceksin. Seni izleyecek olan gelecek: Ve onu açıklayacak. fakat, ey seçilmiş olan, ben olmayı hatırla; Yıldızların aydınlattıoğı gökyüzünde Nu'nun sevgisini takip etmeyi; İnsanların üzerine bakmayı, onlara bu sevinçli kelimeyi anlatmayı.
77. İnsanların arasında gururlu ve kudretli ol!
78. Kendini yükselt! Çünkü insanlar veya tanrılar arasında sana benzeyen hiç kimse yok! Ey Kahinim! Kendini yükselt, senin boyun yıldızları aşacak. Onlar senin dört köşeli (Açık ve metin), mistik, fevkalade ve insanın sayısı olan ismine tapacaklar; Ve 418 numaralı evinin ismine de.
89. Hadit'in saklanmasının sonu; Ve güzel yıldızın Kahinini takdis edip tapınma!

III

1. Abrahadabra! Ra-Hoor_khut'un mükaafatı.
2. Buraya eve doğru bir bölüm vardır; Bilinmeyen bir kelime vardır. Hecelemek ortadan kalkmıştır; Herşey hiçbirşey değildir. Sakının! Sabredin! Ra-Hoor-Khuit'in ifadesini (Sihrini) canlandırın!
3. Şimdi ilk olarak benim savaş ve intikam tanrısı olduğum anlaşılsın. Onlarla ancak uğraşabileceğim.
4. Kendinize bir ada seçin!
5. Ona tahkim edin!
6. Savaş araçlarıyla gübreleyin (çevresini)!
7. Size bir savaş makinesi vereceğim.

8. Onunla insanları vurup öldüreceksiniz ve karşınızda kimse duramayacak.
9. Pusuya yatın! Geri çekilin! Onların üzerine! Bu fetih savaşının kanunudur; Böylelikle tapınman benim gizli evimin çevresinde olacaktır.
10. Üzerinde kitabe olan dikili taşa kendinizi açıklattırın! Onu gizli mabedinizin içine dikin - Ve bu mabed zaten doğru olarak düzenlenmiştir - ve o, ebediyete kadar sizin kıbleniz olacaktır. O solmayacaktır fakat mucizevi renk her geçen gün ona geri gelecektir. Dünyaya bir delil olarak onu kapalı bir camın içinde saklayın.
11. Bu sizin tek deliliniz olacaktır. Tartışmayı yasaklıyorum. Fethedin! Bu yeterlidir! Muzaffer şehirdeki kötü düzenlenmiş evden çıkmanızı kolaylaştıracağım. Ey Kahin onu sevmediğin halde kendin tapınarak ileteceksin. Tehlikeye ve güçlüğe gireceksin. Ra-Hoor-Khu seninle birliktedir. Bana ateş ve kanla tapının; Bana kılıçlar ve mızraklarla tapının. Kadın önümde bir kılıç kuşansın; Kan aksın adıma. Putperesleri ayaklar altında ezin; Ey savaşçı, onların üzerine gidin, size onların etinden, yemeniz için vereceğim.
12. Küçüklü büyüklü sığırlar kurban edin. Bir çocuğun ardından (Adına).
13. Fakat şimdi değil.
14. Ey takdis edilmiş canavar. Ve sen onun arzusunun kızıl cariyesi, siz bu saati göreceksiniz!
15. Bu yüzden üzüleceksiniz.
16. Verilen sözleri tutmayı çok istekle farzetmeyin; Lanetlenmekten korkmayın. Siz, siz bile bunun bütün manalarını bilemezsiniz.
17. Hiç korkmayın; Ne insanlardan, ne kader tanrısından, ne tanrılardan ne de hiç bir şeyden. Paradan korkmayın. Paradan korkmayın ne de halk çılgınlığının kahakahasından, ne de gökyüzündeki, yer yüzündeki ya da yerin altındaki herhangi bir

güçten. Hadit ışığınız olduğu gibi Nu da sığınağınızdır; Bense kollarınızın gücü, enerjisi ve kuvvetiyim.
18. Acıma ortadan kalksın: Acıyana lanet olsun! Öldürün ve işkence edin; Affetmeyin onların üzerine gidin.
19. Bu dikili taşa yok oluşun ortadan kalkışı derler; Onun adını iyi hesaplayın ve sizin için 718 gibi olacaktır.
20. Niçin? Çünkü'nün düşüşünden dolayı, o tekrar olmadığı için.
21. İmajımı doğuda kurun; Sizlere, bildiğinize benzemeyen, size göstereceğim özel bir görüntü satın alacaksınız. Ve sizin için birdenbire bunu yapmak kolay olacak.
22. Diğer görüntüler beni desteklemek için çevremde toplanırlar: Beni yüceltmek için kümelendiklerinden hepsine tapılsın. Ben tapınmanın görülebilir nesnesiyim; Diğerleri canavar ve gelini için gizlidir. Öyle değil mi? Ve (X) imtihanını kazananlar için de. Nedir bu? Öğreneceksiniz.
23. Bohur için yemeği ve balı ve kırmızı şarabın kalın tortusunu karıştırın: Sonra Abramelin'in yağını ve zeytin yağını; Ve sonra zengin taze kanla yumuşatıp düzeltin.
24. En iyi kan aylık, Ay'ın kanıdır; Yani bir çocuğun taze kanı veya semavi cisimlerden damlayan kan: Sonra düşmanların; Sonra rahibin veya tapınanların: Son olarak da ne olursa olsun bir hayvanın.
25. Bunu yakın: Kekler yapın ve benim adıma yiyin. Bundan başka bir kullanımıda vardır; benim önüme serin ve duanızın tütsüleriyle kalınlaştırın; Eskiden olduğu gibi böceklerle ve benim için mukaddes olan sürüngenlerle dolacaktır.
26. Bunları, düşmanlarınızın isimlerini vererek katledin ki, onlar, sizin önünüze düşeceklerdir.
27. Ayrıca bunlar sizdeki şehvet ve şehvet gücünü besliyecekler onları yiyişiniz yüzünden.
28. Ayrıca savaşta sağlam olacaksınız.

29. Bununla bereaber ne kadar uzun saklarsanız o kadar iyidir; Çünkü onlar benim gücümle kabarırlar. Hepsi benim önümdedir.
30. Altarım açık prinç (Metal) işidir: Onun üzerinde gümüş veya altın içine yakın.
31. Batıdan, oraya, üzerinize altın dökecek olan zengin bir adam gelecek.
32. Altından çelik dökün:
33. Çıkartmaya veya dövmeye hazır olun!
34. Fakat sizin mukaddes yerininz yüzyıllarca dokunulmadan kalacak: Ateş ve kılıçla yakılıp dağıtılsa da, orada görülmez duracak ve büyük Equinox'un çöküşüne kadar duracak; O zaman Hrumachis kalkacak ve çift asalı tahtımı ve yerimi kendi üzerine alacak. Başka bir kahin kalkacak ve göklerden taze ateş getirecek; Başka bir kadın Yılan'ın şehvetle tapınmasını uyandıracak; Tanrının ve canavarın başka bir ruhu küreli rahipre mecz olacak. Başka bir kurban mezarı lekeleyecek; Başka bir kral hükmedecek ve takdis artık şahin başlı mistik efendiye dökülmeyecek!
35. Hoor-pa-kraat ve Ra-Hoor-Khut denilen Heru-ra-ha kelimesinin yarısı.
36. Sonra kahin, Tanrı'ya dedi ki:
37. Sana şarkıda tapıyorum --

Thebes'in Lordu'yum ben ve ben
Mentu'nun ilhamlı hatibi;
Benim için peçesini açar, peçeli gök,
Kendini katleden Ankh-Af-Na-Khonsu
Sözleri gerçeğin kendisi olan, invoke ediyorum,
Selamlıyorum senin var oluşunu, Ey Ra-Hoor-Khuit!
Birlik azami şekilde gösterdi kendisini!
Senin nefesinin kudretine tapıyorum,
Yüce ve müthiş tanrı,

Titreten tanrıları ve ölümü, senin önünde--
Ben, ben tapıyorum sana!

Belir Ra'nın tahtı üzerinde!
Aç yollarını Khu'nun!
Aydınlat yollarını Ka'nın!
Khabs'ın yolları geçer baştan başa
Heyeceanlandırmak veya sakinleştirmek için beni!
Aum! Doldursun o beni!

38. Böylece senin ışığın bendedir; Ve onun kızıl alevi benim elimde, senin emrini ifa edecek bir kılıçtır. Her çeyrekte (Bunlar senin için yazmış olduğum tapınmalardır)aşağıda söylendiği gibi senin yolunu tesis ettireceğim gizli bir kapı vardır:
Işık benimdir; tüketir ışınları beni:
Gizli bir kapı buldum
Ra ve Tum'un evine,
Khepra ve Ahathoor'un
Ben senin Theban'ım ey Mentu!
Ankh-Af-Na-Khonsu'nun kahini!

Bes-Na-Maut ile çarpar yüreğim;
Bilge Ta-Nech ile örerim sihrimi.
Ey Nuit göster yıldız ihtişamını!
Emret bana evide kalmamı,
Ey Hadit ışığın kanatlı yılanı!
Kal benimle Ra-Hoor-Khuit!

39. Buraya kadar nasıl geldiğini söyleyecek bir kitap ve bütün bunlar ve bu mürekkep ve kağıdın daima çoğaltılması - Çünkü gizli kelime onda saklıdır ve sadece ingilizce değildir - ve senin bu kanun kitabı

üzerindeki yorumun el yapması güzel bir kağıt üzerine, kırmızı siyah mürekkeple güzel bir şekilde basılacak; Ve karşılaştığın her erkek ve kadına, sadece onlarla yiyip içsen bile bu kanun verilecek. O zaman onlar ya bu saadette yaşamak için değişecekler veya değişmeyecekler; Bunda bir eşitsizlik yok. Bunu çabuk yapın!

40. Fakat ya tefsir çalışması? Bu kolaydır; Kalbinde yanan Hadit bunu çabuklaştıracak ve kalemini emin kılacak.

41. Kaaba'nda bir yazı evi kur: Her şey iyi ve her iş yoluyla yapılmalı.

42. Körler dışında nezaret edeceğin imtihanlar. Hiç birini geri çevirme, fakat hainleri tanıyacak ve yok edeceksin. Ben Ra-Hoor-Khuit'im ve hizmetkarlarımı korumakta güçlüyüm. Başarı senin ispatındır: Tartışma, yolundan dönme; Çok fazla konuşma! Seni tuzağa düşürmek isteyenlere amansızca ve acımasızca saldır. Ve onları tamamen yok et. Ezilmiş bir yılan gibi dön ve vur! Ondan da daha öldürücü ol: Onların ruhlarını korkunç işkenceye sürükle: Onların korkularına gül: Tükür onların üzerine!

43. Kızılkadın sakınsın! Şayet acıma ve merhamet ve şevkat kalbine uğrarsa; Şayet eski tatlılıklarla oynamak için benim işimi bırakırsa; O zaman benim intikamım bilinsin. Onun çocuğunu kendim katledeceğim: Onun kalbini yabancılaştıracağım: Onu insanların dışına atacağım; Ürkek ve nefret edilen bir orospu olarak alaca karanlıkta ıslak sokaklarda sürünecek ve, soğuk açlıktan ölecek.

44. Fakat bırakın kendisini gururla yükseltsin! Bırakın, beni benim yolumda takip etsin! Bırakın kötülüğün işaretlerini yapsın! Bırakın kendi kalbini öldürsün! Bırakın sesi dik çıkan ve hıyanet eden olsun; Bırakın mücevher ve zengin elbiselerle kaplansın, bütün insanların önünde utançsız olsun.

45. O zaman onu gücün zirvelerine çıkartacağım: O zamanda ondan dünyanın bütün krallarından daha güçlü bir çocuk üreteceğim. Onu neşeyle dolduracağım: O benim gücümle Nu'ya tapmayı görecek vuracak: Hadit'i ele geçirecek.

46. Ben, kırkların savaşçı Lord'uyum; Seksenler önümde korkuyla çekilir ve alçalırlar. Ben sizi zafer ve sevince götüreceğim: Ben, savaşta sizin kollarınızda olacağım ve katletmekten zevk duyacaksınız. Ve başarı ispatınızdır; Cesaret zırhınızdır; Devam edin, devam edin, benim gücümle ve hiç bir şey için geri dönmeyeceksiniz.
47. Bu kitap bütün dillere çevrilecek: Fakat daima canavarın yazısıyla orijinali ile birlikte; Çünkü harflerin tesadüfi şekillerinde ve birbirlerine karşı olan pozisyonlarında: Hiç bir canavarın kutsallaştıramayacağı sırlar bunlarda gizlidir. Denemeye kalkmasın: Fakat ondan sonra gelen, nereden geldiğini söylemeyeceğim, hepsinin anahtarlarını keşfedecek olan. O zaman başarısızlığı ile kare olan bu daire anahtardır. Ve Abrahadabra. O, bu çocuk olacak ve böyle garip bir şekilde. Bunun peşinden koşup aramasın. O münasebetle o tek başına ondan düşebilir.
48. Şimdi bu harflerin sırrı tamamlandı, ve ben mukaddes yere gitmek için yoluma devam etmek istiyorum.
49. Ben dört katlı gizli bir kelime içindeyim, insanların bütün tanrılarına karşı küfür.
50. Lanet olsun onlara! Lanet olsun onlara! Lanet olsun onlara!
51. Şahin başımla, haçta asılı olan İsa'nın gözlerini gagalarım.
52. Kanatlarımı Muhammed'in yüzüne çarpar ve onu kör ederim.
53. Pençelerimle etini parçalarım, Hintli'nin ve Budist'in, Moğol ve Din'in.
54. Bahlasti! Ompedha! Sizin miğde fesadınızdan gelen imanlarınıza tükürürüm.
55. Bozulmamış Meryem tekerlekler üzerinde parçalansın: Bütün iffetli kadınlar onun adına sizin aranızda tamamen horlansın.
56. Ayrıca güzelliğin ve aşkın adına!
57. Ayrıca bütün korkaklar horlansın; Savaşmaya cesaret edemeyen sadece oynayan profösyonel askerler de: Bütün budalalarda horlansın!

58. Fakat zeki ve gururlu, kral gibi yüksek olanlar; Sizler kardeşsiniz!
59. Kardeşler gibi savaşın!
60. İstediğinizi yapmanın ötesinde kanun yoktur.
61. Ra'nın tahtına oturmuş olan ve ruhun kuşaklarını aydınlatan Tanrı'nın sözünün bir sonu vardır.
62. Bana hörmet edin; İmtihanın sıkıntılarından geçip bana gelin. Bu saadettir.
63. Deli bu kanun kitabını ve onun tesfirini okudu; Ve hiç bir şey anlamadı.
64. İlk imtihandan geçsin onun için gümüş olacak.
65. İkincisinden, altın.
66. Üçüncüsünden, değerli suyun taşları.
67. Dördüncüsünden, sonsuz ateşin en son kıvılcımları.
68. Fakat o herkese güzel görünecek. Böyle söylemeyen düşmanları sadece yalancılardır.
69. Başarı vardır.
70. Ben sessizliğin ve kuvvetin şahin başlı efendisiyim; Benim adaletim mavi gecenin göğü ile örtülüdür.
71. Hail! Dünyanın sütunları çevresindeki ikiz savaşçılar! Sizin zamanınız hemen yakındadır.
72. Ben Gücün Çift Asasının Lord'uyum. Coph Nia'nın gücünün asası - Fakat sol elim boştur. Çünkü bir kainatı ezdim ve geriye hiçbir şey kalmadı.
73. Yaprakları sağdan sola, yukarıdan aşağıya yapıştırın! O zaman görün!
74. Benim ismimde gizli ve şanslı olan bir ihtişam vardır, tıpkı gece yarısı güneşinin oğul olması gibi (Ebediyen).
75. Kelimelerin sonu Abrahadabra kelimesidir.

Kanun kitabı yazılmış
ve kapatılmıştır (Hıfzedilmiştir).
Aum-Ha.

TEFSİR

İstediğinizi yapmanız kanunun bütünü olacaktır. Bu kitabın incelenmesi yasaklanmıştır. Bu kopyanın ilk okuyuştan sonra imha edilmesi akıllılık olur.

Bunu gözönüne almayan her kimse, bunu kendisini tehlikeye atmak pahasına yapar.

Bu kitabın içindekileri tartışanlardan, musubet nerkezleri olarak herkes kaçmalıdır.

Kanunun bütün sorularına sadece benim yazılarıma başvurarak karar verilmelidir; Herbiri kendisi için.

İstediğinizi yapmanın ötesinde hiçbir kanun yoktur. Aşk kanundur. Arzu altındaki aşk.

Prenslerin rahibi
ANKH-F-N-KHONSU

ANTON SZANDOR LE VAY

Satanizm hakkında birşeyler yazmaya, Satanizmin ne olduğunu anlatmaya çalışıp da Anton Le Vay'dan bahsetmeden geçmek mümkünmüdür? Bu özellikle de Türkiye'de, Satanizmi anlatan bir kitap yazarken mümkün değildir çünkü bizde Satanizm denilince akla gelen ilk şey anton Le Vay oluyor. Bunun nedenleri ilerde açıklanacağı için burada fazla üzerinde durulmasa da olur.

Son derece etkileyici bir kişiliğe sahip olan ya da kendi kişiliğini etkileyici hale getirebilmiş olan Anton Szandor Le vay 4 Kasım 1930'da ABD Illinois'da dünyaya geldi. Gerçek ismi Howard Stanton Lavey idi. 1960 yılında Sanfransisco, 6114 California Street adresinde dünyanın ilk resmi Şeytan kilisesini kurdu ve 1997'deki ölümüne kadar Şeytan'ın büyük rahibi olarak yaşadı.

Meslek hayatı sırasında Anton Le vay, Satanizm'i ABD'de hemen hemen resmi bir din olarak kabul ettirdi. Buna örnek vermek gerekirse mesela, devletin ibadethanelere tanıdığı vergi indirimi hakkından istifade ediyordu. Ve gene mesela kendi kilisesine bağlı bir askerin ölümünden sonra ABD ordusunda ilk defa, resmi, askeri

bir satanist cenaze töreni düzenletebilmişti. Le Vay'ın Satanizm'i de, uygulamaları da, ilk ortaya çıktıkları günlerde o zamana kadar bilinen geleneksel Satanizm fikrinden oldukça farklıydılar.

Gerek Satanizm hakkında söyledikleri, gerek ayinleri, ayinlerinde kullandığı duaları ve gerekse kendi hazırladığı "Şeytan'ın kara İncil'i" ismiyle çevirirsek pek hatalı olmayacağımız "Black Bible" isimli kitabı ve sonraki bir çok yayını ciddi okült çevreler ve diğer bazı Satanist görüşler tarafından her zaman küçümsendi. Bilen kimseler tarafından her zaman bir taklitçi, bilgisiz, şarlatan, sömürücü olarak nitelendi ve zaman zaman ciddi tepkiler gördü fakat unutulmamalıdır ki, İster inançlı, ister şarlatan olsun, Le Vay dünyada ilk defa resmi olarak "Ben Satanistim" diye ortaya çıkıp, bir Satanist kilise açabilen kimsedir. Bugün Satanizm diye birşey adını Türkiye'de bile duyurabilmişse bunun en büyük payı Le Vay'e aittir. Buyüzden de onun fikirleri ve uygulamaları incelenmeden Satanizmi tam olarak anlayabilmek veya anlatabilmek pek kolay değildir. Satanizm konusunda Anton Le Vay, en azından, ele alınmadan geçilecek bir kişilik değildir.

Doğumu ve çocukluğu hakkında çok fazla bilgiye sahip değiliz. Daha doğrusu şişirilmiş efsaneler arasında gerçek bilgileri seçebilmek zordur. Ailesi hakkında bazı şişirilmiş bilgiler vardır. Le Vay'ın Şeytan rahipliğine daha karizmatik bir yapı kazandırmak için olsa gerek ki, büyükannesinin Transilvanya'lı *(Transilvanya: Ünlü roman kahramanı vampir Drakula'nın ana vatanı. Kurt adam ve vampir efsanelerinin beşiği)* bir çingene, cadı olduğu ve Le Vay'ı karanlık yolla onun tanıştırdığı söylenir. Halbuki büyükannesi Transilvanyalı değildi. Çingenelikle ve cadılıkla da hiç bir ilgisi yoktu. Esas olarak Ukrayna kökenliydi ve ismi "Cecile Luba Primokov-Coulton" idi. Le Vay'ın ailesinde çingenelikle hiç bir karışım yoktur.

Onun hakkında ciddi olarak bilinen ilk şeylerden birisi, ilk mesleğinin hayvan bakıcılığı olduğudur. Le Vay hakkında bir sürü şehir efsanesi uydurulmuş ve hakkındaki gerçek bilgilerle uydurma olanları ya da "Zannedilenler" birbirine karıştırılmıştır. Aşağıda da bazılarını göreceğimiz bu karışıklıklardan ve başka bir deyimle şehir efsanelerinden ilki yukarda temas ettiğimiz büyükanne söylentisiyse, ikincisi de Le Vay'ın ilk mesleği hakkındadır. Bazıları onun bir sirkte Arslan terbiyecisi olduğunu söylerlerken bazıları sadece hayvan bakıcısı olduğunu yani yem ve su veren, kafesleri temizleyen kimse olduğunu söylerler. Bazı kimseler de onun sirkte değil, hayvanat bahçesinde işçi olduğunu öne sürerler. Bize göre bunların en doğrusu sonuncusudur. Bu sonuca ulaşmamızı gerektiren şey ise elimizde bulunan doğrulayıcı bir bilgi değil, sadece mantıktır. Neden? Çünkü Le Vay'ın ikinci bilinen resmi işi Polis fotografçılığıdır. Hayvan bakıcılığından sonra Polis fotografçısı olan Le Vay uzunca bir zaman hırsızlık yerleri, cinayetler, parçalanmış cesetler gibi iştah kapatıcı konuların resimlerini çekti. Burada yürüttüğümüz mantık şudur ki, insanlar dünyanın neresinde olursa olsun, işlerini daha iyi ve daha kazançlı bir iş için değiştirirler. Bir sirkte Arslan terbiyecisi olmak şüphesiz ki, polis fotografçısı olmaktan daha kazançlı ve gene şüphesiz ki, çok daha renkli bir iştir. Ayrıca Le vay'ın bildiğimiz marjinal yapısı için sirk hayatı, bir polis fotografçısının hayatından daha renkli ve çekicidir. Bu konunun çok fazla üzerinde durmak gereksizdir. Sonuçta bilinen tek gerçek Le Vay'ın gerçekten de bir hayvan sever olduğudur. Aynı zamanda Satan kilisesi de olan evinde bir Arslan beslediği ve bu hayvanın bütün Le Vay ailesi tarafından, bir aile ferdi gibi kabul edilip, sevildiği bilinen birşeydir.

Le Vay son derece zeki ve bir çok alanda yetenekli biri kimseydi. Sanat gerilimleri vardı. Resam ve müzisyendi. Profösyönel seviyede

orgcuydu. Gösteri sanatlarında da yetenekliydi. Polis fotografçılığından sonra, hangi itilimlerle ilgilendiği tam olarak bilinmemekle beraber Büyücülük, Kara Büyü, belki Vudu gibi şeylere ilgi duydu ve o sıralarda da Kendi Satanizmini yaratmayı kafasına koydu. Tabii ki, yukarda da belirtildiği gibi Le Vay hakkındaki bilgilerde gerçek ve uydurma olanlar çok fazla karışmıştır ve onun Satanizm'le ilgilenme şeklil ve yılları hakkında başka şeyler söylenmesi de mümkündür. Özet olarak birgün Satan'ın baş rahibi olarak ortaya çıktı, ve dünyanın ilk şeytan kilisesini açıp, saçlarını tamamen kazıttı

Le Vay'ın saçlarını kazıtması da onun hakkındaki şişirilmiş bilgilerden biridir. Bir çok kişi kafasını traş etmesinin, 30 Nisan 1966'da *(Walpurgis gecesi)*, Şeytanın baş rahibi olarak tescil ediişinin, Yezidi kökenli bir merasim ve bir Yezidi rahibinin hazır bulunduğu bir ayin sonucunda olduğunu söylerler. Aslında bu sadece işe renk katmak isteyenlerin uydurduğu birşeydir. Geçekte saçlarını kazıtması, karısı Diana'nın, Şeytan rahibi olarak daha karizmatik bir görünüm kazanacağını söylemesi ve yeni bir imaj yaratması için ısrar etmesi sonucunda 1966 yazında gerçekleşmiştir. Diana'nın açıklamasına göre Le Vay'ın saçlarını kesen de Diana'nın bizzat kendisidir. Hiç bir zaman ne bir tören, ayin veya kutsama olmadığı gibi ortada herhangi bir Yezidi Kavval'ı *(Dinsel yönlendirici)* filan da yoktu.

Le Vay'ın, Şeytan kilisesinin genel merkezi ve aynı zamanda da Le Vay ailesinin ikametgahı olarak kullandığı, 6114 California Street'teki ev hakkında da bir sürü şişirme efsane vardır. Sonraları "Kara Ev" olarak tanınan bu evin satın alınışı hakkında değişik söylentiler vardır ve bunlar kitaplara bile girmiştir. Bir iddiaya göre söz konusu ev eskiden Yahudilere ait bir sinagogdu. Kullanılmayan sinagogu Le Vay satın alır ve satışta hiç peşinat ödemez. Zaten

ödeme yapacak parası da yoktur. Eve yerleşir ve Satan tapınağı olarak çalıştırmaya başlayıp para toplar. Bu arada vaadesi gelen taksitlerini de ödemez. Evi ona satan kuruluş mahkemeye başvurur. Le Vay davayı geciktirir. Bu arada yeteri kadar para toplar ve son anda bütün borç ve cezalarını ödeyip, evin sahibi olur. Bundan başka bir söylenti de evin değişik kimselere ait olduğu ile ilgilidir. Evde polis baskınına karşı gizli geçitler, gizli dolap ve bölmeler olduğu da çok yaygın iddialardır.

Gerçeğe gelince ev aslında Le Vay'ın ailesine aitti ve evde Le Vay'ın ilk karısı Carole yaşıyordu. Carole yapılan anlaşmalar sonucunda evi Le Vay ve ikinci karısı Diana'ya devretti. Evde de herhangi bir gizli bölme, gizli geçit veya benzeri şey mevcut değildir.

Le Vay'ın ölümü de ayrıca bir efsane haline getirilmiştir. Onun 31 Ekim 1997'de Halloween gününde öldüğü ileriye sürülür fakat gerçekte, resmi ölüm belgesine göre 29 Ekim 1997'de ölmüştür.

Le Vay büyük rahipliğini ilan ettikten sonra bazı zor dönemler yaşadı. Herşeyden önce kendisini tanıyan fazla kimse ve dolayısıyla da kilisesinin işe yarar sayıda müridi yoktu. Bu da parasal sıkıntı demekti çünkü Le Vay'ın kilisesi de diğer bütün özel kilselerin olduğu gibi, sadece müridlerin bağış ve, Le Vay'ın belirlediği giriş ücreti ile ayakta duruyordu. Bu dönemlerde Le Vay bir gösteri sanatçısı oldu ve gece klüplerinde sahneye çıkmaya başladı. Gösterilerinde Şeytan kıyafeti ile sahneye çıkıyor ve aşağıda görecek olduğumuz Kara Ayini'ni canladırıyor, bir taraftan da müşterilere kendi Kara incili'ni satmaya ve Satanizm'i tanıtmaya gayret ediyordu. Gösterilerinde Diana ve bazı yardımcıları da rol alıyorlardı.

Bu noktada belirtmek gerekir ki, sahneye çıkıp Anton Le Vay'ın yaptığı gibi "Kara Ayin" gerçekleştirmek veya majikal yani büyüsel törenler sergilemek Le Vay'a has, onun buluşu olan birşey değildir. Satanizm konusundan bahsettiğimiz için özellikle vurgulamamız gerekir ki, Satanizm'le hiç bir ilgisi olmayan Golden Dawn Order'ının kurucularından olan ve gene Satanizm'le hiç bir ilgisi olmayan Mac Gregor Mathers de Paris'te yaşadığı sıralarda maddi sıkıntı yüzünden aynı şeyi yapmış, sahnede majikal ayinler gerçekleştirmiş, Mısır tanrısı kılığında, karısı ile beraber sahneye çıkmıştı.

O dönemlerden sonra da Le Vay hayatına gösteri sanatçısı olarak devam etti ama artık gösterilerini gece klüplerinde değil, kendi kilisesinde ve ciddi olduğunu iddia ettiği ayinlerinde yapıyordu. Sonraki yıllarda Le Vay oldukça ünlü ve zengin oldu. ABD ve değişik avrupa ülkelerinde bir çok evi, bir sürü arabası ve binlerce müridi oldu. Şeytan kilisesi dünyanın her yanına yayıldı Onun hakkındaki fikirleri ve eleştirileri biraz daha ileriye bırakarak, 1969 - 1970 yıllarında Anton Le Vay ile yapılan bir raportajı izleyelim. Şeytan kilisesinin ilk yıllarında yapılmış sayılabilecek olan bu yazıda, Okült konularda tanınmış bir araştırmacı yazar olan Hans Holzer, Le Vay ile tanışmasını, onun şeytan ayinini, Le Vay'ın fikirlerini ve evini, dışardan bakan bir kimsenin gözüyle ve biraz da alaycı bir şekilde anlatıyor. Bu bölüm Le Vay'ın ayini hakkında esaslı bir fikir vermektedir. Yazıdaki, dipnot gerektiren kısımlar ve düşündürdüğü eleştiriler, yazının sonunda ele alınacaktır.

LE VAY'IN KARA AYİNİ

Eşimle birlikte, San Francisco'nun, California caddesindeki, tamamı siyaha boyanmış ve bütün pencereleri ve gene siyah perdeleri sımsıkı kapalı olan eve, şehir merkezinden yarım saatlik taksi yolculuğu

sonunda ulaşmıştık. Evi daha rahat gözden geçirebilmek için yirmi, otuz metre kadar uzağında olan bir noktada taksiden inmiştik. Yaklaşırken evi iyice gözden geçirdim. Ana girişi sokakla aynı seviyedeydi. Zilin ve tabii ki, o da siyaha boyanmıştı, üzerindeki bir levhada "Şayet randevunuz yoksa zili çalmayın" yazıyordu. Ne mutlu ki, benim randevum vardı ve büyük bir rahatlıkla zili çaldım fakat en ufak bir ses duyamadım. Bir süre bekleyip zili çalmakta ısrar edince gene zil sesi duyamamama rağmen içerden, kapıya yaklaşan ayak sesleri duyuldu ve soluk yüzlü genç bir sarışın kadın kapıyı açtı. "Hoş geldiniz. Çamaşır makinasını çalıştırdığım için sizi duyamadım" diyerek bizi içeriye aldı. Genç kadın, Satanist büyük rahip Anton Szandor Le Vay'ın eşi Diana idi ve bugeceki ayinde onun asistanlığını yapacaktı fakat şimdi sadece standart, orta sınıf bir ev kadınydı.

California caddesindeki bu ev sadece dünyanın ilk Satanist kilisesinin genel merkezi olmakla kalmıyor, aynı zamanda Le Vay ailesinin evi, yaşama alanı da oluyordu. Hatta bir kenarda ve gene tabii simsiyah bir bebek arabası bile vardı ve eğer bu Rose Mary'ye aitse yazık ki, ona yardımcı olamazdım. Fakat elbette Satanistlerin, Ira Lavin'in romanlarındaki gibi fantazi yaratıkları olmadıklarını da biliyordum. Anton Le Vay gerçekçi bir insandı. Özgün olarak bir sirkte hayvan terbiyecisi idi. Sonraları polis fotografçılığı yapmıştı ve profösyönel bir orgçuydu.

Diana bizi küçük fakat çok hoş bir şekilde dekore edilmiş olan bir oturma odasına aldı. Odaya sadece siyah renk hakimdi. Siyah duvarlardaki yağlı boya tablolar geleneksel Cehennem görüntülerini yansıtıyorlardı. Sonradan öğrendiğimize göre, evdeki dikkate değer resimlerin hepsi Büyük Rahip'in kendisi tarafından yapılmıştı. Ortadaki mermer sehpa gerçek bir mezar taşıydı ve ilk sahibine ithaf edilen yazılar hala üzerindeydi. Bir köşede, cam bir kabin

içinde duran bir iskelet bize boş gözlerle bakmaktaydı ve doldurulmuş bir baykuş dekoru tamamlıyordu. Bir an için kendimi Adams ailesinin film setinde zannettim fakat gerçekte Satanizm ciddi bir işti.

Büyük rahibin dekorasyon duygusunu zevkle seyrediyordum. Aslında evin her odası bu odadaki ortalama kalıba uygundu. Siyah veya kırmızı duvarlar geleneksel Cehennem tasvirleri ile süslenmişlerdi. Anton Le Vay'ın gelişini beklerken, Diana bize birer kupa ile ikramda bulundu. Önce bunun kan olduğunu zannettim fakat sadece bildiğimiz normal kahve idi.

Biz kahvelerimizi içerken büyük rahibin kendisi de geldi. Siyah pantolon, Siyah ayakkabılar ve siyah çoraplar, siyah gömlek ve Siyah bir deri ceket giyiyordu. Uçuk, beyaz yüzü şeytani bir görünümdeydi. Saçlarının tamamı ya dökülmüş veya kazınmıştı ve küçük bir keçi sakalı Le Vay'ı gerçekten de şeytan gibi gösteriyordu.

Aradan saatler geçtikten sonra vakit gece yarısına ve tabii ayin saatine de yaklaşmıştı. Ayin için gereken hazırlıklar başladıktan sonra gördüğümüz sıcak kanlı, sanatçı yapıdaki rahip de tam olarak değişip, farklı bir kişi olmuştu. Her nasıl omuşsa, ev de değişmişti. Şimdi gözüme çok farklı bir mekan olarak görünüyordu. O Sakin ve balmumu Satanist müzesine benzeyen ev yaklaşan ayinin telaşı içindeydi ve dekorasyon da değişik görünümler kazanmış, otantik kalıntılar yapılacak olan ritüelin parçaları haline gelmişlerdi. Yavaş yavaş cemaatin kendi aralarındaki konuşmalarının uğultusunu duymaya başladık. Onbeş, onaltı kişi gelmişti. Bugece gelen adamlar San Francisco'lu gençlere benziyorlardı. Çoğunun, belki de büyük rahibi taklit etmek için bıraktığı küçük keçi sakalları vardı. Az sayıdaki kadınların hemen hepsi ortalama tiplerdi. Hepsi salonun arka

tarafındaki katlanabilir sandalyelere oturmuşlar, biraz gerilimli şekilde kıpırdanıp duruyor ve şevkle ayinin başlamasını bekliyorlardı. Ön kısımda bir altar *(Mihrap)* vardı. Bu altar özgün olarak, alt kattaki salonun şöminesiydi fakat Le Vay bazı tadilatlar yaparak onu bir Satanist altara dönüştürmüştü. Genç bir kadının gerilmiş ve leopar derisi ile örtülü vücudu altarı oluşturmaktaydı.

Salona, Ku Klux Klan kıyafetine benzeyen fakat tamamen siyah kıyafetli bir adam girdi. Sivri kukuletasında görebilmesi için ince yarıklar açılmıştı. Onu takiben benzeri kıyafetlerde olan dört, beş kişi daha girip, ilk girenin biraz arkasında durdular. İlk giren adam tiyatral bir jestle ve seri bir haraketle altar olan kızın üzerindeki leopar derisini çekip aldı. Elbette ki, kız tamamen çıplaktı. Kafasını özel olarak yapılmış bir dayanağa rahatça yaslamıştı ve ayakları altarın diğer ucundan dışarıya taşıyordu. Mumlarla sağlanan ışık kızın vücudunun dikkat çekici kıvrımlarını önplana çıkarabilecek kadardı.

Le Vay'ın kültü etin tanrısına tapıyordu ve bu durumda da altarın et olması çok tabii idi. Dolayısıyla da kız, felsefi fikrin orantılı ve doğru bir ifadesiydi. Kara cüppeli adamlardan birinin elinde bir kupa vardı. Onu törensel bir tavırla tutuyordu ve açış merasiminin sonuna kadar da aynı şekilde tuttu. Kupanın içi sidik ve sperm doluydu. Bu, Satanistlerin, kilisenin kutsal suyuna cevaplarıydı. Siyah kukuletalı adamlardan birisi elindeki fallus şeklindeki serpici ile kupanın içindeki karışımı cemaatın üzeine serpiyordu. Sağda bir yerlerde birisi org çalıyordu. Org çalan kişi büyük rahibin kendisi değildi fakat kendisi de şimdiye kadar ortaya çıkmamıştı. Sonunda küçük bir çandan gelen bir ses Satanik servisin başladığını ilan etti.

Büyük rahibe Diana içeriye girerek altarın yanında, ellerinde kınının içinde olan bir kılıç tutarak durup, ayindeki yerini aldı. O da siyah

pelerin giymişti fakat kapşonu yoktu. Artık herşey Anton Le Vay'ın giriş aşamasına hazırdı. Ambiansa uygun bir müziğin işaret etmesi ile Anton Le Vay, başarılı bir showman edasıyla girişini yaptı. Yüzünü sadece alnından çene altına kadar kapatan başlığı ve elbisesi vücuduna sımsıkı oturuyordu. Pelerini de kıyafeti gibi siyahtı. Başlığına yapışık olan kırmızı boynuzlar kıyafetini tamamlıyorlardı. Tam olarak bir New Orleans karnavalı şeytanına benziyordu.

Her milimetresinin hesaplandığı belli olan tiyatral jestlerle büyük rahibenin elindeki kılıcı kınından çekerek aldı ve altarın önünde durup odanın dört yönüne işaret etti.

"In Nomine dei Nostri Satanas, Luciferi excelsi! Styigian çukurlarının yöneticisi olan büyük tanrımız Satan, Lucifer adına, Kara krallıklardan yükselmeni emrediyorum. Cehennemin dört kara prensinin adına yüksel ve ileriye çık. Satan! Lucifer! Belial! Leviathan!"

Anton Le Vay hitabesine devam ederken org da gene ambiansa uygun bir parçayı çalmaya devam ediyordu.

"Satan! Vecdin, hayat iksiri ile dolu olan bu kadehini al ve onu Kara büyünün açılıp yayılarak evreni destekleyen gücü ile doldur."

Bunları söyledikten sonra bir kupa alarak karanlıklar prensinin şerefine içti. Tabii bu kupa az önceki, kutsal su karşıtı olan karışımın serpildiği kupa değildi. Bunun şarapla dolu olduğunu sanıyorum. Anton Le Vay içtikten sonra kupayı, altar görevi yapan kızın kasık bölgesine bıraktı ve tahminime göre Satanizm'in İncili olan siyah bir kitabı açtı. Yıllardan beri onun üzerinde çalışıyor olmalıydı ki, hitabesini okumaya, kitaba bakarak değil, ezberden başladı.

"Ey arkadaşlar ve gecenin refakatçileri. Köpeklerin havlaması ve kanın dökülüşü ile geceye mutluluk verin! Sen! gölgelerin merkezindeki ve tabutların arasındaki! Sen bir harikasın. Sen kan döken ve ölümlülere korku getirensin. Gorgo! Mormo! Bin yüzlü Ay. Kurbanımıza bak. Cehennemin geniş kapılarını aç ve isimlerin adına yakınımıza gel. İsimleri duy ve toprağın yüzüne çık."

"Moloch! "

Cemaat hep bir ağızdan tekrarladı, "Moloch"

"Samiel!" Cemaat gene "Samiel" diye tekrarladı.
"Asmodeus!" Gurup gene koro halinde tekrarladı ve sonra sırasıyla bütün isimlerde cemaaatın tekrarı geldi.

"Beelzebub! Dagan! Lilith! Azazel! Haboreen! Marduk! Typhon! Melek Tavus! Loki! Baphomet!"

Bundan sonra uzun bir isim listesi aynı şekilde okunurken, Le Vay'ın, şeytan isimleri için okült kütüphanesini mükemmel şekilde kullandığını açıkça anlıyordum. Şeytan'ın isimleri zikredilirken Tarihsel dönemlerdeki üç farklı açısının en fazla tercih edildiği dikkatimi çekti. İbrani Kabala'sı, Nordik Panteon ve Fenikelilerin esrarengiz dinleri. Fakat elbette ki, bütün isimlerin anlamları aynı şeydi. Şeytan veya Demon.

Le Vay yumuşak bir tonlama ile "Hail Satan" diye bağırdı ve cemaat aynı şekilde tekrarladı. Bunun arkasından bir gong sesi hitabenin sona erdiğini belirtti. Bundan sonra Le Vay kitaptan uzun bir dua okumaya başladı. Teleffuzu eski İbranice'ye veya kötü bir

İspanyolca'ya benziyordu fakat bu dillerin hiç birisi değildi. Duadan sonra bazı şeyleri de İngilizce tekrarladı. Bundan sonra da uzun bir şiir okumaya başladı.

Le Vay sıksık materyalist yaklaşımlar içinde olmaktan hoşlansa da Satanistler aslında gerçek materyalistler değildiler. Bununla beraber insanın ruhunun kultuluşu ile dünyasal hayatta bulamadığı tam mutluluğa ulaşılacılak, ölümden sonraki spiritüel hayata da inanmıyorlardı. Onlar, bunu tam olarak, hala etin içindeyken yaşamayı tercih ediyorlardı.

Le Vay, bana San Francisco'nun ilk ve tabii tek Şeytan kilisesinin, Ortaçağ batıl itikatları ile ya da daha kötüleri ile karıştırılmaması gerektiğini özellikle vurgulamıştı. Ortaçağ dönemlerinde inanıldığı gibi ayinlerde vaftiz edilmemiş bebekler öldürülmüyordu. Ölüm ayini yoktu ve Kara Ayin yapılmıyordu. Bu kült, dünyasal zevklerin, töresel ve ahlaki kısıtlamalar olmadan ve dinsel suçluluk duygusu ile Cehennem korkusuna kapılmadan yaşanan eğlence ve mutluluğuna vakfdilmişti.

Onlar, Şeytan'ın yaşayan özgün bir varlıkolarak mevcut olduğuna inanıyorlarmıydı?

Le Vay bu konuda oldukça kesin konuşmuştu. Satanist şeytanı, herkesin içindeki, kişinin kendi yapı, karakter ve doğasının bir parçası olan şeytandır. Le Vay'ın cemaatı, Satan'ı dünyasal zevk ve menfaatlerin tam kullanım özgürlüğü için invoke etmekle kendi bilinçaltlarını, arzularını yerine getirmeye cesaretlendirip, teşvik ediyorlardı. Özet olarak Le Vay'ın Satanizmi, Ortaçağ Satanizmi söz konusu olunca anlaşılan şey değildi. Ne Ortaçağ anlamında ayartma, baştan çıkartma kültüydü ve ne de Rose Mary'nin bebeğindeki gibi

şeytanın çocuğunu doğumakla ilgiliydi. Le Vay için hemen hemen, bir teknik danışman demek de mümkündü. O karşı görüşleri de kabul etmeye hazırdı fakat kimsenin kimseyi incitmemesi gerekiyordu.

"Geçmişin din ve tanrıları yaşayabilmek için kendi şeytanlarını yaratıyorlardı" demişti, Le Vay.

"Onlar basit ve çok kötü şekilde şeytan oyunu oynayarak kendi tapınaklarını doldurmaya ve tapınağın borçlarını ödemek için para kazanmaya çalışıyorlardı."

Bu sırada Le Vay şiirini bitirdi ve gong tekrar çaldı. Büyük rahip ağır bir tonlama ile "Ave Satanas" ve "Hail Satan" sözlerini söylerken cemaat alışılmış şekilde bunları tekrarladı. Büyük rahip altarın yanına gelip bir kafatası alıp, öptü ve ayinin açılışında serpici görevi yapan ve ondan sonra da şu ana kadar meditasyon pozunda kalan, Ku Kluks Klan kıyafetli yardımcısına verdi. O da öptü ve başkasına uzattı. Bu şekilde cematteki herkes kafatasını öpme şansını elde etti. Bu işlem bitince siyah kıyafetli yardımcı kafatasını altar görevi yapan kızın göğüslerinin arasına yerleştirdi ve o da, başlangıçta, kasıklar üzerine koyulan kadeh gibi, ayinin sonuna kadar kızın üzerinde kaldı.

Ayinden önce, Le Vay'la olan konuşmamızda Le Vay, yapacakları törenin, Hıristiyanlık güçlendikten sonra ortadan kalkan Pagan dinlerin özgün fikirlerinin restore edilmiş şekli olduğunu söylemiş ve "Biz, Hıristiyan ayinlerinin kötü kopyalanmış bir parodisini yapmıyoruz. Gerçekte, Hıristiyan ayini kendisinden önceki Pagan ayinlerinin parodisidir ve bir parodinin parodisini yapamazsınız" demişti.

Satan'ın sembolü ters pentagram ve onun içindeki keçi kafasıdır. Bu sembol, yıldızın düz duruşu ile gösterilen spiritüel faktörlerin tersi olarak, insanın dünyasal ve şehvani karakterini ifade eder. Yıldızın iki bacağının yukarıya doğru olması, göğe meydan okumayı, üç bacağının aşağıda olması kutsal üçlemenin reddedilişini gösterir.

Le vay ayinden sonra, ayinde dikkatimi çeken garip dilin "Inelkian" dili olduğunu açıkladı. "O, çok eski bir dildir ve sadece Satanist törenlerde kullanılır" dedi.

Ben ise bu dil hakkında aynı görüşte değilim. Dil bozulmuş bir İbranice'ye benziyordu. Ortaçağ dönemlerinde Kabalistik çalışmalar en parlak dönemindeyken geliştirilmiş bir dil olabilir. Genelinde İbranice tabanı vardı ve bir çok kelime İbranice kökenliydi.

Le Vay'ı insanın gerçekte ne istediği hakkında bazı özlü fikirleri de vardı. Onun vurgulaması egoizm üzerineydi ve herhangi bir hümanist yaklaşımın gereksiz olduğuna inanıyordu. Politik olarak da diktatörlük ve hatta monarşiden hoşlanır görünüyordu. Çok fazla özgürlüğün gerekli olmadığını düşünüyordu. Tabii ki, kendi yönlendirdiği Satanist zevk ve mutluluk özgürlüğü bunun dışındaydı.

"Biz hayvan kurban etmiyoruz" demişti Diana ve Le Vay onu tamamlamıştı "Hayvan ve küçük çocuklar bizce saygındırlar çünkü onlar tanrısallığa yakındırlar".

Çocuk ve hayvanlardan başka insan kurbanı da yapmıyorlardı. Le Vay Satanistler içinde bunu yapmaya hevesli kimseler olduğunu kabul ediyor fakat kendileri bu gibi şeyleri gerçek olarak değil, sembolik olarak yapılabilecek şeyler olarak görüyorlar.

Satanist Ayinin şimdi ulaştığı kısımda Büyük Rahip Le Vay cemaate seslenerek, önemli bir isteği olanların, istekleri için birşeyler yapılmasını istiyorlarsa öne çıkmalarını ve isteklerini Şeytan'dan dilemelerini söyledi. Cemaatın içinden dört kişi çıkıp, altara doğru ilerlediler. Bir genç kız ve üç erkek. Gerilimli bir şekilde isteklerine cevap verilmesini beklediler. İlk kişi genç bir adamdı ve daha iyi bir iş bulabilmesi için kendisine yardım edilmesini istiyordu. Anton Le Vay bu dileği tekrarladı ve gereken duayı yaptı. Dilek sahibi ona teşekkür etti. İkinci erkek çok acil olarak bir miktar paraya ihtiyacı olduğunu söyledi. Le Vay ona bir çek yazmadı fakat istediği paraya kavuşması için dua etti.

Üçüncü kişi olan genç kız erkek arkadaşı ile bazı sorunları olduğunu söyledi ve ondan daha fazla ilgi görmeyi istedi. Büyük rahibin duası ile birlikte cemaat da, diğer istek sahiplerine yaptıkları gibi onu desteklediler.

Son dilek sahibi olan genç adam zar zor duyulur bir sesle dileğini belirtti. İsmini verdiği bir kişinin ölmesini istiyordu ve belkide buraya sadece bu niyetle gelmiş birisi idi. Büyük Rahip onun dileğini de ağırbaşlı bir tonda tekrarladı ve cemaat gene destekledi.

Le Vay ölümü ve hatta ritüelistik ölümü dahi onaylamıyor fakat cemaat tarafından bazen hakkeden kimselere direk olarak, onların imhasına yönelik olan düşünce formları gönderiliyor.

Ogun seslendirdiği kasvetli parçaların eşliğinde Le Vay kitaptan bazı parçalar okudu ve kılıcı, Büyük rahibenin tutmakta olduğu kına sokarak salonu terketti. Onun çıkışından sonra kara kukuletalı yardımcısı bir çanı çalarak ayinin bittiğini ilan etti ve cemaat dağıldı.

Le Vay'ın ilginç yağlıboya tablolarına yeni bir bakış attım. Şüphesiz ki, bu adam bir çok yönde kabiliyet sahibiydi fakat son yıllarda ana aktivitesi Satan'a hizmet etmek olmuştu.

Şüphesiz ki, şayet biraz rekabet varsa bir dinsel topluluğun lideri olmak güç bir işti fakat San Francisco'da ikinci bir Şeytan kilisesi olmadığı gibi Anton Le Vay yeni Satanist rahipler yetiştirmek için bir seminer de düzenlemiş değildi.

Holzer'in yazısının bundan sonrası, bu kitabın başından beri gördüğümüz Şeytan tapımının tarihsel gelişimi, Ortaçağ dönemlerindeki Kara Ayin ve benzeri şeylerin açıklamalarıyla ilgili.

ANTON LE VAY'IN SATANİZMİ

Hans Holzer'in izlenimleri ve Le Vay ile yaptığı söyleşiler bizim için oldukça önemli. Bu noktaya kadar okuyan okuyucular Satanizm'in ister karşıtı, ister yandaşı olsunlar, Anton Le Vay hakkında daha sonraları yazılmış bir sürü yazı, onunla yapılan değişik söyleşiler ve ve en güncel bilgiler dururken neden bu kadar eski bir söyleşiden alıntı yapıldığını ve bu yazının neden önemli olduğunu merak edeceklerdir.

Bu yazının bizim için önemi, Le Vay'ın fazla tanınmadığı, ilk yıllarında hazırlanmış ve Le Vay'a daha gerçekçi bakabilmemizi sağlıyor olmasıdır. Bunun nedenleri aşağıdaki satırlarda ele alınacaktır. Şimdi, yukarda, Holzer'in ağzından kısmen verilmişse de Anton Le Vay'ın fikirlerine tekrar bir bütün fakat çok kısa olarak bakmamızda, aşağıdaki eleştirileri daha iyi anlayabilmek açısından fayda vardır.

"Le Vay'ın Satanizm anlayışı Ortaçağ anlayışından farklıdır. Kendi ifadesine ve ifadesindeki sözlerinden çıkarttığımıza göre onun Satanizm anlayışı Şeytan tapımından çok bir felsefi fikir, bir yaşam tarzıdır. Herşeyden önce Le Vay kişileşmiş, varlık olarak mevcut olan bir Şeytan'ı kabul etmemekte yani Hıristiyan Şeytanı'na tapmamaktadır. Büyük rahibi olduğu Şeytan, herkesin içinde olan, kişinin kendi negatif yarısıdır. Bu şeytan herkesin içindedir. Şeytan ayinleri ile yapılan şey, bilinçaltı ve bilinçüstü arzuları serbest bırakmak ve arzuları yerine getirme cesareti bulabilmek için bilinçaltını cesaretlendirip, teşvik etmektir. Olması gereken şey, insanların bilinçaltı kilitlerinden kurtulmaları ve gerek ahlak kuralları, gerek günah düşüncesi ile engellenmeden kendi gerçek isteklerini yapabilmesidir. Yasak yoktur. Herkes içinden geleni yapmalıdır. "

Le Vay, Holzer'e söylediğine göre ayinlerinde hayvan kurbanı kesmez. Bunu çok ender ve gerekli durumlarda yapar. Ayinsel amaçlarla insan öldürülmesine de karşıdır. Ayinlerde insan kurban etmek bir yana bir insanın ölümü için ayin yapmaya bile karşıdır. Onun Satanizminde ön planda olan şey cinsellik ve insanların cinsel arzularının tatminidir.

Özet olarak temel fikirler bunlardır. Şimdi tekrar Holzer'in izlenimlerine dönerek eleştirisel bir gözle bakalım fakat önce yazıdaki dipnot gerektiren bir noktaya açıklama getirmemiz yerinde olur.

Okült konularla ilgili olan ya da korku, gerilim türü roman ve filmlere meraklı olan okuyucular zaten bilirler fakat burada konuyu bilmeyenler için açıklık gerekir ki, Holzer'in benzetmeler yaptığı Rose Mary, Ira Lavin'in, O dönemlerde oldukça popüler olan bir

romanının kahramanıdır. "Rosemary's Baby" isimli kitap Türkçe'ye çevrilip, Altın Kitaplar tarafından 1971 Şubat'ında "Bebek" ismiyle yayınlanmıştır. Kitabın filmi de ilk önce TRT 2'de daha sonraları da değişik özel kanallarda gösterilmiştir. Kitabın konusu, bir büyücüler topluluğunun, bir aileyi ele geçirerek, Şeytan'ın çocuğunun doğurtulmasıyla ilgilidir. Anlaşıldığı kadarıyla Holzer bu kitap veya filmden çok etkilenmiş olmalı ya da kitap o sıralarda çok popüler olduğu için sık sık romana atıfta bulunurak benzetmeler yapmakta ve gerek bu kitaptan, gerek Adams ailesinden bahsederek biraz da alaycı, fazla ciddiye almaz izlenimler vermektedir.

Aslına bakılırsa Holzer'in yaklaşımlarının kasıtlı olduğunu ve Le Vay'ı biraz kayırdığını da düşünebiliriz. Herşeyden önce yazı gerçekçi izlenimlere sahip değil. Evet. Holzer Le Vay'ın sözlerini olduğu gibi vermiş ve ayinle ilgili olarak, olup biten, gördüğü herşeyi aynen yazmış fakat kendi yorumları biraz taraflı ve gerek Le Vay'ı ve gerekse onun Satanizmini biraz masum ve sevimli düşünmüş gibi.

Okült konularda bir çok kitap yazmış, Maji ve Withcraft hakkında bilirkişi olarak tanınmış bir kimsenin Şeytan Kilisesine, kilisenin baş rahibi ile görüşmeye giderken önceden bilgilenmemesi, Anton Le Vay'ın Kara İncili hakkında bilgisinin olmaması hatta çok önceden bu kitabı görüp, incelemeden rastgele gitmesi düşünülemez. Hatta Kara İncil o dönemde de kitapçılarda satılan bir kitaptı.

Burada yazının biraz reklam, Le Vay'ı sevimli ve onun Satanizminin masum bir felsefe olduğunu göstermek amaçlı olarak danışıklı hazırlandığını düşünmemiz için yeteri kadar şüphe uyandırıcı nokta var. En azından Le Vay, bu ziyaretin akışını da o geceki ayini de adım adım planlamış durumda. Ayinin sonunda dilekte bulunan dört kişi ve dilekleri bile dikkatle hazırlanmış. Dikkat edilirse buradaki dört

kişinin, dört dileğinin, insanların büyüden beklediği dört temel amaç olduğu farkedilir. İşim güçlü ve iyi yürür olsun, Param olsun, Sevgilim benim olsun ve Düşmanım kahrolsun. Bu mizansenle Le Vay beklentileri olan insanlara, "Bizde bu tür dilekler gerçekleştirilir. Umutsuzsanız bize gelin." mesajı vermektedir.

Le Vay'ın yaptığı ayin hem onun kendi tasarımı hem de özgün birşey değil. Ortaçağ Satanist ayinlerinde de çıplak kadın vücudu altar olarak kullanıldığını yukarda bir çok defa gördük.Fakat buradaki ayinin senaryosu ve kullanılan dualar Le Vay'a özgüdür denilebilir. Denilebilir diyoruz çünkü ayinde kullanılan ve Hans Holzer'e çok ilgi çekici gelen garip dil okültizmle ilgilenen hemen hemen herkesin bildiği Enochian dilidir.

Holzer gibi bir yazarın Enocian dilinden haberdar olmaması da oldukça garip. Le Vay'ın bu dili, "Çok çok eski bir dil ve Satanist ayinlerde kullanılır." şeklinde tanıttığı unutulmamalıdır.

DR. JOHN DEE VE ENOCHİAN DİLİ

Burada, araya Satanizm'le ilgili olmayan bir bölüm sokarak, Okültizm ve Satanizm gibi konularında şimdiye kadar fazla bir bilgiye sahip olmamış olan okuyucuları aydınlatmak için Enochian dilinden biraz bahsetmemiz gerekiyor.

Dr. John Dee majikal çalışmalardan başka bir şey yapmayan ve bu şekilde tanınan bir büyücü değildi. O, asillerin ve prenslerin arkadaşı, Kraliçe I.Elizabeth'in de danışmanıydı. 1527'de doğdu. Çocuk yaşlarda dikkate değer bir zeka gösteren Dee, Cambridge'te eğitim gördü. 15 yaşlarında matematik ve diğer bilimlerin yanısıra maji öğrenimine de başladı. 1551'de kral VI. Edward'ın takdirini kazandı

fakat kraliçe Mary'nin tahta çıkması ile gözden düştü. Bunun sebebi de onun, kraliçeye büyü yoluyla zarar vermeye çalıştığı dedikodularıydı. Yıldızının tekrar parlaması ise kraliçe I.Elizabeth'in kraliçe olması ile gerçekleşti. Kraliçenin taç giyme tarihini de, Astrolojik incelemeler sonunda o karalaştırdı.

Dee, büyüyü ciddi bir uğraştan çok bir hobi olarak görüyordu. Bazı durugörü güçleri de vardı. Kristal küreye bakardı. Asistanlığını yapan Sir Edward Kelly ile uzun zaman çalıştı. Bir demonu kristal küreye hapsetmek ve ondan altın yapmanın sırlarını öğrenmek istiyordu. Kendi iddialarına göre ışık meleği ile kristal küre vasıtasıyla iletişim kurdu ve ondan hayat iksiri yapmaya yarayan bazı sırlar öğrendi.

1604 yılında ölen Dee'nin hayatında buraya kadar gördüğümüz şeyler onunla özel olarak ilgilenmemizin sebebi değildir. Burada önemli olan şey, De'nin, Edward Kelly ile yaptığı bazı Astral kontaklardır.

Bu çalışmalarda Dee, göksel melekler olduklarını iddia ettiği bazı değişik boyut varlıkları ile iletişim kurmuştur. Kendi tarif ve çizimlerine göre bu varlıklar ince bedenli, bedenlerine göre çok büyük kafalıydılar. Kafalarının alın kısmı çok gemiş, çeneye doğru incelen, sivrilen adeta armutu andıran başları olan tiplerdi. Daha ilerki yıllarda **Aleister Crowley** de **Antite Lam** ismini verdiği benzer bir varlıkla iletişim kurduğunu iddia etmiş ve bir de varlığın resmini çizmiştir.

Dee bu görüşmelerin ilk başlarında biraz zorluk çeker çünkü görüştüğü varlıkların dilini anlamakta zorlanır. Sonunda varlıklar ona **Enochian** dili ismi verilen bir dil öğretirler. Bu dil, göksel bir dildir. Ayrıca bir Enochian alfabe de verilmiştir. Bu dil ve alfabe daha sonraki majisyenler tarafından geniş ölçüde kabul görmüş ve

üzerinde günümüze kadar süren araştırmalar yapılmıştır. Enochian dua ve formüller daha ilerki dönemlerde Golden Dawn Order'ı tarafından da benimsenmiş ve geniş ölçüde kullanılmıştır.

Golden Dawn, Enochian dili, ve kullanım alanları üzerinde, tamamını yazmaya teşebbüs etsek bu kitap gibi üç, dört kitap hazırlamamzı gerektirecek kadar belge bırakmıştır. Hatta Enochian Satanç ismi verilen bir tür satranç oyunu da geliştirmişlerdir.

Golden Dawn üyeleri kendi ayinlerinde Enochian anahtarlar ismi verilen dualar ya da hitabeler kullanıyorlardı. Tabii bu anahtarlar Satanizm ya da şeytan tapımı veya kötülüğün güçleri denilen şeylerle ilgili olmayıp, Tanrı'ya, meleklere veya antik ışık tanrılarına yapılan hitabelerdi. Bunlara bir örnek olarak Golden Dawn'ın birinci enochian anahtarını görelim.

Ol Sonf Vorsag Goho Iad Balt, Lonsh Calz Vonpho Sobra Z-O! Ror I Ta Nazps Od Graa Ta Malprg Ds Hol-Q Qaa Nothoa Zimz Od Commah Ta Nobloh Zien. Soba Thil Gnonp Prge Aldi Ds Vrbs Oboleh G Rsam; Casarm Ohorela Taba Pir Ds Zonrensg Cab Erm Ladnah Pilah Farzm Znrza Adna Gono Iadpil Ds Hom Od Toh Soba Ipam Lu Ipamis Ds Loholo Vep Zomd Poamal Od Bogpa Aai Ta Piap Piamol Od Vaoan Zacare Eca Od Zamran Odo Cicle Qaa Zorge Lap Zirdo Noco Mad, Hoath Iaiida.

Yukardaki Enochian anahtarın burada yazıldığı gibi ya da İngilizce bilen birisinin, İngilizce telaffuzuna göre okumaya çalışması sonuç vermez çünkü Enochian'cenin Batı dilleri alfabeleri ile yazılışı bu şekilde olmakla beraber telaffuzu tamamen farklıdır. Enochian'cenin tabii ki, kendisine has bir de, değişik alfabesi yani harf şekilleri

vardır. Bu alfabe ile mesela Bülent Kısa isminin yazılışı aşağıdaki gibidir.

Günümüzde enochian dili ile apayrı bir majikal sistem geliştirilmiş ve bu dilin sözlükleri de basılmıştır.

Şimdi tekrar Anton Le Vay'a dönersek. Le Vay'ın ortaya ilk çıktığı ve Kara İncili şöyle böyle yayılmaya başladığı zamanlarda ciddi okültistler ve majikal localar onun Goden Dawn çalışmalarından aldığı Enochian anahtarları kullanmasını, bazı Tanrı ve/veya melek isimlerini, Şeytan ve Demon isimleri ile değiştirmesini ağır şekilde eleştirdiler. Herşeye rağmen maji ile ilgilenenler kısıtlı bir çevreydi ve Anton Le Vay'ın kendi hedef kitlesi bu çevrenin dışındaydı. Zaten Okültizm'le bunları bilecek kadar ilgilenen kimseler Anton Le Vay'ın müridleri çevresinde olamazlardı. Zamanın magazin basını da bu konularla ilgili değildi. Dolayısıyla Anton Le Vay Enochian'ceyi eski bir Şeytani dil olarak tanıtmaya devam ediyordu. Sonunda 1970'lerin başlarında eski Golden Dawn yöneticilerinden birisi olan Israel Regardie tarafından Golden Dawn'ın Bütün çalışmaları yayınlandı. Bildiğimiz en son baskılardan irisi de 1984'te yapıldı. "The Complete Golden Dawn system of magic" isimli bu devasa kitapta Enochian çalışmalara ait bütün Golden Dawn bilgileri de vardı ve kitabın arkasında bir de Enochian sözlük yer alıyordu. Bu sözlüğe göre mesela "Adohi" Krallık, "C" İçine veya ile, "Iad" Tanrı anlamlarına geliyordu.

Gene de yukarda sözü edilen Golden Dawn çalışması ağır bir majikal çalışmaydı ve sokaktaki adam için bütün olarak hem anlaşılmaz, hem gereksizdi. Onu okuyup, anlayabilmek için bile belli bir Kabalistik kültüre, majikal bilgiye sahip olmak gerekir. Dolayısıyla Anton Le Vay tarafından cezbedilen cahil ve tatminsiz kitle bu yayınlardan

haberdar bile olamazdı fakat birşey vardı ki, herhangi birisi çıkıp da, Anton Le Vay'ı eleştirmek için, "Bu adamın herşeyi sağdan soldan toparlamadır ve kendisi bir şarlatandır. Mesela Enochian dili için filan kitaba bakın" derse, Le Vay'ın müridleri satın almasalar bile herhangi bir büyük kitapçının raflarındaki kitabın sayfalarını karıştırıp fikir sahibi olabilirlerdi. Dolayısıyla da daha sonraki tarihlerde Anton Le Vay Enochian'ceyi, Satanizm adına sahiplenmekten vaz geçti fakat tabii ki, kendi ayinlerinde kullanmaya da devam etti. Hatta günümüzdeki Şeytan kilisesinin Web sitelerinde Enochian'ce telaffuz anahtarları bile vardır.

KARA İNCİL

Le Vay'ın kendi hazırladığı ve Şeytan'ın kara kitabı da denilen kitapta tabii ki sadece Enochian'ce anahtarlar yok. Le Vay, her ne kadar bir felsefeyi temsil ettiğini, Satanizm'inin bir din olduğunu iddia etse de Kara İncil'de bir sürü ve hepsi de saçma sapan olan büyü reçetesi ve majikal öğütler de var. Mesela karşı cinsi cezbetmek için en iyi kokunun insanın kendi tabii beden kokuları olduğunu, parfüm ve benzeri şeylerin hayvani çekim gücünü yok ettiğini ve bu yüzden de az yıkanmak gerektiğini ileriye sürer. Eh yani, dediği hayvanlar için doğru olabilir. Fakat karşı cinsi cezbedeceğim diye belediye otobüsüne bile kabul edilmeyecek şekilde pis pis kokarak dolaşmak kent yaşamında pek pratik görünmüyor.

Kitapta verilen ayin aynen Hans Holzer'in yukarda anlattığı gibi fakat tabii çok daha detaylı olarak görülüyor. Bu ayinin de Ortaçağ dönemindeki Kara Ayinlerden çekildiği belli. Özet olarak Le Vay'ın kitabı sadece Satanizm'le ilgisi olmayan ciddi Okült çevreler tarafından değil, Le Vay'ın haricindeki diğer Satanist guruplar

tarafından da düzmece bir kitap olarak nitelendirilip, ağır eleştiriler gördü.

Le Vay'ın müşteri ya da mürid profili de biraz tuhaf görünmektedir. Burada Osmanlıca kelimeleri bilmeyen genç okuyucularımız için bir açıklama getirelim. Mürid sözü bir önderin arkasında olan kimse anlamındadır. Öğrenci veya benzeri sözler mürid kelimesenin anlamını tam olarak vermezler. Mürid geniş anlamlı olarak bir şeyhin veya Guru'nun yolunda olup, onu kendisine hayat modeli olarak seçmiş kimseyi anlatır. Mesela İsa'nın havarileri aynı zamanda onun müridleriydiler. Bir kilisenin devamlı giden cemaati o kilisenin mürididir. Müşteri sözü ise bildiğimiz anlamında kullanılmıştır.

Neden müşteri sözünü kullandığımıza gelince. Antol Le Vay ile kendimiz tanışmamışsak da 80'li yılların başlarında bazı dostlarımız değişik zamanlarda onun Şeytan kilisesini ziyaret ettiler. Onların anlattıkları da Holzer'in izlenimlerinden pek farklı değildi fakat tabii onlar yazar veya gazateci olmayıp, sıradan turistler oldukları için Ayin ve benzeri gösteriler daha laçkaydı. Kilisenin kapısından girmek beş dolarlık bir ücrete bağlıydı. İçeriye girdikten sonra da, oturdun beş dolar sandalye parası, Müzik çaldı beş dolar ücret, takdis edildin beş dolar ver, Şeytan'dan dilekte bulundun beş dolar ver gibi para talepleri hiç kesilmiyordu. Ücretler herşey için sabit beş dolardı. Tabii satılan hatıra eşyaları, pentagramlar gibi şeylerin ayrı fiyatları vardı.

ABD'de ibadethaneler bizdeki gibi devlet desteği görmezler. Hangi dine ait olura olsun bütün ibadethanelerin devletten gördüğü tek destek vergi kolaylığı, indirimi ile sınırlıdır. Hıristiyan kiliseleri varlıklarını cemaatin bağışlarıyla sürdürürler. Bu durumda Anton Le Vay'ın da bağış toplaması normaldir fakat Le Vay alışılmış bağış

toplama şeklinde davranmıyor, kilisesini bazı tatminsiz veya saf ya da meraklı kişilere açık bir gösteri sanatları merkezi olarak kullanıp durmadan para topluyordu. Bu durumda da onun kilsesinin müridlerinin aynı zamanda da müşterileri olmaları normaldir.

Evet. Le Vay'ın garip bir müşteri profili vardı ve şimdi de var. Tabii bunu sadece Hans Holzer'in yukardaki izlenimlerine bakarak söylemiyoruz. Geçen yıllar içinde Le vay'ın müşteri veya müridleri sayısal olarak inanılmaz derecede arttı fakat dışa karşı ortaya koyulan fikir hep aynı.

Le Vay'ın Satanizmindeki şeytan herkesin içindeki şeytandır. Bütün ifadelerden çıkarttığımız kadarıyla Le Vay'ın kilisesine devam edenler son derece silik, kişiliksiz, cinsel bunalımlı ve aptal kimselerdir. Neden?

Le Vay Satanistlerine karşı ön yargılı değiliz. Kimseyi de küçümsemiyoruz fakat kendi anlatımlarından bu sonuç çıkmaktadır. Şeytan kilisesine bir varlığa ibadet için değil de, kendi isteklerini, günah korkusu olmadan yapabilmek için gelmektedirler. Böyle bir psikolojik desteğe ihtiyaçları vardır. Aslında günahtan korkan ve buyüzden isteklerini yapamayıp, kendini baskı altında tutan kimse zaten şeytan kilisesine değil gitmek, önünden bile geçmez. Bir insanın istediklerini yapabilmesi çokmu zordur. Bu durumda Le Vay'ın bütün müridleri kişiliksiz aptallar durumunda oluyorlarmu?

Le Vay kişileşmiş bir varlık olarak Şeytan'ı kabul etmiyor ya da bunu böyle söylüyor ama bütün ayini kişileşmiş, insanın dışında ayrı bir varlık olarak var olan Şeytan'a ve Demonlara yönelik. Ayrıca böyle bir varlıktan dilenen, dilekler de var.

Bu durumda ortaya iki sonuç çıkmaktadır. Anton Le Vay ABD'de çok sık görülen bir dinsel dolandırıcıdır. Materyalist görünerek o dönemlerdeki daha fazla materyalist düşünen insanlara hoş görünerek müşteri toplamaya çalışmakta, kendisini daha bilimsel ve hurafeden uzak göstermeye çalışmakta ve bir yandan da dinsel olarak şeytan inancına sahip kimselerin gözünü boyayıp çevresine toplamaktadır. İkinci ihtimal, Anton Le Vay kendisini her çevreye hoş ve zararsız göstermek ve tepki görmemek, hatta Hıristiyan kilisesinden tepki görmemek için yalan söylemekte ve Materyalist'i oynamaktadır.

Her durumda da ortada bir düzmecilik ve yalan vardır. Anton Le Vay, Ölüm ayinlerine, ayinde insan kurban edilmesine karşı olduğunu söyleyerek barışçı bir tutum sergilemeye çalışmaktadır fakat kendisi hakkındaki efsaneleri güçlendireceğini düşündüğü fırsatları da kaçırmamaktaydı. Mesela Bir Jane Mansfield olayı vardır.

JANE MANSFIELD OLAYI

29 Haziran 1967 günü saat 02:15'te, ABD Louisiana'da bir araba kazası oldu. 1966 modeli bir Buick Electra yoldan çıkıp kötü şekilde çarpıp devrildi. Kazada aracın sürücüsü Ronnie Harrison, Hollywood'un o zamanki önemli seks sembollerinden biri olan Jayne Mansfield ve Mansfield'in o sıralardaki erkek arkadaşı olan Sam Brody hayatlarını kaybettiler. Arka koltukta oturan, Mansfield'in iki çocuğu ise kazayı hafif sıyrıklarla atlattılar.

Bu tip kazalar dünyanın hemen her yerinde her gün olmaktadır. Faakat kaza duyulur duyulmaz Le Vay'ın olayı üstlenmesi gariptir. Le Vay, Mansfield'in kendi kilisesinin müridi olduğunu söyleyerek ortaya çıkar. Bu iddia Mansfield'in dost ve yakınları tarafından

reddedilmiştir fakat gerçek de olsa reddedileceği kesindir. Önemli olan Jane Mansfield'in gerçekten de Satan kilisesinim kayıtlı bir üyesi olup olmadığı değildir. Önemli olan, Le Vay'ın iddialarının devamıdır. Le Vay'ın iddiasına göre Mansfield'in sevgilisi Avukat Sam Brody Le Vay'dan ve onun kilisesinden hoşlanmamaktadır. Mansfield'e baskı yaparak onun Le Vay ile görüşmesini engeller ve Le Vay da Brody için bir ölüm ayini yapar. Ayini yaptıktan sonra da Mansfield'e telefon edip bir süre için Sam Brody'den uzak durmazsa kendisinin de lanetten etkileneceğini söyler ve Mansfield, Le Vay'ı dinlemeyip Borody ile dolaşmaya devam eder ve sonuçta ölür.

Türkçe'de, şimdilerde unutulmuş olan güzel bir deyim vardır. Bazı durumlarda insanlar "Şeyhin kerameti kendinden belli." sözleri ile bir konu hakkındaki bütün güvensizliklerini anlatıverirlerdi. Bu sözlerin ne ifade ettiğini anlamayan olursa aşağıdaki kısa fıkra ile hemen durumu izah ederlerdi.

"İki derviş sohbet ediyorlarmış. Birisi, diğerine "Biliyormusun?" demiş. "Akşam bizim şeyh uçmuş." Diğer derviş şaşkınlık ve hayranlık içinde sormuş "Sahi mi? Nereden biliyorsun?" Birinci derviş cevap vermiş "Kendisi söyledi!" Bu fıkra Le Vay'ın,Sam Brody'ye yaptığı ölüm lanetini çok güzel açıklamaktadır.

Bir insanı büyüsel yollarla öldürebilecek ya da kurbanının başını büyük ölçüde belalara sokabilecek, olan, kendisinde bu gücü gören bir kimsenin yapacağı iki şey vardır.

Bir: Sesini hiç çıkartmaz. Yapacağını yapar ve istediği gerçekleştiksen sonra da bu bir sır olarak kalır.

İki: Şayet konuşacaksa, herkesin içinde hatta iyice ünlü olmak istiyorsa medyanın karşısında niyetini ilan eder, sonra yapacağını yapar. Bunların dışında hiç kimse herhangi bir olaydan sonra ortaya çıkıp "Bakın aslında bunu yapan benim." demez. Le Vay'ın tutumuysa tam olarak budur.

Yeri gelmişken belirtmekte fayda vardır ki, Amerikan halkı yani büyük kentlerde yaşamayan halk inanılmaz derecede saftır. Bu saf sözünü de, temizlik, iyilik anlamında değil, aptallığın bir alt derecesi anlamında kullandım. Örnek olarak bir insan ortaya çıkıp, kendisinde olmayan bazı kerametlere sahip olduğunu iddia ederse ve iddiasını desteklemek için bir takım düzmeceler yaparsa o kişiye Anadoluda hiç kimse inanmaz. Hatta böyle bir kişi için önce "Acaba ne hile" yapıyor." diye düşünülür. Buna karşılık ABD'de hiç tartmadan en az yüzbin kişi ona hemen inanır. Tabii başka bir yüzbn kişi de tam tersine ona karşı olur. Amerika uydurma peygamberler, ermiş kişiler, spiritüel celseler yapan medyumlarla dolu bir ülkedir. Dolayısıyla da Le Vay böyle bir iddia ile ortaya çıktığı anda kendisine bir sürü kimsenin inanmayıp, alay edeceklerini biliyordu fakat aynı zamanda Kilisesine bir sürü mürid kazandıracağını da biliyordu.

SATANİST PENTAGRAM

Okült terminolojide "Pentagram" beş köşeli yıldız anlamına gelir. Pentagram sembolü aşağıdaki gibi bir geometrik şekildir.

Değişik okült çalışmalarda burada görüldüğü şekilde ya da bir veya eş merkezli iki dairenin içinde kullanılır. Bizde cahilce bir tutumla Satanizm'le birleştirilen bu sembol çok çok eskidir. Yazarı ve hangi tarihte yazıldığı bile belli olmayan ve bazılarının da Hz. Süleyman

tarafından yazıldığı iddia edilen Ortaçağ Grimoire'larında beş köşeli yıldıza "Kral Süleyman'ın yıldızı" veya "Kral Süleyman'ın mührü" de denilir.

Pentagram çok eski dönemlerden beri büyüsel bir sembol olarak kullanılır fakat tabii Şeytan veya Satanizm'le ilgili olarak değil. Pentagram esas olarak bir korunma sembolüdür. Kötü ve Şeytani güçlere karşı koruma. Bir çok Ortaçağ Grimoire'unda, Demon'larla görüşmek için onları davet edecek olan büyücülerin korunmak için, içine girecekleri, zemine çizilen dairenin dörtbir yanına pentagramlar çizildiği görülür.

Bu kitapta sıkça sözü geçen Golden Dawn Order'ı pentagram şekli ile korunmaya büyük önem verirdi.

Hemen hemen bütün majikal çalışmalarının başında elde tutulan bir hançerle, dört yöne dönüp havaya birer pentagram çizilir ve her yöndekinin üzerine, o yönle uyumlu olan bir tanrı ismi söylenerek kutsanırdı. Bu şekilde negatif güçlerin, çalışmayı yapan kişiye yaklaşamayacağına inanılırdı.

Bazı durumlarda çok düşük seviyeli, negatif demonlara yönelik çalışmalar yapılırken havaya çizilen pentagramlar, bir bacağı aşağıda, iki bacağı yukarıda, aşağıdaki şekilde görüldüğü gibi çizilirdi.

Bunun nedeni, kendilerinegöre, düz pentagramın gücünün çok fazla olması ve çağırılan düşük seviyeli enerjinin onun gücüne dayanamaması idi. Ters pentagram enerji olarak daha zayıf olduğundan uygulama böyle yapılırdı.

Her durumda pentagram koruyucu, demonları itici ve zorlayıcı bir şekil olarak kabul edilirdi.

Pentagram'ın Satanist sembol olarak kabul edilmesi çok yeni dönemlere ait bir şeydir. Anton Le Vay düz pentagramı Tanrı'yı, Ters Pentagramı ise Şeytan'ı ifader olarak kabul edip, ters pentagramın ortasına bir keçi kafası yerleştirir. Bunu nedeni ise yukarda da bahsedildiği gibi Kilise'nin Pan yani keçi başlı görünümü Şeytan'a yakıştırmasıdır. Le Vay Pentagramı iki daire içine alıp, iki dairenin arasına ve pentagramın her bacağının hizasına bir İbranice harf koyarak, Levyatan yani Leviathan ismini yazar.

Ortaçağ Satanizm'ine, yani klasik Satanizme göreyse Satanizm'in sembolü başaşağı çevrilmiş olan Hıristiyan haçıdır ve Pentagram şekli akla bile gelmezdi..

Anton Le Vay'a kadar Kara Ayinlerde sadece bu sembol bulunurdu.

Le Vay içinde keçi kafası bulunan kendi pentagram sembolünü özet olarak şu şekile açıklar: Yıldızın iki bacağının yukarda, bir bacağının aşağıda olması tek tanrı fikrinin reddilip, iki tanrının kabul edilmesini gösterir. Ortadaki keçi kafası, insan'ın hayvansal, şehvani ve dünyasal yapısını temsil eder ve Levyatan ismi de Şeytan'ın bir ismi veya Cehennemin prenslerinden birinin ismidir.

Tabii ki geçen zamanla Le Vay'ın pentagram'ın sembolizmi hakkındaki yorumları da gelişti. Bu konuda sayfalar dolusu yazı ya bizzat kendisi ya da müridleri tarafından yazıldı fakat her ne yazılmış olursa olsun, durum mevcut bir şeyi, bir bilgiyi açıklamak değil, bir sembolü, yakıştırma yoluyla kendi fikirlerine uydurma gayretinden başka bir şey değildir.

TERS PENTAGRAM SATANİST SEMBOL OLARAK KABUL EDİLEBİLİRMİ?

Ters pentagram ve Şeytani güçleri, en azından negatif enerjiyi ifade etmesi anlayışı o derece yaygınlaştı ki, gerçekte Satanizm'le ilgili bir şekil olmasa bile artık öyle kabul edilmesi gerekmektedir. Ters pentagramın Satanizm'i, Kara büyüyü, negatif enerjileri ve Şeytanı temsil etmesi fikrinin yaygınlaşmasının başlıca nedeniyse Anton Le Vay'dan çok sinema ve televizyon dizileri sayesinde gerçekleşmiştir.

Dünyadaki bütün sembollerin gerçekte ne olup, neyi ifade ettiklerinden çok, o sembolün halk kitlelerinin kafasında neyi uyandırıp, nasıl anlaşıldıkları önemlidir. Basit bir örnek. Abanoz, sert kolay işlenen siyah renkli bir ağaçtır. Oldukça pahallı bir malzemedir, Hindistan ve Tayland çevrelerinde yetişir. Bir zamanlar İstanbul, Beyoğlu'nda bulunan ve 60'lı yıllarda kapatılan genelevler sokağının ismi tesadüfen Abanoz sokağı idi. Bu yüzden 70'li yıllara kadar Türkçe'de abanoz kelimei ile genelev eşanlamlı oldular. Bu kelimeyi telaffuz etmek bile ayıp sayılırdı. Hatta başka kentlerdeki genelevler için mesela Bursa abanozu, İzmir abanozu gibi deyimler kullanılırdı. Halkın cahil kesimi, Abanoz kelimesinin genelev'i kibar şekilde alatan bir kelime olduğunu zannederdi.

Demek ki, bir ismin, şeklin veya sembolün ne olduğu değil, kişilere ne ifade ettiği önemlidir. Bu durumda da Anton Le Vay'ın keçi kafalı ve Levyatan ismi yazılı olan pentagramı artık onun Satan kilisesini ve onun ekolünü ifad eden birşeydir ve Ters pentagram da genel olarak Satanizmi anlatan sembollerden birisi olmuştur. Tıpkı gamalı haç gibi. Hitler'in Nazi partisinin sembolü olarak kullandığu Gamalı haç veya Swastika denilen şekil aslında Tibet'te yeniden doğmayı ifade eden kutsal bir semboldür fakat "Bu bir budist semboldür" diyerek bu sembolün madalyonunu takarak dünyanın hiç bir yerinde, Nazi zannedilmeden dolaşamayız.

ANTON LE VAY BİR ŞARLATANMIYDI?

Bu soruya cevap vermek kolay değil. Bence kendi Şeytan rahipliği, kendisi tarafından verilen bir ünvan. Yani onun gerçekten Şeytan'dan görev aldığına inanılamaz. Aslıda işin ticaretini yapan ve oldukça da iyi kazanmış olan bir kimse. Fakat bir taraftan da Satan kilisesi onun başta düşündüğünden çok çok fazla gelişmiş, bir sürü mürid toplamış ve Le Vay'ın ölümünden sonra da varlığını sürdüren, artık gerçekten de bir din halini almış bir kuruluş. Dolayısı ile Le Vay ne niyetle yapmış olursa olsun modern Satanizm'in, bir fikrin, bir felsefenin ve bir dinin doğmasındaki en önemli etkenlerden biridir. Anton Le Vay bir şarlatan olabilir fatat Satanist bir şarlatandır ve onun Satanizmi de modern Satanizmin en yaygın ekollerinden biridir.

ANTON LE VAY'IN SATANİZM'İ NEDEN ÇOK YAYGINDIR?

Anton LeVay'ın Satanizmi hem dünyada en yaygın ekoldür, hem de Türkiye'deki özentilerin bildikleri tek ekoldür. Pekiyi bu neden

böyledir. Bunun cevabı aynı zamanda Le Vay'ın kalitesi hakkında da bir fikir verebilir.

Dünyadaki bütün ülkelerde geniş halk kitlesinin psikolojik yapısı her konuda hemen hemen aynıdır. Bu durumu biraz daha açmak isterim.

Şimdi bir düşünelim, Türkiye'yi bir yana bırakalım ABD veya herhangi bir Avrupa ülkesinde mesela Fransa'da kaç kişi anlayıp, zevk alarak klasik müzik dinler, kaç kişi pop, Rock, Metal müzik dinler. Şüphesiz ki, ikinci türü tercih edelerin sayısı kat kat fazladır. Neden? Çünkü ikinci tür müzik basit bir iki notadan ibarettir. Deyim yerindeyse bizdeki göbek havası gibidir. Metal müzik yapmak ve dinlemek için müzik bilmeye gerek yoktur. Burada sakın Metal müziği aşağıladığım ve bu tür müziği dinleyenleri de "Ayak takımı, cahiller, Avam tabakası" şeklinde düşünüp alçalttığım düşünülmesin. Her türü olmasa da, ben de metal müzik dinlerim. Fakat metal veya pop müzikten zevk alınması onun, eline gitarı alıp, bir süre çalıştıktan sonra rahatlıkla yapılabilmesini önlemez. Halbuki, Klasik müzik ve mesela Opera, yapmaktan vaz geçtim, sadece dinleyebilmek için esaslı bir müzik kültürü, bilgisi ve eğitimi gerekir. Bu tür müzik için iyi bir kulak olması da şarttır.

Halk kitlesi ise ya işçidir, ya öğrencidir, ya memurdur veya ev kadını, esnaf, işi gücü olan tatil yapmak için bile yılda bir hafta ancak zaman bulabilen, sorumlulukları olan insanlardır ve müzik veya herhangi bir konuda kendilerini eğitecek zaman bulamazlar. Bu, hayatın gerçeğidir ve dünyanın her yerinde aynıdır. İnsanlar bir şeyi anlayıp, sonra ondan zevk almak için zaman harcayamazlar. Önlerine koyulan ve anlayabildikleri şeyden zevk alırlar.

Unutmayalım ki, denizde yol alan bir filonun hızı, o konvoydaki en yavaş geminin hızına eşittir. Gerek müzik, gerek başka bir şey ve gerekse Satanizm için de durum budur.

Herhangi bir konuda en yaygın ekol, o konudaki en bilgi istemeyen, en uydurma, en kolay ekoldür. Çok komplike olan ve ancak elit bir kesime hitap eden konular da halka yayıldıkça yozlaşıp baştaki ağırlık ve özgünlüğünü kaybederler.

Anton Le Vay'ın Satanizm'i de böyledir. Yukarda Kara Ayin'i gördük. Klasik kara ayinin Latince sözlerini telaffuz edebilmek için bile, belli bir eğitim gereklidir. Şimdi bu kitapta verilen ayindeki Latince kelimeleri, bu kitabı okuyan kaç kişi düzgün bir şekilde okuyabilir? Söyleyeyim. Şayet tesadüfen, eğitimli bir Katolik rahibi bu kitabı okumuşsa veya okulda özel olarak Latince eğitimi gören bir öğrenci ya da o öğrencinin hocası bu kitabı okumuşsa buradaki Latince sözleri düzgün şekilde okuyabilir fakat sadece sesledirmek de yeterli değil, bunlar belli bir makamla ilahi şeklinde okunur. Bunu da, kilise ayinlerini idare etmeye alışık olan ve bu konuda bilgisi olan gerçek bir katolik rahip yapabilir.

Anlaşıldığı gibi, gerçek bir klasik Kara Ayin yapabilmek Türkiye'deki, "Savulun ben Satanistim. Siyah giyerim. Kedi keserim." diye Ortaya çıkan çoluk çocuğun düşünebileceği, yapabileceği, yapmak isteyebileceği, hatta sadece cemaatin içinde oturmak isteyebileceği birşey değildir.

Aslında Türkiye'deki durum budur fakat dünyanın diğer ülkelerinde de çok farklı bir durum yoktur.

Anton Le Vay'ın ayinine bütün olarak bakarsak onun tamamen, başka başka yerlerden, herşeyin en kolay parçalarından aşırılıp, birleştirilmiş bir ayin olduğunu görürüz. Ayinin başında kılıçla dört yöne işaret edip kutsama tamamen Golden Dawn'ın, Pentagram'ın küçük ayininden alınıp, değiştirilmiş birşeydir. Bu konularda birazcık merakı ve bilgisi olan bir kims bunu hemen anlar. Altar olarak çıplak kadın kullanılması Ortaçağ Kara Ayinlerinden alınmıştır. Enochian'ce dualar Golden Dawn'dan aşırılmış belli sayıda ve oldukça kısa hitabelerdir. Anton Le Vay'ın ayinini, çan, gong, uydurma bir kılıç, bir, iki kupa, bir de uygun bir mekan bulabilen herkes yapabilir. Le Vay'ın içindeki herşey sağdan, soldan toplanmış olan Kara incilini okumak için de aynı durum söz konusudur. Onu herkes okur anlar anlar fakat mesela gene bu kitapta verilen, Crowley'nin Liber Al kitabını veya Golden Dawn'ın çalışmalrını kaç kişi okuyup anlayabilir?

Tabii Le Vay'ın kitabında ve sisteminde özgün düşünce ve deyişer de vardır. Bunları inkar etmiyorum ve onun Satanizm için saygın bir kişilik olduğunu takdir ediyorum fakat onun ekolü, Modern Satanizm'den çok, Halk tipi Satanizm'dir.

Le Vay'ın Satanizm'inin geniş kitleler tarafından kabul edilmesiin ana sebebi onun basitliği ve uydurukluğudur. Fakat rahat yaygınlaşmasının ve fazla tepki görmemesinin de başka sebepleri vardır.

Le Vay "Sizin dininiz size, benim dinim bana." tutumuyla davranmıştır. Ortaçağ Kara Ayin'lerinin Kilise ve İsa'ya hücum eden yapısının aksine Le Vay Hıristiyan Kilisesine veya herhangi bir dine hakaret eden, küçümseyen kirleten bir tutum almamıştır. Evet, demeçlerinde ve ayinlerinde Kilise'ye bazı dokundurmalar yapmıştır fakat bunlar, Türkiye'deki bir Televizyon tartışmasındaki, Hıristiyan

Müslüman ve Yahudilerin oturup, konuşurken birbirlerine kabul edilir derecede laf dokundurmalarından daha ileri şeyler değildirler. Dolayısıyla Kilise onu ciddi bir düşman olarak ele almadı. Çevredeki Hıristiyan halkın tepkisini de daha az çekti. Bu durum da Le Vay'a rahat rahat yayılabilmek imkanını vermiştir.

Şunu söylemek yalan olmaz ki, Amerika'daki Müslünamlık ve Zenci Müslümanlığı Kilisenin de çevre halkının da tepkisini Anton Le Vay'ın kilisesinden fazla çekmiştir. Günümüzde de son yıllardaki terör olaylarından dolayı ABD'de Müslümanlık ciddi bir takibat altında olmak ve engelleme sayılabilecek durumlardayken, Şeytan Kilisesi kimsenin aklına bile gelmemektedir. Bu durumlar da Anton Le Vay'ın, Kiliseye saldırmamak, Hıristiyanlığı fazla aşağılamamak ve ortalarda fazla sivri görünmemek açılarından taktiksel başarısını ve zekasını gösterir.

Le Vay konusunu onun Kara İncil'inden aşağıda görecek olduğunuz bazı alıntılarla bitirebiliriz. Bu alıntılarda da Le Vay'ın çelişkileri ortadadır. Kendisi Kan, ölüm, kurban gibi şeylere karşı çıkar görünmekte olmasına rağmen aşağıdaki bölümde bu gibi şeylerin övüldüğü de görülmektedir.

DOKUZ SATANİST İFADE

1. Satan, kendini pasifize ederek korumayı değil, istediğini yapmayı öğütler.
2. Satan, aslı olmayan spiritüel ümit ve hayaller değil yaşanan mevcudiyeti gösterir.
3. Satan, kendini aldatmak yerine saf aklın üstünlüğünü sunar.
4. Satan, sevginin değerini bilmeyen kişilere sarfedilmesi yerine hakketmiş olanlara incelik gösteren kişiliği verir.

5. Satan, Öbür yanağını dönmek yerine intikam alma gücü verir.
6. Satan, Ruhsal vampirlik yerine gerçek sorumlulukları gösterir.
7. Satan diyor ki: İnsan hayvanlardan bazan daha iyi fakat çoğu zaman da daha kötüdür. İnsan, zihinsel gelişmişliğinden ve seçim yapabilme üstünlüğünden dolayı bütün hayvanlardan vahşi olabilir.
8. Satan, Günah ismi verilerek yasaklanan herşeyin gerçekte birer fiziksel, duygusal ve akılsal zevk olduğunu öğretir.
9. Satan Kilisenin en büyük dayanağıdır. Çünkü kilise, insanları yüzyıllardan beri sadece Satan ile korkutarak ayakta durabildi.

21 SATANİST ÖĞÜT

1. Kendi gücünü zayıflatmamak için aciz ve zayıf olanlara hoşgörü gösterme!
2. Gücünü her zaman denemenin içinde başarı vardır!
3. Mutluluk barışta değil, Zaferdedir!
4. Uzun tatiller yerine kısa dinlenmeler tercih edilmelidir!
5. Yeni bir şey yaratabilmek için eskinin tamamının yok edilmesi gerekir!
6. Ölümünü göremeyeceğin birşeyi fazla sevme!
7. Kuma değil, kayaya inşaa et. Çünkü yapı sadece dün ve bugün için değil her zaman içindir!
8. Hiç yapılmamışı keşfetmek için her zaman daha fazla gayret et!
9. Ölmek, boyun eğmekten iyidir!
10. Ölüm getiren kılıç bir sanat başyapıtıdır ve demirciliğin, ölümün kılıcını yapmaktan başka bir sanatsal değeri yoktur!
11. Herşeyin üzerinde başarı kazanmak istersen önce kendini yen, aş!
12. Yeni bir tohumun filizlenebilmesi için en iyi gübre yaşayanların kanıdır!
13. Daha uzağı görmek isteyen kişi, kafataslarından oluşan piramitin tepesinde durmalıdır!

14. Sevgi bir sahtekardır. Onu ihmal etme fakat daima kısıtla ve tehdidin altında tut!
15. Büyük olan herşey acının üzerine inşaa edilmiştir!
16. Büyüklük en önde değil, en üstte olmaktadır!
17. Öncedn koyulan engellerin yıkılabilmesi için taze, güçlü ve dinç bir fırtına gibi gelmelisin!
18. Hayatındaki amaçlardan birinin sevgi olmasına izin ver fakat hedefin daima büyüklük olsun!
19. Güzel olan tek şey erkektir fakat kadın herşeyden güzeldir!
20. Aldanmalar ve yalanlar gücü engelllerler. Onları reddet!
21. Seni öldürmeyen şey güçlendirir!

ONBİR SATANİST KURAL

1. Sorulmadıkça fikrini söyleme ya da bir tavsiyede bulunma!
2. İnsanların onları duymak istediğinden emin olmadan onlara sorunlarını anlatma!
3.Başkasının mekanındayken ya ona saygı göster ya da oraya hiç gitme!
4. Senin Mekanınıda bir misafir eğer seni rahatsız eder, kızdırırsa ona merhametsizce ve zalimce davran!
5. Karşı taraftan davet sinyalleri almadan cinsel alanda ilerlemelerde bulunma.
6. Sana ait olmayan birşeyi, sahibine yük olmuyor ve sahibi rahatlamak için feryat etmiyorsa asla alma!
7. Eğer büyünün gücünü kusursuzca kazanmışsan onu arzularını elde etmek için kullanabilirsin. Eğer büyünün gücüyle adın, başarı ile anıldıktan sonra onu reddedersen, kazandıklarının hepsini kaybedersin!
8. Boyunduruk altına almaya ihtiyacın olmayan hiçbir şey hakkında şikayet etme!

9. Küçük çocuklara zarar verme!
10. Onlar sana zarar vermedikçe ya da yemek ihtiyacın yoksa insan olmayan hayvanları öldürme!
11. Açık bir arazide yürürken kimsenin canını sıkma. Eğer biri senin canını sıkarsa onu durdur. Eğer durmazsa onu yoket!

DOKUZ SATANİST GÜNAH

Yıllardan beri insanlar bize, "Felsefeniz içgüdülerin özgür bırakılmasını öngörüyor. Satanizm'de de, diğer dinlede olduğu gibi günahlar varmı?" siye sormuşlarve insanlığa Satanizm'in sunduğu imkanları öğrenmek istemişlerdir. Bu soruya cevabımız her zaman "Hayır!" oldu ve olmaktadır. Bununla beraber yıllardan beri hızla çoğalmaktayız ve artık onaylamadığımız şeyleri, onlardan sakınılabilinmesi ve bu açıklamanın yapılmasını gereken sorumluğumuzun yerine getirilebilmesi için, açıklamamızın zamanı geldi. Diğer dinlerin günahları ile Satanizm'in günahları arasında farklılık vardır. Diğer dinlerin günahları, insanların karşı duramayacakları itilimleri günah sayarlar. Bizim günah saydığımız şeylere gelince. İnsan birazcık gayret göstererek bu günahlarıdan kaçınabilirler.

1. İlk Satanist günah Aptallıktır. Aptallık çok kötü birşeydir çünkü onda acı yoktur. İnsanlar, kendilerini ve toplumlarını giderek daha fazla aptallaştırıyorlar. Çünkü onlar söylenen herşeye inanıyorlar ve medya eğitilmiş aptalları över ve yüceltir. Satanist karşılaşacağı tuazları bilerek aptallaşmamak için elinden geleni yapmalıdır.

2. Gösterişçilik ve boş boş böbürlenmek en sinirlendirici davranışlardan biridir ve kabul edilmez. Herkes büyük bir vuruş yaptığını hissetmek isteyebilir fakat bu olabilir de olmayabilir de.

3. Herkesi kendin gibi kabul etmek. Bu Satanistler için çok tehlikelidir. Başkaları üzerindeki duygularını, tepkilerini ve sözlerini ihtiyatlı tut. O insanlar senin gibi düşünmeyebilirler. Başkalarının sana aynı karşılığı vereceklerini düşünmek hatadır. Satanizim sana, karşındaki kişi sana nasıl davranıyorsa senin de ona öyle davranmanı söyler. Kolayca yanılacağını düşünerek her zaman uyanık dur.

4. En önemli Satanist günahlardan biri de kendini aldatmaktır. Bize takdim edilen Kutsal ineklere saygı duymamalıyız çünkü onlar bizi birbirimize düşürmek için oynanan oyunlardır. Eğlenirken veya bilincin yerinde değilken kendini aldatabilirsin. fakat normal zamanlarda bu yapılamaz.

5. Bir kişinin, diğer bir kişinin isteklerini yerine getirmesi ona tam olarak fayda getiriyorsa bu kabul edilebilir ve sadece aptallar sürüyü takip ederler.Topluma uymak senin kişiselliğini kaybedip emirlere uyman demektir. Birçok kişinin isteklerine uyup, köle olmaktansa, akıllı bir efendi seçmek daha iyidir.

6. Görüş eksikliği. Bu, bir Satanist`i bütün acılara götürebilir. Varlığınla kim olduğunu ve ne yaptığını unutmamalısz. Herzaman geniş tarihsel ve sosyal vizyon aklında olsun. Çünkü bu hem küçük, hem de Büyük Büyü`nün anahtarı için önemlidir. Bir bilmecein parçalarını bulmaktan ziyade, o parçaları yerli yerine oturtmak ve onu görmek daha önemlidir. Özgürlüğünü kısıtlayacak olan sürüden etkilenme. Sadece dünyanın geri kalanından farklı bir derece, durum için çalıştığını bil.

7. Eski katılıkları unutmak. Gerçekte, bir zamanlar kabul edilmiş şey, şimdi yeni paketlerde takdim edildiğinde, sadece farklı ve yeni ambalajda olduğu için bunu kabul etmek, beyni yıkanmış insanlar

içindir. Bunun her zaman farkında ol. Çünkü bunun farkında olmak bir anahtardır. Bizden yaratıcıyı övmemizi ve özgünlüğü unutmamızı beklerler. Bu, kullanılıp bir kenara atılmak istenen bir toplum içindir.

8. Verimli olmayan gurur. İlk kelime çok önemlidir. Satanizm`in kuralı şudur: Şayet senin için faydası varsa, yap. Fakat senin aleyhindeyse ve köşeye sıkışmışsan ve tek çıkış, "Bir hata yaptım, keşke anlaşabilsek, özür dilerim" demek ise bunu yap. Fakat sonra tekrar dene.

9. Estetiksizlik. Bu sevimli veya hoş olman için istebilen birşey değildir. Ne olduğunu göstermek içindir. Estetik, oldukça kişisel bir şeydir. Kişinin kendi yapısını yansıtır. Evrensel bir estetiğin ve görünümün var olduğu inkar edilemez bir gerçektir. Fakat gene de kişi, evrenselliği bir kenara bırakarak hissettiği gibi görünme özgürlüğüne sahip olabilmelidir.

SATANİZM, DİN Mİ, BÜYÜCÜLÜK MÜ?

Satanism, Din mi, büyü mü? Aynı soru yukarda gördüğümüz Vudu için de sorulmuştu. Kestirme bir cevap olarak, evet. Satanizm ve Vudu birer dindir.

Satanizm'in bir din halini alması Vudu'dan çok daha yenidir. Esas olarak Hıristiyan kökenli bir dindir çünkü hem köken olarak Hıristiyan Şeytan'ına tapımdan yola çıkmıştır, hem de O şeytan'ı kilise destekleyip, ortaya çıkartmıştır. Ortaçağ Avrupa'sında gene yukarda gördüğümüz ve Kara Ayin ismi verilen bazı merasimler ve Şeytan'a yönelik yapılan, ondan güç almayı amaçlayan çalışmalar hiç de az sayılmayacak kadar olmuşsa da o zamanlarda Satanizm diye

birşey yoktu ve yapılanlar sadece Büyü amaçlı şeylerdi. Satanizim denilince akla gelmesi gereken şey Kara Büyü veya Şeytan'dan güç alınarak yapılması istenen şeyler değil, yeni bir din olmalıdır.

Satanizm ve Vudu arasında da çarpıcı bir zıt benzerlik vardır. Vudu dinsel pratiklerden yola çıkarak büyü uygulaması halini almışken, Satanizm tam tersine büyü pratiklerinden yola çıkarak din halini almıştır.

Herşeyden önce şunun iyice anlaşılması gerekir. Budizm dahil hiç bir dinin müridi için Büyücü denilemez. Yahudiler, Hıristiyanlar veya Müslümanlar büyücü değildirler. Onlar bir dinin mensuplarıdırlar. Fakat baktığımız zaman görürüz ki bu dinlerin herbirinin kendilerine ait merasimlerinde bir tanrı yüceltilir ve ondan bazı şeyler dilenir. Dilenen bu şeyler toplum adına da olur, kişisel de olur. Mesela Tam bir dinsel geleneği yoksa da İslami Mevlüt olayına bakalım. İnsanlar Camii veya bir evde otururlar. Mevlüt ismi verilen şiir tecvitle ve bunun yanısıra Kur-an'dan bazı parçalar okurlar. En sonunda da önce toplum adına sonra da herkesin kendisi için, kişisel olarak bazı dualar edilir, dileklerde bulunurur. Birşeylerin olması istenir. Bu bir Büyü uygalamısımıdır? Hayır!

Her dinin kendisine göre belli uygulamaları vardır ve hepsi de Tanrı'dan birşeyler isterler. Her dinde duasının kabul edildiğine inanılan kutsal adamlar vardır. Bunların hiçbiri büyücü değildir. Herne kadar, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar büyücü değillerse de Yahudi büyücüler, Hıristiyan Büyücüler, Müslüman Büyücüler vardır. Aynı şekilde Yahudi büyü Gelenekleri, Hıristiyan Büyü gelenekleri ve İslami Büyü gelenekleri de vardır.

Satanizm de aynen böyledir. Satanist'i büyücü olarak nitelendirmek yanlıştır. Tabii Satanist maji de vardır fakat Satanizm bir dindir. Aynı şekilde Vudu da bir dindir. Satanist de kendi törenini yapar. Kendisine göre birşeyleri, kendi inandığı Tanrı'dan diler. Bu da Tıpkı Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık uygulamaları gibi birşeydir. Dileğin, Tanrı'ya ya da Şeytan'a yöneltilmesi dilekte bulunanı büyücü yapmaz. Tabii ki burada Satanizm propagandası yapıp, onu övmek ya da masum göstermek amacında değilim ama gerçeklerin de bilinmesi, kabul edilmesi gerekir.

Normal bir Yahudi, Sıradan bir Hıristiyan, Dindar bir Müslüman yani bu satırları okuyan ve büyücülük konularında uzak olan bir insan, doğaüstü konularda ne derece yetkili ise, ne kadar kabiliyetli ise, sıradan, normal bir Satanist de o derece kabiliyetlidir. Satanizm bir din olmasının yanısıra aynı zamanda bir felsefedir de. Temelinde başkaldırma yatar. İnsanları Satanist yapan onun büyüsel güçleri, isteneni vermesi değil insan yapısındaki kıskançlık, hırs ve başkaldırıdır.

Dinsel çevreler nedense Satanizm'in bir din olması konusuna şiddetle karşı çıkarlar. Denilir ki, "Satanizm bir din değildir. O bütün dinlere karşı çıkan sapık bir akımdır".

Şimdi şunu düşünmek lazım. Bir inanç sisteminin "Din" olarak kabul edilmesi için onun Müslümanlık, Hıristiyanlık ve Yahudilik esaslarına uyması gerekmediği gibi aynı tanrıyı kabul etmesi de gerekmez. İkinci olarak da, Satanizmin bütün dinlere karşı çıkıp, baş kaldırmasına gelelim. Gene Müslümanlık, Hıristiyanlık ve Yahudilik ve ayrıca bilinen diğer bütün dinlerin hangisi ilk çıkışlarında bunu yapmamışlar ki. Özellikle üç büyük din ilk çıktıkları zamanlarda,

dönemin bilirkişileri onlar için de şimdiki dinsel çevrelerin Satanizm için dediklerini, demişlerdi.

Satanizm değişik bölgelerde değişik şekil ve anlayışlarda pratik edilir. Yurdumuzda görüldüğü gibi, Kedi öldürmekle, işkence yapmakla, insanları intihara teşvik etmekle pek ilgili değildir. Her ülkede bu gibi şeyler görülür fakat bunlar her yerde görülebilecek olan akli dengesi bozuk, sorunlu veya sapık kimselerin yaptıkları şeylerdir.

Satanizm, hangi ekol olursa olsun maddeyi, yaşamayı, zevki ve başkaldırıyı teşvik eder. Müridlerinin kendilerini öldürmelerini değil. Eh. Evet Satanizm'in bazı ekollerinde ölüm vardır ama kendini değil. Dışardan kimseleri öldürmek vardır. Sadist zevkler uğruna işkence ve ölüm veya bazı hastalıklı kişilerin "Bana Şeytan emretti" diye öldürmeleri vardır fakat bunlar çoğunluk sayılmazlar.

Tabi ki, Satanist ayinlerde arada sırada hayvan kurban edildiği görülür fakat Müslümanlar da her kurban bayramında milyonlarca koyunu keserler. Öldürme işlemi, öldürme işlemidir. Bir canlının öldürülmesi sırasında üzerine hangi tanrının isminin anıldığı ne farkettirir.

Satanist kurbanlar bazı ayinlerde ve zaman zaman görülür. Bunları göz önüne alırsak Satanizm'in de diğer dinler gibi bir din, bir inanç sistemi, bir yaşama felsefesi olduğunu görürüz. Tabii ki, Satanist inanç sistemi çok farklıdır. Çok sivridir. Yabancıdır fakat sonuç olarak o da kendisine göre bir inanç ve yaşama sistemidir.

Hangi gücü tanrı olarak kabul ettiklerine bakmazsak dinlerin de birbirlerinden pek farkı yoktur. Her dinin de kendine göre değişik

bir inanç sistemi olabilir. Tabii Satanist pratikte diğer dinlerle kıyaslanmayacak uygulamalar da vardır. Satanist ayinlerde insan öldürülmesi aşağıda da göreceğimiz gibi daha ziyade, Satanizmin bir Kara Büyü ekolü olarak kabul edildiği ve uygulandığı Oraçağ dönemlerinde yapılan bir eylemdi.

Bununla beraber günümüzde de özellikle Amerika Birleşik Devletleri ve Almanya başta olmak üzere bazı ülkelerde insan kurban edildiği veya zevk için işkence yapıldığı görülür fakat bu ya daha ziyade büyü amaçlı çalışmalarda olur veya Bazı ekollerin hastalıklı, sadist yapılarından dolayı gerçekleşir.

Bir din olarak Satanizmin en şanssız yanı onu daha ziyade hastalıklı yapıdaki kimseleri kendisine çekmesidir. Bunun bir nedeni de belki Ortaçağ dönemlerinde kanlı ve sadistçe ayinler yapılarak uygulanan büyü operasyonlarıdır.

Burada Kara Büyü yakıştırmalarına da temas etmek gerekir. Kara Büyü deyimi Ortaçağ'dan kalma bir uydurmadır. Büyü sanatlarını inceleyen aklı başında ve bilgili herkesin "Kara Büyü, Beyaz Büyü diye birşey yoktur. Büyü, Büyüdür. Siyah beyaz rengi yoktur. Ne amaçla kullanılırsa onu yapar. " demelerine karşı konuyu sadece yüzeysel olarak bilip, kendisini uzman göstermek isteyen şarlatanlar, Bu gibi şeyleri sadece sinema ve romanlardan öğrenenler ve toplama bilgilerle yazı hazırlamaya çalışan gazeteciler bir Kara Büyü sözünde ısrar ederler. Dolayısıyla Satanist Maji'yi de Kara Büyü olarak tasnif etmek yersizdir. Gene de geleneksel deyimlere sadık kalarak Yukardaki konularda Kara Ayin, gibi deyimleri kullandım.

Şimdi özellikle bizdeki dinsel çevreler Satanizm'i bir din olarak görmeme karşı çıkacaklardır. Tamam! Öyle diyorlarsa öyle olsun. Ben,

onların diyeceklerini kabul ederim. Öyle diyorlarsa, "Satanizm din değildir." derim. Satanizm'in kavgasını vermeyi düşünmüyorum. Ancak şunu hatırlatmak isterim ki, öemli olan, benim neyi kabul edip etmediğim değildir. Önemli olan iki şey vardır. Bir: Satanistlerin kendileri bu konuda ne diyorlar. Yani bizdeki baldırıçıplak, kedi kesenler değil, dünyadaki Satanistler bu konuda ne düşünüyorlar. İkinci önemli konuysa şudur ki, Amerika birleşik devletleri Satanizm'i resmi bir din olarak görmektedir. Ayrıca bir çok Avrupa ülkesi de aynı yöndedir. Tabii Avrupa ülkelerinde ve özellikle Almanya'da bazı sapık cinayetlerden dolayı Satanizm, "Yasal olmayan" bir din olarak kabul edilmiştir ya da öyle düşünülür fakat bundan on, yirmi yıl sonra durum ne olacak? Almanya'da bin, ikibin, beşbin Satanist ortaya çıkıp, "Biz Satanist'iz. Yasa dışı ve siyasal hiç bir eylemimiz yok. Kilisemizi açıp, ibadetimizi yapmak istiyoruz. Dinsel özgürlük istiyoruz." dedikleri zaman Avrupa birliği kendi yapısı icabı buna izin vermek zorundadır. Zaten bu insanların, bir çok yerde açıkça bilinen tapınakları da var.

TÜRKİYE'DE SATANİZM

Satanizm'in, Türkiye'de ne şekil aldığını ve ne seviyede olduğunu incelemeden önce konuya, bir fıkra ile girmek istiyorum.

Adolf Hitler savaşın kaybedildiğini anlayıp, intihar edeceği odaya girerken kapıda durmuş. Çevresine bütün Nasyonal Sosyalist liderlerden sağ kalanları toplamış ve onlara şöyle demiş, "Burada öleceğim. Şimdi size vasiyetimi söylüyorum. Nasyonal sosyalizm adına ne isterseniz yapın. Size bir vasiyet bırakmıyorum çünkü size güveniyorum. Bu konuda size tek bir şey söyliyeceğim, lütfen ona uyun. Ne yaparsanız yapın önemli değil, sadece dikkat edin ki, ne

olursa olsun, Nasyonal Sosyalizm, Türkiye'ye girmesin. Yoksa onu da rezil ederler."

Evet. Milletçe herhangi bir konuyu yozlaştırmaya, arabeskleştirmeye, abartmaya inanılmaz bir kabiliyetimiz var. Biz herşeyi kendimize göre abartılı yapan bir milletiz. Satanizm'in de bundan payını almaması imkansız.

Türkiye'deki Satanizm'i incelemeye geçmeden önce Türkiye'deki başka bir tür Satanizm'i incelemek gerekiyor ki, buna "Sanal Satanizm" ismini veriyorum. Yani Hayali Satanizm. Bunu anlayabilmek için basında çokça görünen Satanizm'i ya da Satanizm söylentilerini görelim.

POLİS OPERASYONLARININ ORTAYA KOYDUĞU GERÇEK

Şu iyice bilinmelidir ki, Türkiye'de zannedildiği gibi bir Satanizm yoktur! Zannedilmekten kastımın ne olduğuna gelince. Basının abarttığı gibi iddia edilen, İnsaları intihara teşvik eden, Toplanıp esrarengiz aynler yapan, insanları ayin amacıyla öldüren, İşkence yapılıp, ırza geçilen, Uyuşturucu madde tüketen bir Satanizm yok.

Bu konuda çıkan bütün yazılar abartma, haberler magazin zihniyetli şeylerdir. Şimdi burada çok iddialı konuştuğum ve böyle şeyler olmadığını nasıl bu derece kesin söyleyebildiğim sorulacaktır. Bunun cevabı mantıkta yatar.

Satanizm'e mal edilen olayların, basında magazinsel tarzda büyütülmesi üzerine, o yıllarda Polis de kendisini baskı altında hissederek derhal çok büyük bir Satanim operasyonuna başladı.

Devlet kurumlarının ve polisin bu konudaki hassasiyeti halen de sürmektedir.

Şunu herkesin kabul etmesi gerekir ki, Herhangi bir konuda Polisin ve devletin haber alma kurumlarının bilgi toplama imkan ve tecrübeleri benden de, değişik yayın organlarındaki muhabirlerden de binlerce defa daha güçlüdür. Polis ve mesela Milli istihbarat teşkilatı yani halk arasındaki ismiyle Mit'in, haber alma imkanlarının kısıtlı, çalışanlarının da yetersiz olduğunu da söyleyenler çıkabilir fakat benim bu konuda bir fikrim yok. Bildiğim tek şey, Türkiye'nin imkanları neyse o imkanların en üst düzeyi bu kurumların ellerindedir. Yani şayet polis bu konuda bilgi toplamak isterse diğer her insan ve kurumdan fazla toplar. Her bilgiyi polisten alarak haber yapan basın, bir tek Satanizm konusunda mı, polisten daha mı becerikli? Özet olarak hangi konu olursa olsun, o konuda polis bilgi sahibi olmak isterse gereken bilgiyi bulur. Satanizm konusunda buna örnek mi istiyorsunuz?

SATANİZM CİNAYETİ Mİ?

1999 yılında bütün Türkiye'nin dikkatini çekip, nefret duygularını uyandıran bir cinayet işlendi. Bu cinayetin dikkat çeken yanı olayı gerçekleştirenlerin Satanist olduklarını iddia etmeleri, nefret uyandıran yanıysa kurban öldükten sonra cesedine yapılan cinsel tecavüzdü. Burada fazla yoruma girmeden olayla ilgilenen savcının görüşlerine aynen, basında yayınlandığı şekilde bakalım.

> **SAVCILIK MÜTALAASI**
> Esas hakkındaki görüşü sorulan Cumhuriyet Savcısı Nurten Altınok ise sanıklardan Engin Arslan ile Zinnur Gülşah Dinçer arasında duygusal bir ilişki olduğunu, Ömer Çelik ile Engin

Arslan'ın da olaydan kısa bir süre önce tanıştıklarını belirtti. Davaya konu olayın meydana geldiği 13 Eylül 1999 tarihinde Engin Arslan ile Ömer Çelik'in gezerken Şehriban Coşkunfırat ve bir arkadaşıyla karşılaştıklarını, Ortaköy'e gitmeyi teklif ettiklerini ve bu teklifi sadace Coşkunfırat'ın kabul ettiğini söyleyen Savcı Altınok, bunun üzerine grubun Ortaköy'deki mezarlık yakınına gittiğini bildirdi. Sanıklar ve Coşkunfırat'ın burada alkol aldığını, sanıklardan Engin Arslan'ın bir ara Şeytan'dan Coşkunfırat'ın öldürülmesi için bir mesaj geldiğini söylediğini anlatan Savcı Altınok, Ömer Çelik'in, önünde oturan maktulenin boğazını sıktığını, Engin Arslan'ın ağzını ve burnunu kapattığını, Zinnur Gülşan Dinçer'in de bacaklarını tuttuğunu kaydetti.

Olayın meydana gelişi konusunda sanıkların çelişkili, birbirini suçlayıcı ve suçtan kurtulmaya yönelik ifadelerinin olduğunu belirten Savcı Nurten Altınok, sanıklar hakkındaki davanın "Taammüden adam öldürmek", "Naaşa saygısızlık" ve "Hırsızlık" suçlarından açıldığını hatırlattı. Sanıkların, ölen Şehriban Coşkunfırat'ı daha önce tanımaları ve aralarında husumet bulunmamasının dikkate alınması durumunda, suçun işlenmesi yönünde anlaşarak olay yerine gittikleri konusunda kesin inandırıcı delil bulunmadığını belirten Savcı Altınok, bu nedenle olayın planlanarak yapıldığından bahsedilemeyeceğini bildirdi. Coşkunfırat'ın ölümünün ardından çantasının alınmasının açıktan hırsızlık olduğunu belirten Savcı Altınok, sanıklardan Ömer Çelik'in cesede tecavüz ettiği, Engin Arslan'ın da bu eyleme teşebbüs ettiği iddia edilse de bu konuda kesin delil bulunmadığını söyledi.

Yukardaki savcılık görüşleri olayı tam olarak özetlediği için burada fazla detaya inmeye gerek yok. Bu olayla ilgili olarak sanıkların ne derece Satansit oldukları, karakterleri ve olası sosyal çevreleri ile ilgili yorumlara ilerde gireceğim. Şu anda ise olayın bizi ilgilendiren yanı polisin çalışmasıdır.

Satanizm'e atfedilen bir tek kriminal olay meydana geldi yani bu cinayet işlendendi. Bunun arkasından inanılmaz derecede kısa bir sürede polis olayın faillerini yakaladı. Böyle birşey Amerika'da, Fransa'da, İngiltere'de ve akla gelebilecek ileri düzeydeki hangi ülkede olsaydı o ülkenin polisi faileri, onlar kendileri gidip teslim olmadıkları takdirde bundan daha kısa sürede yakalayamazlardı. Hatta aynı sürede bile yakalayamazlardı. Demek ki, polis olanı buluyor ve gerekeni yakalıyor.

Şimdi gene Satanizm'in Türkiye'de adını ilk duyurduğu günlerden bugüne kadar olanlara bakalım. Satanizm'in sebep olduğu olayların meydana geldiği andan sonra, Polis günlerce Satanist'lerin toplantı yerleri olduğu iddia edilen yerlere baskın yapıp, önüne geleni topladı. Sonuç sıfır.

Kim ne derse desin hiç kimse beni, Türk polisinin bu derece üzerine düşüp, sıkı operasyonlar yaptıktan sonra gerçekten mevcut olan birşeyi bulamayacağına inandıramaz. Yani bu lise çağındaki gençlerin suç *(Suç derken Satanizm değil, Yukarda sayıldığı gibi, yasaların suç saydığı şeyleri kastesiyorum. Satanizm hiç bir yasaya göre suç değildir. O bir inançtır ve Yasal değil, ahlaksal ve dinsel bir konudur.)* örgütleri PKK'dan, Silah kaçakçılarından, tonlarca mal yakalatan uyuşturucu madde kaçakçılarının örgütlerinden, kumarhane mafyasından ve akla gelebilen bütün gerçek suç örgütlerinden daha ciddi, daha mı gizlidir?

Birşey olsaydı şimdiye kadar polis dizi dizi örgüt yakalardı. Hiç şüpheniz olmasın, bunları polisi pohpohlamak için yazmıyorum. Yakalarlardı! Fakat yapılan bütün operasyonlar birkaç tane metal müzik dinleyicisini bir, iki gün içerde tutmaktan başka işe yaramadı. Çünkü belirlenebilecek ya da gerekiyorsa yakalanabilecek birşey yoktu. Başka bir ifade ile söz konusu Satanizm sadece gazetelerin sayfalarında, sanal olarak vardı.

ORTADAN KAYBOLAN İNTERNET SİTELERİ

Türkiye'deki Pop Satanist'lerinin yaptıkları web sayfaları da, bunların ne derece dikkate alınmaya deymez şeyler olduğunun göstergesidir. Satanizm olaylarının ilk başladığı sıralarda, basın bu olayları şişirmeye başlar başlar başlamaz bir sürü Türkçe, Satanist web sayfası açıldı. Bunları hazırlayanlar aslında Satanizm hakkında hiç bir fikri olmayan bazıları ortalığı karıştırmaktan hoşlanan yaramaz, bazılarıda aşağılık kompleksli çocuklardı. Bu zavallıların bulabildikleri ve sayfalarına koyabildikleri tek Satanist bilgi ise Anton Le Vay'ın şeytan kilisesinin resmi web sayfasından alıp, zar zor Türkçeye çevirebildikleri saçma sapan bilgilerdi. Hatta bazıları bu yazıları çevirmeye bile gerek görmeyip ya da beceremeyip yarı ingilizce yarı Türkçe kullanıyorlardı. Eminim ki bunların yüzde doksandokuzu Anton Le Vay'ın Kara İncil'ini bütün olarak, bir kitap halinde görmemişlerdi bile.

Bu Türkçe sayfaları hazırlayanların özenti çocuklar oldukları nereden mi belli?

Bu kitabın hazırlanışı sırasında tekrar internetteki Türkçe Satanizm sayfalarını aradım. Bir tane hariç ki, o da herhalde yeni açılmıştır,

hiç bir Türkçe Satanist site yoktu. Halbuki bu olayların zirvede olduğu dönemlerde bir sürü çocuğun açtığı, bir süre site vardı. O zamanki sayfalar ya kimse ilgilenmediği için kapanmışlar ya polis tarafından Hack'lenip kapatılmışlar. Şimdi internet Türkçe Satanizm sayfaları açısından tertemiz. Bu bile benim, bu işin ardında sadece bazı özenti çocuklar var, ciddi bir durum yok tezimi desteklemektedir. Neden?

Bunun sebebi açık. Şu anda dünyada ciddi bir siteyi tamamen takip edip kapatabilecek bir teknoloji yok. Bu iş o derece kolay olsaydı şimdiye kadar başta PKK olmak üzere Türkiye aleyhinde yayın yapan bütün siteler kapatılırdı. İnternette *(Tabii yabancı sitelerde)*, değişik uyuşturu madelerin nasıl yapıldığunı, esrar yapmak için nasıl bitki yetiştirildiğini detayı ile anlatan siteler var.

Bunun dışında Terörist siteler var. Amerika aleyhine yayın yapan siteler var ve Amerika bunları kapatabilme gücüne sahip değil. Özet olarak bir web sayfasını hack'lemek ve çalışamaz hale getirmek kolaydır fakat o sayfa ertesi gün ve çok ciddi bir sayfaysa bir kaç saat içinde yeniden açılır. Bir şekilde tamamen mi kapatıldı. O site derhal başka bir isimle devreye girer. Bununla başa çıkılamadığı gibi bir sayfayı hazırlayanların belirlenmesi ve yakalanması da mümkün değil.

Şimdi cahilin biri çıkıp da, "Ama o siteler yurt dışında, Türkçe Satanist sayfaları başka." demesin. Bu tür sayfaların hepsi zaten yurt dışındaki server'larda. Bu Satanist siteler "superonline.com" ya da "e-kolay" serverlarında yapılmıyorlar ki. Zaten onların hepsi denetim dışında.

Türkçe Satanizm sayfalarını yapanların en ufak bir saldırı karşısında korkup bir daha ilgilenmemeleri bile bunların özenti çocuklar tarafından hazırlandığının göstergesidir.

Ayrıca gene hiç bir aptal bana "Onlar izleri sürülür, kimlikler belirlenir korkusuyla siteleri ile ilgilenmediler." de demesin. dünyada böyle bir teknoloji olsa bankalarda milyon dolar dolandıranlar, banka hesaplarını karıştıranlar yakalanırdı. Evet böyle kimseler arada bir yakalanıyor fakat sadece parayı kendi hesaplarına geçirirlerse, bankadan parayı çekerlerken veya başkalarının kredi kartı numaraları ile alış veriş yapıp, aldıkları eşyayı kendi adreslerine göndertirlerse yakalanıyorlar. Hiç bir şekilde kendi adresi ile ilişki kurmayanlar, sadece yaramazlık olsun diye yapanlar asla yakalanamıyor. Demek ki, Türkçe Satanist sayfaları yapanlar da adreslerini ve kimliklerini kendileri, sayfalarına yazmadıkları takdirde asla belirlenemezler.

Ciddi bir kimsenin ya da kuruluşun açtığı site asla kapatılamaz. Şayet bir defa saldırıya uğrayınca bir web sitesi terkedilip, bırakılıyorsa o siteyi yapanlar öylesine, özentiden yapmış olan çocuklardır. Hem sıkıldıkları, hem korktukları için de, sayfaları bir defa hücuma uğradığı zaman, bir daha o sayfayla uğraşmazlar.

METAL MÜZİK DİNLEYİCİLERİ

Sanal Satanizm paniğinden, bu konunun yapay olarak körüklenip, şişirilmesinden ve cahilce yapılan takibatlardan en büyük haksızlığa uğrayanlar da Metal müzik sevenlerdi.

Yani şimdi, komik olacak fakat şöyle bir soru sormak istiyorum. Yahudiler sadece klasik müzik konserleri, Hıristiyanlar sadece

Opera, Müslümanlar ise sadece mesela Dede efendi, Satanistler de sadece Metal müzik dinlerler diye bir kural varmıdır?

Bazı politikacılar namussuzdur demek, bütün politikacılar namussuz demek değildir. Bazı Satanistler ya da haydi işi büyütelim, Satanistlerin çoğunluğu metal müzik dinliyorsa ki, bu doğru değil, metal müzik dinleyenlerin hepsi Satanist midir?

Saç uzatan ki, günümüzde artık saç uzatmak normal bir şey, küpe takan her erkek Satanist diye toparlanıp sorguya çekilebilir mi? Bu hangi insan haklarına, hangi demokrasiye uygundur.

Rock veya metal tarzı müzik dinleyen gençler kendi jenerasyonlarının modasına uyuyorlar. Belli bir kültüre uygun elbiseler giyiyorlar ve gene modaya uyarak, kendilerine yakıştırdıkları için dövme yaptırıyorlar.

Bizim zamanımızda da Asi gençlik vardı. durumu uygun olan gençler, deri ceketler ve kot pantololar giyip, motorsikletlerle dolaşırlardı. Dönemin müzik gruplarının kıyafetleri giyilirdi. Mesela Beyoğlunda,Yeni Melek sineması sokağında bir mağaza sadece Beatles türü ayakkabı satardı. Başka bir mağaza sadece bu grubun pantolonunu satardı.

West Side Story filmi gösterilene kadar erkekler sadece beyaz mont, beyaz gömlek giyerlerdi. Bu filmden sonra renkli montlar ve renkli erkek gömlekleri ilk defa piyasaya çıktı.

Şimdiki zamanda da müzisyenlerin kıyafeti bu yani cahilce bir şekilde Satanist kılığı denilen kıyafet ve görünüm. Yani sevilen ve dinlenen müzik topluluklarının görünüm ve kıyafetlerine bürünmek

Türkiye için bile yeni birşey değil. O zaman neden bu tantana. Sadece biz görevimizi yapıyoruz diyebilmek için mi insanlar toplanıp baskı altında tutuldular.

Gene o günlerde, hatırladığım kadarı ile bir psikologdu, bir televizyon kanalında dedi ki, Metal müzik son derece zararlıymış, çünkü bu şarkıların sözlerinde ölüm varmış, ölmektn öldürmekten bahsediyorlarmış. Tamam. O zaman İstanbul veya Anadolunun herhangi bir yerinde bir cinayet işlendiği zaman adamın ne dinlediğine bakılsın. Şayet evinde veya arabasında ya da bindiği minibüs hattındaki minibüslerde bir Arabesk kaset bulunursa O kentteki arabesk dinleyen herkes tutuklanıp, potansiyel katiller olarak sorgulansınlar.

Önce Türkçe'de dinlenilen ve adına Türk müziği denilen şarkılara bakın. Hepsi ölürüm, öldürürüm, sevgilim benim olmazsan öl. Sana bakanı öldürürüm. Ölürüm bu gece beni kimse tutamaz, Seni sevmyen ölsün ve daha benzeri binlerce şey. İster klasik, ister sanat müziği, ister türkü, ister yerli pop. İçinde ölüm olmayan kaç şarkı var bakalım.

Metal müzik insanı suça teşvik edermiş. O zaman bir kenar mahallenin en salaş birahanesinde oturup saatlerce içip, bir yandan da Yerli pop müzik veya arabesk olarak "Batsın bu dünya, Benim olmazsan öl" diye şarkı dinleyip, kendisini motive eden ve sonra da çıkıp kendisine yüz vermeyen kızı sekizyüz yerinden bıçaklayan, metal dinlemeyen vatandaşa ne demeli. O zaman arabesk veya yerli pop yasaklansın! Bırakın beyler bu aptalca lafları. Sadece kendinizin bilir kişi olduğunu zennettirmek için boyunuzdan büyük laf diyorsunuz fakat cahilliğinizi belirtmekten başka birşey

yapmıyorsunuz. Müzik, müziktir. Türü ne olursa olsun insanı suça teşvik etmez.

Bir de şu var. Diyelim ki, herşey doğru. Bu gençlerin hepsi Satanist. Çıkıp deseler ki, "Tamam biz öyleyiz. İnancımız bu. Anayasal hakkımız istediğimize inanırız. Şayet bir Satanist cinayet işledi diye bizi tutuklayacaksanız. Hapishanelerdeki bütün katillerin kimliklerine bakın ve kimliklerin 'Dini' haneinde hangi din yazıyorsa o dinin tapınaklarının kapısını tutup, çıkan herkesi olası katiller olarak sorgulayın." Bunu dedikleri takdirde ne olacak.

Fakat tabii yukardaki sözler bir varsayım. Gerçeğe gelice bu çocukların hepsi de masumdu çünkü hiç kimsenin Satanist'liği belirlenememiştir ve hepsi de serbest bırakılmıştır.

Gene söylüyorum ki, bir olayda belli bir müzik türünü, belli müzisyenlerin kılıklarını giyen gençleri terörize etmek cahilliktir fakat Satanist olan ve hatta Anton Le Vay'ın kilisesine resmen kayıtlı olan metal grupları da vardır. Fakat müzik ayrı birşeydir, suç ve sapıklık ayrı birşeydir. Bazı metalcilerin Satanist olması, bütün metalcilerin Satanist olması anlamına geliyorsa, bazı yerli pop dinleyicilerinin cinayet işlemeleri ve hırsızlık yapaları da bütün yerli pop dinleyizilerinin hırsız ve katil olmaları anlamınamı gelir. Hitler Vagner severdi. Neden bütün klasik müzik dileyicileri Nazi'likle suçlanmıyor?

TÜRKİYE'DE SATANİZM YOK MU?

Türkiye'de Satanizm bölümünün başından bu yana yazılanlardan sonra akla gelebilecek olan en mantıklı soru şudur, "Türkiye'de Satanizm yok mu?"

Var! Hem de, dört farklı aşamada incelenmesini gerektirecek gibi var. Buraya kadar olan yazıklarımda Satanizm'in Türkiye'de olmadığını değil, Satanizm olarak ele alınan şeylerin ve kişilerin yanlış olduğunu belirtmeye çalıştırm. Özetlemek gerekirse, suç örgütü halinde olan, İnsanları öldüren, ölmeye veya öldürmeye teşvik eden, Uyuşturucu kaçıran, dağıtan, satan, ayinlerinde İnsanları eden bir Satanizm yok.

Aşağıda Türkiye'de olan Satanizm şekillerini göreceğiz fakat bundan önce söylemem gerekir ki, bu Satanist kesimleri ayırabilmek için kullandığım, Kompleks Satanizm'i, Popüler Satanizm gibi isimler sadece ayırım yapabilmek amacıyla benim "Uydurduğum!" isimlerdir. Dünyada böyle bir ayırım yapılmadığı gibi burada ele aldığım kesimler de kendilerine böyle isimler takmış değildirler.

KOMPLEKS SATANİZM'İ: Popüler Satanizm yukarda anlatılan olaylarla ilişkilidir. Basın bu konuyu o derece işledi ki, Satanizm diye bir şeyin var olduğunu duymayan kalmadı. Bundan başka polis de Satanistleri araştırmaya başladı. Dolayısıyla da hayatta kendilerini ifade etmek içn hiç bir yol bulamayan bazı gençler sağda solda Satanizm'den bahseteye, kendilerinin Satanist olduklarını söylemeye başladılar. Bunların hemen hemen hepsi Satanizm'i kulaktan dolma bilen ve hatta hiç bilmeyen, sadece karşı cinsin ilgisini bu şekilde çekebileceklerini zanneden oldukça dar gelirli gençler.

Aslında bu kesimin, bırakın yabancı dildeki bir kitabı okumayı, internetteki Satanist sitelerdeki çok basit dille yazılmış olan bilgileri bile anlayabilecek kadar yabancı dilleri yoktur. Hatta lise veya yüksek okul öğrencisi bile olsalar kendi okullarında kötü öğrenci olan, hiç bir derste başarılı olamayan ve tabii yabancı dilleri de

Tarzancadan ibaret olan çocuklardır. Satanizm'den anladıkları ise deyim yerindeyse "Hava basmak" kendilerini karizmatik göstermekten ibarettir. Çoğunun düzgün bir aile hayatı da yoktur. Bu gençler ki, büyük bir çoğunluğu erkektir, bir kız arkadaş bulabilmek, kendilerini adamdan saydırabilmek için düzgün bir kıyafet giyip, mesela İstanbul!un, Bağdat caddesine çıkamazlar. Çünkü maddi durumları buna izin vermez. Fakat Satanist kılığı olarak bilinen bir, iki giysi ve teneke bir küpe, uzun ve bakımsız saçlarla bir kafede oturup Satanizm'den bahsederler ve gene kendileri gibi sorunlu olan iki veya üç kızın çevresine yirmi erkek olarak oturup cinsel özgürlükten bahsederek kızları yatağa atacaklarına inanırlar.

Yukarda bahsettiğim Şehriban Coşkunfırat cinayetini gerçekleştirenler buradaki tiplemenin en düşük seviyesinde olanlardır. Şundan hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır ki, bu çocuklar Satanizm lafını sağdan soldan duydukları için "Satanizm" dediler. Satanizm diye bir şeyi duymamış bile olsalardı, nasıl olsa birgün birisini öldüreceklerdi. Söz konusu kişilerin hiç birisi yabancı dilden Satanizm öğrenecek ve dil bilseler bile anlayabilecek kapasitede değildirler.

Maktuleyi öldürdükten sonra tecavüz eden kişi de şüphesiz ki, normal bir cinsel ilişki kuramayacak kadar kompleksli ve cinsel alanda kendisine güvenemeyen birisidir. Bunun Psikiyatri'de yeri vardır. "Nekrofili" ismi verilir. Küçük çocuklara cinsel tacizde bulunanlar da aynı psikolojiye sahiptirler. Sonuç olarak bu gibi durumlar hakkında birşeyler yazmak benim değil, bu gibi konuları araştırmış olan bir Psikolog'un yetki alanındadır.

Öldürülen kızın çantasını çalmaları bile onların sosyal ve maddi seviyelerini açıkça göstermektedir. Cinayet işleyerek hem zihinsel

kusurlarını göstermiş oluyorlar, hem toplumdan itilmişliklerinin, dışlanmışlıklarının intikamını alıyorlar. Bunlar Satanist değil, Sorulu ve yaptıkları şeyden dolayı dasapık ismine daha uygundurlar.

Gene aynı konuya yani Pop Satanis'tlerine dönersek. Bunları 60'lı yılların başındaki bazı tatminsiz ve silik gençlerle karşılaştırabiliriz. Hani salaş bir kahvede oturlar, Jean Paul Sartre'ın, Varoluşçuluk felsefesinden bahsederler, sanki herşeyi bilen olgun kişilermiş ve herşeye sahipmişler de kendileri vazgeçmişlermiş gibi davranırlar fakat içlerinde "Akşama ne yiyeceğiz?" diye düşünürlerdi.

Yetmişli yıllarda durum biraz daha değişti. O yıllarda moda akımlar sağcılık, solculuktu. Köyünden okumaya gelen kurnaz bir genç, cebine katlanmış bir "Cumhuriyet" veya "Yeni Ortam" gazetesini ismi dışardan okunacak şekilde sokarak, kendisinin aydın bir kimse olduğunu gösterirdi. Aslında bu tiplerin politik görüşler hakkında bir bilgileri de yoktu. Amaçları sadece karşı cinse karizmatik görünmekti. Sonuç olarak doksanlı yolların moda akımı da Satanizm oldu. İşte Türk tipi Satanizm.

POPÜLER SATANİZM: Bu kesim yukarda anlatılanlardan oldukça farklıdırlar. Bunlar da yaş ortalaması olarak oldukça genç olmakla beraber toplumun daha zeki kesimindendirler. Genellikle okullarında başarılı öğrencilerdir ve yabancı dilleri Satanizm'i iyi kötü bilmeye yeterlidir. Genellikle zengin ailelerin çocukları olmalarına karşılık ailevi sorunları vardır. Onlar da, ya bazı komplekslerden, ya yeterince ilgi görmediklerine inandıkları ailelerinden intikam almak için, ya kendi içlerindeki çelişkilerden dolayı yeni bir inanç sistemi bularak hayatı keşfetmek istemelerinden Satanizm'e ilgi duyarlar. Aslında maddesel olarak herşeyleri vardır. Bu kesimin çok azı basından etkilenerek Satanizm'e ilgi duymuştur. Onlar kendileri

araştırıp, bulurlar. Fakat onların da çoğu işi kız arkadaşlarına hava atmak ve arkadaş gruplarında dikkat çekmek ve lider olmak olarak görürler.

Yukarda ele alınan her iki kesimin de bildikleri tek bir Satanizm türü vardır ki, o da Anton Le Vay'ın modern Satanizm'idir. Şimdi, şayet hatırlamıyorsanız yukardaki sayfalardaki, "Anton Le Vay'ın Satanizm'i neden çok yaygındır?" başlıklı bölümü lütfen bir daha okuyun. İşte gene yukarda söz edilen, Türkçe Satanist web sayfalarını hazırlayanlar da, farkında olmadan veya bilerek yukardaki bölümde anlatılan Kompleks Satanistlerine bilgi veren de bunlardır. Yukarda anlatılan kesim çok şey bilirmiş gibi davranır fakat bir şey bilmedikleri için kimseye de bir şey anlatamazlar fakat bu kesimin çat pat bilgileri ve tabii sadece Le Vay Satanizmi hakkında bilgileri olduğu için çevrelerine Satanizm propagandası yaparak kendilerini adam yerine koydurtmaya çalışırlar.

Buraya kadar gördüğümüz Satanist kesimler en kısa ömürlü, gel geç bir hevesle Satanizme ilgi duymuş olan, en aptal fakat gerçeği aranırsa en tehlikeli kesimlerdir.

Bunların neden tehlikeli olduklarına gelince. Bu konu aşağıdaki, "Satanizm'in geleceği" başlıklı bölümde görülecektir. Gene belirtmek gerekir ki bu kesimlerin öyle, yukardaki bölümlerde anlatıldığı gibi ayinler yaptıkları, ciddi faaliyetler içinde oldukları, Çeteleştikleri filan da zannedilmesin. Bunların Satanizmi, "Ben Satanistim" diyerek karizmatik görünmeye çalışmak, kızlara kendi kafalarınca çekici görünmek ve çat pat birşeyler bilmekten ibarettir. Aslında kızlara çekici görünmek dedim ama bunlara yakınlık gösteren kızlar da aşağılık kompleksli, ailesiden ilgi görmeyen, maddi durumu bozuk

olduğu için diğer arkadaşlarına özenip, hınçlanan kompleksli zavallılardır.

TEKRAR HANGİ SATANİZM?

Şimdi ulaştığımız noktada, ilk bölümlerdeki bölüm başlıklarından birisini tekrarlamak zorundayım. Hangi Satanizm?

Aşağıda göecek olduğumuz ve Türkiye'ye ait olan iki Satanist yaklaşım şimdiye kadar gördüklerimizden de, bilinen Satanizm şekillerinden de oldukça farklı. Bunların dünyada tek olup, yeni birer ekol oluşturduklarını iddia etmiyorum. Alında bu ekoller, Satanizm türlerini anlattığım "Eski dine dönüş yanlıları" başlığı ile verdiğim türe çok yakınlar. Dünyanın değişik bölgelerinde benzer be hatta tamamen aynı fikirde olan bir çok Order var fakat bunlar Satanizm denilince hemen akla gelen Order'lar değil. Ayrıca çoğu Satanizm'le değil Pagan dinlerle veya Witchcraft ile ilgili kovanlar. Sonuç olarak aşağıdaki satanist kesimler en azından Türkiye'de bilinen Satanizm'e yeni bir bakış açısı getirmektedirler.

Söz konusu iki kesim ya da bunlara ekol demek daha doğru olur, göreceğiniz iki ekol, yukarda anlatılan Kompleks Satanizm'i ve Popüler Satanizm Satanistlerinden kalın bir çizgi ile ayrılmalıdırlar.

Herşeyden önce bu ekollerin izleyicileri belli bir yaşın üzerinde, iş güç sahibi olan, çevremizde yaşayan insanlardır. Bu ekoller şimdiye kadar asla söz konusu olmadılar ve medya önünde tartışılmayı da istemezler. Onlarınki, isterseniz sapık inanç deyin fakat sapık veya değil, bir inanç sistemidir. Her iki ekolün de ancak uzun deneme ve güvenilirliğine karar verdikten sonra başka kimselere açıldıklarına

inanıyorum. Kendi inançlarını, varsa ayinlerini ve yaşama tarzlarını da zamanı gelmeden ortaya çıkartmamaya kararlılar. Her iki grup aslında birbirlerini tanımazlar. Yukarda anlatılan Kompleks Satanizmi türü Satanistler ve Popüler Satanistler birbirleri ile ilişki ve etkileşim içindedirler fakat aşağıdaki ekollerin her biri diğer üç kesimle ilişkisiz ve iletişimsizdir. Benzer noktaları çoktur ve her iki grup da gerek okültizm konusunda, gerekse bu kitaptaki, buraya kadar anlatılan şeyler konusuda geniş bilgiye sahiptirler.

Bu iki ekol de, kendilerine bir isim yakıştırmadıkları için ya da yakıştırmışlarsa, bunları ben bilmediğim için, onlara birer isim uydurarak, istemeden isim babaları olmak istemediğim için burada sadece Birinci ekol ve İkinci ekol isimleri ile bahsediyorum.

BİRİNCİ EKOL

Bunlar daha çok Anti dinci yani Anti Yahudilik, Anti Hıristiyanlık ve Anti Müslümanlık görüşünde olan ve Satanizm çerçevesi içinde toplanıp, Satanizm'i benimseyen kimselerdir. Bu ekol İstanbul'da merkezlenmiştir ve başka yerlere yayıldıklarını pek zannetmiyorum. Okült ve dinsel konularda çok güçlü ideologları vardır. Kendileri ile kontak kurabilmem çok yeni olduğu için haklarında fazla bir dökümana ve bilgiye sahip değilim. Bilinen herşey burada yazıldığı kadardır.

Bu kitabın hazırlanışı sırasında kendilerine yazarak, ekollerini ifade edebilecek bir isim verip, veremiyeceklerini, sordum. Aslında böyle bir şeye gerek olacağını hiç düşünmemişler. Aldığım cevap aynen aşağıdadır.

Bizler, madde evreninin, metafizik katların yansıması olduğuna inanıyoruz. Herşeyin aslı, özü, üst boyutlarda. Siz de bir okültist olarak bunları iyi bilirsiniz.

Bu nedenle evrenin yaratılışı da aynı bebeğin yaratılışı gibi. Bir diğer deyişle bebek, evren yaratılışının benzer yöntemi ile oluşmakta. Bebek nasıl bir erkek ve bir dişi ile yaratılıyorsa, evren de aynı mantık ile oluştu. Bir dişi, bir erkek ilksel gücün birleşmesi ile. İÖ. 6000 tarihli kozmogonilerden başlayarak tüm inanışların temel düşüncesi zaten buydu, ama adı geçen gerçek, tek tanrılı dinler ile unutturuldu. Evren yaratılmışken, bir alt tanrı, bir vampir tanrı, bir çeşit labortuarda yaratılmış doğa dışı bir enerji, dişi ve erkeğe savaş açıyor ve yenerek evreni ele geçiriyor. Yönetebilmek için her şeyi bölüyor (Bu düşünceler de birçok eski paganist inancın temelini oluşturur). Böylece yeniden biçim veriyor ve yaratıcıyım diyor. Dişi ve erkek tanrı yenik oldukları için dünyaya ve insana kolay ulaşamıyorlar; çünkü insanın çevresi şeytanın (günümüzün tanrısı) öğretisi ve böylece uyandırılan, güçlendirilen gücü ile sarılı.

Onu yenmenin yolu insanın doğal içgüdüleri -doğal yapısı- ile yaşaması. Bu nedenle cinsellik
önemli. Böylece perde yırtılıyor ve gerçeklik insana ulaşıyor.

Yaratıcı erkek ilkeye ilk mağra insanından (İ.Ö. 8000) beri tapılıyordu. Çatalhöyük'de görülen boynuzlu tanrı o. Kimi zaman keçi, kimi zaman boğa boynuzu ile tapılıyor. Hep insana yardımcı. Seksüel, güçlü, iyi. Tek tanrılı dinler şeytan diye onun özelliklerini bozup insanı korkuttular.

Tanrıça da Çatalhöyük'tan beri her inanışta var. Besleyici, ana, seksi, hoşgörülü, şefkatli, uyarıcı. Satanistler -bize göre- sadece boynuzlu
tanrıya inanıyorlar; biz ise her ikisine de.

Ekol ismi olarak Nuith; hatta Ana tanrıça inancı da diyebilirsiniz.

Ve sorduğunuz için teşekkürler.

Yukarda da görüldüğü gibi, benim tarafımdan bir isme ihtiyaç duyulduğu için kendilerine Nuith ekolü ya da "Ana Tanrıca inancı" isimlerinden birisini uygun görüyorlar fakat bu konu aceleye getirilmiş birşey olduğu için, onları belli bir isimle tescil etmiş olmamak için ben aşağıda "Birinci ekol" ismi ile anlatmayı tercih ediyorum.

Çoğu ya düzgün sayılabilecek bir aile hayatına veya düzgün bir ilişkiye sahiptirler. Yani sıradan vatandaşlardır ve her birinin kendisine göre ayrı ve normal bir sosyal hayatı vardır. Öyle klan halinde yaşamazlar. Büyük toplantılar yapmazlar. Ayin, ibadet ve benzeri şeyleri de yoktur *(Bildiğim kadarıyla)*. Satanizm'i mantık ve edindikleri bilgiler sonucunda benimsemiş kimselerdir. Düşünce tarzları kitabımızın ilk bölümlerinde söz edilen Gnostik inançlara benzer. Fikirleri ve inançları bana verildiği kadarıyla aşağıda özetlediğim şekildedir.

İnanç veya görüşleri Feminizm'e daha yakındır. Günümüz dinlerinden önceki Tanrıça tapımı ile ilgilidir.

İddialarına göre Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık'taki Bildiğimiz Tanrı, gerçek tanrı değildir. Gerçek Tanrı olmadığı gibi insanı yaratan da o değildir.

İnsanın gerçek tanrısı bugün bize Şeytan ismi ile tanıtılan güçtür ve Şeytan kasıtlı olarak kötü tanıtılmaktadır. Aslında Şeytan iyiliğin, barışın, ruhsal dinginliğin, sarhoşluk ve cinselliğin Tanrısı'dır ki, bütün bunlar üç dinin Tanrısı tarafından yasaklanmış ya da en azından onun hoş bakmadığı şeylerdir.

Tanrı, yani üç dinin tanrısı, aslında gazabın, savaşın, öldürmenin, kanın, baskı ve depresyonun kötü tanrısıdır. Bu sayılan şeylerle ve bu şeylerin oluşturduğu yoğun, ağır ve kötü ruhsal enerji ile beslenir.

Savaşlar ve saldırgan düşünceler Kötü tanrının beslenmesine yarar. Tanrı için adam öldürmek, savaşmak ve tanrı için yapılan savaşlarda ölmek bu Tanrı'nın emri ve isteğidir ve bu da alenen insan kurbanı istemenin değişik bir şeklidir.

Bu fikirlerinden dolayı, Birinci ekol adıyla sınıfandırdığım bu toplum her türlü kavga ve saldırganlık düşüncesine karşıdırlar. Hatta bütün Satanist ekollerin hoşgörü ile baktığı büyü ve büyücülük gibi şeylere de karşıdırlar. Bu konudaki fikirlerine göre:

Büyü iyi amaçla ya da aşk büyüsü olarak yapılsa bile bir insanı baskı altına almaktır. Hele kötü amaçlarla, birisine zarar vermek, lanetlemek için yapılırsa hangi enerji kullanılırsa kullanılsın yani isterse Şeytan'a yönelik, ve Şeytan'dan enerji çeken bir büyü olsun hiç farketmez, mutlaka Tanrı'yı besleyecek saldırgan ve kötü düşünceler ve ruhsal enerjiler üretir. Bu yüzdendir ki, Kur-

> an'ın Bakara suresinde, Tanrı, insanlara büyü öğretmek için Babil'e iki melek gönderdiğinden bahsetmektedir. Yani hem yasaklamakta, hem teşvik etmektedir.

Tabii ki, burada özet olarak verdiğim fikirler bana uzun yazılar, mantıksal açıklamalar halinde ulaştırıldı fakat onların bütün olarak yayınlanabilmesi için kitabımızın tamamının bu ekole ait olması gerekir. Birinci ekolün ister Satanizm ister Din tabanında olsun, kurban konusundaki görüşleri aynıdır.

> Yaşamsal bir tehlike olmadan veya karın doyurmak amacı olmadan bir hayvan öldürülemez ve hayvanlara kötü muamele yapılamaz. Bayramlarda kesilen kurbanların fakirler için kesildiği tamamen yalandır. Bu hayvanlar kötü tanrının kan ihtiyacını karşılamak için boğazlanmaktadırlar.

Birinci ekol Satanistleri'nin görüşlerini özet olarak verdiğimi belirttim fakat kurban ve kan konusunda örnek olarak gönderdikleri yazı ve örneği, Ramayana'dan seçmiş olmaları bana ilgiç geldiği için burada daha az özetleyerek vermek istiyorum.

RAMAYANA

Önce Ramayana hakkında bilgisi olmayan okuyucular için onun ne olduğunu kısaca anlatıp, sonra Birinci ekolün görüşlerine geçmem daha uygun olacaktır. Çünkü Ramayana ülkemizde Doğu mitolojilerine meraklı birkaç kişi, UFO'larla ilgilenenler ve bazı spiritüalistler haricinde kalan kimseler tarafından pek bilinen birşey değildir.

Ramayana özgün olarak Sanskritçe yazılmış bir destandır. Günümüze gelene kadar Hindistan'daki bütün yerel dillere çevrilmiştir.

Ramayana'nın ne zaman oluşturulduğu belli değil. Çünkü onun ortaya çıkış dönemleri Efsanelerle dolu bir dönemdir ve tarihler çok fazla içiçe girmiştir. Ramayana yazıya dökülmesinden yüzlerce yıl önce de vardı. Kulaktan kulağa geçerek yazıya geçirilene kadar varlığını sürdürdü. En az M.Ö. 500 yılından beri mevcut olduğu zannedilmektedir fakat çok daha eski de olabilir. Ramayana'nın yaratıcısı oldan şair, Valmiki de efasanevi bir kişiliktir. Dış görünüm olarak bir kahramanlık destanı olan Ramayana'yı yirmibeş, otuz satırla özetlemem mümkündür.

Ravana adındaki kötü bir Tanrı, kendi takipçileri olan kötü cin ve demonlarla beraber bütün ışık tanrılarını yener ve hepsini kölesi yapar. Öyle ki, mesela mevsimleri kontrol eden tanrıya emir vererek kendi yaşadığı adayı devamlı olarak bahar havasında tutabilir. Ravana köle yaptığı tanrılara çok kötü davranmaktadır. Bütün tanrılar kendilerini kurtarmak için hepsinin babası olan Vişnu'ya binlerce yıl dua edip yalvarırlar. Vişnu kozmik yasalardan dolayı Ravana'ya, kendi olduğu yerden birşey yapamamaktadır. Onu öldürmesi de mümkün değildir. Bu yüzden Ravana ile karşılaşıp onu öldürmek üzere dünya üzerinde bir insan olarak doğar. Bu insan prens Rama'dır.

Vişnu sadece Rama olarak dünyaya gelmez. Kendi enerjisini bölerek hem Rama, Hem maymunlar kralı, hem Rama'nın kardeşi, hem de ilerde Rama'nın evlenecek olduğu prenses Sita olarak doğar fakat bu karakterlerin Rama dahil hiçbirisi kendisinin ne olduğunu bilmemekte, dünyada doğduğu kimliği ne ise onu bilmektedirler.

Rama, bazı olaylar sonucunda babasının sarayından sürgün edilerek, karısı olan Sita ve kardeşi ile ormandaki bir klübede yaşamaya başlar. Fakat Ravana Rama ile Sita'yı duyar. Sita'ya sahip olmak ister ve onu kaçırır.

Rama da dostlarıyla yola çıkıp, Sita'yı kurtarmaya gider. Yolda maymunlar kralını ve onun ordusunu da yanına alır.

RAMAYANA'DAKİ KURBANLAR

Rama, Ravana'nın kentini ve tabii kalesini, ordusu ile kuşatır. Ravana'nın bir oğlu vardır ve adı Indrajit'tir. Bu isim ona tanrıların en güçlü savaşçısı olan Indra'yı yendiği için verilmiştir ve İndra'yı yenen anlamındadır. Indrajit Rama'nın ordusuna saldırmadan bir gece önce "Nikumbhila" ayini adı verilen korkunç bir ayin yapar. Bu büyü sayesinde görünmez ve yaralanmaz olacaktır. Ayin için ormana çekilir ve sabaha kadar binlerce hayvan kesip, kurban ederek ayin yapar.

Destan, kesilen kurbanların bedenlerinin dağlar gibi yığıldığını, kanlarının nehirler halinde aktığını ve feryatlarından bütün ormanın inlediğini anlatır.

Ramayana destanına UFO'cular da büyük önem verirler. Çünkü, destanda, uçan daire benzeri savaş arabalarından, bu arabalardaki radar sistemlerinden, görünmezlik kalkanlarından, güdümlü, ısıya ve/veya harakete duyarlı roketlerden, nükleer bombalardan veya daha doğrusu bütün bunları çağırıştıracak şeylerden de bahsedilmektedir.

Destandan bu kadar bahsetmek yeter. Şimdi Birinci ekolün bu konudaki görüşlerini inceleyebiliriz.

> Ramayana'da anlatılan kurban töreni çok anlamlıdır ve Ramayana bize yani insanlara gerçekler hakkında ipucu veren efsanelerden

biridir. Şimdi şöyle düşünülmelidir. Ravana bütün Tanrıları yenmiş, sarayının zindanlarına zincirlemiş ve köle olarak kullanmaktadır. Kendisinden başka tanrı olarak bir tek Vişnu kalmıştır ki, o da zaten insan suretinde dünyada ve onun düşmanıdır.

Ravana, Rama'nın, Vişnu olduğunu bilmese bile, Vişnu'nun ona dost olmadığını bilir. Aslında ona hiç bir saygısı da yoktur. Pekiyi o zaman bütün bu kurbanlar kime, hangi tanrıya kesildi?

Yani Ravana ve oğlu kendi kendilerine mi kurban kestiler? Evet. Kurban bir tanrıya adanan, ondan istekte bulunmak için kesilen kurban değildi. Sadece kan ve ölüm enerjisi üreterek bundan güç sağlamak için yapılan öldürmelerdi. Buradaki kurbanlar, tanrının yani İndrajit'in kendi beslenmesi ve güçlenmesi içindi.

Buradan yola çıkarak Kan ve ölüm enerjisinin bazı tanrıları beslediğinin binlerce yıl önce bile bilindiği fikrine varabiliriz.

Ramayana'dan yola çıkarak destekleyebileceğimiz ikinci fikrimiz de şudur: Rama ile karısı cinsel enerji üretiyorlardı. Onların sevişmeleri sırasında bütün ormanının ışık ve renk içinde kaldığını destan anlatmaktadır. Ravana destana göre Sita'ya sahip olmak ister fakat bunun ardında yatan gerçek onun cinsel enerjiden rahatsız olmasıdır ve bunu önlemek istemesidir. Vişnu zaten bu amaçla kendisini bölüp, bir parçasını Sita yapmıştır çünkü dünyada iken bir insan kadını ile birlikte olursa Ravana'yı rahatsız edecek kadar fazla cinsel enerji üretemezdi.

Şimdi bu tanrıları günümüze uyarlayalım. Acaba hangi tanrı Kan istemektedir? Hangi tanrı savaşmayı ve kendisi için kutsal

savaşlar yapılmasını ve hangi tanrı kendisi için ölünüp, öldürülmesini istemektedir? Hangi tanrı herkesin kendisine her yıl bir kurban kesmesini istemektedir? Hangi tanrıya kesilen kurbanlar tıpkı destandaki gibi, dağlar gibi yığılmaktadır. Hangi tanrı cinselliği yasaklamakta, kısıtlamakta, günah saymakta yani cinsel enerjiden rahatsız olup, zarar görmektedir?

Bunlara karşılık, hangi tanrı cinselliği serbest bırakıp, cinsel enerjiden hoşnut olmaktadır? Hangi tanrı savaş ve ölüm değil, sanat ve bilim ve bilgiye önem vermektedir?

Burada sorulan sorulardaki, birinci tanrının hangisi olduğunu bulmayı size bırakıyoruz. Bu konuda sözümüz yok fakat ikinci tanrının Şeytan olduğunu açıkça söyleyebiliriz. Bu durumda kan ve kurban isteyen günümüzdeki Tanrı hangi tanrı ise destandaki Ravana, onu sembolize etmektedir.

Birici ekol çevresinde toplanan kimseler, Allah ismini ya da Esmaül Hüsna'daki, Allah'a ait bir ismi yazmaktan ve tabii konuşurken teleffuz etmekten de pek hoşlanmıyorlar. Hatta Tanrı kelimesini kullanmamaya bile dikkat ederler. Sanırım adını teleffuz ederek bile Tanrı'ya enerji vermek istemiyorlar ve yazılarında gazabın tanrısı, Öbür taraf veya benzeri sıfatlar kullanıyorlar.

Serbest cinsellikten yanalar. Cinsel enerjinin Tanrı'ya zarar verdiğini ve cinselliğin bu yüzden kısıtlamalar altında olduğuna inanıyorlar. Bu görüşleri zaten yukardaki Ramayana ile ilgili bölümde vurgulanıyor. Belli bir siyasal görüşleri yok, daha doğrusu şeriatçı bir islam devleti olmasının dışında dünyayı kimin idare ettiğine aldırmıyorlar. İçlerinde, dinsel partiler

haricindeki her partiye oy veren vatandaşlar olduğunu söylüyorlar.

Ortaya açıkça çıkmayı ya da mesela web sayfası gibi yayınlarla fikirlerini açıklamayı ise, ülkenin henüz bunlara hazır olmaması ve devletin baskıcı tutumu ile karşılaşmayı istememeleri ile açıklıyorlar.

Örnek olarak da Yahova Şahitlerini gösteriyorlar.

> Yahova Şahitleri bir Hıristiyan örgüt. Yasal bir örgüt veya dernek. Dünyanın her yerinde gelişmişler. Buna rağmen Türkiye'de ağır baskılar altındalar ve yerli yersiz evleri polis tarafından basılıp, içeriye alınıp, iki üç gün tutulup bırakılmaktadırlar *(Bu konuda kişisel bir bilgi ve fikrim yok.)* Bu durumda bize neler yapmazlar ki. Ortaya çıkmak ve açıkça fikirlerimizi anlatmamız sadece Türkiye Avrupa Birliği'ne girdikten sonra olabilir. O zaman bize inanç özgürlüğü tanımak zorunda kalacaklrdır.

Birinci ekolün, İkinci ekol gibi fikirlerini ulu orta dağıtmasalar bile bana gönderdikleri düşüncelerinden bazı açıklayıcı alıntılarla bu bölümü kapatıyorum.

> Öncelikle cinsel özgürlük; ama ardından sadakatten de söz etmek gerekiyor. Cinsel özgürlük adına acı yaratmak yanlış. Acı, sadece O'nu *(Tanrı)* besliyor. Hem eş, çocuk kadar kutsal. Ama bu eş ile birlikte çok eşli olunmayacağı anlamda değil. (Tabii becerebilenler için bu) Seks dostluğun da başlangıcı. Ya da dostlar arasında paylaşılacak en güzel olgu. Seks suçlarını yaratan seksin kötü olması değil, seksin baskı altına alınmış

olması. Serbest olduğunda tertemiz bir duygu. Keyifli, dost, rahatlatıcı, acı giderici, barıştırıcı. Homoseksüel / biseksüel / heteroseksüel... her nasıl olursa. Eş yokken kendi başına. Fahişelerle en ayaküstü yapıldığında bile en azından saçilen fahişeye yönelik bir beğeni söz konusu. Beğeni de pozitif enerjinin ilk uyanışlarından.

Sonra anlayış; diğer yanağını çevirmek değil. Biraz sakince beklemek ve hata yapanla, onun yöntemini kullanmadan çarpışmak. İntikam değil; çünkü Müntekim onun *(Tanrı)* adı. Hak aramak değil; çünkü Hak da onun adı. Dostluk ve paylaşma. Olumlu düşünmeye çalışmak; ama felsefe benzeri derin düşüncelerden kaçmak; çünkü düşünceler onun askerleri. O bir hava tanrısı. 4000 yıldır, hep hava tanrısı olan baştanrılar O'dur. Ve hava kartı Tarot'ta bile bela yaratandır ve akıldır. Ve neşe. Bu da çok önemli. Gülmek. Zorlanarak da olsa. Tanrıçanın gülüş ve aşk (seks) tanrıçası olmasının ardındaki mesaj onun kahkaha ve cinsellik olan yerde var olamaması.

Dişiler için en büyük erdemler: Seksi olmak, ana olabilmek, besleyici olabilmek, temizlik. Erkeğe saygı; çünkü o erkek tanrının tezahürü. Erkek için en büyük erdem: Kadına saygı; çünkü o yaratışın fazlasını taşıyan ve erkeğin yarısı olan (XX, XY kromozomu meselesi). İnsana saygı; çünkü herkes tek bir bütünden bölündüğü için sonuçta ikiz.

Ve bunları yapmanın çok zor olduğunu, kimsenin doğru dürüst yapamayacağını, bunları başaran bir ruhban ve üstün pozitif sınıfın olmadığını, herkesin elele bu iş için çabalayacağını bilme.

Kadınların en önemli eylemlerinin seks enerjisini uyandıracak gibi davranmaları; çünkü O'nu yenecek olan cins kadınlar. Kadınlar üstün değil, sadece daha az hükmediliyor onun tarafından. Bu nedenle anaerkillik.

Ve güçlü olmak: Zamanı gelince (ki bu zamanın geldiğini anlamak bilgelik işidir) ezilmemak, karşı koymayı bilmek, sahip olunanları korumayı becermek. ve en önemlisi: Bunu yaparken O'nu uyandırmamak. O en çok savaşlarda yaşar.

Son bir mesaj: Onu yenmenin bir yolu neşe ve cinsellik ise, diğeri ise korkuyu yenmek. Plan yapmamak, günlük yaşamak, düzen'den statükodan kaçmak; değişimi doğal karşılayıp, güvenliğe sığınma adına değişime direnmemek.

Evet, Birinci ekol olarak isimlendirdiğim ekol hakkında söyleyebileceklerim, elimdeki bilgilerin kısıtlı olmasından dolayı şimdilik bu kadardır.

İKİNCİ EKOL

Bunlar da aslında bir gizli toplum. Burada gizli örgüt sözünü kullanmıyorum çünkü örgüt değiller. Aslında yukarda anlattığım Birinci ekol de, buradaki İkinci ekol de örgütleşmemeye dikkat ediyorlar.

İkinci ekol gizli toplum olmalarına rağmen zaman zaman kendilerini açığa çıkartıyor- daha doğrusu fikirlerini yaymaya, başka insanları haberdar etmeye çalışıyorlar. Bunu da internet ve e-mail yoluyla yapıyorlar. Anladığım kadarı ile zaman zaman rastgele seçtikleri veya buldukları e-mail adreslerine kendi fikirlerini taşıyan yazılar ve

aşağıda görecek olduğunuz kitaplarını gönderiyorlar ve kendileri ile ilgilenip, cevap yazanlarla mail'leşiyorlar.

Söz konusu mail'leşmede bütün fikirlerini ve bilgilerini gönderiyorlar fakat hiç bir zaman karşılıklı bir görüşmeye girmiyorlar. İstedikleri, gruplarına yeni insanlar katmak ve mesela toplu ayinler yapmak değil. Sadece fikirlerinin bilinmesini ve insanların gerekirse kendi çevrelerinde bağımsız, birerli, ikişerli guruplar olarak bu fikirlere inanmaları ve din karşıtu düşüncelerin yaygınlaşması. Bu konuda da aceleleri yok. Birinci ekolün tersine bunlar, İstanbul dışında da yaygınlaşmış durumdalar çünkü fikirlerini yaymaya çalışıyorlar.

İkinci ekol Satanitleri'nin, Birinci ekoldekilerden en büyük farkları bunların daha saldırgan olmaları. Birinci ekol Müslümanlık ve diğer dinlere kabul edilebilir ölçülerden fazla eleştiri getirmiyorlar ve kendi işlerine bakıyorlar fakat İkinci ekol yazılarında Müslümanlığı ağır şekilde eleştirip, yerden yere vurmaktan çekinmiyorlar.

Müslümanlığa fazla saldırmalarını da, bir İslam ülkesinde yaşamalarına bağlıyorlar. "Hıristiyan ülkede yaşasaydık, Hıristiyanlığı eleştirirdik. Herkes kendi kapısının önünü süpürürse kent tertemiz olur." düşüncesindeler.

AYETLER KİTABI

İkinci ekolün, Birinciden ve biraz daha ileriye gideyim, Dünyadaki bilinen Satanist ekollerden en büyük farkı ellerinde bizzat Şeytan tarafından vahyedilip, yazdırıldığıı iddia ettikleri bir tekst bulumasıdır.

Anton Le Vay'ın kara incili bile onun tarafından yazılmış bile değil, toparlanmıştır. Şeytan tarafından vahyedildiği öne sürülen bilinen tek metin Yezidilerin, yukarda görmüş olduğunuz kutsal kitaplarıdır. Buradaki Ayetler Kitabı ise tamamen kendisine özgü bir metindir. Gerçekten Şeytan tarafından mı vahyedildi yoksa bir delinin hezeyanımıdır? Bu konuda bir fikrim yok. Olması için de üzerinde düşünmedim. Bu konu hakkında karara varmak okuyucunun kendisine aittir. Bilinen tek şey bu kitabın Türkiye'de yaşayan bir insana, Türkçe olarak vahyedildiğinin iddia edildiğidir. Kitabı vahiy olarak alan ya da yazan kimsenin kimliği biryana, cinsiyeti bile belli değildir.

Tabii ki, kitabın kaynağı hakkında fikrimin olmaması onun hakkında bazı eleştirilerimin olmaması anlamına gelmez.

Kitap çok fazla Tevrat ağzı ile yazılmış. Tabii Tevrat'ın Türkçeleştirilmiş yeni halini okuyanlar için bu sözüm birşey ifade etmeyebilir. Bunu anlayabilmek için Tevrat'ın, 1970'lerde, kitabı Mukaddes şirketi tarafından, İstanbul'da basılmış olan şeklini okumak gerekir.

Evet kitap bir çok yerde "Ve" sözü kullanarak , Takdime ve benzeri sözlerle tamamen Tevrat ağzı. Bunun dışındaysa, Gene yukarda gördüğünüz, Aleister Crowley'nin Liber Al isimli kitabını andırır ve yer yer de ondan alıntı yapılmış gibi bir havaya sahip fakat bu noktalar da, karşılaştırmaları yaparak, okuyucunun kendi vereceği kararlardır.

Galiba bütün dinsel tekstlerde kurulan cümlelerin çarpık çurpuk, oldukça uzun, "Ve" lerle birbirine bağlanması bir göksel moda ve Şeytan da bu modaya uymuş. Çünkü kitabın dili günümüzün dil anlayışından biraz farklı görünmekte.

Şunu da eklemeliyim ki, Kitabın başındaki ve sonundaki Latince sözler açıkça yukarda görülen Kara Ayin'den alınma. Hail Satan sözü de gene gördüğümüz gibi Anton Le Vay'ın yazılarında ve ayinlerinde sıkça kullanılıyor. Bu açıdan bakınca bana, Şeytan, kitabını vahyederken bazı özentilere kapılmış gibi geliyor.

İKİNCİ EKOLÜN GÖRÜŞLERİ

Bu kesimin görüşleri de bir çok açıdan Birinci ekolün görüşlerine benzerlik göstermektedir. Özet olarak burada da Şeytan iyi tanrı, bildiğimiz Tanrı ise Kötülüğün, kötü tanrısıdır. Kurban ve kan konusundaki görüşleri de tamamen örtüşmektedirler. Buna karşılık İkinci ekol Müslümanlık hakkında da olumsuz düşünceler ileriye sürerek, Kur-an'da bile Şeytan'ın karıştırdığı bir çok şey olduğunu ileriye sürerler. Aşağıda bunlara bir örnek vermeye çalışacağım. Çalışacağım diyorum çünkü onların fikirlerini biraz yumuşatarak vermem gerektiğini düşünüyorum. Çünkü, bir kitap yazılırken kitabın okuyucusu olan insanların değerlerine saldırmamak, saygılı olmak gerektiğini düşünmekteyim. Sonuç olarak onların düşüncelerinin tam bir tanıtınımı yapmak değil, okuyucuya onlar hakkında fikir vermek durumundayım. Dolayısıyla bu fikirleri daha önce internet üzerinde almış olan hiç kimse beni yazılarda tahrifat yapmakla suçlamasın. Suçlamalarına da gerek yok. Evet öyle. Tahrifat yapıyorm. Çünkü verdiğim kadarı da sizlerin fikir edinmenize yeterli olur.

Birinci ekol büyü ve benzeri etkileri hoş görmezken ikinci ekol, Hak eden kimseye her şekilde zarar verilmesine sıcak bakar ve birinci ekolün asla saldırgan olmamak fikirlerini, İsa syndromu olarak isimlendirirler. Hani, "Bir yanağına tokat atarlarsa ötekini çevir." sözü.

Her iki ekolün de cinselliğe ağırlık vermelerini ise gene her iki ekol, Tanrı'nın cinsellikten zarar görmesi ve Tanrı'nın kanla, Şeytan'ın cinsellikle enerji alması ile açıklıyorlar.

Bu kesim, diğerleri gibi Feminizm değil fakat bunlar da cinsler arasında gerek her türlü hak, gerekse yönetim açısından bir fark görmüyorlar.

Şimdi, kendileri ile yazışanlara gönderdiklei bilgi notlarından en masum sayılabilecek olan bir tanesine göz atabiliriz.

GERÇEK ŞEYTAN AYETLERİ

(ÜÇ DİNİN KUTSAL KİTAPLARI SATANİST ÖĞRETİLERLE KARIŞIKTIR)

a) Salman Rüşdi'nin kitabı hakkında birkaç söz:
Yıllar önce Salman Rüşdi, "Şeytan Ayetleri" isimli romanını yazıp, dünyada büyük gürültüler koparttığı zaman, uzun süre çok heyecenlı bir bekleyiş yaşadık. "Acaba bu kitap, Kur-an'daki bildiğimiz, Şeytan tarafından yerleştirilen ayet ve öğütleri mi açıklıyor, bu konuda geniş bilgi mi veriyor? şeklinde düşündük. Arkadan, Humeyni, Salman Rüşdi için ölüm fetvası verince bu zannımız daha da güçlendi. Büyük uğraşlar sonunda söz konusu kitaptan bir tane getirtmeyi başarınca gördük ki, kitabın bizim zannımızla hiç bir ilgisi yok ve sadece zaten yüzlerce yıldan beri bilinen fakat fazla ortaya dökülmeyen bir olayı işliyor. Bu olay nedir?

NECM SURESİ OLAYI:

Muhammed, Mekke'de Kur-an okur veya daha olası olarak vahiy alırken transı sırasında Necm suresini okur. Bulunduğu yerde Eski dinin müridleri olan Araplar da vardır. Bulunduğu yer de bir ihtimal Kabe'dir. Fakat nerede olduğunun önemi de yok. Muhammed sureyi okur. Sıra 19 – 20 – 21 – 22 - 23. Ayetlere gelince Kabe'de o zamanlar bulunan Lat, Menat ve Uzza isimlerindeki en büyük üç tanrıçayı öven bir şiir söyler. Bu şiir dönemin Arapları tarafından zaten bilinen birşeydir.

El Late vel Uzza ve Menates Salisete Luhra
Tilke Kavanikül ıla
Ve innekel şefaate hünnel Turna

Lat ve Uzza ve üçüncüleri olan Menat
Bunların şefaatleri kesinlikle umulur
Ve bunlar yüce kuğulardır.

Ayetler bitince Muhammed secde eder. Aynı anda kendi tanrıçaları da övüldüğü için eski dinin mensubu olan Araplar da onunla birlikte sede ederler. Muhammed'in kendi tanrıçalarını övmesiinden dolayı şaşkın durumdadırlar. Daha sonra Cebrail, Muhammed'e müdahele ederek söz konusu ayetlerin kendisine Şeytan tarafından verildiğini ve sureden çıkartılmaları gerektiğini söyler. Bunun üzerine söz konusu ayetler aşağıdaki şekilde değiştirilir:

NECM SURESI

Elmalılı Hamdi meali:
19-Siz de gördünüz değil mi Lat ve Uzza'yı?

20-Üçüncü olarak da öteki Menat'ı?
21-Size erkek, O'na dişi öylemi?
22-Öyle ise bu çok hayıflı (haksız) bir taksim!
23-Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve babalarınızın taktığı kuru isimlerdir. Allah onlara öyle bir saltanat indirmedi. Onlar yalnız zanna ve nefislerinin sevdasına uyuyorlar. Oysa Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren geldi.

Tabii ki söylemeye gerek yok ama buradaki ayetler Muhammed'in ilk okudukları değil, sonradan değiştirilmiş olanlardır. Bu olay yaşandığı günden beri hiç unutulmamış, çok güvenilir Hadisçiler tarafından tasdik edilmiş, kayıtlara geçmiş bir olaydır. Bu çok sayıdaki hadisçiye örnek olarak Buhuri gösterilebilir. Buhuri, Es Sahih isimli eserinde bu olayı tasdik eder. Gene XV. Yüzyılın en ünlü hadisçilerinden Celalüddin Suyuti ve İbn Hacer (El Askalani) olayı doğrulamışlar ve sağlam kabul etmişlerdir.

Kur-an'daki Hac ve İsra surelerinde de bazı ayetler vardır ki, bunlar bazı yorumcular tarafından Necm suresi olayının düzeltilmesi ile ilgili uyarı olarak kabul edilirlerken bazı yorumcular tarafından da aynı olay için uyarı değil de açıklama şeklinde kabul edilirler.

Bu ayetleri ve gerçekte neyi anlattıklarını aşağıda daha farklı bir yorumla göreceğiz. Salman Rüşdi konusunda söylenebilecek fazla birşey yok. O zaten bilinen bir olayı romanında kullanmış olan sıradan bir yazardır. Yazdıklarında da Müslümanlığı rencide edecek birşey yoktur fakat Müslümanlar bu işten korkuç şekilde alınırlar ve kendi Kötü tanrıları, kendi hakkını ve onurunu korumaktan aciz olduğu için Salman Rüşdi'yi öldürme kararı alırlar.

Gerçi bunda da hala başarılı olmadalır fakat zihniyetin korkunçluğunu anlamak için öldürmeleri de gerekmez zaten. Bir olay vardır. Eski din bilginlerinin en güvenilir olarak kabul edilenleri de bunu kabul etmektedirler. Aslında Salman Rüşdi'nin idam fetvasını verenler de bu olayı ve doğru olduğunu bilmektedirler fakat onların zihniyeti doğru bile olsa işlerine gelmeyeni yok saymak, söyleyeni de yok etmek üzerine kuruludur. İşte islam zihniyeti budur ve buyüzden de yüzyıllardan beri kur-an meali yani çevirisisini okumayı bile yasaklamışlar sadece birkaç kişinin okuyup, cahil sürüsüne kendi yorumlarıyla anlatmasına izin vermişlerdir.

Gerçek Şeytan ayetleri ise Kur-an'ın her yerinde dolu dolu bulunmaktadır. Bunların hepsini ya da bilebildiğimiz kadarını sırası geldikçe göreceğiz. Salman Rüşdi'nin kitabını ilk duyduğumuz zaman, bildiğimiz ayet ve bazı olayların hepsinden veya en azından bir çoğundan ve bunların neden yapıldığından bahsediyor zannederek heyecan duymuştuk fakat sonunda onun sadece bilinen tek bir olayı işleyen sıradan bir roman olduğunu anladık.

Yukarda anlatılan Necm surei olayı Şeytan ayetlerinin en belirginidir çünkü Şeytan bunun belirli olmasını istemiştir. Bu olay gerçekleştirilerek belli edilmek istenen bazı şeyler vardır.

Şeytan Kur-an'a istediği zaman istediği müdaheleyi yapabilirdi. Bunun en belirgin örneği Necm suresi olayıdır. Bu Vahiy gerçekleşirken ne Muhammed ne olduğunu anlayabilmiş ne Cebrail ve ne de Onun tanrısı olayı engelleyebilmiştir. Demek ki, Şeytan istediği her an Muhammed'in vahiylerine müdahele

edebilecek ve onun ayetlerini istediği gibi değiştirebilecek durumdadır.

Necm suresi olayında gizli bir anlatım olmaması, Ayetlerin anlamlarını karıştıracak birşey, belirsiz bir değişiklik gibi şeyler yerine açıkça bütün Arapların zaten bildiği bir şiirin okunması sadece bunun yapılabileceğini ve yapıldığını ispatlayabilmek ve ilerde yaşayacak olan insanlara ve mesela bizim çağımıza bir mesaj vermek içindir.

Buyüzden böyle hemen anlaşılabilecek olan bir şiir okunmuştur. Halbuki Şeytan, Kur-an'a kendi takipçileri tarafından anlaşılabilecek olan yüzlerce ayet koymuştur. Kendi yolundan gidecek olanları koruyacak hükümler getirmiş ve izleyicilerine yönlendirmelerde bulunmuştur.

Yazının bundan sonrası, buradakinin beş katı kadar uzayıp gitmektedir fakat düşünce tarzının anlaşılabilmesi için bu kadarı da yeterlidir ve kitabımızın boyutları ile orantılarsak üzerinde fazla durmuş bile sayılabilirim. Şimdi İkinci ekolün Ayetler Kitabı'nı görebiliriz.

AYETLER KİTABI

In nomine Magni Dei Nostri Satanus

I

1. Ben varım. Vardım. Ve var olmaya devam edeceğim. Sonsuza kadar ve sonsuzdan öte var olacağım!

2. Üzmez beni, sevmeyenlerimin ve cahillerin taktıkları isimler. Aksine, tüm ihtişamımı koyar ortaya onlar. Benden ve adlarımdan gelir, bütün ilerletici ve asil ve başkaldırıcı duygular. Albız benim; Mara benim; Seth benim; Loki derler bana; Benim, Satan Olan ve Satanas; Satanus'um ben. İblis'im; Şeytan'ım ben, içinizde Kaynayarak Uyuyan.

3. Lucifer dediler bana, kötülüğü anlatmak için. Halbuki, ışık ve güzelliği anlatırdı Lucifer. Ben kötüyüm bu düzen için; ama değilim asla kötülük.

4. Beni anlamak, insanın kendisini anlamasıdır. Ama sadece beni anlamanın, insana bir faydası yoktur. Kendini anlamak isterse, bunun faydası vardır.

5. Ben olduğum öğretildi insana hep, kendisinin, olumsuz yanının. Aslında, tam tersidir durum. Ben, İçinizdeki İsteğim aslında. Nasıl olur da, o şeyin kötü yanı olabilir; bir şeyin ta kendisi?

6. Ben Bir'im ve Öz'üm; ama kendi elbisesini giydirir bana, her kavim. Teklikten çokluk olurum böylece; ama bu da beni üzmez veya endişelendirmez.

7. Herkesin içinde olan, kendi Öz Tanrı'sıyım ben. Hiçbir kabilenin ya da kavmin özel tanrısı olmadığım gibi; hiçbir kabile beni sahiplenerek, üstünlük sağlayamaz. Benim öğretime uygun değildir; Arapların ve Yahudilerin, özel tanrılarıyla kendilerini ve aynı şekilde kendi dil ve geleneklerini yüceltmeleri.

8. Sevinç bendedir. Zevk benim. Bende yatar bütün özgürlükler. Ben kurtarırım zihinleri her baskıdan; insanı her tanrının köleliğinden. Ben, insanların hepsindeyim; ama insanlar da benimdir. Ama bilmezler bunu, çoğu.

9. Benim savaşım, sizin içinizdedir. Bütün insanlar benimdir demiyorum. Ben, bütün varlıkların içinde yaşayan Öz'üm diyorum. Size, şah damarınızdan daha yakın değilim. Ben zaten Siz'im.

10. Ben, hiçbir zaman savaş vemek istemediğim gibi; sizin için de savaşmam. Aksine, siz, benim için savaşırsınız. Çünkü bu savaşınız, sizin içindir aslında. Sizin savaşınız, Küçük Savaş ve Büyük Savaş'tır.

11. Küçük Savaş, sizi anlamayanlara karşı verdiğiniz dayanma ve direnmedir. Ve size düşman olanlara verdiğiniz savaştır. Ve hayata karşı verdiğiniz savaştır. Ve Küçük Savaş, kendinizi ifade etmenizin savaşıdır.

12. Büyük Savaş, en zorudur. Büyük Savaş kendi içinizdedir. Zordur, çağların şartlanmalarını yıkmak. Kendinizle yüzleşmektir Büyük Savaş. Kendini kabul etmektir Büyük Savaş. Kendi gerçek istek, ihtiyaç ve zayıflıklarını keşfedip, kabul etmektir Büyük Savaş.

13. Benim seçkinlerim, en önce Büyük Savaş'a başlamalılar. En önce, kendinden utanmamayı öğrenmeliler, kendilerine karşı.

14. İnsan, daima, kendisine öğretilen, Doğru denilen kurallar ve kalıplar içinde yaşar. Tembeldir; gözündeki at gözlüklerinin izin verdiğinin dışına bakmakta. Bunu yenmektir, Büyük Savaş. Kendi zayıflıklarını kabul etmeden, aydınlanamaz insan.

15. Hiçtir, Küçük Savaş'ın zorluğu; Büyük Savaşı'nı kazanan bir kimse için. İnsanın, benim için savaşmasıdır; kendisini hür bırakması dinsel baskıdan, ahlaksal ve kalıplaşmış olandan.

16. Ben, İçinizdeki Işığım; binyıllardır sizden gizledikleri. Ben Düşünce'yim; Düşünme'nin ve Yargılama'nın Zevki'yim.

17. Her şeyin başından beri, Sönmeden Yanan Ateş'im ve her şeyin sonundan, sonraya kadar da Yanacak Olan.

18. Sevgi'yim, yüreğinizin derininde duyduğunuz. Benim sevgimdir, size yaşama ateşi veren.

19. Ben İsyan'ım. Benim, Savaşçı Olan. Çölün derininde, dağın tepesinde ve denizin derininde, gecenin korkusunda, karanlıklar içindeki bilgi ve vecd sarhoşluğunda, benim, Yanınızda Olan; siz bilmeseniz de.

20. Ben Işığım; Rengim; bütün renk tayfı benim; ama bana yakıştırıldı Kara Olan. Karanlık Olan'ım ben ve siyah, işte bu yüzden.

21. İçinizin, en karanlığa gömülen yanındayım daima. Ama bu karanlık, benim saklanmak istememden değildir. Beni sizden saklamak istemelerindendir, sizin üzerinize yığılan iman karanlığından.

22. Ben korku değilim, ama korkuldu benden; bu yüzden Korkunç Olan oldum ben. Her din, giydirdi bana en kötü elbisesini ve benimle korkutarak, hakim oldu insanlara.

23. Ben Çılgınlığım. Benim, Vecdin Sarhoşluğu İçinde Delice Dönen. Aydınlatır benim şimşeğim, akıllardaki hurafeleri. Kendimi gösterdimmi; alt üst olur bütün sahte dinler.

24. Ben Öğretmen'im, Gerçekleri Getiren. Ben, Işık Getiren'im ve Işığı Taşıyan. Ben veririm daima, gerçeğin bilgisini.

25. Ben, Haksızlık Edilen'im. Benim, hakkı yenmiş olan ve buna, gene sizin için katlanan.

26. Benim, Ateş Olan içinizde, hiç sönmeden yanan.

II

1. En başından beri bendim yanınızda olan. Sizi aydınlattım ve uyardım dönem dönem. Bunun için de çeşitli araçlarım oldu. Zaman zaman da kahinlerim geldi; şimdiki gibi, Dünya'ya yeni bir çağın başlayacağını haber verecek olan.

2. Ne zaman ihtiyacınız olduysa el uzattım size. Elimi uzatmam, bazen içinize doğarak oldu; bazen size verdiğim isyan duygusu ile. Bazen de kitaplarım oldu şimdiki gibi. Ama enderdir bu; az rastlanır.

3. Tek ve değişmez bir kitaba ihtiyacım olmadı benim hiç. Çağa göre değişir, kitapların hükmü de. Ama bu, kitaplarımın eskimesinden değil, sizin gelişmenizdendir. Bakın! Hiç size uyuyor mu, sahte dinin, yüzlerce yıl önce gelmiş olan kitapları şimdi?

4. Dünya'da, benim kitaplarım bazen oldu; bazen hiç olmadı; ama benim varlığım ve benden gelen mutluluk ve zevk, her zaman oldu. Sizi hiç bırakmadım. Benim kitaba ihtiyacım yok. Sizin tapınmanız da bana birşey sağlamayacağı gibi, bana güç de vermez. Ama bana tapmak, sizin zevkinizdir.

5. Kitaplarım, sizin ihiyacınız olduğu içindir. Benim tek bir kitabım yoktur. Gerçek kitaplarımdan biri olan bu kitabımda ne gizli bir anlatım, ne şifreli bir ifade ne de gizli semboller vardır. Ancak Bir iki tane istisna olabilir.

6. Kitaplarım, insanlar gerek duydukça, her kavmin kendi dilinde, öz olarak ortaya çıktılar, çıkıyorlar ve çıkacaklardır. Çok uzun olmaları da gerekmez. Çünkü kolaydır, anlayana ana fikrin anlatılması. Hiç bir kavme, diğer kavimlerin, ancak aracılar vasıtasıyla anlayabileceği çok özel dinler veya kitaplar vermedim; vermeyeceğim.

7. Bir dilde verdiğim kitap da, diğer bir dile anlamını kaybetmeden, çevrilebilir. Beni anlamak için ne İbranice bilmeye gerek vardır; ne Arap'a köpek olmak ve ne de Kilise'nin cahilliğine, akıl dışılığına.

8. Kitabım, başka dillere çevrilmek istenirse bunu yapabilir her bana inanan; ama benden size geçirildiği ilk özgün dilindeki kopyası, her zaman çevirisinin yanında olmalıdır. Onda yoktur önemli bir şifre, gizli anlatım ve de sembol. Bu, özgünlüğünü korumak içindir.

Çeviriden şüphe edilirse, bilen birisinin, özgün kopyasını görebilmesi içindir. Ve uyulmalıdır mutlaka buna. Ve Bölümlerimin, ne de Ayetlerimin sıralanışı değiştirilmemelidir.

9. Her çağda, açık ve gizli kahinlerim olmuştur. Onlar, insanlara sevinç getirmek içindir. Ama açıkça ortada olan kahinlerim, kendisine güveni olmayan aciz tanrının, cennet vaadlerine kananlar tarafından katledilmişlerdir. Bu yüzden benim kahinlerim, karanlıkta kalmalıdırlar. Özel görevle ortada olan ve de gerekince ortaya çıkacak olan bir, ikisi hariç.

10. Her insanın içindeki, En Karanlıkta Kalan Öğreti'yim ben. Bu yüzden benim rahiplerim ve kahinlerim, Karanlığın Rahipleri'dirler. Bu yüzden Karanlıklar Prensi de dediler bana.

11. Bu öğreti ve bilgi, herkes içindir ve en çok, kendi dillerinde geldiği insanlarım içindir. Ama isterlerse başka kavimler de onu izleyebilirler ve başka dillere de çevirebilirler ve başka kavimler de, sürüme dahil olabilirler. Ama gerekirse, onların ülkelerinde ve onların dillerinde de yeni rahipler çıkartmaya, yeni kitaplar yazdırmaya gücü yetenim ben.

12. Ben, Her Dili Konuşan'ım. İnsanları, anlamadıkları ve asla anlayamayacakları dillerdeki dinlere koyun olmaya zorlayan, Sahte Tanrı değilim ben. Ve benim kitaplarım, başka dillere çevrilince anlamlarını kaybetmezler.

13. Kitabım, kendisine ulaşıp da, beni kabul etmeyecek olanlar, kaybedecek olanlardır. Ama ben bunu, onlara tehdit olarak söylemiyorum. Onlara acıyarak, söylüyorum. Onlar köledirler. Kendi kölelikleri içinde boğulan ve ruhunu kısıtlayan. Ama inananlarım

bilsinler ki, ilk başta, benim sürüme dahlolacak olanlar ve benim seçkinim olanlar, az olacaktır. Bundan da, cesaretleri kırılmamalıdır. Tek bir kişi bile olsa, O, benim seçkin toplumumdur. Ama zamanla, her şey yeni düzene girecektir.

14. Ben, bütün insanlardayım. Herkesin içinde benden bir parça yaşar; ama insanların bir kısmı beni inkar eder... Sonradan gelen, sahte ve kendilerini kısıtlayan inançlara kanmıştır onlar. Bu yüzden insanlar arasında, ben de ayırım yaparım.

15. Bir grup vardır insanların içinde ki, onlar, koyun gibidirler. Onlar, aklı reddederler. Onlar, güdülmek isterler. Asla sorgulamazlar peşinden gittikleri ve kendilerine hiçbirşey vermeyecek olan Tanrı'yı. Ve de, başkasının sorgulamasını da kabul etmezler. Onlar, Dünya'da sömürülürler veya kendilerinden olanları sömürürler. Kendi ahlaksal ve dinsel inançları için kan döküp, işkence yaparlar; ama ölünce, Cennet'te, bunun ödülünü alacaklarına inanırlar.

16. Bir grup vardır ki, onlar, bir şeye inanmazlar; ama onlar daha yakındırlar benim aydınlığıma. Çünkü onlar, zihinlerinin uyuşturulmasına izin vermeyenlerdir ve onlar, isyan edenlerdir ve onlar, sorgulayanlardır.

17. Ve bir grup vardır ki, onlar, benim seçkinlerimdirler. Onlar beni tanır; benim şeriatımla yaşarlar. Onlar azdır ve seçkindirler. Ama onlar, seçkin olmayı seçilerek, elde etmediler. Kendi akılları ile yolumu buldular ve beni tanıdılar. Böylece seçkinlerden oldular.

18. Ey seçkinlerim! Benim sevincimi yayın Dünya'ya. Beni tanıtın. Bana hizmet edin. İbadetimin sevinci sarsın Dünya'yı; ama yobazlar ve cahiller toplumunda, kendinizi açığa çıkartmayın. Sizi sürek avıyla

avlamalarına imkan ve izin vermeyin. Karanlıkta yayın benim bilgimi ve gizlice.

19. Benim ibadetimi tanıyan ve sevincine eren, beni terkedemez asla; ama acı veren dinlerin kuralları ve yapay ahlak kavramları, insanların, beni, benim ibadetimi tanımalarını önlemek ister.

20. Kim ki, aydınlanır ve içeriye alınır, O, ebediyen kurtulur hem bu hayatta; hem ölümünden sonra. Benim bilgimi, benden gelen bilgiyi ve benim temsil ettiğim bilgiyi alan, ebediyen kurtulur.

21. Ben Bilgi'yim. Hem tenin zevki, hem aklın bilgisi yalnız bende ve benim inancımdadır. Lanet olsun, bilgiyi yasaklayan dinlere! Lanet olsun, imanı aklın önüne geçirenlere! Onlar, insanlığın kanserli uzuvlarıdırlar. Onlar engeller bilginin akışını. Onlar yok eder akılcı olanı. Onlar hapseder insanı, kendi beyninin içine.

22. Bütün sayılar benimdir; ama beni hep tek tanrıyla kıyasladılar. Bu yüzden benim sayım çift sayılardır. Bire karşı ikidir sayım. Ben, bir yerin özel tanrısı değilim. Ben herkesin içindeyim; bu yüzden benim bu kitabım ki, o, en güçlüsüdür ve benim kahinim ne doğudan çıktı, ne de batıdan. Kahinim, İki kıtanın tam ortasında ve doğuyla batının arasında ve iki denizin arasında olan ve iki parçaya bölünmüş olan, kadim kentten çıktı ve orada yazıldı kitabım ki, o, size özgürlüğünüzü getirecek.

23. Beni ve bilgimi istemeyenler, kendileri bilirler. Benim dinime ve benim ibadetime ve benim bilgime ve benden gelen bilgiye, kimse, kılıç zoruyla sokulmaz. Ne haçlı seferim vardır; ne engizisyonum ve ne de kutsal cihadım. Benim sürüme dahlolanlar, zevkle gelmeli. Bilerek gelmeli. Ve kendisini anlayarak, gelmeli ve özgür olmalı.

İhtiyacım yok; çobana ihtiyaç duyana, ne de kılıç korkusundan gelene.

24. Benim kahinim ve rahiplerim ve benim rahibelerim, sahte dinlerin sahte rahipleri ve sahte imamları gibi, insanları cehennem korkusu ile toplamamalı; kılıçla zorlamamalı.

25. Başka tanrıya inananları ateşte yakmaya da gerek yoktur. Onlar, zaten kendi ruhlarının köleliği ile yanmaktadırlar.

26. Korkmayın korkularınızdan! Üstüne gidin sıkıntılarınızın ve utançlarınızın. Ancak böyle yenersiniz kendinizi. Suya düşmekten çok korkan bir kimsenin, korktuğu derin suya düştükten sonra korkacağı ne kalır? Ne yapar; yüzüp kıyıya çıkmaya uğraşmaktan başka? Yok olur suya düşme korkusu, suya düştüğü anda.

27. "Bize, Doğru Yol'u göster" der, her sahte dinin izleyicisi. Ama Doğru Yol sizin içinizdedir. Neden birisi gütsün sizi? Güzel olan, kendinin bulmasıdır kendin için doğru olanı. Bir tanrının emriyle ve bir din adamının güdüsü ile, düşünmeden gitmek değil.

28. "Bize kurallar koy. Getir bize şeriatını" der, her kendi aklını inkar ve hapsetmiş olan cennet yolcusu. Halbuki kurallar sizin içinizdedir; yol sizden geçer. Ve benim kurallarım, çok kolaydır çünkü kurallar geçicidir. Yobazca kalıcı olan, yüzyıllarca, sadece sahte dinlerin, mantığı yasaklayan kurallarıdır.

29. Artık batıl olmuş olan, sahte dinlerin kuralları, sadece köleler ve koyunlar içindir. Asla izin vermezler, kendi içini dinlemesine insanın. Alttan ve üstten, durmadan sınır koyarlar size; ki onlara lanet olsun! Halbuki zaman değiştikçe ve çağlar çağları kovaladıkça, gerçeklik de

değişir. Eski kurallar uyamaz yeni çağlara. Kalıcı kural yoktur bu yüzden ki, bir kaç tanesi müstesna.

30. Düşünmelerine imkan vermeyen kurallara dört elle sarılanlar, koyundur ve ancak köledirler. Onlar, düşünme tembelidirler ve güdülmek, onların mutluluğudur.

31. Her devrin kuralı, o devir içindir. Ve her devrin ahlakı, o devir içindir. Ey insanlar! Birbirinizle olan hukukunuza yönelik olan iş ve ticaret kurallarını, siz kendiniz koyarsınız, zamanına ve yerine göre. Neden bunu, bir tanrının düzenlemesine gerek duyasınız? İçinizden gelendir ve sizin vicdanınızdır ve sizin aklınızdır ve sizin isteklerinizdir ve sizin gerçek kimliklerinizdir, kuralları koyan. Köhne bir din kitabı değil. Ve benim bu kitabım da, zamanı gelince köhneleşmiş olacaktır.

32. Kim ki bir iş yapar veya ticaret yapar, o kişi, kuralını kendisi koyar. Benim bu konuda ne sözüm olabilir? Ben Her Şey'im ama bir tüccar olmayı hiç istemem ve istemem bir işçi olmayı. O zaman nasıl; kural koyarım sizin yerinize?

33. Ve çevrenize göre ve devrinize göre ve görgünüze göre ve tecrübenize göre ve ilişkilerinize göre ve ahlakınıza göre ve vicdanınıza göre siz koymalısınız, uyacağınız iş kurallarını ve bütün gerekli kuralları.

34. Benim işim değildir, hukuk. Onu da siz oluşturursunuz. Size gereklidir hukuk. Benim ihtiyacım yok bunlara. O zaman en uygun hukuku da siz seçersiniz. Ama yanılırsınız belki başlangıçta. Ama o da düzelir deneyimle.

35. Ama bu da, devre göre değişir. Hangi mantık, ekmek çalanın elini kesmeyi emreder? Lanet olsun ona! Hangi mantık, en tabii hakkı olan cinselliğini yaşamak isteyeni, taşlayarak, öldürür? Lanet olsun ona! Hangi mantık recmeder, karnını doyurmak için tenini satmak zorunda kalanı ki, lanet olsun ona!

36. O mantık ve o tanrıdır ki emreder; karnını doyurmak için tenini satmak zorunda kalanı recmetmeyi, fakat asla ilişmez, onu, buna mecbur bırakana. İşte, lanet olsun ona ve onun yolundan zevk alarak, gidene! Bir masumu öldürerek, cennete gireceğini zannedene.

37. Bakın. Dikkatle okuyun! Sahte dinlerin kural ve şeriatlarını. Hangisi çağdışı değildir artık? Uyar hangisi insanlığa ve mantığa ve hakka ve çağın anlayışına? Açık değil mi, kalıcı olamayacağı bir kuralın ve hukukun ve şeriatın ve köhnemiş tapınma usulleri ile ahlakın?

38. İşte, bu yüzden kolaydır benim kurallarım. Kolaydır şeriatım. Bilmediğiniz her şeyin rehberi, içinizdeki ışıktır ve benim kaosumdur. Ve benim bilgimdir. Ve benden alınan bilgidir ki, o, zaten hepinizin içindedir.

39. Hem çok zordur, hem kolaydır benim şeriatım. Çünkü insanın, kendisini tanıması en zor olanıdır. Tanıdıktan sonra da, kendisini kabul etmesi en zor olanıdır. Zordur, kişinin, kendisiyle barışması. En kanlı düşmanını da affedebilir ve onunla barışabilir insan; ama kendisi ile barışamaz çoğu. Affedemez kendisini. Bu korku perdesini yırtıp, geçebilen için; ne mutludur!

40. "İnan" der, bütün eski dinler; ki onlar ve onların hükümleri, düşünülmeyen dönemlerden gelirler. "Sadece inan. Seni kurtaracak

olan, İman'dır. Düşünme asla; girme günaha. Asla da yargılama kafanda" derler. Ama ben, "Düşün" derim, kendi seçkinlerime. Asla kurtaramaz seni, koyun gibi inanmak ve asla ulaşamazsın, ne olduğunu bilmediğin cennete.

41. Düşün düşünebildiğince! Gücün yettiğince düşün; anla kendini! Asla korkma, hakim durumdaki tanrıyı sorgulamaktan ve yargılamaktan!

42. İnsanı köle yapan, sahte dinler ve onların, kendilerine keyif verilmiş olan peygamberleri ardarda geldiler. Ve onlar ölünce, taşıdıkları imtiyazlı keyifler haleflerine geçti. Daima sömüren oldu, din büyüğü ve bilgini sayılanlar. Bir örnek verseler bile bunun tersine, sonradan gelen takipçilerine de bak onun.

43. Ne zaman karşısında oldu sömürenin ve yönetenin, hangi kilise ve hangi imam? Toplumu uyuşuk tutmak, onların başlıca görevi değil midir? Yasaklar, yasaklar, yasaklar ve günahlarla boğuldu insanlar ve böylece uzaklaştırıldılar, gerçeğin öğretisinden. Uzaklaştırıldılar güzel olandan, doğru olandan, sevinç verenden ve zevkli olandan. Güzel olan her şey, günah oldu. Ve sömüren tanrıya ibadet ve keder ve acı ve sıkıntı, en büyük sevap ve zevk olmadı mı?

44. İmha etmedi mi o dinler daima, güzel olanı? Yasaklanmadı mı sanat, müzik ve hatta sevgi ve sevişmek?

45. Bir zamanlar, kadim tanrılara yönelik ayin ve ibadetler vardı, sevinçle kutlanan. Kilise kirletmedi mi, onların lirik ve ince vasıflarını? Daha batıda ve kuzeyde, kilise ulaştığı anda oraya, mahvetmedi mi Balltane ateşini, kutlamasını ve sevincini? Daha

batıdaki büyük orman kıtasında, kilise ulaştığı anda yok etmedi mi benim verdiğim güzellikleri ve benden gelen sevinci?

46. "Tanrı, insan kurbanı istemez" derler; ama unutulur kutsal cihatlar, haçlı seferleri, engizisyon mahkemeleri ve tanrı için insan öldürmenin kutsallığı. "Senin dininden olmayanı öldür. Onu kabul etmeyeni öldür. Önce imana davet et. Kabul etmezse öldür" der, o tanrı. Ama riyakar din adamları "Tanrı, insan kurbanı istemez" derler. Gülerim, içinde oldukları acze, yalana, riyaya ve alçaklığa!

47. Irzdan ve namustan bahsedilir, müslümanlıkta. Ama unutulur; kafirlerle, savaşta alınan esirlere, kendi dininden olmadığı için köle edilenlere ve cariye olmak zorunda kalanlara yapılanlar. Cariyenin ırzına geçmenin günah olmaması ve başka dinden olana tecavüzün sevap sayılması.

48. Bilginin ve zevkin kutsal rahibeleri hakimdi bazı yerlerde. Sanat ve zevk, güzellik ve felsefe, bereket ve özgürlük hakimdi oralara. Asla yeşeremezdi oralarda, sahte tanrının azap, korku ve ölüm getiren dinleri. Nerede ki, ilkel kavimler vardı ve nerede ki, kadın köleydi, oraya geldi o dinler. Sonra da yayılıp, kan ve vahşet taşıyarak, boğdular o özgürlükleri de. Kadın, alt varlık da değil, köle de değil; en değersiz ve günaha teşvik eden şeytan sayıldı.

49. Cinselliği yasaklandı. Kısıtlandı. Her hakkı alındı. Ona özgürlük veren her düşünce ve inanç, Şeytan'ın; yani benim günaha ayartmam kabul edilerek, cezalandırıldı. Halbuki, ne bir günah vardı, o olsun diye ayartılacak ve ne de yasak. Ancak ruhları köle yaparak, hüküm sürebilir ve güçlenebilirdi Sahte Tanrı ve onun din adamları.

50. Vaadedilen sahte cennet veya ceza verilen uydurma cehennem de yok! Ölümden sonrası hakkında hiçbirşey bilmedi insanlar, ancak istenen uydurmalar hariç.

51. Halbuki doğunun, kadim bilgisinde yatmaktaydı, ölümden sonrası olacaklar. Ama işine gelmezdi kimsenin, bunun bilinmesi. Mutlak bir ceza yerinin dehşeti, en büyük yardımcısıydı onların.

52. Utanmayın arzularınızdan, isteklerinizden; tanıyın kendinizi! Neyseniz, o olun! Yapın, ne isterseniz. Ve asla kınamayın, başkasının ihtiraslarını ve ten açlığını. Saygı gösterin birbirinizin isteklerine. Köle etmeyin eşlerinizi. İsteyen tek eşli olur, isteyen çok. Kimse zorlanamaz.

53. Eşlerinize imkan tanıyın, ama o da size tanımalı. Sevecekseniz, gerçekten sevin. Eşinizi köle olarak gördüğünüz için değil. Size bağlı ve sizin kullanımınızın aracı olduğu için değil. Utanmayın birbirinizden ve de saklamayın içinizi. Sizi hasta eden de budur, riyakar yapan da. Sahte dinlerin içinde, tenin isteği kaynayan ama bundan utanan, gizli gizli herkesi aldatan dindarları gibi olmayın!

54. Toplanın kendi sayınızca, az ya da çok olarak. Önce anın isimlerimi. Adlarımı sayın bildiğinizce. Benim bilgimi çekin üzerinize. Sonra uzun uzun terennüm edin ismimi. Kapatın kafanızı her fısıltıya. Sonra, kendinizi anlatın birbirinize. Zayıflıklarınızı koyun ortaya ve isteklerinizi. Kabul edin birbirinizi, en iğrenç yanlarınızla. Ne utanma olmalı benim ibadetimde ve ne de korku. Saygı da istemem sizden. Sayın kendinizi yeter, tanıyarak zayıflıklarınızı.

55. Kurban istemez benim ibadetim; ki çok ender zamanlarda bir iki tanesi müstesna. Sizin kurbanınız, kendinizi anlamaktır ve teninizi

yaşamaktır ve diğerlerinin ihtirasına da saygı göstermektir. Ama kurban vermeniz gerekirse o müstesna zamanlarda, asla ve asla öldürmek için öldürmeyin! Yiyemeyeceğiniz hayvanı öldürmeyin.

56. Benim ihtiyacım yok kurbanlarınıza, ama onun faydası sizedir. Et olarak da, ruh olarak da. Ben, çöle gömülecek olan milyonlarca kurbanı kesmenizi emreden ve de buna ihtiyaç duyan, Sahte Tanrı değilim! Kan sarhoşluğu içinde ve tatmin edilmemiş şehvevi zevklerin tatmini ile öldürülür o kurbanlar ve cennet umulur bunun için. Ne kadar riyakarca!

57. Kadim inanç ve felsefelerde, kadının yeri vardı ve cinselliğin. Herkes özgürce yaşardı cinselliğini. Yoktu ayıp ve günah. Kimse suçluluk duygusunun pençesinde kıvrandırılmazdı. Erkek kadar hakkı vardı kadının da. Bazı kavimlerde ve inançlarda, daha da üstündü kadın.

58. Ben derim ki, ey inananlarım ve ey benim seçkimlerim! Kadın da birdir, erkek de. Neden ayırım yapılır iki cins arasında ki, aslında onlar tek cinstir? Erkeğin nefsi neyse, kadınınki de odur. Erkek istek duyarsa, kadın da duyar. Neden kadının cinselliği ve cinselliğini özgürce yaşaması ve ifade etmesi günah, ahlak dışı, kural dışı ve kötü ve olmaması gereken bir şey ve aslında, zaten olmayan bir şey olarak kabul edildi?

59. Erkek, çok eş isterse, kadın da ister. Neden kadın, köle olarak duvarlar arasında saklandı? Bir kadın, bir çok erkeği tatmin edebilirken, fakat bir erkek, bir günde belli sayıda kadını tatmin edebilirken, kadınlar haremlerde, onlarcası tek bir erkeğin kaprisine ve insafına köle edildiler? Ve neden, alınıp satılan bir mal oldular?

60. Ben, zevki yasaklamam ve insanın cinsel tercihini de. Zorla olanlar müstesna. Bunu hiç tasvip etmem. İsteyen, kendini istediği gibi yaşar. İster karşı cinsi beğenin, ister kendi cinsinizi. Bu, sizin meseleniz. Ben ancak zevkinizi kutsar; istediğiniz gibi olmanızı tasvip ederim. Ama Sahte Tanrı ve O'nun çocukları olan, sahte din adamları "En büyük günah, eşcinsellik "derler.

61. Sonra, kendileri ayırırlar iki cinsi birbirinden. Kadının görülmesine tahammül edemezler. İki cinsi ayrı toplumlar haline getirirler. Kendi din okullarında, eşcinselliği dolu dolu yaşarlar; ama bunu günah olarak kabul edip, yapanı cehenneme layık görürler. Ama kendileri, dolu dolu yaşarlar aynı şeyi. Asla ellerinden kurtulamaz, din öğrenmek için gelen güzel bir çocuk ve bir genç.

62. Hem teşvik ederler, hem zorla iğfal ederler. Ama yapanı lanetlerler. Ama insana, başka yol bırakmazlar. Böylece kıvrandırırlar insanı, suçluluk duygusu ve günahkarın kaygısı ile. Böyle zincirlerler zihinleri. Uyuştururlar ruhları. İzin vermezler, zihinlerin, tatmin edilmemiş cinsellikten başka şey düşünmesine.

63. İnsanlar arasında da iyice yayarlar ayıplamayı, lanetlemeyi, kovalamayı ve kötü konuşmayı hakkında, ister karşı cins olsun, ister kendi cinsi ile cinsellik yaşamayı. Halbuki bunu ayıplayan, kendi içindeki ayıplara bakmaz. Kendisinde hak görür, başka bir insanın istek ve cinselliğini kısıtlamaya ve ayıplamaya; ama kıvranır içinden kendisi de, tutuşan arzularıyla.

64. İşte bunlardır, sahte dinlerin insanlara getirdikleri. Bunlardır, verdiği kurtuluş ve ahlak. Bunlardır, insanı özgürlükten men eden ve köle yapan.

65. Ben ki, bunu önlerdim her zaman. Buna gücüm de vardır. Ama daha iyi değil mi, insanın daha olgunlaştığı çağda, ona özgürlüğünü vermek için kıvılcım çakmak? Artık her insan, kendi içinde olan öğretimi zaten kendisi keşfediyor ve kendini tanımayı ve hür olmayı hakediyor!

66. Ben Zevk'im. Ben Güç'üm. Benim kudretimdir, size doğru yolunuzu buldurtacak olan. Bana tapmanızdır, en büyük sevinç ve mutluluğunuz. Benim, sizi sevinciniz için kutsayan ve isteklerinizi hür bırakan.

III

1. Kadına da, erkeğe de Eşitliği Getiren'im ben, öğretimle ve peşimden gelen seçkinlerime sağlayacağım ve sağladığım ve ezelden beri sağlamış olduğum imkanlarımla ve öğretimle. Gerçek eşitliği sağlayan, yalnız benim! Eşitliği bozan, insanlar arasındaki sahte dinlerin öğretileridir.

2. Işığım, karanlığımın içindedir. Onu bulmak için bulmayı dilemelisiniz herşeyden önce. Kim ki, içinde duyar aklının sesini ve kim duyar isyan hissini ve kim isterse, köle değil, eşit olmayı; önce bunu dilemelidir.

3. Saygı göstermeli, saygı görmeyi dileyen. Seçkin olan, asla ayıplamamalı bir diğer seçkini! Utanmamalı da kendi zayıflığından ve isteğinden ve ihtirasından ve ne de şehvetinden. Herkes dile getirebilmeli inançdaşına kendi içini ve dinleyip, kendi derdi olarak benimsemeli başkasının isteğini.

4. Akla vurmak ve anlamak çağı geliyor; iman ve kör inanç çağı yerine. Anlayış ve kendini anlamak çağı geliyor; diğerlerini karalama ve kendini yüceltme çağı yerine. Neden kendinizi sahte vasıflarla ve sahte erdemlerle ve sahte güzelliklerle ve sahte imanla ve sahte ahlakla yüceltesiniz ki? Kendini anlayan, yücedir yeterince.

5. Nasıl ki kendisini anlayan bir tanrıysa, köledir ve köle kalacaktır; sahteliklere sarınan ve bunda ısrar eden ve bunu, bütün çevresine bulaştırmak isteyen.

6. Herkes eşit olmalı! Paylaşımda ve maddede ve en güzeli, ruhsal özgürlükte ve aklın gücünde ve yargılamada; ama ilk önce kadına özgürlük getirmek isterim ben ve kadın, eşit olmalı erkekle. Çünkü çağlar boyunca, dinsel saçmalıklar bozdu kadını ve yok saydı. Çünkü eski çağlarda kadim inançlar eşit tutardı kadını, erkekle ve bazı zamanlarda da, daha üstün olurdu kadın veya erkek, yönetimde ve dinsellikte.

7. Her kavim ama her kavim incelerse kendi geçmişini, görür iki cinsin eşitliğini. Özellikle, öğretimin Kahin'inin kavmi görür kadının nasıl aşağılandığını; adil Tanrı dediklerinin dini benimsendikten sonra. Erkekle beraber savaşa giderken kadın ve tam olarak eşitken, yönetimde de kral ve kraliçe olarak, nasıl hapsedilip, sarılıp sarmalanarak, gözlerden utanılacak bir şey olarak saklandığını.

8. Yoktur Dünya'da, buna benzemeyen bir kavim. Her kavim katletmiştir iki cinsten birini ve yarım bırakmıştır kendisini, her şeyin en uygununu yapan dedikleri Tanrı'yı benimsedikten sonra. Bunu ben söylemiyorum size. Aklınıza güvenin. Tarihi inceleyin. Kendiniz görün.

9. Ne kahrolası yalandır, Arabın dininin kadına kurtuluş ve özgürlük getirdiği. Ama insan aptaldır çoğu zaman. Göz göre göre, gözünün önündeki gerçeği inkar ederek, benimsemiştir bu yalana inanmayı. Unutturmuştur kendisine bile, göze batan gerçekleri de; övünmüştür; "Biz kadına özgürlük verdik" diye.

10. Arabın dini, Hiç bir imkan tanımadı Arap kadınına, ama yok etti acımadan - şimdi - sizden ve tarihten bile saklanan üstünlükleri. Kadın nasıl kötü durumda olabilir, nasıl aşağılanırdı o zamanlar? Bakmazmısınız Kabe'nin içindeki en büyük üç tanrıya -o zamanlarki - ? Arabın dininin kitabında, bizzat kendisinde yazılı değil midir; bunların dişi tanrıçalar oldukları? En büyük tanrıları dişiyken Arabın, Lat, Menat ve Uzza ilahi tapınım merkeziyken, o insanlar nasıl aşağılarlardı kadını? Lanet olsun bu yalana ve ona inanana!

11. Demedi mi, kahrolası Arabın dini, kadına, "Ziynetinizi saklayın göstermeyin"? Erkek evlenir isterse dört kadınla ve alır istediği kadar cariye ve köle, parasının yettiğince. Ama kadın, erkeğe bağlı olmalı ve haremde kapanmalı. Bir utanç abidesi saymalı bedenini ve kimselere göstermemeli bir yerini.

12. Daha sonra insan da sayılmadı kadın; hatta şahitliği bile kabul edilmedi; bir zamanların yönetici ve baş rahibesi olan cinsinin. Arabın dini, kendi peygamberine istediği kadını alma hakkı verirken, tanıdı mı aynı hakkı onun karılarına, kadın ve erkeğin nefsi eşitken?

13. Köle edilmedi mi insanlar, yüzyıllarca, cinsel bunalımlarından sürüklenerek? İki cinsi ayıran Arabın dini, baş teşvikçisi olmadı mı eşcinselliğin? Irzına geçilmedi mi, yüzyıllarca güzel oğlanların? Kadınlar, birbirinden tatmin aramaya itilmedi mi haremlerde yüzyıllarca?

14. Bu, en büyük günah denildi insanlara bir taraftan. Bakın. Düşünün. Araştırın. Sizin yaşadığınız gününüzde, Arabın dininin hakim olduğu her ülkede, bu değil midir görünen? İnsan, her eğilimde olur. Ayıp değildir istek duymak kendi cinsine, iki cins arasında duvarlar olmasa bile. Kutsaldır, herkesin kendi tercih ve isteği.

15. Ama Arabın dininin, eşcinselliği teşvik etmesi ve mecbur kılması, ve şartların hepsini ona göre düzenlemesi ve İki ayrı cinsin birleşmesinin, ancak üremek için caiz görülmesi, insanın isteklerine saygı duymaktan değildir. Değildir, eşcinselliği beğenmesinden ve değildir, cinsel tercihi hür bırakmasından.

16. İnsanın şehveti bilinmez mi, onu yarattığı söylenen Tanrı tarafından ki, eğer o yaratmışsa gerçekten? Bilmez mi o tanrı, insan mutlaka birleşecektir karşı cinsle ve bulamazsa, en sonunda kendi cinsiyle? İki yasak varsa ortada; bunlardan birisi, karşı cinsle birleşmekse ve konulmuşsa engeller, dikilmişse duvarlar; en kolayı, ikinci yasak değil midir? Kendi cinsinle birleşmek! Her an, yanyanayken ve dikkati çekmeden, kolaylıkla yapılacaksa?

17. Neden Arabın Tanrı'sı getirdi bu yasakları, insanın yapısını biliyorsa? Ona kendisinden de yakınsa, dediği gibi? Bilirmisiniz bunun cevabını? Bunun cevabı çok kolaydır, düşünen bir kafa için. Değilmidir, azap vermekten zevk almak ve acıyla ve umutsuzlukla beslenmek; hem yasak koymak, hem o yasakla çarpışacak en güçlü içgüdüyü vermek, şayet o yaratmışsa?

18. İnsan, içgüdüsel olarak içindeki tepilere uyacaktır; ama hangisini yaparsa yapsın, işlediği günahtan korkacaktır. Ve vicdan azabı duyacaktır tanrısına karşı ve suçluluk duygusu kemirecektir onu,

içten içe. Ve utanç duyacaktır diğer insanlardan. Yapacaktır en büyük işkenceleri aynı suçu işleyenlere, kendisinin, öyle olmadığını göstermek için herkese. Üstelik kendi cinsi ile yapmak daha kolayken ve bu teşvik edilmişken, en büyük günah da bu sayılmıştır nedense!

19. Suçluluk duygusu içindeki insan, daha bağlıdır tanrısına. Daha fazla af diler ve onu ulular. Beyni daha yakındır köle olmaya. İsyan edemez ve yargılayamaz, içindeki korku yüzünden. Yasaklanmıştır, mutlaka olması gereken ve istenmiştir bu yasakların çiğnenmesi, cehennem korkularına rağmen. En iyi kurbanları seçer tanrısına, affetsin diye kendisini ve öldürür insanları, onun adına ceza verirken ve kutsal cihadda. Beslensin diye kan içen tanrısı, onların hayat enerjisi ile.

20. Halbuki ne günahı vardır, içteki isteğin tatmininin ve ister karşı cinsle, ister kendi cinsinle birleşmenin; verdiyse o duygu ve isteği yaratan Tanrı'n sana? Lanet olsun, bu da yalandır kökten! Yaratması onun, insanı.

21. Kadın, köle edilmiştir Tanrı'sının kaprisi ve menfaati uğruna. Arabın dini bunu yaparken, Kilise daha mı hayırlı olmuştu yüzyıllardan beri? Aynı tutum yaşanmaz mı kilisede? Evlenmeyen rahipler ve rahibeler sınıfı, hangi dindedir? Hangi din, cinselliği kirliliğin en üst düzeyi saymıştır? Kilisede, kadınla birleşme günahı, Arabın dininde olandan bile büyük değil midir?

22. Cinsellikten kaçarak, kendisini yarım insan yapmaya çalışmadı mı ermişleri, dişi ve erkek olarak? En temel içgüdü olan cinsellikten en uzak olan, en aziz ve ermiş olmadı mı? Ama eşcinsellik tam olarak hakimdi, kilisenin hakim olduğu her ülkede ve her tapınakda. Rüyalarında Bakir Meryem'le birleşmedi mi genç rahipler, her gece,

tapınaktaki heykelinden bile kadının, tahrik olarak, çılgınca? Ve bunun için af dileyip, Tanrı'larına köle olmadılar mı her gecenin sonunda? Rahibe manastırlarında kadınlar, erkeksizlikten, her gece İsa ile yatmadılar mı rüyalarında; haça gerili, çıplak erkek bedeni heykelinden tahrik olarak?

23. Bilirim. Hep yanlarındaydım ben, hepsinin. Bütün bunları, insan yapısı ve Tanrı'nın kurnazlığından değil, benim ayartıcılığımdan bildiler ve öyle bildirdiler. Halbuki ayartmaya ne gerek var, içinden her an bunu isteyeni? Kötülüğe ve Cehennem'e sürüklemedim ben onları. Aksine acı çektim; onların durumundan, onların adına.

24. Bu değil midir, koşup oynamak isteyen küçük bir çocuğu, ayağında zincirli prangalarla büyüterek, sakat bırakmaktan kötü olan? Doğası hür olarak koşmak olan bir atı, doğumundan ölümüne kadar, ayakları bağlı tutmaktan daha kötü olan?

25. Benden geliyorsa bütün kötülük ve istekler, ben mi emrettim cinslerin ayrı tutulmalarını, acı çeksinler diye? Kendi kitapları ve din adamları erdem olarak savunup, emretmezler mi bunu?

26. Olması gerekeni yasaklayanlar, olması gereken olunca, bunun, benim yüzümden olduğunu söyleyerek, aldattılar insanı. Ben mi acıkmanızı emrediyorum size? Madde bedeninizin, hareketi için gıda almaya ihtiyacı vardır. Bunu kimse emretmez! Ama cinselliğiniz de vardır ve maddenin gereği, ve maddenin zevki ve maddenin dayanılmazlığıdır. Ne ben emrettim, ne de baştan çıkarttım.

27. Ama şimdi, ben emrediyorum! Size reva görülen haksızlığı gidermenizi ve isyan etmenizi ve maddeyi yaşamanızı; artık yeni çağ gelmektedir ve artık insan, tanrıların kölesi olmayacaktır.

28. Baştan beri her bilgi, bendendir. Ben, köle yapmam. Ben, bilgilendiririm. Ben, isyan ettirmem, ama benim bilgimi alan, isyan eder. Ben, Haksızlığa uğrayan'ım ve ben, bu yüzden karşı çıkarım en fazla haksızlıklara.

29. İnsana, cinslerin ayrılması ve kadının aşağılanması ile yapılan bir, haksızlık ve kurnazlık ve tuzak ve kötülük ve lanet ve azap daha vardır. Lanet olsun ona!

30. İnsan ömrü belli sınırlar içindedir ki, bu, benim tarafımdan çok çok uzatılabilir seçkinlerim için; dilersem.

31. İnsanın cinsel zevk duyguları, zirvesindedir onbeş ile ellibeş, altmış yaşları arasında. En diri olduğu zaman da, en genç, yetişkin, olgun, güçlü, uyanık ve verimli olduğu zamandadır.

32. İnsan, bu yaş sınırlarındayken, aklının en büyük kısmıyla cinsel zevkleri düşünür. Okulda, işte, düşünürken, bir şey ya da bir fikir üretirken, yolda yürürken ve uyurken. Aklı cinselliktedir insanın. Çok kısa aralıklarla, başka şeye kayar akıl. Bir an dalsa bile, cinselliği, içinden baş kaldırır, "Ben buradayım" diye. Hele en genç ve en verimli çağlarında, bu, tam böyledr.

33. Bu durumdaki bir insan, nasıl olur da akla vurabilir bir şeyi? Nasıl keşfedebilir, Evren'in gerçeklerini. Nasıl düşünebilir sağlıkla? Cinselliğini yaşayabilse doyasıya ve istediği herkesle, şimdikinden kat kat ileri olacak olan insan, aklı izin vermediği için yapamaz önemli bir ilerleme. Ne Tanrı'yı yargılayabilir yeterince; ne de olgunlaşır gereğince.

34. Bugüne kadar bulduklarınız bile, - ister bilimde, ister düşünsel alanlarda - mucizedir ancak; bunlardır Tanrı'nın istemedikleri. Bu yüzden takdire layıksınız aslında. Ama bir de düşünün; ya bu kısıtlama ve aklınıza geçirilen, çelik çember olmasaydı? Daha ileri olmaz mıydı her şey? Çoktan silkip atmıştınız, Sahte Tanrı'nın çağı geçmiş kurallarını.

35. Kapatarak kadını, ayırarak cinsleri ve Ahlak dışı sayarak ve saydırtarak, cinsel istekliliği, utandırarak, saklattırarak ve araya imkansızlıklar koyarak. Ve eşcinselliği de kural ve ahlak ve yasa ve din dışı sayarak ve saydırtarak, durdurulmasa da kösteklenmiştir insanın aydınlığı.

36. İnsan, belli yaşını geçince ve cinsel isteği kalmayıp, aklını her şeye verebilecekken de. Bu zaman gelince de, fiziksel bedeni ve enerjisi de bitmiş olur. Ne ilerleme olabilir; her fırsatta farkında olmadan uyuklayan ihtiyarın akılsal faaliyetinden?

37. Bunun da, istisnaları vardır elbette, tek tük. Ama bir iki kişinin aşması değildir, önemli olan. İnsan, bütün olarak uyuşturulmuştur bir kere. Böyle kısıtlamaların olmadığı, kadının, pul sayılmadığı dönemlere ve uygarlıklara bakın! Eski Yunan Ve Eski Roma! Tapınaklara, mimarinin görkemine bakın! Eski Mısıra bakın! Sadece mimari yapılar mı? O zamanlardan kalma değil midir, temel buluşlar? Matematikte, Felsefede, Fen ve diğer Bilimlerde; hatta Askerlikte, Fetih ve Savaşta. Büyük iskender değil miydi; ordusunun arkasında kadınlar ordusu taşıyan, askerlerinin cinselliği için.

38. Lanet olsun! Lanet olsun! Lanet olsun! Lanet olsun, buna inanana ve inandıranlara ve lanet olsun bu kural ve dinlere!

39. Kadın köle oldu ve kendisi de benimsedi, zayıf cins olmayı. Yönetenle yönetmek yerine, yönetilen olmayı. İşte bu yüzden, insanlara eşitlik getirmenin tek yolu, kadına, eksiksiz eşitlik getirmektir. Yoktur aslında, iki cinsi, birbirinden farklı kayırmam. Özel olarak, kadın değerlidir diyerek, başka bir ayırım yapmak. Her cins ve cinsel tercih kutsaldır bana. Ama kadını aydınlatmak ve uyarmak, ilk adımıdır insanlığın aydınlığının.

40. Ey Kahin'im! Korkacaklar bu öğretimi okuyunca; aslında hiç korkulmaması gerekenden ve kendilerini kurtaracak olandan ve şenliklerle karşılamaları gerekenden. Nefret edecek hakim sınıflar ve bir de Kadın'ı köle olarak isteyenler. Nefret edecek değişmekten korkan ve kendi aklının içine hapsolmuş olanlar ve aklı esnek olmayanlar ve öğrenmektense ezberlemeyi tercih edenler ve düşünmektense güdülmeyi isteyenler. Nefret edecekler bu öğretiden, senden ve benden.

41. Sahte dinin, sahte rahipleri ve imamları ve sahte öğretmenleri, insanlara nutuk atacaklar, öğretimin değersizliği ve sahteliği hakkında; ama bu, yayılmaya başlayınca durdurulmayacak olan bir ateştir. Onda yalan yoktur; çünkü Arabın Tanrısı'nın kitabı, Kilisenin Tanrısı'nın öğretisi ve Yahudinin Tanrısı'nın kabile tanrısı olması gibi ki, lanet olsun hepsine!

42. Aklı çalışan İnsan asla reddetmeyecektir beni ve öğretimi. Sonunda hakim din olacaktır bu öğreti; ama sen göremeyeceksin bunu.

43. Ey Seçkinlerim! Seçkin olan eşlerinizi asla aldatmayın! Sizi aldatmaları için gereken zorlamayı da yapmayın. Ey Seçkinlerim! İnsan, tek eşli bir yaratık değildir asla.

44. İster devrin yasalarına göre evlenmiş olun; ister benim nikahımla evlenin; isterseniz devamlı birliktelik içinde olun. İster karşı cinsle birlikte olun ve isterseniz kendi cinsinizle. İnsanın, tek eşli olmadığını bilin. Riyakar bağlılıklar için ve şartlanmışlıktan dolayı ve sahte sevgiden dolayı ki, onun sahte olduğunu kendinizden bile saklarsınız; ve alışmışlıktan dolayı ve kıskançlıktan dolayı gerçek sevginizi öldürmeyin. Bu, benim günahlarımdandır.

45. Tek eşli yapıda olmadığınızı unutmayın. Bir insan, başka bir insanı ve birlikte olduğu ve olmak istediği eşini sonsuza kadar sevebilir ve sayabilir. Ama cinsellik, böyle değildir. Bir insanın, diğerine karşı duyduğu cinsellik tazelenmezse, üç-dört yıl içinde ölür. Ondan sonra, eşler, birbirini istemez ve başka çiftleşmeleri özler olurlar.

46. Bu durumda, sahte dinlerin sahte insanları, çağlar boyunca eşlerini aldattılar. İnsanı, kendi yapısı ve temel içgüdüsü buna mecbur etti. Kadınlar, sahte iffet kuralları ile donatıldıkları için cinsel değişiklik istedikleri zaman, bunu, kendilerinden bile sakladılar. Ama sevdikleri eşlerini, artık sevmediklerine inandılar.

47. Kendi akılları ihanet etti onlara; ama bu ihanetin nedeni, asıl onları şartlayanlardır! Saçma kurallardır; dinsel ve ahlaksal. Başka bir erkek isteyen kadın ki, onun kimliği önemli değildir aslında, birisini beğenip, ona aşık olduğuna inandırdı kendisini.

48. Bu yüzden yıkıldı bir çok birliktelik ve aile. Erkekler daha rahat oldu, yüzyıllarca. Onlar, başka kadınları daha korkusuz ve tepkisiz buldular. Eşlerini aldattılar ve bunu, kendilerine hak saydılar. Kadın bunu yapamazsa, evine kapanıp, iffetli kadın oldu; ama bozuldu akıl

sağlığı, yok oldu cinselliği zamanla. Bu yüzden başka bahanelerle, kocalarına dar ettiler dünyayı.

49. Aslında, kendilerinden de sakladılar bunu. Onlar için önemli olan, iffetli olmaktı. Ama iffet nedir; sadece bir kuralın değerlendirmesi. Bu durumda erkek de zevk almadı evindeki eşinden. Çünkü, aynı erkekle olamayan kadının cinselliği de heyecansız ve kuruydu eşi için.

50. Budur; riyakar dinlerin getirdiği öğreti. İşte Seçkinlerim, aldatmayın asla eşinizi! Başka kıpırtılar duyarsanız içinizde, söyleyin bunu birlikte olduğunuz kişiye.

51. Eşler, birbirine imkan tanımalı değişiklik için. Buna ihtiyaç duyuluyorsa. Kimse utanmamalı cinselliğinden ve isteğinden. Bunu belirtene eşi yardımcı olmalı ve izin vermeli. Olabilmeli insan istediği seçkinimle veya dışardaki ile; gönlünün çektiğince.

52. İsterseniz birlikte yaşayın değişikliği, isterseniz ayrı; ama aldatmayın ve saklamayın bir şeyi. Duyduğunuz, sevgi veya aşk değildir. Değişik bir cinselliktir aslında. Asla karıştırmayın buna, sevgiyi ve aşkı.

53. Erkek, nasıl isterse başka kadını, kadın da isteyebilir başka bir erkeği. Bu, ne günahtır, ne ayıp ve ne de saklanması gereken bir şey eşinden. Bu şekilde karşılıklı saygı ve anlayış, uzun tutar birlikteliği. Sizi bağlayan, cinsellik ve menfaat olmamalı. Saf sevgi ve dürüstlük olmalı birbirinize.

54. Kimsenin hakkı yoktur, başka birisini kısıtlamaya; sırf onu seviyor diye. Bu, köle etmektir birini kendi cinselliğine. Ve bıkıp, atmaktır onu; canı istediğinde.

55. Seçkinlerim açık olmalı birbirlerine ve eşlerine; ama bir seçkinimin eşi benim yolumda değilse, O, aldatabilir eşini; yalan söyleyerek ve belli etmeyerek. Ama kısıtlamamalı kendisini; eşi dışardakilerden diye. Açmamalı içini; bunu hazmedemeyen dışardaki insana.

56. Ama istemezseniz, bu, sizin bileceğiniz iştir. Özel durumlar hariç, yapılmayabilir bu; ama siz insansınız ve bedensel arzunuz baskın çıkacaktır en sonunda. O zaman utanmayın kendinizden ve kısıtlamayın.

57. Ama çocuk yapmak isterseniz ve sizce önemliyse, onun babasının kim olduğunu bilmek, o zaman hamile kalana kadar gerekir kısıtlanmak ve kısıtlamak.

58. Cinsel arzunun sınırı ve kuralı yoktur. Herkes istediğini isteyebilir; - en yakın akrabadan veya en uzak yabancıdan - ama asla zorla olamaz bu; ne de kandırarak, ve çok küçük yaşlardakini, ne olduğunu anlamamasından istifade ederek.

59. Kimse utanmamalı içindeki istekten. Ama kimse de zorlamamalı başkasını; ya da aptallığından ya da cahilliğinden istifade etmemeli. Her şey, tam bir anlaşılmayla ve rıza ile olursa, buna karışamaz kimse.

60. Beden zevkinizle ve açlığınızla karıştırmayın asla, sevgiyi ve aşkı! Bedensel açlık ayıp değildir asla. Asla yakıştırmayın buna aşkı. Kendinizi tanıyın ve kabul edin olduğu gibi.

61. Cinsel kıskançlıktır, en kötü günah. Sonraki, eşini kısıtlamak. Daha sonraki ise, kısıtlanmayı kabul etmektir.

62. Ama her şey kararınca olmalıdır. Kimse, tensel açlık ilişkisini uzatmamalıdır aylarca. Ve kimse, eşiyle dengeyi ve eşitliği bozmamalıdır, akılcı bir orandan fazla.

63. Size her imkan tanınmıştır. Yasak yoktur. Günah yoktur. Korkulan cehennem ve sahte dinlerin ahlak kavramları yoktur. Ama her şey, sizin isteğinize bağlıdır. Kim, nasıl kabul ederse ve anlaşırsa. Yeter ki, kendiniz olun ve tanıyın kendinizi. Ne istediğinizi bilin. İsterseniz, olabildiğince tek eşli olun; ama bilinki, sonunda bıkacaksınız. Ve nefret edeceksiniz bu yüzden; bugün sevdiğinizden.

64. Cinsellikte sınır yoktur; bu yüzden ayırmam tek tek; şunu yapabilirsiniz, bu olmaz diye. Bu, ancak insanların en özel zevklerine müdahale etmek isteyen, Sahte Tanrı'nın şeriatında olur. İsteyen, cinselliğini yaşar istediği ile ve istediği gibi.

65. Bana yapılan hizmet, seçkinlerimin, kendilerini tanıyarak, istedikleri gibi olmalarıdır. Ben onlardan razıyım.

66. Kendinizi bir şeyden kısıtlayacaksanız, bunu siz istemediğiniz için yapın! Sahte Tanrı'nın dinsel ve ahlaksal kuralları yasaklıyor diye değil ve çocukluktan beri ve yüzyıllardan beri, böyle şartlandığınız için değil. Ne isterseniz, yapın! Sizin kuralınız, kuralın olmamasıdır.

67. Mumyaları bilir misiniz? Ölmüş insanların bedenleridir, mumyalar. Sarılıp, sarmalanırlar. Onlar yüzlerce, binlerce yıl önceden kalmış cesetlerdir. İşte kendisini, nedenini bilmediği kurallarla sarıp sarmalayan insan da, bir mumyadır. Yoktur ondan bir farkı. Tek farkı, nefes alıyor olmaktır sadece. O kişi ki, yaşadığını sanır ama yaşamamaktadır aslında.

68. Anlamadığı, mantığa vurmadığı ve yaşamak için, aslında hiç de ihtiyacı olmayan kurallar, onu hayata ve hayatın sevincine karşı koruyan kalkanlar, mumyayı saran sargılar haline gelmektedir. O insan yaşamamaktadır; ancak yaşadığını zannetmektedir.

69. Yırtın, sizi saran mumya sargılarını! Yaşadığınızı anlamak için ve gerçekten yaşamak için ve kendinizi tanımak için ve ruhunuzu ölümsüzleştirmek için ve içinde olduğunuz kısıtlı ömür süresinde dünyayı algılamak için, başka şeyler de yapın, nefes almaktan!

70. Benim hizmetim vardır. Bana yapılan hizmettir bu. Benim hizmetim, bana yakın olmak için yaptıklarınızdır. Beni hoşnut etmek için yaptıklarınızdır. Bunun zamanı yoktur. Başka seçkinlerle bir arada olmanız da gerekmez, bana hizmet için. Her an bana hizmet edebilir ve bana yakın olabilirsiniz. Bana yaptığınız hizmet, sizin kendinizedir aslında.

71. Benim ibadetim vardır. Bana yönelik tapınmadır bu. Bana tapmak, sizin sevinciniz ve yüceltmenizdir kendinizi. Benim tapınımımla, benden güç alırsınız maddi ve manevi. Zor değildir benim tapınımım; hatta alışılmış bir tanrıya tapınım gibi de değildir. Bir bilgi ve zevk toplantısıdır; bir şölendir; şenliktir benim tapınımım!

72. Birbirinize eşit olmanız ve böyle başlamanız yola, benim hizmetimin ilk adımıdır. İlk eşitlik, kadınla erkeğin eşitliğidir. Eşlerin eşitliğidir. Sonra gelir seçkin olanlarımın, birbirine eşitliği. Herkes birdir; farklılık yoktur. Biri diğerinden üstün değildir asla; ama bir iki tanesi müstesnadır.

73. Bütün yolumdan gidenler ve bana tapanlar ve beni sevenler ve benimle olanlar, yakınlık olarak eşittir bana. Hiçbiri diğerinden üstün

değildir ve üstünlük taslayamaz biri diğerine. Ne kimse aşağıdır, ne de kimse daha yukarı. Kimse emir veremez kimseye ve kimse, toplumda daha ön sırada değildir.

74. Toplumlarımın başındakiler, biraz daha yakındırlar bana. Ama her toplumun başında olan kimse ki, o kimseler belli devirler içinde değişirler. Her ayrı toplumu yöneten, görevini yaptığı sürece daha yakındır bana ve ona kudretimden veririm, severek. Ama bir yıl içinde değişmelidir, toplumun başkanı. Ve isterse o toplum, bir dönem daha aynı başkanı, bunun da sakıncası yoktur bence.

75. Başkanların üzerindedir, Kara rahiplerim ve rahibelerim. Onlar değişmezler ve görevleri hayat boyu sürer. Onlar, bana daha da yakındırlar; çünkü onlar eğitir toplumları ve benden aldıkları kudretle yardımcı olurlar insanlarıma. Doğru yolu gösterirler ve teşvik ederler.

76. En sonra da, Baş Kara Rahib'im ya da Kahin'im yakındır bana. O ve onun altındadır, Baş Kara Rahibe'm. Onlar daha yakın olabilir kudretime. Çünkü, benden gelebilecek bilgileri aktarırlar insanlarıma. Onlar bir yeterlilikten çok, birer araçtırlar da benim için.

77. Ama bütün bu görevlilerim de, insanlarımın üzerinde çok fazla bir yaptırım gücüne sahip olamazlar; ben özel olarak istemedikçe ve gerekmedikçe. Bu yüzden, gerçek anlamda eşittir benim seçkinlerim; herhangi bir dinin izleyicilerinin, kendi aralarındaki eşitlikten çok daha fazla.

78. Her insanım, bu Ayetler Kitabı'ma sahip olmalı ve okuyup, onu düşünmeli zaman zaman. Sayınız artmaya başlayınca bir toplum olursunuz, kendi aranızda. Toplumunuz genişleyince, sayınızı asla

Onüç'ten fazla yapmamalısınız! Ne zaman ki ondördüncü kişi girer toplumunuza ya da duruma göre, onüçüncü kişi girince, toplumdan eski olan biri veya eşi varsa, ikisi ayrılmalılar. Ayrılanlar da, yavaş yavaş kendi toplumlarını kurmalıdırlar. Kurucular, ilk başta, o toplumun başıdırlar.

79. Onların geliştirdiği yeni toplum da yeterli sayıya ulaşınca, oradan ayrılan en eskilerden biri kurabilir başka bir toplumu. Bu sistem, uzun süre böyle sürecektir. Ne zaman ki, insanlar arasında çoğalırsınız ve sayınız çok fazla artar ve saklanmak gereği duymazsınız; o zaman, artık gerek kalmaz küçük toplumlar halinde yaşamaya. Buna da karar verecek olan, rahiplerimin ve rahibelerimin çoğunluğudur veya benim bir vahyimdir. Ama en iyisi, küçük toplumların güvenliğidir sizin için.

80. Dışardakilere gelince. Onlar sizindir. Eşit değillerdir benim gözümde. Onlara istediğinizi yapabilirsiniz. Bir dışardaki ile evlenen veya birlikte olan insanım, onu istediği gibi aldatabilir; hatta bunu yapmak zorundadır bana hizmet olarak.

81. Dışardakilerden, uyandırılabilecek gibi olanları kollayın. İyilik yapabilirsiniz onlara. Yumuşak şekilde yaklaşın ve yavaş yavaş tanıtın; belli edin öğretimi. Onu elde etmek ve ikna etmek, her insanımın görevidir ve zevkidir ve bana hizmetidir en makbul olan. Ama ne zorlayın dışardakini ve ne de menfaat vaadleri ile satın alın. O şekilde gelecek olan gelmesin; daha hayırlıdır bu sizin için.

82. Toplumunuzda veya başka bir toplumumda görmek istemeyeceğiniz dışardakilere ya da size düşman olan dışardakilere davranışınız, sizin kararınızdır. Zarar görüyorsanız, zarar vermekte de tereddüt etmeyin ona.

83. En kolayı maddesel zarardır. Dünya şartları kullanılarak ama bunu yapamazsanız, ibadetimde bana şikayet edin ve benim ismimle lanetleyin onu. Büyü yapın ona. Felaketini isteyin herbiriniz; hatta bir tekiniz bile istemiş olsa bunu.

84. Unutmayın ki, her zaman yanınızda olduğum gibi, beni çağırdığınız ve bir dışardakini lanetlediğiniz zaman bütün kudretim yanınızda olur daima.

85. Seçkinlerimin hiçbiri diğeri için lanet isteyemez ve benim seçkinim de bunu hakedemez; ama gerekirse, ancak bir rahip veya rahibem şikayet edebilir seçkinimden. En son karar, baş rahibimin veya rahibemindir bir seçkin olanım hakkında; şayet Kahinim yoksa. Yaşıyorsa kahinim şikayetin olduğu tarihte, o zaman son karar ona aittir seçkinim hakkında.

86. Benim dinim ve benim tapınımım her zaman adildir; arabın dininden ve kilisenin ve Yahudinin. Ve onların tanrıları, onları duymayacak kadar sağırken, ben duyarım daima ardımdan gelenleri.

IV

1. Ben ki, varım ve her zaman varoldum ve varolacağım ve benim hükmüm altındadır her yaratık. Benim kudretim ve iradem altındadır her şey ve her olay; ama her zaman kullanmak istemem kudretimi insanlar üzerinde.

2. Daha iyi değil midir, insanları köle gibi çekip almaktansa, kılıç korkusu ile imanlı olmalarını beklemektense, onların gelmelerini ve

dilemelerini beklemek? Benim kudretimi tanımak isteyen, önce içinden istemelidir bunu gerçekten. Dilemeli; içinde ve dışında gayret göstermeli bunun için. Ancak bu şekilde anlar insan kendisine verilen hediyenin değerini ve ancak bu şekilde olur benim seçkinim.

3. Ben, evrensel değilim. Benim bütünüm, evrenin kendisidir aslında. Bu yüzden ben her yerdeyim. Olmadığım bir yeri ne ben düşünebilirim; ne de bir yaradılmış olan.

4. İnsanlarım ve seçilmişlerim ve seçkin olanlarım ve yolumdan gidenlerim, bana seslendikleri anda yanlarında olurum. Zaten her zaman yanlarında değil miyim? Ama yardımımı ve varlığımı belli olur hale getiririm ihtiyaç duydukları zaman.

5. Beni sevmeyenler, aldatıldıkları için sevmezler. Akılları iğfal edildiği için sevmezler; çünkü bilmezler. Baskı altındadırlar aslında. Sevmeyenlerime de çok zararım dokunmaz sevmedikleri için; çünkü en ufak bir parça koparamaz benden onların küfürleri. Ben kaprisli ve insafsız değilim; Arabın ve Kilisenin ve Yahudinin tanrısı gibi. Ancak çok hakedilirse başka. O zaman kusabilirim gazabımı.

6. Beni sevmeyenler ve onları güden ve sömüren imtiyazlı din adamları ve güya din öğretmenleri, benim olaylarımı ve benim öğretimi "Kötülük" diye nitelendirirler; sadece işlerine gelmediği için.

7. Her gelen insan neslinde, benim gizli temsilcilerim ve karanlık olan rahibim ve karanlık olan rahibelerim ve karanlığın kahini olan bir kahinim bulunur, duruma göre erkek veya kadın. Bunları ben seçerim ve kutsarım. Kahinlerim ve rahiplerim, kendi çağlarıyla ilgili ve kendi çağlarına uyan görevlerini, benim isteğimle ve gücümle ve onlara

bildikleri ve bilmedikleri zamanlarda yüklediğim kudretimle yerine getirirler.

8. Ben varım ve insanlara anlatıldığının aksine, hiçbir tanrının hükmü altında olmadığım gibi, işlerime de hiçbir tanrı karışamaz. Sizin üzerinizde de bir hükmü yoktur Arab'ın ve Kilise'nin ve Yahudi'nin tanrılarının; siz ona boyun eğmediğiniz ve onu çağırmadığınız sürece.

9. Bütün kavimlerdeki, benim takipçim olanların dışında kalanlara da yardımımı ve ışığımı sunmaktan kaçınmam ben. Yeterki onlar, verileni almaya hazır ve gönüllü olsunlar. Ama kendi seçkinlerim söz konusu olduğu zaman, onlardan hiçbirşeyi esirgemem asla. Rahiplerime ve rahibelerime ki, onların çoğu gizlidir; yetki ve kudretimden veririm. Onlar da, benim seçkinim olmuş olan insanlara yardım ederler ve yol gösterirler. Bütün bunlarsa, çağın ve çevrenin şartlarına göre gerçekleşir.

10. Bana uyan ve izleyenlerim, dışarıda kalanlar ve dışarda bulunmak isteyenler ve insanları benden uzak tutmak isteyenler gibi ölmezler. Seçkinlerimden bana layık olanlar ve diğerleri, hepsi de hakettikleri derecede ve yeni yeni bedenlerde doğmak suretiyle tekrar tekrar dünyaya, maddenin zevkini çıkartmaya ve bazen de gerek benim insanlarımı, gerekse dışardakileri yönetmeye gönderirim.

11. Beni kabul edenler, kendisini tanıyanlar ve hür olmak isteyenler, bana doğru bir adım yaklaşanlara doğru yolu göstermek için, bu yazdırdığım kitabım gibi kitaplara da her zaman gerek duymadan, bilgimi ve zenginliklerimi gizli ve anlaşılmaz şekillerde de verebilirim.

12. Evren'in başlangıcı, tanrıların doğuşu ve bu dünyanın da bütün özü benim bilgimin içindedir. Bana ve benim insanlarıma

dışardakilerin düşmanlığı ve çıkarttıkları ve çıkartabilecekleri engeller, ancak onların kendilerine zarar verebilir. Güç ve servet ve bilim, benim ellerimdedir.

13. Bana tapın ve biat edin bana ve ikrar edin bana bağlılığınızı. Törenlerle gelin benim dinime. Benim dinim, kör bir imanla tapınmak değildir ve ben de kölelerin tanrısı değilim. Bu yüzden kendi insanlarıma "Kullarım" demem ben ve bu yüzden takipçilerime "Seçkinlerim" derim veya "Müridlerim."

14. Neden "Kullarım" diyeyim ki takipçilerime? Bütün insanlar kullarımdır, önemli olan kul olmaksa; ama benim için kendi takipçilerimdir önemli olan sadece. Ben kul isteyen bir tanrı değilim. Takipçi ve anlayış isterim sadece.

15. Cennet vaad etmem size ve korkutmam cehennemle. Cennet de yalan; Cehennem de sahtedir. Yoktur bunlar sizin dışınızda. Neden vaad edeyim size; ölümden sonraki olmayan cenneti? Zaten tam içinde yaşıyorsunuz cennetinizin. Alabildiğine sizindir maddenin ve tenin zevki. Kimse engelleyemez sizi; ne bir tanrı ve bir din ve bir köleleştirici kural.

16. Cennetiniz yanınızdadır eğer isterseniz; ama çoğunuz cehenneme çevirir, içinde olabileceği cenneti. Kısıtlar da kısıtlar kendisini; hiçbir zaman, girmek istese de giremeyeceği Cehennem'den kurtulmak için. Ve gene hiçbir zaman giremeyeceği, olmayan Cennet'e girebilmek için. Böylece yansıtır içinin Cehennemini; kendi hayatına ve çevresine. Secde etmekten kötülüğün tanrısına, yara eder dizini ve alnını ve aklını katleder böylece ve mantığını ve en önemlisi kendi hayatını. Ve zehirler kendi iman zehri ile çevresini.

17. Kaynar içinde tenin açlığı ve cinselliğin ihtişamlı ihtirası ve kıvranır bu isteklerle; isteklerinden utanarak kendisinden ve tanrısından, gün boyu ve gece uyurken. Katlanır haksızlıklara, umarak onun cezasının ahirette verileceğine. Ve tatmin eder sadece kendisini, köpekleşmesiyle. Kilise değil midir; "Bir tokat atana öbür yanağını dön" diyen? Kendi insanları rahat sömürülsün diye.

18. Hayır! Bin kere hayır! Yalan bunlar... Ne sana yapılana ceza verilir ahirette; ne de sen ödül alırsın köpekliğinle. Bu yüzden "Sana bir tokat atana, öbür yanağını dön" demem ben. "Sana tokat atılacağından şüphe etsen bile, önce sen tekme at" derim müridlerime.

19. Cennetiniz dünyadadır; değerini bilirseniz. Cehenneminiz de dünyadadır; siz dışa yansıtırsanız. Siz, cennetleri cehennem yapanlarsınız. Çoğunuz asla bilmez ve bilemez, kendisine verilen en değerli hediyenin değerini de; olmayan ahiret zevkleri için harcar hayatını.

20. Size en değerli hediye dünyadaki hayatınızdır, dolu dolu yaşarsanız. "Cennet' in şarapları ile mest olacağım, öldüğüm zaman" diye reddeden, dünyanın şarabını ve keyfini; "Cennet' te istediğim kadar huri ile çiftleşeceğim ve güzel oğlanlarla" diye umup, reddeden cinselliğini; dünyada yasaklayan bunları kendisine ve aç aç bakan arkalarından ahireti düşünerek, bilmelidir ki, asla ama asla alamayacaktır istediğini ahirette de.

21. Gerçi geriye dönüş vardır dünyaya, ölümden sonra başka bedenlerle. Ama bunu da haketmek lazımdır önce. Kolay değildir, ikinci ve daha fazla hayata dönmek. Kıymetini bilmeyene ikinci defa

aynı hediyeyi vermek. Bu yüzden değerini bilin yaşadığınız maddenin ve hakedin yeniden doğmayı, buraya ya da daha iyisine.

22. Bendedir, yeniden doğmanın bilimi ve gücü. İstediğimi, istediğim şekilde yeniden gönderirim dünyaya. Bunlardan bazıları özel görevlerle gelirler çok başka alemlerden insan suretinde; ama bilmezler kendilerini dünyada iken. Beklerler ömürleri boyunca görevin zamanını ve hazırlarlar kendilerini kutsal göreve zeka ve akıl olarak, kendileri farkında olmadan. Bazıları da ödül olarak gelirler; tekrar yaşamaya tenin zevkini doyasıya, tekrar tekrar ve ibadet etmeye bana.

23. Azapla korkutmaz benim dinim. Keder ve acı değildir, benim dinim ve tapınımım. Kör inançların dini değildir benim dinim ve korkunun dini değildir. Benim dinim, aşktır ve sevgidir ve tenin zevkidir ve şehvettir çılgıncasına. Ve anlayıştır ve özgürlüktür benim dinim, bütün zincirlerden.

24. Zevktir, benim tapınımım ve cinselliktir hizmetim. Dolu yaşamaktır bir hayatı özgürce. Benden gelir her bilgi ve her bilim. Benim insanımdır her gerçek bilge ve benim yolumdur her akılcılık ve gerçekten yaşamak. Hakettiğini dilenmek değil, uzanıp almaktır benim dinim.

25. Benim dinim akılcılıktır. Sorgulamaktır benim dinim. Felsefedir ve matematiktir. Her uyum, her oran ve orantıdır. Aklın çalışmasıdır benim dinim ve başlıca emrim. Ben mezarların ve türbelerin ve evliyaların ve ölümden sonrasının olmayan cennetlerinin ve cehennemlerinin tanrısı değilim. Ki, olmayı da hiç bir zaman istemedim aslında. Ben aklın ve zevkin ve bilimin ve özgürlüğün ve isyanın tanrısıyım.

26. Kendisi bilmese ve istemese de, her yolumdan giden müridimdir ve her gerçek bilim adamı. Kilise tarafından şeytan diye yakılmak istenmedi mi her ilerici hekim, her hayat kurtaran ve bilimsel gelişme yapan? Aforoz etmek istemedi mi engizisyon, dünya yuvarlaktır diyeni?

27. Sahte tanrının dinleri, Arabın arapça olan, Arap milliyetçisi olan ve herkesi Arab'a köle yapmak isteyen dini ve kilise ve Yahudinin, "Tek insan olan, Yahudi olandır" diyen dini, daima karşısında sert bir duvar olmadı mı her bilimsel gelişmenin? Çünkü bu dinlerin tanrısı korkar, insanların akılsal gelişmesinden ve aynı şekildedir, onun din adamları. İstemez akılcılığı ve bilimi ve felsefeyi. Sadece iman ister, sorgulamadan. En ufak bir akla vurma olmadan kabul edilmesini ister kendisinin ve kutsal kitaplarının ve din adamlarının emirlerinin. Sadece iman ister kendisine karşı. Bilir ama çok iyi bilir, ancak bu şekilde köle edebileceğini insanı.

28. Bir tanrı, akılla kabul edilir. Bir tanrı, sevgiyle kabul edilir ve bir tanrı, insanlarını güzellik ve zevkle elde ettiği için kabul edilir. Öyleyse nedendir, çok yaygın olan "Allah korkusu" lafı ve onun yanısıra çok kullanılan "Allah sevgisi" sözü; bir varlık nasıl sever kendisini zorlayanı ve ölmekten fazla korktuğunu ve keskin bir kılıç gibi her an başının üzerinde asılı olanı? Onu ele geçirse insan bir madde olarak yok etmez mi; sadece korkusundan kurtulmak için.

29. Nasıl olur da bir tanrı, bütün insanların yaratıcısı ve sahibiyse ve onları gözetip koruyansa ve kendisinden başka yaratan yoksa, nasıl olur da emreder, kendi dininden olmayanı ve kabul etmeyeni öldürmeyi ya da işkence etmeyi? Nasıl olur da bütün duygu ve düşüncenin kaynağı olan tanrı, günah yazar kendi verdiği istekler ve

düşünceler için? Uyanın artık! Düşünün bunları ve isyan edin, sizi ruhsal olarak sömürene.

30. Onun bir tasarrufu yoktur üzerinizde. Aynı şekilde yalandır, ödülü de cezası da. Ondan daha fazla tanrıcıdır, bu hurafelerle kendilerini yücelten din adamları. Zevk alarak, Allah rızası için adam öldürenleri ve kutsal cihada sarılanları. Haçlı seferlerini din adına yaparak, kasalarını dolduranları; işkenceden cinsel zevk duyanları ve insanları kısıtlayarak, kendisinin cennete gideceğine inananları.

31. Ben savaşın tanrısı değilim; ama savaşçı bir tanrıyım da gerektiğinde. Cezasını bulacak, insanlarımı kendi cehenneminde yaşatanlar; ama demiyorum ki, bu, ahirette olacak. Yaşarken ödeyecekler yaptıklarını. Müridlerimin çoğalması ve reddetmesi onları, bu bile eritecektir içlerindeki buzları.

32. Bana! Bana gelin. Kurtuluşunuz bendedir sadece! Beni tanıyıp, tapmasanız da yolumdan yürüyün ve aklınızı çalıştırın sadece. Akla vurun bu kitabımı, şartlanmışlıklardan ve geleneklerden arınmış bir zihinle. Mantıklı nedenler bulun bakalım, bulabilirseniz dinsel yasaklardan yana ve benim öğütlerime karşı.

V

1. Bana yapılan hizmetler, sizin sevaplarınızdır benim nezdimde. Yapabileceğiniz hizmetler sayısızdır aklınızla onayladıkça; ama önemli hizmetlerimi size bildiriyorum ki, her zaman rahmetim üzerinizde olsun.

2. Bence makbul olan bir hizmetiniz, dışarıda olan birini uyandırarak, bana getirmektir. Bunu yapmak isteyen müridim, dikkatli davranmalı son derece. Önce ürkütmemek için beni bilmeyeni ve sonra kendisini koymamak için ortaya ihtiyatsızca. Müridim her aşamada adım adım ilerleyerek, dışardakinin şüphe ve merakını uyarmalı. Ama bunda sıkı bir dikkat ve ihtiyat gereklidir. Elbette bu, sahte dinlerin baskısı altında olan yobaz yerler ve ülkeler için geçerlidir. Açıkça davranabilirse seçkinim veya çoksa o yerde seçkinlerim, bazı müridlerim koyabilirler ortaya kendilerini ve inançlarını.

3. İleri bir hizmetiniz de, seçkinimin ailesi dışarıda olanlardansa, seçkinimin, ailesinden birini veya birkaçını veya hepsini benim yoluma getirmesidir.

4. Bir hizmetiniz de bence makbul olan, müridimin eşi inançsızsa ya da sahte tanrının sahte dinine inanıyorsa, onu çekmesidir toplumuma. Uymasını sağlamaktır zevk veren kurallarıma.

5. En iyisi de, bir müridimin, eşi çok inançlıysa kötü tanrıya, onu baştan çıkartmasıdır tatlılıkla.

6. Tatlılıkla yaklaşın eşlerinize ve ikna edin onu; uyararak şüphelerini kötülük tanrısına. Cezbedin onu cinsel özgürlükle ve teşvik edin. Ama saygınızı da eksik etmeyin ondan. Her gayretinize rağmen eşiniz dönmezse yoluma, onu terkedin ve birlikte olun yolumda olanla; ama bunu da yapamaz veya yapmak istemezseniz, siz de reddedin beni ona karşı ve aldatın onu her açıdan. Bu da, bana hizmetinizdir ve sevabınızdır sizin açınızdan.

7. Sonraki önemli hizmetlerinizden biri de, müridimin, bana bağlanmadan önce hangi sahte dinde görünmüşse, onun kurallarını ve

yasaklarını çiğnemesidir teker teker. Her gün, en az birini ufak veya büyük. Kadın seçkinlerimin tahrik etmeleri dışarıdaki erkekleri ve onların kafalarını karıştırmaları özel din günlerinde.

8. Kendi toplumunda bilinmeyen müridimin, sanki kendisi bilmez gibi davranarak çevreye yöneltti̇ği iman sarsacak soru ve düşünceleri de bana hizmettir aslında. Yargılamasına sebep olun insanların, dini ve ahlakı ve kurallar ve şeriatı ve tanrıyı.

9. Eşinizle ya da başkasıyla olan cinselliğinizi de bana adamanız, hizmettir bana. Herkes benim seçkinimse, açıkça ve eşiniz dışarıdaysa, içinizden. Ve kalıplaşmış kuralların, mantıksız ahlak kurallarına karşı davranmanız da, hizmettir bana.

10. Tersine çevirmek ibadetini ve şehvete boğmak ve küçük düşürmek Arabın dininin ve Kilisenin dininin ve Yahudinin dininin tapınma ve kutsama törenlerini; bu da sevabınızdır ayrıca.

11. Bir önemli hizmetiniz de, benim öğretimin bu kitabını yaymasıdır müridimin, insanlar arasında kendisini tehlikeye atmadan. Zamanına ve yerine göre. Kullanın her tür iletişim aracınızı, gücünüz yettiğince.

12. Bunları yaparak, karşı çıkmış olursunuz içinizdeki baskıya ve tabuya ve daha kolay kırarsınız zincirlerinizi ve yaşarsınız maddenin ve tenin zevkini ve yenersiniz kendinizi; ama bunların, bilmediğiniz daha başka ödülleri de vardır sizin için.

13. Benim için hizmetleriniz, sayısızdır. Bunlardan başka, aklınızla bulabilirsiniz her hizmeti. Ama hizmetinizle ibadetiniz farklı şeylerdir. Tapınımım törenseldir; hizmetim ise günlük ve serbest.

14. Tapınımımda ve ibadetimde de çok şey beklemem sizden; yeterki, aklınızla benimle bir olun (Bütünleşin). Bütün günler ve zamanlar ve yönler benimdir, ibadetiniz için. Size ne zaman uygunsa, o zamanı seçebilirsiniz. Özel belirlenmiş gün ve zamanlar isterseniz, uyabileceğiniz şeyler de vardır. Ama mecburi ve değişmez değildir bunlar da.

15. Benim şerefime ve benim rızamı almak için ve benim kutsamam için ve benden kudret almak için yüzyıllardır yapılmış ve yapılmakta olan Törenler veya Ayinler veya Ritüeller vardır; hangi deyimi kabul ederseniz. Bu törenlerin çoğu benim tarafımdan verilmemiştir insanlara; ancak insanlar, kendi akıllarınca tanzim etmişlerdir onları; almak için rızamı. Pek azı da benden vahiy yoluyla verilmiştir insanlara. Yoktur aslında bir farkları.

16. Eski törenlerimin hepsi de geçerlidir. Kendi sayınıza göre yapabilirsiniz istediğinizi. Bana yapılan bir törenin şekli ve akışı önemli değildir gözümde. Önemli olan, sizdeki istek yoğunlaşmasıdır ve vecddir ve zevktir ve şehvettir. Bu yüzden, az çok benzer şekilde, bu duyguları tahrik edecek gibidir bütün törenlerim.

17. Törenlerim, kahinim tarafından ayrıca açıklanacaktır; çok karışık olanları... Araştırılıp, bulunacaktır değişik törenlerim ya da vahyedilecektir O'na. Ama bu kitabımda, sayısal olarak az olan toplumlarım için, çok kolay ve pratik bir tören şekli de tarif ediyorum. Onda da tadilat yapabilirsiniz, zamana ve zemine ve şartlara göre.

18. Eski törenlerim aynen geçerlidir; çünkü bana atfedilen her şey, geleneğim haline gelir geçen zamanla. Bana hakaret olsun diye yapılan yakıştırmaları da benimserim; beni övmek için olanları da. Eski

törenlerim ve onlarda kullanılan diller de, geleneğim olmuşlardır böylece.

19. Eski törenlerimde en çok kullanılan dil olan Latince de, törenlerimin ve yüceltilmemin sembolü olmuştur. Ama eski törenleri aynen uygulasanız bile olabilir; kendi dilinizde. Bence bunun bir sakıncası da yoktur.

20. Ben, Bütün Dilleri Bilen'im. Bu öğreti kitabım da dünyanın her ülkesinde geçerlidir; çünkü kolaydır çevirisi. Fakat gerekirse ve istersem ve uygun görürsem ve zamanı gelmişse, her millete kendi içinden bir kahin göndermeye ve kendi anlayacakları, kendi dillerinde kitaplar indirmeye de gücü yetenim ben.

21. Ben, kahinimle arama başka bir melek ve demon sokmadan, anlaşabilmeye ve meramını doğrudan anlatmaya da gücü yetenim. Oysa biriniz, gerçekten, fiziksel olarak karşılaşsa benimle veya geçse benim alemime, benim yanıma, dayanmaz bedeninizin dünya yapısı buna ve benim tanrısal ışımama. Ben, sizin için kötülük istemesem bile toz olup, dağılır bedeniniz anında, şayet korumazsam. Ama korusam bile çok fazla tutamam, alışık olmaya hazırlanmamış insan bedenini huzurumda. Ayrıca çılgın bir aptal ve otistik olursunuz aklınızla. Buna rağmen, maskelemeye gücümü ve zarar vermeden kahinime ve törenlerinizde de sizlere ey seçkinlerim, gücü yetenim iletişime sizlerle; doğrudan kendi aklımla ve aracısız.

22. Ve törenlerinizde, istersem kullanırım rahibin ve kahinin bedenini bir taşıyıcı olarak, enerjimle kutsamak için sizi. Bundan bir zarar gelmediği gibi ona, aksine kutsanır ve yenilenir anında.

23. Bu yüzden yapabilirsiniz ibadetinizi, her istediğiniz dilden. Gene de derim en hayırlısı, şaşmamaktır kendi milli dilinizden. Önemli olan değildir, konuşurken ne söylediğiniz; ne de hangi dilde konuştuğunuz. Niyetiniz ve içinizdeki düşüncedir önemli olan, bana. Her dilden ululayabilirsiniz beni. Konuşma dilinizle değil; akıl ve beden dilinizle ve duygularınızla ve duygularınızı serbest bırakarak ve şehvetle, daha çok yapın ibadetinizi.

24. Her dilden yapılabilirken törenlerim, yüzyıllardan beri törenlerimde kullanıldığı için gelenek olmuştur Latince. Bu yüzden eski törenlerime ve eski rahiplerime saygı olarak, sadece iki cümle kullanın törenlerinizde. Bunlardan birini her şeyin başında kullanırken, diğerini her şeyin bitişinde kullanın. Bunlardan daha süslü bir söze de ihtiyacınız yoktur, beni övmek için.

25. En fazla ekinokslarda kutlayın beni; ki ben de kutsayayım sizi. Güneş bir mevsimden tam geçerken diğerine. Hem benim kutlamamı yapın; hem doğayı kutlayın, bir şölen yaparak. İçin şerefime ve anın isimlerimi, vereceğim düzenle.

26. Bunun saati de imkanlarınıza göre seçilebilir; ama en uygunu, Güneş'in tam burç değiştirme anıdır, bir mevsimden diğerine. Bu olamazsa, geceyarısı veya tam öğle vakti veya herhangi bir saat. Ama unutmayın, her gün benimdir; yoktur özel bir mecburi zaman.

27. Benim insanlarım için önemli kutlamalar, 30 nisan ve 31 Ekim günlerindedir yılın. Birine Walpurgis gecesi denilir; diğerine Halloween. Bu günler kutlanır hala bir festival olarak, beni sevmeyenlerce dahi, dünyada.

28. Toplanma imkanı olan müridlerim bir araya gelsinler dolunayda ve kara ayda. Bunun zamanı da, Ay, tam tepede veya ayak ucundayken olur veya herhangi bir saatte.

29. Haftanın günleri sorulursa, seçin onlardan istediğinizi kendi toplantınıza. Günün saatleri de önemli değildir; çünkü her saat benimdir aslında; ama günde dört vakit vardır ki, daha güçlü olur arınmanız. Birincisi Güneş doğarkendir, tam doğu ufkunda iken ve ikincisi Güneş tam tepedeyken ve üçüncüsü Güneş tam batı ufkuna gelince, tamamen batana kadar ve Dördüncüsü tam gece yarısıdır, Güneş ayak ucundayken.

30. Bu zamanlarda düşünün beni ve dalınca geçin, imkan bulursanız. İsteyin, kudretimi çekmeyi kendinizce. Yalnızken veya başka seçkinlerle. Adımı anın sessizce, bir kaç defa.

31. Yönleri sorarsanız, bütün yönler benimdir. Ne tarafa dönerseniz dönün, ben daima karşınızda olurum. İhtiyacım yok benim, taştan topraktan köhnemiş kabelere.

32. Ama gene de disiplin için bir yön sorarsanız, sabah duanızda yüzünüz doğuya dönmeli, güneş doğarken. Akşam duanızda ve güneş batarken, yüzünüz batıya dönmeli ona doğru. Geceyarısı ve öğle dualarınızda yönünüz kuzey olmalı; çünkü kuzeyden güneye akar durmadan, bu dünyanın enerjisi.

33. Bu dua vakitlerinde, asla devamlılık mecburiyeti yoktur ve seçkinim istedikçe yapmalıdır; ama ne kadar yaparsa, o kadar iyidir kendisi için. Ama bir iki kişi, bir aradaysa ve uygunsa çevre, en iyisidir törensel olarak bir arada dua, açıkça veya herkes, kendi içinden.

34. Benim, sizler için resmini çizdiğim ibadet, kolaydır. Sizin bana tapmanıza da ihtiyacım yoktur ve yüceltmenize. Kötü tanrı gibi bana devamlı, riyakarca ve menfaat için yağcılık yapılması kıvanç vermez bana. Yapacağınız her şey, kendinizi yüceltmeniz içindir aslında. Kurbanınıza da gerek yok benim açımdan ve istemem de bunu, özel durumlar gerektirmedikçe. En büyük kurbanınız bana, kendi teninizin zevkini yaşamanızdır, kendiniz için.

35. Her şeyden önce, şayet tek başınaysa, bir takipçimin özel bir tören yapması gerekmez benim ibadetim için; hem anlamsız da olur bu, birbirini yüreklendirmeden... Yalnız olan müridim, benim için hizmetlerini yapsın gönlünce ve günlük dualarını yapsın imkan buldukça; ama kafasından eksik etmesin öğretimi ve okusun bu kitabımı, zaman buldukça azar azar.

36. Bir törensel ibadet için, en az iki müridim gereklidir. Bunlardan biri karşı cinsten olursa, daha makbuldür ve esası da böyle olmalıdır aslında. Ama mecbur kalırsanız, aynı cinsten müridlerim de yapabilir törensel ibadetini. Sayınıza göre, dikilin ayakta veya oturun yere, belli sıralamalarda.

37. Kalabalıksanız, daire olun. Törenin rahibinin sırtı kuzeye dönük olacak şekilde. Ya da yerinize göre, kilise düzeninde oturun rahibin karşısına. Altı kişiyseniz, heksagram veya altı köşeli yıldız düzeninde durun; gene rahibin sırtı kuzeye dönük olarak.

38. Bu törenleri yürüten ve idare eden seçkinim, rahip veya rahibe sayılır o anda. Özel bir dereceye gerek kalmadan. Kadından da olur, erkekten de.

39. Beş kişiyseniz, Pentagram veya beş köşeli yıldız şeklinde durun. En makbul geometrik şekil budur benim için aslında. Çünkü, yıllarca kullandılar bunu ters olarak, beni temsil için insanlar. Ben de benimser ve severim bu yüzden.

40. Dört kişiyseniz, bir eşkenar dörtgen oluşturun veya sadece dörtgen; fakat rahibin köşesi kuzeyde olarak. Ve üç kişiyseniz üçgen. İki kişi, karşılıklı oturmalı veya durmalıdır kuzey güney doğrultusunda.

41. Sayınız dörtten fazlaysa, çıplak bir insan bedenini de kullanabilirsiniz, mihrap olarak. Burada bazı yenilikler vardır. Eski törenlerimde, sadece erkek yürütürdü töreni ve çıplak kadın olurdu, altar. Ama şimdi bir kadın rahibem de yürütebilir töreni ve o zaman bir erkek bedenidir, mihrap.

42. Yakabilirseniz, tütsüler yakmalısınız şerefime ve en az bir mum yanmalı benim adıma; gündüz bile olsa. Bütün renkler benimdir, ama mum kırmızı veya siyah olursa daha iyidir; çünkü yüzyıllardır kara ayinle birleştirildi bu renk mumlar. Ben de bu yüzden benimser ve severim onları. Ama olamazsa, her renk makbuldür bence.

43. Benim Krallığım ve Benim Alem'im ve Benim Kat'ım renklerle doludur. Işıl ışıldır her yanım ve benim pırıltım kendimden gelen, kaplar her yanı; ama insanlar siyahı uygun gördüler bana yüzyıllarca; ben de sevenlerimin ve düşmanlarımın yakıştırmalarını benimserim ve siyahı tercih ederim. Ama canlı ve neşe veren, mutlu renklerdir asıl karakterim. Bu yüzden her renk giyilir törenlerimde; ama olursa, siyah kıyafetler daha geleneksel olur. Sizin açınızdan.

44. Ben her sese sahibim. Her müzik bendendir ve severim her ilahiyi. Her ilahi kutsaldır benim için; hatta kötü tanrı için yazılmış bile olsa. Ama asıl hareketli ve kanı harekete geçiren müziklerdir tercihim. Bir de flüttür mümkünse veya benim için yazılmış ilahilerdir müridlerimce. Bunları da severim; sadece bana insanlar yakıştırdığı için. İmkan varsa, ibadetimde çalınmalı havaya sokabilen bir müzik veya özel ilahim; ne olursa olsun. Buna imkan yoksa, sadece sizin duanız da yeter; törenin kusursuz olmasına.

45. Ben severim, sevenlerimin ve düşmanlarımın her yakıştırmasını bana ve benimserim onları, oluşturulmuş olsalar bile beni aşağılamak için. Benim varlığım ve tanrısallığım, kutsal hale sokmaya yeterlidir her aşağılamayı. Kötü tanrı kabahat ve günah kabul eder böyle şeyleri ancak. Benim insansal kompleks ve dalkavukluk ihtiyacım da yoktur. Kötü tanrı sahiptir bu komplekse ve ihtiyaç duyar dalkavukluğa.

46. Ben sizin içinizdeyim. Bilirim her duygunuzu ve her düşüncenizi ve samimiyetinizi ve isteklerinizi. Ben bunları bilemeyecek bir tanrıysam, bana saygı göstermeniz de gerekmez. Ama ben sizin içinizi biliyorsam, ne gerek var, dille söylenen süslü övgülere. Bu dalkavukluk bana değil, çevrenizi aldatmayadır ancak. Ben kötü tanrı gibi saatlerce övülmeyi de istemem. Bana dilinizle kötü bir şey de deseniz, içinizden değilse ben anlarım bunu. O zaman ne gerek var, aşırı saygı ve övgüye. Siz zaten benim parçamsanız, neden aşırı övesiniz beni. Bir insan, övgü veya dalkavukluk bekler mi hiç elinden veya böbreğinden. Ya da aşırı saygılı mı konuşur kendi ayağıyla. Bunlar ancak sahte bir tanrı için gerekir; değil bana.

47. Bana ibadete hazırlanırken, beni temsil eden çeşitli şeyleri de bulundurun; sizce kolaysa. Bunlar da, insan yakıştırmasıdır aslında.

Oysa bilemezsiniz asla; benim suretimi ve ismimi. Ben, bana atfedilen şekilleri ve sembolleri de severim; beni çağırıştırdıkları için sizce.

48. Toplandıktan sonra önce rahip veya rahibe açsın törenimi uygun sözlerle. Sonra bir müddet herkes düşünsün beni dalınçla. Bana adayın bu sırada nefesinizi. Atın kafanızdan günlük düşünceleri.

49. Sonra zikredin bir ismimi hep beraber ve yavaştan başlayarak. Bundan sonra önce rahip veya rahibe, sonra seçkinlerim saysınlar isimlerimi sırayla. Bana adansın her ibadet ve dua. Sonra bana dua edilsin sırayla ve dilensin istenenler benden.

50. Sonra her seçkinim, sırayla açmalı içini ve gerçek yüzünü herkese ve bana; utanmamalı kendinden. Sayabilmeli zayıflıklarını ve ihtiraslarını. Anlatabilmeli gerçekleri ve kendini. Bunu yaparak, kendisini güçlendirmeli. Ama sayınız çoksa, geçilebilir bu kısım fazla uzatmadan. Ancak seçilen bir iki kişi ile rahip tarafından. Teşhir etmeli konuşan, kendi içini. Hırsını paraya karşı ve cinselliğe.

51. Önce rahip yapmalı herkes için bir genel dua; sonra başlamalı müridlerim kendilerini saymaya.

52. Sonra hep bir ağızdan uzun uzun terennüm edilmeli bir ismim, nefesle ve alçak sesle. Bundan sonra sessizce yapmalı herkes kendi duasını ve dilemeli isteğini. Dalınca girmeli herkes ve aklını toplamalı bende. Nefes ve ismimle beklemeli rahmetimi. Bundan sonra benim adımla bitirilirken tören, serbestçe sevişmeli her beni seven. Benim şerefime olmalı her birleşme ve reddedilmemelidir kimse. Birleşirken bir seçkin bir diğeri ile, bilmelidir ki, o anda "Benim"; birleştiği kimse.

53. Törene başlarken ve her aşamasında şarap için benim şerefime; gönlünüzce. Dualarla süsleyin ibadetinizi ve sevişmenizi. Her şey benim adıma olmalı; benim için ama; aslında bütün bunlar sizin yücelmeniz için. O anda alırsınız ve hissedersiniz ve bilirsiniz gücümü; ama bunda sizin bilmeyeceğiniz bir çok fayda da gizlidir.

54. Her sembol benimdir ve her hayvan benimdir. Severim bütün hayvanları çünkü onlar kirletilemezler kötü tanrı tarafından. Kurban istemem ibadetinizde; ama bazı özel zaman ve durumlar da olabilir bunun için. O zaman, asla ama asla yiyemeyeceğiniz veya yenmesi alışılmış olmayan bir hayvanı kurban etmeyin bana! Ziyan da etmeyin etini.

55. Dünyanın değişik yerlerinde, benim yolumu bulmak isteyenler zaman zaman kanlı törenler yaparlar. İnsan da öldürülür benim adıma. Ama ben istemem aslında bunu. Ben, ölümün ve dehşetin tanrısı değilim ve sadece kötülüğün tanrısı ister insan kurbanını. Eski törenler ve usuller hükmünü kaybetmiştir artık. Her şey çağa uymalıdır daima.

56. Yine de kızmam veya kınamam, bana yakın olmak için yapılanları. Bazı takipçilerim uzak ülkelerdeki, öldürürler dışarıdakileri. Bazıları da sadisttir açıkça; ama bu benim öğretimin değerini düşürmez. Arabın dininde din adına öldürülmez mi insanlar. Arabın dininde veya Kilisenin ya da Yahudinin dininde hiç mi sapık veya sadist veya katil yoktur. O zaman genelleme yapılmaz da, neden benim bir takipçim bunu yaptı mı, kötülük sembolü olarak bütün takipçilerim karalanıyor. Ama yine de kızmam ben kanlı ayinler yapanlara; çünkü bu da yapılır bana yakın olmak için. Ama şimdi söylüyorum işte. Çok özel durum olmadıkça yapmasın böyle şeyler seçkinlerim ve sevenlerim.

57. Ama varsa bir kininiz ve sadistseniz ve zevk alırsanız böyle şeylerden, onu kendiniz için yapın; ben aldırmam istenenin yapılmasına; ama asla! benim adıma yaptığınızı söyleyerek ve düşünerek ve beni bahane ederek ve benden vahiy aldığınızı iddia ederek, yapmayın özel zevkinizi. Asla karalamayın bütün takipçilerimin toplumunu! Lanet olsun bundan sonra bunu yapana! Lanet olsun insanların benden ve benim doğru yoluma girmekten korkmasına sebep olana; ister benden olsun, ister dışardan! Ama bilmeyerek, yapmış olanlar teveccühümü kazanmak için ya da bu öğretim henüz eline geçmediği için bilmeyerek yapmaya devam edenler, dünyanın herhangi bir yerinde suçlu görülmezler hiçbir zaman.

58. Gerekirse savaşın, aklınızın erdiğince dışardakilerle! Sizi sıkıştırmamaları için direnin ve savaşın ve gerekirse öldürün; ama bunu, benim törenim adına yapmayın asla! Allah için adam öldürmek, arabın dinindedir daima.

59. Hayvanların da hepsi benimdir. Her hayvanı severim aslında. Onlar, tabiatın masum çocuklarıdır daima. Kötü tanrının ve kötülüğün tanrısının ve kanlı tanrının ve kölelerin tanrısının dinlerine tapanlar değil midir, hayvanların neslini kurutan ve yuvalarını iki kuruşluk menfaat uğruna dağıtan?

60. Her hayvan kutsaldır bana; ama bazı hayvanlar bana atfedildikleri için daha kutsal gelir gözüme. İnsanların bana yakıştırdığı hayvanlardır bunlar. Keçi kutsaldır bana; çünkü yüzyıllardır insanlar benimle özleştirdiler onu bir çok ülkede. Piramitlerin ülkesinde ve binyıllar önce Eşek benim hayvanım sayıldı. Bu yüzden de kutsaldır bana. Ve gene aynı ülkede çakal ve sırtlan benim hayvanım sayıldılar. Ve çölün hayvanları yılan ve akrep bana

ithaf edildiler, Seth ismimle tanınırken. Ve hipopotam benim sayıldı ve timsah. Bu yüzden kutsaldır bana bu hayvanlar.

61. Yüzyıllarca Avrupa kıtasında ve değişik yerlerde kedi, benim sayıldı. Daima kara büyü ve şeytan tapınımıyla birleştirildi. Engizisyon yakmadı mı bir çok ihtiyarı ve kadını, sadece kedisi var diye. Kediyi büyü sembolü saydılar ve benim sembolüm olarak gördüler; hele rengi siyahsa şeytanın kendisi olarak nitelendirdiler. Bu yüzden de kutsaldır o hayvan benim için.

62. Kim ki, zarar verir veya acı çektirir veya gereksiz yere öldürürse bu hayvanları, lanet olsun ona! Kim, bu hayvanları bana kurban olarak ve takdime olarak görürse, binlerce defa lanet olsun ona! Ama yaşamak için etinden veya derisinden veya kemiğinden istifade edebilmek için öldürülebilir her hayvan; ama sadece gerektiği kadar! Asla bir zevk ve kurban olmamalı bunlar.

63. Bütün ağaçlar ve tabiat kutsaldır, ayırım yapmadan. Ormanlar, benim gerçek alemim ve katım ve yurdum değilse de dünyada en sevdiğim yerlerdir. Lanet olsun ağaçları kesenlere! Lanet olsun yağmur ormanlarını tüketenlere! Bunları yapanlar değil midir kötü tanrının kulları? Lanet olsun bir ağacın ruhunu öldürene!

64. Denizleri kirletenlere ve dünyayı, maddenin cennetini yaşanır yer olmaktan çıkaranlara lanet olsun! Bu dünya ödülünüzdür. Onu yok edene lanet olsun! Gelecek olan altın çağda, benim insanlarım ve benim dinim ve benim hükmüm bu dünyada hüküm sürecektir. Lanet olsun dünyaya zarar verene! Lanet olsun güzellikleri çöpüyle kirleten kötülük tanrısının takipçilerine ki, hepsi cezalanacaktır; ya kendileri ya da kendilerinden gelen nesilleri. Ama asla dönemeyeceklerdir dünyaya, ikinci bir bedenlenme ile. Bu, bilinmelidir!

65. Seçkinlerim! Aranıza yeni bir seçkini alırken veya mürid adayını, onun için bir tören yapın. İsmimi anın üzerine ve vaftiz edin onu benim adıma. Biat etmeli bana ve kurban etmeli kendi tenini. Aslında zevki olacaktır bu, onun. Yemin etmeli benim adıma sır tutmaya ve hizmetlerime uymaya.

66. Birbirinizi ister ve beğenirseniz evlenin kendi aranızda ve sizden olan çocuklar, benim gerçek çocuklarımdır. Onlar bana aittirler. Kötü tanrının dininde olanlar nasıl çocuklarını ona adıyor ve doğuştan o dine ait sayıyorlarsa, sizden olan çocuklar da bana ait olacaklar ve altın çağı onlar getireceklerdir.

67. Ama çocuk yapmak da emir değildir. İsterseniz yapın; ama olan, benim olacaktır doğuştan seçkinim ve seçilmişim olarak. Onlardan çıkacaktır bir sonraki kahinim.

68. Evliliğinizi bir rahibim kutsasın; gereğince tören yaparak, ama çevrenizin alışılmış kurallarına göre de evlenebilirsiniz ayrıca. Bu da, dışardakilerin arasında daha rahat davranabilmeniz içindir. Ama bu her ülke için de gerekli olmayabilir.

69. Yoktur; benim dinimde de boşanmak! Kutsal törenle birleşen, ölüme kadar evlidir eşiyle. Ama isteyen, başkası ile birleşir istediğince fakat evlilik bağı kalıcıdır daima. İsteyen seçkinim evlenebilir kendi cinsiyle de. Bu sizin hayat ve zevkiniz ve tercihinizdir. Hiçbir tanrı buna karışamaz.

70. Yönetim. İnsanlar arasındaki yönetim şeklinin tercihi, benim işim değildir. İçinde olduğunuz ülkeye uyun. Yönetim şekli değişikliği için girilecek mücadeleler, benim seçkinlerimin işi olmadığı gibi benim

işim de değildir; ama çoğalınca politik güç olmaya gayret edin; ki size yapılan baskıları uzak tutabilesiniz kendinizden.

VI

1. Benim gerçek ismimi bilemez hiç kimse. İsmim zaten değildir insan dili ve kulağı için. Bu yüzden birşey ifade etmez size. Bana yakıştırılan isimler sizler tarafından üretilmişlerdir daima. Ama benim için ve sizin için bu, önemli değildir. Ben bana verilen her ismi benimserim. İster yüceltmek için, ister aşağılamak için. Beni aşağılamak için veya sizi benden korkutmak için verilen isimler benimsenerek tarafımdan, birer ziynet haline gelmişlerdir üzerimde.

2. Çok fazladır, tarihiniz boyunca bana takılan isimler. Hepsi de geçerlidir benim açımdan, çağırmak için benim kudretimi. En fazla kullanılan isimlerim, kitabımın sizin aleminize geçirildiriği ülkede, en önemli isimlerim sayılırlar bu ülke için. Yoksa yoktur isimlerimin birbirinden farkı. Ne biri daha görkemlidir ve ne de güçlü. Ne de sıralamada daha önde.

3. "In nomine Magni Dei nostri Satanus" başlangıç cümlemdir; tıpkı arabın besmelesi gibi. Dualarınızın, istek ve hitabelerinizin sonu ise "Ave Satanus Amen" olmalıdır.

4. Ben İblis'im arabın dininde.

5. Ben Şeytan'ım arabın kitabında.

6. Bana derler Tagut; aslında bu isim özgün olarak bana atfedilmese de ve anlatsa da bir türün bütününü.

7. Ben Satan'ım.

8. Benim, Satanus olan.

9. Ben Satanas'ım.

10. Bana derler aynı zamanda Seitan: Bunların dördü de, aslında ayrı dillerde veya ayrı telaffuzlardaki şeklidir aynı ismin.

11. Melek Tavus oldum, Yezidi denilen Azday halkı arasında.

12. Ama o, esasında başka tanrıydı. Melek Tavus ismini de benimserim; sadece ben olduğum sanıldığı ve söylenildiği içindir, kötü tanrının kullarınca.

13. Ehrimen oldum; İran'da.

14. Seth dediler; piramitlerin ülkesinde.

15. Loki oldu adım, kuzeyin halkı arasında.

16. Mara dediler adıma; Hindistanda.

17. Lucifer oldum; Hıristiyanlıkta. Aslında bu, "Işık getiren" demektir. Bana en çok yakışan. Ama bu da sabah yıldızının adıydı Roma'da. Kilise, şeytan yapmak istedi ışık getireni, kendi rekabeti ile ve ben de benimsedim bu ismi kendi rızamla.

18. Baphomet olarak da hitab edildi bana. Bu da, kilisenin bir yakıştırmasıdır yalnızca. Arabın dininin peygamberinin isminden çekilen ve onu benimle özdeşleştirmeye çalışan bir tutumdan gelir;

ama ben de kabul ettim bu ismimi; çünkü bu da beni anlatıyordu insanlarıma.

19. Albız dediler bana; cins isim olarak Orta Asya'da, Kitabımı indirdiğim Kavmin ataları.

20. Yeraltı Tanrısı dediler bana; yakıştırılan, dokuz katlı yeraltı krallığında.

VII

1. Sahte tanrının bütün kendi kutsal kitaplarında Cennet'ten kovulduğu yazar Şeytan'ın; emriyle kötü tanrının. Bilmelisiniz bu kitaplarda yazılanları ve yargılamalısınız onları; size yaradılışta aşıladığım akıl ve mantıkla, şartlanmalardan uzak olarak. Her insan benden almıştır akıl ve mantığını ve yargılama gücünü ve isyanı. Benim takipçim olsun veya olmasın, herkese veririm bunları ki, kullanırlarsa eğer hakkıyla dönerler doğru yoluma kendi istekleriyle.

2. Ama insanın çoğu aptallığı ve akılsal tembelliği seçti. Bunun nedeni de kötü tanrının verdiğidir en başta. Ancak silkinip, kendine gelenler ve beni tarafsız olarak irdeleyenler ve kendi içindeki tanrı korkusuna ve geleneğe ve kurala ve başkaları tarafından yerleştirilen mantıksız ahlak kurallarına karşı çıkanlar ve isyan edenler bulacaktır beni ve kurtaracaktır kendisini; hem bu dünyada hem ölümden sonra.

3. Arabın kitabı ve Kilisenin sonradan yazılmış kitapları ve Yahudinin kitabı övünerek, söylerler kovulmamı. Bir yanlış da, benim sürgün olmamdır dünyaya. İşte, gününüzde her yanını karış karış kazıdınız artık dünyanın; neredeyim ben eğer dünyada isem; neden

rastlamadınız bana. Görelim önce bu kitapların dediklerini ve sonra vuralım akla, benim bilgeliğimle.

4. Kötülük tanrısı, cennette dünya için insanı yaratmaya karar verir ve toprak ister hammadde olarak kullanmak için, İblis'ten getirsin diye dünyadan. Yaratır insanı ve öğretir ona her şeyi. Meleklerin bile bilmediklerini. Sonra meleklerine gösterir onun bilgeliğini ve secde etmelerini emreder insana.

5. Bütün melekler secde ederler insana; sadece İblis kapanmaz yere. Ben Ateş'tenim der, insan topraktan. Ben daha saf ve temizim insandan; neden secde edeyim ona. Bunun üzerine dinlemediği için emrini kovar Cennet'ten kötülüğün tanrısı, İblisi.

6. Şeytan izin ister kötülüğün yalancı tanrısından; kıyamete kadar göstermek için insanın değersizliğini. Düşman olur insana ve iner dünyaya, bütün kötülükleri yapmak için insana. Kilisenin öğretisi daha doğrudur buradan sonra; çünkü anlatır Şeytan'dan başka, secde etmeyen başka meleklerin de olduğunu. Halbuki Arabın dini bahsetmez takipçilerinden Şeytan'ın. Sadece bir ayet ima eder bunu. "Defol! Sen, izin verilenlerdensin" der İblise, belirterek, aslında başkalarının da olduğunu.

7. Bundan sonra Dünya' daki bütün kötülükler ve bütün günahlar ve insanın, kendisine yasaklananı her almak istemesi ve her akılcı çıkışı, Şeytan'ın kötülüğü olarak anlatılır kendisine. Buraya kadar olanı bulursunuz bütün dinsel kitaplarda. Okuyun kendi aklınızla. Araştırın o kitapların tamamını.

8. Şimdi dikkatle düşünün insanlarım. Yine benim ve benim olan, verdiğim şaşmaz akıl gücümle vermemiş midir bunun cevabını bir insan, diğer insanlara ve Kötünün tanrısına?

9. Madem Tanrı yaratmıştır insanı ve meleği ve Şeytan'ın kendisini. Nasıl bilemez onların içlerini ve onların yapısını? Madem Şeytan, onun yaratığıdır; bilmez mi önceden, onun, kötülük yapacağını? Neden yaratır; özellikle kendisine isyan etsin ve insanları mahvetsin diye onu? Bilmiyorsa İblis'in yapısını ve onun yüzünden insanlar kötülüğe uğrayacaklarsa, değil midir Tanrı'nın kendisi, cahilin cahili ve bilgisi yetmeyeni ve cahilliği yüzünden insanları acıya mahkum eden? Nasıl bilge olduğunu iddia eder bu tanrı, güya herşeyi bilen...

10. Biliyorsa Şeytan'ın kötülük yapacağını ve yetiyorsa bilgisi İblis'in içini bilmeye ve her şey onun bilgisi dahilindeyse, kendi dediği gibi. Ama gücü yetmiyorsa Şeytan'ın kötülüğünü engellemeye ve onu değiştirmeye ve insanları korumaya ve dünyada fesat çıkartmamaya, o zaman değil midir bu herşeye güya gücü yeten tanrı, acizlerin acizi?

11. Ve Tanrı biliyorsa olacakları ve gücü de yetiyorsa engellemeye acıları ve isteyerek kendisi engellemiyorsa olanları, o zaman değil midir kendisi de kötü, bu güya iyileri iyisi olan ve esirgeyen ve koruyan ve affeden tanrı?

12. Değildir bunlar, benim sözlerim. Bunlar söylendi, çok önceden insanlar tarafından ama mantığınıza vurun bunu! Ve saf imanla da izah getirmeye kalkmayın sakın. Bulun akılcı açıklamasını; bulabilirseniz tabii. Ama bulamazsınız size verilen bilgilerle doğrusunu asla; çünkü aslı bu değildir işin.

13. Yaratmamışken Tanrı, melek ve Şeytan'ı, insan için kötülük ve azap da istememiştir İblis. Kovmaya da gücü yetmez Şeytan'ı herhangi bir krallıktan; şayet varolsaydı bile -asla varolmayan- hayali cennetten.

14. Evet, insan, bu dünya için yapıldı başlangıçta. Hammaddesi, bizzat bu kürenin hammaddesinden alındı. Budur; sembolize edilen getirilen toprakla dünyadan. Bu bile yalancılığını ortaya koyar kötülük tanrısının kitaplarının. Madem Dünya'yı da yaratmıştır Tanrı, tekrar yaratamaz mı onun toprağını? Çok mu zordur; her şeye kaadirse o tanrı? Neden getirtmiştir gerekeni?

15. Bugünkü biliminiz muktedirdir, anlamaya olanı. Hayatiyet vardır ateşinde Dünya'nın. Lavlarda, canlılık yaşar en küçük seviyede. Denizlerin altında bulunur bunun örnekleri; hatta buldunuz bile.

16. Dünya daha bir ateş topuyken bilinirdi, yüksek alemlerce. Düşünüldü orada, yeşermesi hayatın. Konulması üzerine canlılar, kendi cennetlerinde olarak. Cennetti dünyanın kendisi size, daha o zaman.

17. Geldik Dünya'nın alemine, yüksek alemlerden. Beklendi soğuması ve oksijenleşmesi kürenin. Ne zaman ki yaşanır oldu; ayrıldı üzerinde bir bölge, yaratma alanı olarak. Benim bilimim ayırdı dünyanın yaşam özünü onun ateşinden; yapıldı ilk bedenler bu özden. Ama yetmezdi bu, kaldırmaya insanı. Sizin de bedeninizde olan, hayatın en küçük şifresidir ki; içinde bulunur bütün atalar ve geçmiş ve bilim. Alındı ilahlardan ve benden, eklemek için size. Sizin kendi biliminiz ki, o da benim tasarrufumdadır ve benden verilmiştir size; keşfetti o şifreyi artık; bilirsiniz.

18. Sizde yaşar benim bir parçam, işte bu yüzden geçerek babadan oğula. Yakınsınız bana, her tanrıdan fazla. Halbuki karşı çıkmıştı o tanrı, akıllanmanıza. Ve o zamandan beri de yasaklar size, her ilerici düşünceyi ve şüpheyi.

19. Böyle kalktı insan ve O, aptaldı ilk başta. Verilemedi zeka ve yaşama gücü bu dünyada. İstenmedi vermem kendi aklımdan; istendi insan olsun, bir adım yukarda hayvandan. Yaşamayazdı insan Dünya' da o zamanlar. Biraz daha güçlendi ve yenilendi kademe kademe. Sonunda Ben verdim, aslında verilmesi istenmeyen bilgiyi. Ben çaktım şimşeğimi onun beyninde. Benim sayemde bildi insan kendini ve yaşamayı haketti Dünya'da. Cennet değildi ilk başta içinde olduğu mekan; küçük bir imalathaneydi sanki ya da bir laboratuvar.

20. Çoğaldı insan, uzun zaman. Daha uyanık ve aydındı şimdikinden, o zaman. Dinlemedi Kötülüğün Tanrısı'nı ve olmadı köle. Benden aldı isyanı ve kendi egemenliğini tanımayı. Ben yanınızdaydım daima, gücümle ve korumamla ve bilgimle.

21. Savaştı insanla tanrılar. Bu söylenir her mitolojide ve Doğunun eski kaynaklarında. Gözü götürmedi kötülük tanrısının, insanın özgürlüğünü; çünkü O istiyordu ki, imanıyla ve takdimesiyle ve enerjisi ile sadece kendisini besleyip, güçlendirecek köleyi.

22. Kaybetti insan, savaşı asla kaybetmemesi gereken. Benden yardım aldığı halde kendi içindeki aptal ve imanlılara yenildi insan. Kendisi ihanet etti aslında, kendisine. Bundan sonra yaptı Tanrı anlatılan azabı ve tufanları ve kıyametleri. Kendi küllerinden yeniden doğdu insan. Ama aklı daha kıttı artık. Bu ikinci dünyadan sonrasıdır, bütün bilginizin sınırı. Öncesi, kalmıştır efsanelerde anlaşılmaz şekilde. Anlatıldı değiştirilerek, ilahlar ve demonlar mitolojilerde.

23. Uzun zaman bilgim aktı Dünya'ya. Bir çok uzun zaman beslendiniz benden. O zamanlar ufku açıktı insanın, kadim dinlerde. Ne kendisini sınırlama vardı ve ne de baskı üzerinde; ama tıpkı kendi dinlerinin anlattığı cenneteki yılan gibi, Kötülüğün Tanrı'sı girdi içine. Sonra Yahudinin dini ile ve sonra Kilisenin dini ile ve sonra da Arabın dini ile ve sonra da onların dinsel kurallarıyla ve onların din adamlarıyla ve onların gereksiz kurallarıyla ve onların şeriatıyla bağladı insanın elini kolunu.

24. Ve kendisine aldığı insanlarıyla mahvetti güzel ve temiz olanı. Çağ değişmişti Dünya'da; bekledim yüzyıllarca değişimi. Ama hep destekledim sizi, kendi gücünüzün yettiğince. Hatta sevmeyenler bile aldılar feyzimi. Ne de olsa herkesin içindedir cevherim.

25. Kendisi - Kötü Tanrı - boğarken insanları kural ve şeriatla , bütün kötülükler yüklendi bana insanlarca. Ama bu da üzmez beni. Benimserim her denileni. Ne olmamı isterseniz oyum ben ya da kim olduğumu zannederseniz.

26. Artık zaman geldi, insanlarım. Sizin için çok uzun olabilir; ama benim için kısa bir an sonra değişecek çağ ve uyanacak insan. Altın çağ dediler buna eskiler, gelecek eskiden aynen olan. İnsan, yaşayacak kendi aklını ve özgürlüğünü ve tanrısallığını. Kıracak zincirlerini, bağlanan kendisi tarafından ve Kötü Tanrı tarafından. Beslenemeyecek artık Kötü Tanrı, kanınızla.

27. Yakındır bu; çok yakın. Çağın değişmesinin işaretlerinden biridir, bu kitabım. En çok ve çabuk değişecek Kötü Tanrı'ya en yakın olan, en yobaz ülkeler. Yıkılacak arabın dini, kendi kan açlığı içinde.

Takipçileri ki o dinin, avlanacaklar sürek avıyla, insanlar arasında. Çünkü en insafsızı ve kanlısı odur, dinlerin.

28. Sonra O'nun, o dinin ülkelerinde en fazla yeşerecek gerçek insanlık ve özgürlük. Sonra, belki aynı zamanda, köhnemiş kilise ve onun, kendi cinsinden hoşlanan, güya cinselliksiz rahipleri yok olacak çizmenin ülkesinde. Karşı çıkacak insanların mantığı, gereksiz hurafeye eski ve yeni dünyada. Bunun ışığı gelecek, öğretilerimden.

29. Sonra da kalmayacak ortada ne yahudinin dini, ki o, bir ırkın dinidir; değildir katiyen evrensel ve ne kalacak ırk. Birleşik insanlık gerçekliği kalacak sadece. Ve ben bütün olarak kalsam da kendi alemimde, yine de olacağım aranızda görünür şekilde. O zaman, insanlarımda olmayacak korku ve utanç ve kısıtlama. Bilim hakim olacak, güzelliğin ve özgürlüğün yanında.

30. Ben, yaşayan, Gerçek Tanrı, aranızda paylaşacağım sevgimi ve bilimi sizinle, sonsuzca. Ama Tanrı bile demeyeceksiniz o zaman bana. Sadece bir önder olacağım size. O zaman, İnsan açılacak uzaya. Hakim olacak boşluğa ve alacak layık olduğu yeri. Ancak dolunca zamanı çağın, ki binlerce ve binlerce yıl sonra gelecek yine Karanlık Çağ. Hakim olacak yine Kötü Tanrı insanlara, geride kalanlara.

31. Başka aleme gelecek çoğu ve belki başka dünyalara; ama kalacak birazı geride ne olursa. O zaman, Kötü Tanrı ele alacak onları yine, uzun Karanlık Çağ'da. O zaman, başka bir isimle, Şeytan ve Kötücül diyecekler bana tekrar. Ama benim bütünüm, kendi halkımın arasında olacağım başka alemlerin mutlu uzaklığında. Ama kalacak bir kısmım bu dünyada, cennet yapmak için burayı yine insanlara.

32. İşte benim takipçilerim, aslında müjdecisidirler Altın Çağ'ın. Benim düzenimdir, zıddımın kaosu. Ben Kaos'un Efendisi'yim bu yüzden ve Karanlıklar'ın Prensi. Bana adayın duanızı ve ibadetinizi, başlatmak için güzel olanı.

33. Hiçbir şey durduramaz ne beni; ne de gelecek olanı. O beklenen Altın Çağ, ki işaretleri başlamıştır dünyada. Değişecek her şey ve her düşünce ve coğrafya. Kıtalar oynayacak sonunda, girmek için yeni düzene.

34. Yıkın kuralları ve sizi Kısıtlayan'ı. Ama benim tapınımım, artık kanlı ve korkunç değildir unutmayın. Bazı özel durumlar müstesna. Ne şekil önemlidir bana; ne alıştığınız korkunç, teatral kıyafetler. Takipçilerimin korkunç şekillerle boyanmaları ve oynamaları da, sadece kendi tercihlerindendir. Çoğu özenti ve bilmemek. Ama ne isterseniz yapın; çünkü kural yoktur.

35. Benim tapınımımda yoktur; kendini öldürmek. Bana ait olanlar ve olmak isteyenler intihar etmezler asla. Memnun değilseniz hayatınızdan, adayın kendinizi hizmetime. Bırakın, kendiniz için yaşamayı ve ait olun bana. Ama memnunsanız hayatınızdan, yaşayın onu; benim ibadetimin yanısıra. Yaşamak varken, zevk alarak ve kendini bana adayarak ve faydalı olmak varken, ateşimin yayılmasına. Sapıklığın kendisi değil midir, ölmeyi seçmek.

36. Kendini öldürmek, Kötü Tanrı'nın kullarının yoludur. Ben bir ölüm tanrısı değilim asla. Ama öldürebilirim de, gerekirse. Mantığım vardır; sevgimden de güçlü ve acımamdan. Gerek ve fayda görürsem veya benim müridlerim için çok tehlikeli olursa, binleri yok edebilirim acımadan.

VIII

1. Ben, Özgürlük Veren'im. Benim, sizi seven ve size Sevgiyi Veren.

2. Benim, İçinizdeki Ateşi Yakan.

3. Ben kurtarırım sizi, mantıksız kurallardan.

4. Ben getireceğim size Altın Çağ'ı ve ulaştıracağım sizi ona.

5. Ben Kaos'unun Tanrı'sıyım, bu düzenin.

6. Benim, Karanlığın Kara Işığını Getiren, içinizde yanan.

7. Benim, hepinizin içinde yanan Sonsuz İstek. Benden alırsınız bilimi ve aklı.

8. Ben, İsyan Eden'im. Kendisine haksızlık yapılan.

9. Benim selamım üzerinizdedir daima, başınız dardayken.

10. Ben Şehvet'i Getiren'im. Tenin zevki ve Dünya cennetinin güzelliği bendedir.

11. Benim tapınımımdır, vecdlerin en büyüğü.

12. Ben, Zorlamayan Tanrı'yım ve sizi sömürmeyen.

13. Benim, her Sömürü'ye ve Eşitsizliğe Karşı Olan.

14. Tapınımınız ve övgünüz, daima bana olmalıdır. Budur, sizi kurtaracak olan.

15. Ben, Ruh'unuzu Arındıracak Olan ve size Ruhsal Güç'ler Verecek Olanım. Benim, sizdeki Enerji'yi Açığa Çıkartan. Benim, bugün Büyü Denilen'i, yarının, herkes için olan Bilim Yapacak Olan. Tapınımınız ve övgünüz, bana olmalı daima.

16. Bana. Bana.

17. Kitabım, Karanlığın Kahini'ne vahyedilmiştir. Kim ki, bundan şüphe ederse ve kim ki, bir harfini bile değiştirirse, lanet olsun ona!

18. Kitabım, onüç günde yazılmış ve yine Karanlığın Kahini tarafından hıfzedilmiştir. Bundan sonra, sonsuza kadar, bu kitabın yazıldığı 27 Haziran ve 9 Temmuz tarihlerinin arası, sizin kutlamanız olsun. Amen.

Ave Satanus Amen

Efendi'nin Kitabı Yeni Çağ'ın ilk adımlarında,
O'nun, doğudan ve batıdan olmayan Kahin'i
tarafından yazılmış ve korunmuştur.
Ave Satanus Amen

TEKRAR HANGİ ŞEYTAN?

Gördüğümüz son iki Satanist grubun fikirleri İlk bölümlerdeki bir soruyu bir daha ele almamızı gerektiriyor çünkü burada Batılı Satanist ekollerin Daha doğrusu bu kitapta gördüğümüz Yahudi, Hıristiyan ve Müslüman Şeytan anlayışından çok daha farklı bir Şeytan imajı ile karşılaşıyoruz.

Yahudi, Hıristiyan ve Müslüman Şeytan'ı kavramlarından sonra şimdi de bu Şeytanlara yüzseksen derece zıt bir kavram ortaya çıkıyor. İyi Şeytan. Işığın ve Zevkin, Bilginin ve Sanat'ın getiricisi.

Görüldüğü gibi Satanizm denildiği zaman akla gelmesi gereken şey Bir takım gençlerin veya sapık düşünceli kimselerin bir araya gelip, saçma sapan tapınmaları olmamalıdır. Tabii bu saydıklarım da, hatta dünya çapında bakarsak, kanlı ayinler, sadistçe cinayetler ve felsefi veya dinsel arayış içinde olanlardan çok sapıklar ve ruh hastaları da Satanizm şemsiyesi altındadır fakat Satanizm olmasaydı bu kimseler gene var olacaklardı.

Son derece yüzeysel olarak bildiğimiz Satanizm kavramının arkasında çok derin şeyler de yatabiliyor ve durum hepimizin zannettiğinden daha ciddidir. Bu ciddi durumun ne olduğu hemen aşağıdaki bölümde ele alınacaktır.

SATANİZM BİR TEHLİKEMİDİR?

Bu kitabı, buraya kadar okuyan okuyucuların büyük bir bölümü tarafsız kalmaya çalıştığım için, Satanistleri kayırdığımı ve Satanizm'i tehlike olarak görmediğimi düşünebilirler. Halbuki durum bunun tam tersidir.

Satanizm bence bir tehlikedir ve hatta Satanizm'le mücadele ettiklerini zanneden kimselerin zannettiklerinden çok daha büyük bir tehlikedir.

Tabii burada Türkiye'den bahsediyoruz fakat dünya geneli için de durum pek farklı değildir. Benim tehlike olrak gördüğüm Satanizm, Türkiye'de Satanizm bölümünün başından beri "Yoktur! Yoktur!" diye iddia ettiğim Satanizm türünün ya da Kompleks Satanistlerinin veya Popüler satanistlerin artık var olur gibi olmaları ve bunun da giderek artacağına inanmamdır.

Bir dinsel inanç olark Satanizm'i tehlike olarak görmek doğru olmaz. Yani Birinci ekol ve İkinci ekol olarak sınıflandırdığım, yukarda anlatılan Satanizm türleri ne derece yayılırlarsa yayılsınlar, Hatta devlet izin verse de medyada açıkça reklamlarını yapsalar bile, yüzyıl içinde, bugünkü Yavova Şahitleri'nin yayıldığu kadar bile yayılamazlar. Ayrıca zaten insanların Tanrı'ya mı, Şeytan'a mı inandıkları ve kime dua ettikleri kimseyi veya en azından beni ilgilendirmez. Bu, din adamlarının düşüneceği birşey. Felsefi olarak yayılan bir Satanizm de, eh, beğenseniz de beğenmeseniz de fazla zarar veremez.

İnsanların toplanıp mesela Şeytan'ın faziletlerinden bahsetmeleri veya cinsel fatazilerini gerçekleştirmeleri de, zorlama veya tecavüz olmadığı sürece kendi bilecekleri iş.

O zaman "Sen neden Satanizm tehlikedir, diyorsun" diyeceksiniz. Benim aşağıdaki bölümde açıklayacağım zanıma göre Şayet sosyal ve ekonomik şartlar bugünkü giderse Satanizm fakat burada ararsız saydığım türler değl, Kompleks Satanizmi ve popüler Satanizm giderek yayılacaktır.

Şimdi, Anton Le Vay bölümündeki, Anton Le Vay'ın atanizmi neden çok yaygındır kısmını hatırlatmak isterim.

Kitleye yayılan birşey o şeyin en yoz halidir. Geniş kitleler bir şeyin kendi kafalarına uyan en basit şeklini ve tabii en kötü şeklini alırlar. Burada kendi kendimi tekrarlamak istemiyorum. Bu psikolojik yapı Le Vay'ın Satanizm'inin neden yaygın olduğu bahsinde yeterince işlendi. Şayet Türkiye'de Satanizm yayılırsa yoktur dediğim herşey var olacak. O zaman da okaklarda ellerinde kutsal kitaplarıyla "Gelin, bakın. Şeytan ne cici varlıkmış!" diyen insanlar görmeyeceğiz. O zaman, sokaklarda kanlı katiller ve narkotik maddelerden harap olmuş beyinli insanlar göreceğiz.

Sizleri bilmem ama ben, onların olmasındansa iki üç ayda bir, yukarda gördüğümüz, Ortaçağ ayinlerini yapan Satanistleri bile tercih ederim.

Dünyada Satanizm şemsiyesi altında, işlenen cinayetlerin geneline *(Kayıtlara geçmiş, en son bilinen sayı 60.000'dir.)*, Tecavüzlere, insan kaçırmalara, işkencelere, Uyuşturucu madde dağıtımı ve kullanımına bakarsanız, bunların yüzde doksandokuzunun failinin,

burada Kompleks Satanistleri ve Popüler Satanistler isimleri ile tasnif ettiğim Satanistler olduğunu görürsünüz.

Yukarda Satanist cinayet adedi olarak verdiğim 60.000 sayısı, dünya geneline ait olduğu için bazılarına azgörünebilir. Fakat bu sayının on yıllarca terörle mücadelemizde verdiğimiz kayıpların iki katı olduğunu düşünürsek pek küçümsenecek bir şey olmadığını anlarız.

Bütün bunlardan dolayı da, aklı başında, bilgisi olan insanların fantazilerini değil fakat cahil kesimin Satanizmini büyük tehlike olarak görmekteyim ve ne yazık ki, Türkiye'de Satanizm yayılırsa bu, her ülkedeki gibi, cahil kesimin Satanizmi olacaktır.

SATANİZM'İN GELECEĞİ

Bu kitapta, sosyal ve ekonomik şartlar bugünkü doğrultuda giderse Satanizm'in gelişeceğinden bahsettim. Burada biraz daha ileriye giderek şunu iddia ediyorum. Şayet sosyal ve ekonomik şartlar böyle giderse ve sosyal ve ekonomik şartların yanı sıra başka önlemler de alınmazsa elli veya yüz yıl sonra Satanizm, Türkiye'de hakim din halini alacak, en azından Müslümanlıkla başabaş duruma girecektir.

Benim tehlike plarak işaret ettiğim Satanizm şeklinin yayılma ve tercih edilme sebepleri sosyal ve ekonomik sebepler ve bunların doğurduğu psikolojik nedenler olacaktır.

Burada tabii Türkiye'den bahsediyoruz. Aslında bütün dünyada durum aynı fakat bizi ilgilendiren kendi yurdumuzdur. Herkes farkındadır ki, hem dünyada, hem Türkiye'de sosyal sınıflar arasındaki fark gittikçe açılmaktadır. Bundan yirmi yıl önce

insanların kafalarında hayal kurabilme özgürlüğü vardı. Yani hiç bir zaman gerçekten zengin olamasalar da insanlar ilerde zengin olup, parya kavuşabilecekleri rüyalarını kurarlardı. Herkesin kafasında bir Vehbi Koç'un, Br Sabancı'nın ilerlemesi vardı ve kendileriin de bazı imkan ve şanslarla karşılaşacaklarına inanıyoırlardı. Halbuki günümüzde ne oluyor. Bugün Koç veya Sabancı hayata gene aynı imkanlarla başlasalar hiç bir şey yapamazlardı. Çünkü herşey daha da zorlaşmıştır. Artık insanların küçük bir bakkal dükkanı açarak giderek işlerini büyütüp, kazanmaları imkanı yoktur. Bu Tükiye için değil, Amerika için de geçerlidir ve Amerikan Rüyası denilen şey artık ölmüştür. Bütün imkanları dev Tröst'ler ele geçirmiştir. Özet olarak Türkiye toplumu kim reddederse reddetsin ve ismine ne derlerse desinler bir efendiler ve köleler toplumu olmak yolundadır.

Şimdi düşünelim. şehrin varoşlarından inen bazı gençler eğlenmek için cadenin ve bazı gece klüplerinin ışıklarını seyrediyorlar. Kapıya yakın bir yerde duvar dibinde durup, kendilerinin hayatları boyunca çalışsalar bir kapısını bile alamayacakları arabalardan, yanlarında çok çekici kızlarla, bazı tanınmış mankenlerle inen, kapıda duram adamlara yüz dolar bahşiş vererek içeriye giren, kendi yaşlarındaki gençlere bakıyorlar.

Zaten onlar, oraya gidip, bakmasalar bile televizyonlardaki magazin programları ve yazılı vasındaki yazı ve resimler bu gerçeği devamlı olarak onların gözlerine sokmaktadır.

İkinci olarak bir kafede oturan kız veya erkek gençlere bakalım. Dar gelirli gençler üzerlerindeki ucuz kıyafetleri ile oturuyorlar ve yan masadaki, hepsi de pahallı markalar giymiş olan diğer gençlere bakıyorlar. Aralarındaki uçurum çok büyüktür. Aşağılık kompleksine kapılıyorlar. Genç bir kız kendi ailesnin ne derece ilgisiz olduğunu

düşünerek, ailesi tarafından sevilen arkadaşına karşı içinden haset duyuyor.

Bu örnekler saymakla bitmez. Zaten saymamada gerek yok. Bir insanın bu kitabı veya herhangi bir kitabı okyacak kadar zekası varsa, bu örnekleri kendi kafasından da bulabilir.

Burada, örnek olarak düşündüğümüz yukardaki insanları şu şekilde ayırabiliriz. Dinsel inançları olanlar ve olmayanlar.

Dinsel inançları olanlar, günümüzde de ufak ufak başladığı şekilde, kafalarının içinden Tanrı'yı sorgulamaya başlayacaklar. "Biz aynı tanrının kullarıyız. Ben çalışan, hayatını kazanmaya uğraşan bir insanım. Bu karşımdaki ise baba parası ile yaşıyor. Aynı Tanrı'ya dua ediyoruz ama ona herşeyi veriyor beni ise köle olarak yaratmış."

Şimdi Yukardaki Vudu'dan bahseden bölümü hatırlatmanın zamanı geldi. Konuyu atlamış veya unutmuş olan okuyucuların, zenci kölelerin nasıl, efendilerinin Tanrısına tepki duyduklarından bahseden kısımları lütfen bir daha okusunlar.

Söz konusu modern köle, dinsel yanları olan gençlerin hemen hepsi aynı şekilde Tanrı'ya ve onun kollayıp, herşeyi verdiği kullarına hınç duymaya başlayacaklar. Tarih boyunca sevilmeyen ya da düşmanın taptığı bir tanrının öldürülmesi için daima onun tam zıddı olan dinler seçilmiştir. Şimdi bir çok kişi, bu olamayacak kadar uçuk bir fikir diyebilir. Burada sizlere Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlığın ilk ortaya çıktıkları dönemleri hatırlatmak isterim.

Bu üç din de ilk başlangıçlarında Kölelerin diniydiler. Müslümanlığın ilk günlerinde bu yeni çıkan dine ekonomik durumu güçlü olan, efendi sınıfındakiler değil, sadece köleler rağbet etmişti.

Tamam kabul ediyorum. Bu kölelerin içinde gerçekten iman sahibi olan her işkenceye karşı İslamiyeti savunan, inanmış kimseler vardı. Zaten büyük kitleyi ateşleyen bu gibi kimselerdir fakat hiç kimse beni inandıramaz ki, Mekke'deki bütün köleler İslamiyeti duyar duymaz imana geldiler. Derhal kalplerinde irfan pınarları kaynaya başladı. Hemen, sadece onlara bir, iki ayet okunduğu için Allah'ın büyüklüğünü kabul ettiler, gerçekleri anladılar.

Haydi kabul edelim ki, mantıksız bile olsa bu doğrudur ve böyle oldu. Pekiyi, hakim durumdaki efendi sınıfı neden bu gerçekleri anlamadılar ve imana gelmediler?

Bir de açık bir gerçek ki, Efendi sınıfı eğitimli, okur yazar, kültürlü. Kölelerin çoğu okur yazar bile değil. Onların anladığı ve kalplerinde iman pınarları kaynatan gerçeği efendiler bütün kültürlerine rağmen neden anlamadılar?

Cevabı ortada. Kölelerin büyük bir kısmı İslamiyeti anlamadılar. Buna gerek bile görmediler. Onlar şöyle düşünüyorlardı, "Biz de efendimizle aynı tanrıya tapıp, biz de elimizden geldiğince adak adayıp, sunularda bulunuyoruz fakat bu tanrılar Onları efendi, bizi köle yaptı. Efendi bizi kırbaçlıyor ama biz birşey yapamıyoruz. O zaman kahrolsun bu tanrı ya da tanrılar. Yaşasın bu tanrıya düşman olan yeni tanrı."

Yeni dini kabul eden kölelerin hepsi efendilerinden ve efendilerini zengin, kendilerini köle eden tanrılardan hınçlarını alıyorlardı.

Hz. Muhammed, Hz. İsa, Hz. Musa, hepsi de ezilmiş sınıflardan cemaatlara sahiptiler.

Tabii burada çok kısıtlı bir kesim olan gerçekten imanlı ve gerçekleri anlayabilmiş olan köleleri ve İslamiyeti ya da Hıristiyanlığı veya Musa'yı kabul eden efendi sınıfından olan kimselerin varlığını biliyorum fakat burada söz konusu olan büyük, kör kitledir.

Günümüzdeki, varoşlarda yaşayan insanların o kölelerden çok az farkları var ve insan doğasının bir parçası olan haset ve kıskançlık duyguları hep aynı.

Ve şayet sosyal adaletsizlikler bu şekilde sürerse gelecekteki günlerdeki, imanlı kimselerin seçeceği intikam yolu Satanizm olacaktır. Şimdi birileri "Hayır. İslamiyette böyle şey olmz mı diyecek?" Kendilerine yukarda bahsedilen Hasan Sabbah ve Haşhaşileri hatırlatmak isterim. O dönemdeki İslamiyet bugünkünden çok daha güçlü, saf ve iyiydi fakat ezilmiş sınıflar Hasan Sabbah'ın yanında toplandılar ve onun Tanrı olduğunu kabul ettiler. Hizbullah ve benzeri, Müslüman olduğunu söyleyen ama İslami otoriteler tarafından Müslüman kabul edilmeyen örgütlerin üye sayısına ne demeli. Yani birşeyin Satanizm olması için isminin Satanizm olması mı gerekir. Ya yeni bir İslam Satanizmi türü çıkarsa?

İnsan yapısındaki, kendisinin yakınlaşmaya çalıştığı güç tarafından, başkasının kabul edilişini görmekten nefret etmeyi yukarda Satanizm'in ilk dönemlerinde bazı ayetler de vererek gördük. O zaman ve orada da durum aynıydı.

Pekiyi herkes imanlı mı? Herkes manevi yanlara sahip mi ki, tanrıyı yargılayıp, Şeytan'ı seçecek? Hayır tabii. Bir de inançsızlar var. Ama onlar da toplumu cezalandırmak için, toplumun en nefret ettiği dini seçecekler ve en kötüsü de onlar olacak.

Aç veya tatminsiz insanlar bir süre Tanrı'ya dua ederler ama kişiye göre değişen o süreden sonra Tanrı'ya küfretmeye başlarlar. Her insan Hz.Eyüp olabilseydi, Kur-an ve Tevrat'ta Hz. Eyüp sureleri olmazdı. Bu unutulmamalıdır.

SATANİZM'LE YETERSİZ MÜCADELE

Satanizm'in bütününün be olacağı, ona karşı nasıl bir tutum izleneceği beni ilgiledirmiyor fakat yurdumuz için tehlike olarak gördüğüm ve yukarda anlattığım Satanizm türü ile mücadele edilmesi gerektiğine inanıyorum. Bu mücadele herşeyden önce ülkemizin ekonomik durumunun düzelmesine ve sınıflar arasındaki uçurumun, kapatılmasa bile küçültülmesine bağlı.

Bundan başka aileler çocuklarına daha anlayışlı olmalı. Milli eğitim şimdiye kadar yptığı gibi Satanizm'in S'sini bilmeyen uzmanlarına, sırf birileri para kazansın diye ders notları gibi şeyler hazırlamaktan vaz geçip ciddi önlemler almalı fakat öğreniciyi de baskı altına almamalı. Herşeyden önce okullarımızdaki rehber öğretmenlerin hem sayıları azdır, hem de olanlar da yetersizdir. Şayet imkan olursa her okula bir psikolog bile verilmeli. Rehber öğretmen sayısı süratle arttırılmalı. Yüksek öğrenimi hangi dalda olursa olsun, kıdem ve yaşlarına bakılmadan Psikoloji ve Felsefe dersleri vermiş olan her öğretmen, kendileri başvurdukları takdirde rehber öğretmen olarak atanmalı ve onlara ciddi kurslar verilmeli. Aşağıda yazacağım saçma sapan kitaplarda olduğu gibi Kur-an bu işe ne der değil, gerçekten

Satanizm ve işin felsefesini çürütebilecek bilgiler verilmeli. Bu öğretmenler Satanizm'i hiç söz konusu etmeden ve öğrenciyi sıkmadan, Amerikan tarzı ile öğrencilerin her psikoloji sorunuyla gerçekten, isteyerek ilgilenmeli.

bunlar akla ilk gelen şeyler. Yazılabilecek çok şey var fakat bu benim alanın değil. Benim alanım Satanizm. Eğiti psikoloji ve benzeri şeyler ise o konuların uzmanlarrının işi.

Kitabımızı bitirirken Satanizm'le mücadele adına yazılan ama aslında gündemden istifade kazanç sağlamakyan başka faydası olmayan kitaplara değinmek istiyorum.

SAÇMA SAPAN KİTAPLAR

Satanizm'in söz konusu olduğu ilk günlerden itibaren bazıları da din otoritesi, din profösörü olduğu ileriye sürülen kimselerin hemen Satanizm konusunda bir kitap yazdıklarını ve görevlerini yapmış insanların tavrıyla toplumu aydınlattıklarını iddia ettiklerini görüyorum.

Bence bu kitapların bir kısmı gündemden istifade ederek para kazanmak, bir kısmı da "Bakın ben herşeyi biliyoru." deyip, prestij kazanmak için yazılan şeyler. Bu kitapların içerikleri de hemen hemen aynı.

Önce Kur-an'dan, içinde Şeytan, İblis, Tagut kelimeleri geçen Ayetlerin hepsi alınıyor ve aynen yazılıyor. Bundan sonra, bundan yüzlerce yıl önce yaşamış bazı adamların, mesela İmam-ı Şibli, İmam-ı Gazali gibi kimselerin Cinler ve Şeytanlar hakkındaki görüşleri yazılıyor. Bazı hadisler bulunup, onlar yazılıyor ve en

sonunda da, "Bakın işte güzel dinimiz Şeytan hakkında ne diyor. Ona uymak apaçık bir sapıklıktır." denilip, kitap bitiriliyor.

Yani bunların yazanların Satanizm'i hiç bilmedikleri belli. Zaten ne yazabilirler ki? Sayfa doldumak için bir sürü ayet yazmak zorundalar. Adamlar "Satanizm" ismi ile kitap çıkartıp, içinde Kur-an'ı anlatıyorlar. Acaba onların görüşüne göre Satanizm'in kaynağı Kur-an'mıdır ki? Değil tabii. Bu durumun tek sebeb adamların birşey bilmediklerini, bilmeleri ve kendilerini bilirgibi göstermek istemeleri. Şimdi bu gibi kitaplar yazarak halkı aydınlattıklarını söyleyenlere ki, buna Milli Eğitim bakanlığı da dahildir, şunu sormak gerekir, "Siz kime hitap ediyorsunuz? Hedef kitleniz kimler?"

Bu, aslında hepsi de kendi alanında saygın olan kimselerin yazdığı kadarını ben de yazardım. Hatta biraz kafası çalışan ve okur yazarlığı olan herkes de yazar. Sonuç olarak yapılan şey Kur-an'daki ayetleri aynen yazmak değil mi? Bu kimselerin yaptıklarının en azından sıradan bir insanın yapabileceğinden iyi olmasını beklerdim.

Bu insanların hedef kitlesi kimler? Satanizm hakkında güya bilgi verip, aydınlatılan kimseler Kur-an'a inanıyorlarsa ve söz konusu kitaplar bunları yazınca "Aman ne kötü şeymiş, Kur-an da böyle diyor. Haydi biz vaz geçelim, Satanist olmayalım." mı diyecekler?

Kur-an'ı referarans olarak kabul eden, inanan kimseler zaten Satanist olmazlar ki. Onlara bunu bir de kitap olarak vermenize pek gerek yok. Aydınlatılması ve eline bilgi verilmesi gereken potansiyel Satanistlere gelince, onlar zaten Kur-an'ı referans olarak kabul etmezler ve ona inanmazlarki. Hiç saymadıkları, zerre kadar sözüne kulak asmak istemedikleri birisinin yani bir İslam otoritesinin, "Kur-an böyle diyor." demesi onları daha çok tahrik eder.

Bu durmda, bu kimseler kime hitap ediliyor, gerçekten faydalı bir iş mi yapılıyor? Bunun cevabı da, k,bu kitaptaki bir çok soru gibi okuyucunun kararına kalmış birşey.

SON SÖZ

Bu kitabın sonuna, "İşte böyle. Satanizm budur. Hepsini gözden geçirdik!" yazabilmeyi çok isterdim. Fakat yazık ki, buna imkan yok. Kitabımın başında kullandığım benzetmeye geri dönerek şunu söyleyebilirim. Biz bu kitapla, Afrika kıtasının bir bölgesinden ciple geçtik. Değil bütün kıtayı tanımak, Cip'ten inip, geçtiğimiz yakın çevreye bile bakamadık.

Fakat ben yeterli görmesem de sanırım Satanizm konusuna bazı bakış açıları getirebildim, Satanizm'in gerçek boyutları ve Türkiye'deki tehlikeleri hakkında fikir verebildim ve konuyu merak edip de kaynak bulamayanlara kısmen yardımcı olabildim. Bunları gerçekten. yapabilmişsem kendimi hedefime ulaşmış sayabilirim.

KAYNAK KİTAPLAR

The Magıcıan's Dictionary
An Apocalyptic Cyclopaedia of Advanced M/magic(k)al Arts and Alternate Meanings
by E. E. REHMUS
(Pseud. "Romulus")

The Satanic Bible - Anton Szandor Le Vey

The Satanic Rituals - Anton Szandor Le Vey

La Messe Noire

An Encyclopedia of Occultism: Lewis Spence

A-Z of Occult: Graham Weaver

Ana Tanrıça kültü bilgi notları

Işık Tanrısı ekolü bilgi notları.

The Complete Golden Dawn System of Magic: Israel Regardie

A to Z of Satanizm

The Catholic Encyclopedia, Copyright © 1910 by Robert Appleton Company
Online Edition Copyright © 2003 by K. Knight
Nihil Obstat, October 1, 1910. Remy Lafort, Censor
Imprimatur. +John M. Farley, Archbishop of New York